தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வேட்பாளர் நியமனத்தாள்களை 17-2-79 சனிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுவோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். நியமனத்தாள்கள் 19-2-79 திங்கட்கிழமை காலை 11-00 மணிக்கு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 20-2-79 செவ்வாய்க்கிழமை பிற்பகல் 1-00 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப்பட வேண்டிய வெற்றிடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது ஒன்றுக்கு மேற்படுமாயின் 22-2-79 வியாழக்கிழமை காலை 9-00 மணிக்கும் பிற்பகல் 1-00 மணிக்கும் இடையே சென்னை கோட்டையில் உள்ள குழுக்கள் கூடும் அறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(முற்பகல் 9-10)

(5) ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டு இன்றோடு ஒரு வருடம் 7 மாதம் 16 நாட்கள் ஆகிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 31 ஆண்டு 6 மாதம் ஒரு நாள் ஆகிறது. இதை நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. 5 ஆண்டுக் கால அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில் மூன்றில் ஒரு பகுதி கழிந்து விட்டது, இதுவரை மூன்று முறை ஆளுநர் அவர்களின் உரையும் நடந்து விட்டது. இப்போது வரப்போகிற வரவு-செலவுத் திட்டத்தோடு அநேகமாக இரண்டரை ஆண்டு ஆட்சியில் அநேகமாக பாதி ஆண்டுகளுக்கான வரவு-செலவு திட்டமும் முடியப்போகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இந்த இரண்டரை ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே தமிழக மக்களுக்கு எத்தனை காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இப்படிக் கூறுகிறபோது திடீரென்று ஏற்பட்ட விபத்துக்கு உதவியதைச் சாதனை என்று நீங்கள் கூறிவிடக் கூடாது. புயல், வெள்ளங்களால் ஏற்பட்ட சேதங்களைச் சர்வே செய்து சில உதவிகளைச் செய்திருக்கலாம். இதை எல்லாம் சாதனை என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. திடீரென்று தீ பிடித்துவிடுகிறது ஒரு வீட்டில். தீயை அணைத்துவிட்டோம் என்று சொல்வதைப்போல் அல்ல சாதனை என்பது.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

அவர் அறிவித்திருந்த கொள்கைக்கிணங்க தமிழகத்தில் இரண்டரை ஆண்டுச் சாதனை என்ன என்று பார்த்தால் அநேகமாக எதுவுமே இல்லை என்றுதான் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். இதனை மிக வருத்தத்தோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆளுநர் உரை 16 பக்கங்களையும் 30 பாராக்களையும் கொண்டிருக்கிறது. இத்தனை பகுதிகளிலும் ஒன்றுமே இல்லை என்று தான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு என்னுடைய தொகுதியை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஒரு வருடம் 7 மாதம் 16 நாட்களிலே என்னுடைய தொகுதியிலே என்ன வேலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்று பொதுமக்களுக்குச் சொல்கின்ற வகையில் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் அநேகமாக ஒரே ஒரு பள்ளிக்கூடம் புதிதாகத் திறந்ததைத் தவிர வேறு எந்த விதமான வேலைகளும் நடைபெறவில்லை என்றுதான் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தங்கள் தொகுதிக்குச் செல்கிற போது சாதனைகள் என்று மக்களிடத்திலே சொல்லக் கூடிய அளவில் என்ன இருக்கிறது என்ற கேள்வியை நான் இங்கே கேட்பதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் இப்படியெல்லாம் கூறுகின்றபோது நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பல இடங்களிலும் விளக்குகள் இல்லாமல் இருக்கிறது என்றும் பழுதுபட்ட சாலைகள் ரிப்பேர் செய்யப் படாமல் கிடக்கின்றன என்பதையும் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஆகவே புதிதாக மின் இணைப்புகள் கொடுத்திருந்தாலும், பெரிய சாதனை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே குறிப்பிடத்தக்க வகையிலே எதுவுமே இல்லை என்பதுதான் தமிழகத்திலே இன்று இருக்கக்கூடிய நிலை என்பதை இந்தச் சூழ்நிலையிலே சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஆட்சி செய்தபோது அவர்கள் செய்த காரியங்களை விமரிசித்து அந்த ஆட்சி மாறிய பிறகு இந்த ஆட்சி வந்தது. ஆகவே அப்படி ஆட்சி மாறி வந்து விட்ட பிறகு மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல காரியங்கள் பற்றிச் சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டுமே தவிர மீண்டும் மீண்டும் பழைய கதையை, அதாவது முன்பிருந்தவர்களை விமர்சிப்பதிலேயே காலத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டு அதையே பேசிக்கொண்டே இருப்பது நல்லதல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் பிரச்சினை பற்றி உயர்மட்டக்குழு ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று முதலமைச்சரவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1979 பிப்ரவரி 16

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள், ஜப்திகள் நடக்காது என்று சொல்லி. இப்படிச் சொல்வது நடக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அறிவிப்புகள் வருகின்றன ஜப்திகள் நடக்காது என்று, அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆனால் அதற்கு நேர்மாறாக ஜப்திகள் ஏராளமாக நடக்கின்றன. அப்படி ஜப்திகள் நடப்பது மட்டுமல்ல, ஜப்தி செய்யாதே என்று யார் சொன்னாலும் அவர்கள் மீது வழக்கு போடுகிறார்கள். ஆகவே சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் இந்த ஆட்சியில் சம்பந்தமில்லை என்று நான் அழுத்தமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், பெரிய நிலக்கிழார் அல்ல, நான்கு ஏக்கருக்குக்கூடச் சொந்தக்காரர் அல்ல, கொரட்டி என்ற ஊரில் செல்லையா என்பவரிடம் ஜப்தி செய்யப்பட்டு அவர்மீது வழக்கு போட்டு வழக்கு நீதிமன்றத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உயர்மட்டக் குழுவில் ஆய்வு நடக்கிறது, கடன்பற்றி பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்ககூடாது என்று கூறி ஜப்திகள் நடக்கவில்லை என்று கூறுவது எந்த அளவிற்கு ஒரு அப்பட்டமான பொய் என்பதை நான் உங்கள் மத்தியில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜப்தி செய்ய உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, ஆனால் இல்லை என்று சொல்லி விட்டு நடப்பதில்தான் எனக்கு ஆட்சேபணை. நிலங்களை ஏலத்தில் விட ஏராளமான நோட்டீஸ்கள் அனுப்பப்படுகின்றன, ஒரு பக்கத்தில் அமைச்சர்கள் குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிப் பரிசீலனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள், அறிவித்துக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் அத்தனை பேர்களுக்கும் நோட்டீஸ் வருகிறது நிலத்தை ஏலத்தில் விடப்போவதாக. நடக்குமா? தனிப்பட்ட ஒரு நபரின் வரப்பைத் தள்ளினாலே கொலை விழுகிறது, குத்திப் போட்டுவிடுகிறான். ஒரு காணி நிலம் இருந்து நான் நிலச்சொந்தக்காரன் என்று பெருமைப்படுகிறார்கள் விவசாயிகள். அப்படியிருக்க, நிலத்தை ஏலத்தில் கொண்டு போக, நிலத்தை எடுக்க ஆட்சி நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அல்லது தனி நபர் நடவடிக்கை எடுத்தாலும் என்ன நடக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். கிராம மக்கள் மத்தியில் இந்த ஆட்சியின் மேல் உள்ள மதிப்பு குறைந்து வருகிறது, நம்பிக்கையின்மை அதிகரித்து வருகிறது. நாங்கள் தூய்மையான ஆட்சி நடத்துகிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. சிலர் தூய்மையாக இருக்கலாம், நல்லவர்களாக இருக்கலாம். அதனால் அவர்கள் மட்டும் பெருமைப் பட்டுக்கொள்ளலாமே தவிர தமிழக மக்களுக்கு என்ன பலன் என்று சொல்வார்களேயானால், அந்தப் பலன்களை எடுத்துக் காட்டுவார்களேயானால் நிச்சயமாக அந்தத் தூய்மையைப் பாராட்ட முடியும். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் தூய்மை

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

என்று சொன்னால் தனிப்பட்ட மனிதர்களில் தூய்மையான வர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்க அதிகாரிகள் மத்தியில் அவர்களது செயல்களில் திட்டங்களில் தூய்மை நிலவுகிறதா என்பதை நீங்கள் கணக்குப் போட்டுப்பாருங்கள். இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன்.

உதாரணம் வேண்டுமா? நாங்கள் பந்த் நடத்தியபோது எங்களையெல்லாம் சிறைபிடித்தார்கள். மூன்றுக் கட்சிக்காரர்கள் சிறைபிடித்தவர்களை ஜாமீனில் விடுகிறார்கள் தீபாவளிக்காக. எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் என். ஜீ. ஓ.-க்களுக்காக போராடினார்களோ அவர்கள் தீபாவளிக்காக வெளியே ஜாமீனில் வர உத்தரவு தர ஒன்றியத்திலுள்ள தி. மு. க. தலைவரிடம் ரூ. 100 கொடுத்தால் சீக்கிரம் தருகிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். யார் என். ஜி. ஓ.-க்களுக்காக போராடினார்களோ அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் ஜாமீனில் வெளியே வர தீபாவளிக்கு வெளியே வர,—மூன்று கட்சிக்காரர்கள் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள்—அவர்களிடத்தில் ரூ. 100 தந்தால் ஜாமீன் உத்தரவு சீக்கிரம் தரமுடியும் என்று பேரம் பேசுகிற அளவிற்கு லஞ்சம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது, லஞ்சத்தை ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. அப்படிச் சொல்கிறவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்கிறார்கள். லஞ்சத்தை எப்படி ஒழிக்கமுடியும்? தமாஷ்க்காக நான் சொல்லவில்லை. வாழ்க்கைப் பிரச்னைக்கு நிரந்தரத்தீர்வு காண்பதுவரை அது இருக்கத்தான் இருக்கும். போலீஸ்காரர்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். லீவ் நாட்களில் அவர்கள் வேலை பார்த்தாலும் அவர்களுக்கு தனியாகச் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. ஒரு உடுப்புக்கு மேல் வேறு உடுப்பு கிடையாது. ஆகவே 25 தேதிக்குப் பிறகு லைட் இல்லாமல் யார் யார் சைக்கிள்களில் வருகிறார்கள் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆக, அவர்களின் அடிப்படை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யாமல், லஞ்சம் வாங்காதிருக்கக் கூடிய அளவிற்கு எதுவும் செய்யாமல், லஞ்சத்தை ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்வது கண்டு, இப்படிப் பேசுவதைப் பார்த்து தமிழ்நாடு மக்கள் சிரிக்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் தவறில்லை. உங்கள் அனுபவத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றி சிந்தித்துப்பாருங்கள்,

அடுத்து, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக குடிக்காதவர்கள் இந்தச் சட்டம் வேண்டுமா என்று கேட்கிறார்கள், குடிக்கிறவர்கள் இது வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்போது தான் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியாது, மேல்சபையில் கூடப் பேசப்பட்டது. பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியில் பார்த்தால் கீழே பாட்டில்கள் கிடக்கின்றன. இன்று கூட பார்த்தால் 20 பாட்டில்கள் கிடக்கின்றதைப் பார்க்கலாம், ப்ராந்தி, விஸ்கி பாட்டில்கள், 4-வது 5-வது மாடியிலிருந்து கீழே எறியப்பட்டு

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1979 பிப்ரவரி 16

பாட்டில்கள் கிடக்கின்றன என்று கீழேயிருக்கிறவர்கள் எண்ணுகிறார்களாம். இது எதைக்காட்டுகிறது என்றால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமலாக்க முடியவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

(முற்பகல் 9.20)

சிலர் வேண்டுமானால் குடிக்காமல் இருக்கலாம். சிலர் மாற்றிக்கொண்டிருக்கலாம் ஆனால் சட்டத்தின் மூலம் இதைத் தடுக்க முடியவில்லை என்ற கருத்து இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பரிசீலித்தாக வேண்டும். நீதிமன்றங்களில் என்ன நடக்கிறது? அதற்கு முன்பே ஸ்டேஷனில் முடித்து விடுகிறது. நீதி மன்றத்திற்குப் போனால் ஆயிரம் அபராதமும் சிறைத் தண்டனையும் போடுவார்கள், ஆகவே, இங்கேயே 250-யை போடு இங்கே கொடுத்துவிடு என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். இப்போது போலீஸ் ஸ்டேஷன்களெல்லாம் நீதிமன்றங்களாக மாறிக்கொண்டுவருகிறது போகிறவர்களுக்கு நீதி மன்றத்திற்குப் போனால் ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம், சிறை தண்டனை இவைகள் எல்லாம் இருக்கும், எதற்கு என்று நினைத்து 250 கொடுத்து விடுகிறார்கள் இதை வாங்கிக் கொண்டு சாராயம் காய்ச்ச அனுமதியும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தால் நீதிமன்றத்திற்கும் போக முடியாத நிலைமை இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாத, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத நிலைமைகள் இருப்பதை எல்லாம் பரிசீலித்து மாற்றாவிட்டால், நிச்சயமாக மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தி வளரத்தான் செய்யும்.

எதற்கெடுத்தாலும் வன்முறை என்று சொல்லி வழக்கு போடுவது. சௌரிசௌரா போராட்டம் காந்தியடிகள் காலத்தில் நடக்கவில்லையா? சில உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையில் போராட்டங்கள் நடைபெறும்போது வன்முறை வரத்தான் செய்யும், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடந்தது. வன்முறை ஏற்பட்டது. அவர்களுக்கெல்லாம் மன்னிப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வன்முறை எப்படி வருகிறது? எதற்கெடுத்தாலும் வன்முறை என்று எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பட்டமங்கலம் என்ற இடத்தில் கடையடைப்பு மறியல் அமைதியாக நடைபெற்றது. அதையும் வன்முறை என்று சொல்லி வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை யோசியுங்கள். கல் எறியவில்லை, பஸ்களின் முன்னால் தங்கள் உணர்ச்சிகளை வெளிப் படுத்துவதற்கு, தார்மீக ரீதியாக போராட்டம் நடத்தினால் அதற்கு வன்முறை என்று கூறி வழக்குப் போடுகின்ற நிகழ்ச்சி இந்த ஆட்சியில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். வன்முறையில்லை என்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூறினால் அதை நம்புங்கள், உண்மையில் நாசம் விளைவிக்கக்கூடிய முறையில் ஏதாவது வன்முறைகள் நடைபெற்றால் வழக்கு போடுங்கள். எனவே, வன்முறை இல்லாத காரியங்களுக்கும் வன்முறை என்று

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

வழக்கு தொடருவது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எந்த நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டாலும் போராட்டம் என்ற அளவில் நடைபெறும் போது, அதில் அரசியல் தலைவர்கள் கலந்து கொள்ளும்போது, அதனால் கிளர்ச்சிகள் வரும்போது, சில வன்முறைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும் என்பதை வரலாறு உலக வரலாறு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. ஈரானில் நடந்தது என்ன? அப்படிப்பட்ட நிலை இங்கும் நடக்குமோ என்று சொல்ல முடியாது என்பதை நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்த அரசியல் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டு விடும் என்று நம்புகிறவன் அல்ல நான். இந்தக் கட்டுக்கோப்பில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் பெருகிக்கொண்டு தான் வருகிறது. அமெரிக்க நாட்டில் கூட கார்ட்டர் என்ன சொல்லுகிறார், எவ்வளவோ வேலை வாய்ப்பு இருந்தும், 7 சதவிகிதம் விழுக்காடு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது அமெரிக்க நாட்டில் என்று. அப்படி இருக்கும்போது, மத்திய அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்கும் தமிழ்நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இல்லை என்று சொல்வதை நம்ப முடியாது, இதிலுள்ள அஸ்திவாரத்தை புரிந்து கொள்ளாத அரசியல் வாதி தான் அப்படிச் சொல்ல முடியும். இந்த நிலையை நீக்குவதற்கு என்ன அடிப்படையை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள், இந்த நிலைமைக்கு என்ன காரணம்? இதுவரைக்கும் இதில் தோற்று வந்ததற்கு என்ன காரணம், ஏன் இந்த அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது? இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒரே வரிசைக்கு வந்திருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதைச் சிறிது பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் ஏன் இந்த நிலை உருவாகியிருக்கிறது என்று யோசித்துப் பார்ப்போமானால் இன்னும் இருக்கக்கூடிய இரண்டரை வருடத்திலாவது இதற்கு வேண்டிய வழிவகுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். சாதாரணமாக நாம் சொல்வதுண்டு. தீயினால் சுட்ட புண் ஆறிவிடும், வாயினால் சுட்ட புண் ஆறாது என்று குறள் சொல்கிறது. குறளைத்தான் இன்றைக்கு நாம் எல்லோரும் வாழ்க்கைக்கு வழிமுறையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது நிலைமை என்ன, வாயினால் சுடுவது என்பது சிலருடைய பழக்கமாக இருக்கிறது, யாராக இருந்தாலும் மரியாதையோடு பேசுபவன்தான் பெரியவன், மனிதன், அப்படியில்லாமல் வாயில் வந்தபடி சுட்டுக்கொண்டிருந்தால், தேவையில்லாமல் மாச்சரியங்கள் தான் வளர்ந்து கொண்டு இருக்கும். இன்றைக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களோடு கருத்துவேற்றுமைகள் ஆயிரம் இருந்தாலும் 'நீ' என்று பேசி அறியாதவன் நான். அப்படிப் பேசுகிற பழக்கம் என்னிடத்தில் இல்லை. தனியாக தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி தாக்குகிற பொழுது, தனிப்பட்டவர்கள் எந்த அளவுக்கு தாக்கிப் பேசப்படுகிறார்கள் என்பதை ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படி வரும்போது,

எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் என்ன வேறுபாடு ஏற்பட்டது. மதுரை மாநகராட்சி தேர்தலில் உங்களோடு ஒத்துழைத்தோம். உங்கள் வெற்றிக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் ஓரளவுக்குப் பாத்திரமாக இருந்தது. உங்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டோம். நாடாளுமன்றத்தில் எங்களுக்கும் ஸ்தானங்கள் கிடைத்தது, உண்மை தான். ஆனால் உங்கள் கையில் அதிகாரம் கிடைத்தது. அந்த அதிகாரம் உங்கள் கையில் கிடைப்பதற்கு ஆரம்ப காலத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையை இரண்டற இணைத்துவிட்ட கம்யூனிஸ்டு கட்சி, உங்களோடு சேர்ந்து ஆதரித்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த உணர்வோடு ஆளும்கட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று நான் குற்றஞ் சாட்டுகிறேன்.

ஒன்று இரண்டல்ல. பல காரணங்கள் இருக்கலாம். நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகவும் இருக்கலாம். ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் மத்தியிலே எங்கள் கட்சி உங்கள் கட்சியோடு இணைந்து போராடியது மாத்திரமல்ல; தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன. நிர்பந்தத்தின் காரணமாக, பதவிக்காக எங்கள்கட்சித் தொண்டர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இத்தகையமனப் போக்கு அண்ணா தி. மு. க. தலைவர்களிடத்திலும் வந்திருக்கிறது. தவறு என்று சொல்லவில்லை. யாராக இருந்தாலும் கொள்கை பேசலாம். என்றாலும், எங்கள் தலைவர் கே.டி.கே. தங்கமணி அடிக்கப்படுகிறார்: கோபு தாக்கப்படுகிறார் என்று சொல்லும்போது அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மாவா இருப்பார்கள். இவைகளையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அதேமாதிரி முருகையன் படுகொலை. அதற்குள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. கொலைக் குற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற முன்னவர் அவர்கள் பேசியது தொடர்பான பேச்சாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடக்கிறபோது, அது எந்த அளவிற்குக் கொண்டுபோய் விடும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்து பாருங்கள். மீண்டும் ஆதாரங்களுக்குள் போக நான் விரும்பவில்லை. யாராக இருந்தாலும், இப்படி ஒரு கொலை நடக்கும் போது அதிலேயிருந்து தப்ப முடியாது, தண்டிக்கப்படுவார்கள். அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற ஒரு நிலைமை உருவாகுமானால், அந்த அளவுக்கு அண்ணா தி. மு. க.-வும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் சேர்ந்திருப்பார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் போதும்.

தனி நபர் கொள்கை எதுவாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அதுவே கட்சியின் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தால் அது எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்பதைக் கடந்த கால வரலாற்றைப் பார்த்தால், இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் அதை நீங்களும்தான் புரிந்துகொள்ளப் போகிறீர்கள். அது மாத்திரமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு உங்களுக்குக் கடுமையான அபிப்பிராயபேதம் இருக்கலாம். அந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு மீண்டும் வரக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயமும் இருக்கலாம், நானும்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

அப்படி அந்தக் கட்சி வரக்கூடாது என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டவன். அவ்வாறு கருதுவதாக இருந்தாலும், அந்தக் கட்சியின் தலைவருக்கு ஒரு ஆபத்து உருவாகுமானால், நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டும். நான் இவ்வாறு குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், நாளைக்கு எந்தக் கட்சித் தலைவருக்கும் ஆபத்து வரலாம். அப்படி வரும்போது, அனுதாபச் செய்தி அனுப்புவதோடு மாத்திரமல்ல: உடனடியான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு ஆபத்தில்லை என்ற நிலையை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பிருக்கிறது.

அண்ணா தி. மு. க. வுக்குத் தொடர்பான பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். மாணவர்கள் பிரச்னையிலே ஒரு தனியான 'கோட்' வகுங்கள். எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்த்து வைத்துப் பேசுங்கள் என்று பல தடவை சொல்லியிருக்கிறேன். மாறாக நாங்கள் செய்வதுதான் சரி என்ற நிலை வருமானால், அது எங்கே போய் நிற்கக்கூடும் என்று தெரியாது. இப்படிச் சொல்வதால் உங்களுக்கு கோபம் வரலாம், எதிர்க் கட்சிகள் சொல்வதை நீங்கள் விரும்பாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எல்லா எதிர்க் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து, மக்களிடத்திலே ஒரு பொய்யை நிஜமென்று சொன்னால், நடைமுறையிலே அதை நம்புவார்கள். அப்படி நாங்கள் சொல்வோம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அப்படிச் சொல்கின்றபோது, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் ஒன்று சேர்ந்து சொல்லும் போது தமிழக மக்கள் நிச்சயமாக நம்பியே தீருவார்கள். தமிழ்நாட்டின் கடந்தகால வரலாற்றைப் பார்த்தால் இதை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள்.

அடுத்து, கொள்கை வேறு, எதிர்க் கட்சிகளை நடத்துவது வேறு. மரியாதை, பண்பு என்று வருகின்றபோது, கட்சி வித்தியாசங்கள் இல்லாமல் காரியங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். நிர்வாகத்திலே தலையீடு இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். தலையீடு இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்வேன். எருமைப்பட்டி என்ற கிராமத்திலே சொந்தமாக ஒருவர் புறம்போக்கு நிலத்திலே கட்டிடம் கட்டுகிறார். அவர் அண்ணா தி. மு. க. வைச் சார்ந்தவரும் அல்ல: கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவரும் அல்ல. ஆனால் அந்த ஊரிலே உள்ளவர்கள் அந்த புறம்போக்கு நிலம் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மெஜாரிடி அவர்கள் பக்கம் இருப்பதாலே, அதிகாரிகள் காலி பண்ணவேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறார்கள். தாசில்தாரும் உத்தரவிடுகிறார். உடனே அவர் எதைச் செய்தால் காலி பண்ண மாட்டார்கள் என்று சிந்தித்து, 'அண்ணா படிப்பகம்' என்று அதற்குப் பெயர் சூட்டி விடுகிறார். இதிலே கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களை நான் குறை கூறவில்லை. அவர் அதற்குப் பொறுப்பல்ல. நான் இதைச் சொல்லும் போது, அவர் என்னைப் பார்க்கிறார்' அவர் இப்படி அந்தக்

கட்டிடத்திற்கு 'அண்ணா படிப்பகம்' என்று பெயர் சூட்டி விட்டதால், அங்கேயுள்ள அண்ணா தி. மு. க. வினர் இதிலே தலையீடு செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பொதுப் பிரச்னை களிலே கிராமங்கள் தோறும் நடை பெறுமானால், அது எங்கே கொண்டுபோய் விடுமோ தெரியவில்லை.

(முற்பகல் 9-30)

என்ன விளைவுகள் ஏற்படும் என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரி சம்பவங்களைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் தமிழ் நாட்டில் நிலைமை என்ன?

இந்தி மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். தமிழைப் பற்றி அதிகமாகப் பேசுகிறோம். பார்வையாளர் களுக்காகக் கொடுக்கப்படுகிற அனுமதிச் சீட்டு இன்னும் ஆங்கிலத்தில்தான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சொல்வதால் கோபப்படக்கூடாது. 'யுவர்ஸ் ஃபெய்த்ஃபுல்லி' என்றுதான் இன்று காலையில் கையெழுத்து போட்டுவிட்டு வருகிறேன். தமிழ் மக்கள்தான் பார்வையாளர்களாக வருகிறார்கள். இந்தியில் மணியார்டர் பாரம் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லும்போது ஏற்படுகின்ற உணர்வு தமிழ் நாட்டில் தமிழிலேயே எல்லாம் இருக்க வேண்டுமென்பதிலே வரவில்லையே!

திரு. இரா. முத்தையா: நான் இப்போது கூட நுழைவுச் சீட்டில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன். இப்போது தான் முதல் முறையாக தமிழில் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்: இப்போதுதான் முதல் முறை யாக என்று சொன்னார்கள். மகிழ்ச்சி. அது நீடிக்கட்டும்.

சிறு நாடுகளில் மலேஷியா நாட்டில் மலேஷிய மொழியில் புதிய எழுத்துக்களைக் கண்டுபிடித்து அதையே போதனா மொழி யாக்கி வெறும் பள்ளிகளில் மாத்திரமல்லாது மருத்துவம் உட்பட, பொறி இயல் உட்பட அதுதான் போதனா மொழி என்று அறிவித்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சின்ன நாடுகளில் அந்த மாதிரி செய்து கொண்டு இருக்கிறுர்கள் 31 ஆண்டுகள் தமிழன் ஆண்ட பிறகும் தமிழகத்தில் தமிழ்தான் ஆட்சிமொழி என்று வந்த பிறகும் மருத்துவத் துறையிலும், பொறியியல் துறையிலும் தமிழ் போதனா மொழியாக ஏன் இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை? அதற்கான ஆலோசனைகள் இருக்கின்றனவா? சிறு நாடுகளில், நேற்று சுதந்திரம் அடைந்த நாடுகளில் அந்த நாட்டு மொழியிலேயே எல்லாத் துறைகளிலும் கற்றுக் கொடுக்கும் போது தமிழ்நாட்டிலே ஏன் கொண்டு வரப்படவில்லை? நான் மொழி வெறிக்காகச் சொல்லவில்லை. எந்த மொழியில் சிந்திக்க முடியுமோ அந்த மொழியில் போதனை இருந்தால்தான் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் வர முடியும்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

இந்தி மொழி, ஆங்கிலம் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழி என்ற நிலையிலிருந்து தமிழும் இந்தியாவின் 14 தேசிய மொழிகளும் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழிகளாக ஆகவேண்டுமென்று சொல்லும் அளவுக்கு, தமிழும் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்று சொல்லும் அளவிற்கு ஒரு புதிய திருப்பம் வந்திருப்பதற்காக மகிழ்ச்சி. அந்தத் திசையில் இந்த நாடு முன்னேற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அன்று ஆற்காடு இராமசாமி முதலியார், சி. பி. இராமசாமி அய்யர் ஆகியவர்கள் எல்லாம் இந்தி மொழியை எதிர்த்தது தமிழ் மேல் உள்ள பற்றுதலால் அல்ல; தமிழில் அவர்களுக்குச் சரியாக பேசவே வராது. நான் ஆங்கிலத்தை எதிர்க்கவில்லை. கட்டாயமாகப் படிக்க வையுங்கள். தமிழுக்கு உரிய இடம் தமிழ்நாட்டில் தரப் பட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம்.

இப்போது நாட்டில் நிலைமை முழுமையாக மாறியிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வரும்போது மத்தியிலும் புதிய ஆட்சி வந்திருக்கிறது. இங்கும் புதிய ஆட்சி, மத்தியிலும் புதிய ஆட்சி. ஜனநாயகத்தில் தற்போது நாடு எங்கும் கிளர்ச்சிகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே இந்த ஆட்சியை எதிர்த்து கிளர்ச்சிகள் அதிகமாக நடக்கிறது என்று எண்ணவேண்டாம். இந்திய நாடு பூராவும் கிளர்ச்சிகள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். கிளர்ச்சிகள் நாடெங்கிலும் நடைபெறுவதாக இருக்கின்றனவே தவிர ஏதோ திட்டமிட்டு செய்வதாகக் கருத வேண்டாம். அரசியல் மாச்சரியங்கள் சில நேரங்களிலே வரலாம். ஆனால் அது பிரதானம் அல்ல. அது மூல காரணம் அல்ல. பிரச்சினைகள் கிளர்ச்சிகளை உருவாக்குகிறது. மக்களுடைய தேவைகள் கிளர்ச்சிகளை உருவாக்குகின்றன.

மத்திய ஆட்சி நிதி தரவில்லை என்றால் தைரியமாகப் போராடுங்கள். அப்படிப் போராடும்போது நாங்கள் இந்த ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருப்போம். மத்திய அரசு நிதி தராததால் ரிசர்வ் பாங்கு கடன் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். அதனால் மாவட்டங்களில் உள்ள அத்தனை எல். டி. பாங்குகளும் கடன் கொடுக்கும் தகுதியை இழந்துவிட்டன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு பாங்கு தவிர மற்ற அத்தனை பாங்குகளும் கடன் தர மறுத்துவிட்டார்கள். இதனால் ஏற்பட்டுள்ள நிலை என்ன? மத்திய அரசு உங்களுக்கு நிதி தரவில்லை? அதை நீங்கள் விவசாயிகள் மீது திருப்புகிறீர்கள். விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பித்தர வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறீர்கள், ஜப்தி செய்கிறீர்கள். விவசாயிகளால் எப்படிக் கொடுக்க முடியும். இதுபற்றி நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1979 பிப்ரவரி 16

தனிக்கட்சி ஆட்சி என்பது அவ்வளவு சுலபமாக நடக்குமா என்பது போன்ற நிலை இந்த நாடு பூராவிலும் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நான் இப்படிச் சொல்கிறபோது இந்த கட்சி கூடாது. இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இங்கே கூட்டாட்சி தான் வர வேண்டுமென்று அந்த நோக்கத்தோடு சொல்வதாக யாரும் எண்ணவேண்டாம், தமிழக மக்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருகின்ற பாதையிலே கட்சி மாச்சரியங்களுக்கு அப்பால் நின்று செயல்படப்போகிறீர்களா இல்லையா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி அப்படிச் செயர்படப் போவதில்லை என்றால் பிரச்சினைகள்தான் வளரும், நிகழ்ச்சிகள்தான் வளரும் மக்களுடைய பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படாது. தனி மனிதனுடைய மேதாவிலாசம் கூட்டுஞானத் தத்துவத்திற்கு முன்னாலே நிற்க முடியாது. தனி மனிதன் எவ்வளவுதான் நிபுணராக இருக்கலாம், விற்பன்னராக இருக்கலாம், ஆனால் கூட்டு ஞானத்திற்கு முன்னாலே அது நிற்க முடியாது. இது தான் எங்கள் கட்சியினுடைய தத்துவம். அது மட்டுமல்ல இந்த நாட்டிற்கும் அது தான் பொருந்தும், இந்த சட்டமன்றத்திற்கும் அதுதான் பொருந்தும், கட்சிக்கும் அதுதான் பொருந்தும்.

தமிழ்நாட்டிலே நல்ல முறையிலே ஆட்சி செய்யக்கூடிய முறையிலே புதிய சூழ்நிலை உருவாகவேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் பேசுகிறேன். கடைசியாக மக்கள் இந்த ஆட்சியைப்பற்றி என்ன கருதுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி சொல்லிவிட்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துவிடுகிறேன். ஒரே உதாரணத்தை மட்டும் சொல்கிறேன். தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே இந்த ஆட்சியின்மீது அதிருப்தி வளர்ந்து இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களிலே அதிருப்தி அவ்வளவு இல்லை, ஆனால் அவர்கள் கொஞ்சம் இப்போது சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை நான் அவர்களுக்குத் தனியாகப் பேசும்போதுகூட எடுத்துச் சொன்னேன். கிராமப்புறங்களிலே அண்ணா தி.மு.க.வுக்கு வோட்டளித்தவர்கள் என்ன கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வது கொஞ்சம் கொச்சையாகக் கூட இருக்கலாம். ஒரு பெரியவர் இருக்கிறார். அவர் தி.மு.க போகவேண்டுமென்று வரிந்து கட்டியவர். அண்ணா தி.மு.க. ஜெயித்தவுடனே மிட்டாய் கொடுத்தவர். அவரை நான் சமீபத்திலே பார்த்தபோது எப்படியிருக்கிறது இந்த ஆட்சி என்று கேட்டேன். அவர் சொன்னார், ''அவாளுக்கு இவாள் எழுந்திருந்து உண்பாள்'', என்று சொன்னார். அவர் பெரியவர். இந்த ஆட்சி வரவேண்டும் என்று விரும்பிய அந்த பெரியவரையே கேட்டேன், நான் இதை விளையாட்டுக்காகச் சொல்லவில்லை. ''அவாளுக்கு இவாள் எழுந்திருந்து உண்பாள்'' என்று சொன்னீர்களே அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று அவரையே கேட்டேன், அண்ணா தி.மு.க. ஜெயித்தவுடனே மிட்டாய் கொடுத்த அவர் சொன்னார். எங்கள் ஊரிலே ஒருவன் கல்யாணம் செய்து கொண்டான், பிறகு அவள் சரியில்லை என்று சொல்லி தீர்த்துவிட்டான். பிறகு புதிதாக அவன் கல்யாணம் பண்ணினான். புதிதாகக் கல்யாணம் பண்ணி

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்]

ஒன்றரை ஆண்டுக் காலம் கழித்து அவனைக் கேட்டபோது அவன் சொன்னான், அவாளுக்கு இவாள் எழுந்திருந்து உண்பாள் என்று. முதலிலே கல்யாணம் செய்தவள் நன்றாகச் சமைப்பாள், சாப்பிடும்போது ஊட்டிவிடச் சொல்லுவாள், அவள் படுத்துக் கொண்டே தான் சாப்பிடுவாள், இதனால் அவளை எட்டு மாதம் வைத்திருந்துவிட்டு தீர்த்துவிட்டேன். புதிதாகக் கல்யாணம் பண்ணி ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாகிறது, இவள் எப்படி என்றால் அன்பாகப் பேசுவாள், கோபப்படவே மாட்டாள். இருந்தாலும் என்னை சமைக்கச் சொல்லுகிறாள், இவள் படுத்துக்கொண்டு சாப்பிடுவதில்லை, எழுந்து உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறாள் என்று சொன்னான். நான் இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் பெரிய வித்யாசத்தை மக்கள் இந்த ஆட்சியிலே பார்க்கவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். என்றாலும் நீங்கள் அதைப் புரிந்துகொண்டு தைரியமாக கொள்கையிலே மாற்றம் கொண்டு வந்து செயலிலே மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்து மக்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய முன்வருவீர்களானால் நாங்கள் உங்களோடு இருந்து பாடுபட அதற்காக முடிவு எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு சமீப காலத்திலே மக்கள் விரோதப் போக்கு கொண்டு செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நாங்கள் அதைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். அதை மாற்றிக் கொள்ளாவிட்டால் தமிழ்நாடே போராடும். அதை மாற்றிக் கொண்டு விட்டால் அது உங்களுக்கும் நல்லது, இந்த ஆட்சிக்கும் நல்லது என்பதைத் சொல்லிக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மு. ஆறுமுகம்,

திரு. மு. சேலம் ஆறுமுகம்: ஜேம்ஸ் பேசியபிறகு நான் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசவேண்டும். அதுதான் முறை. தாங்கள் பேசிவிட்டுத்தான் திரு. ஜேம்ஸ். பேசவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்போது பேசாமல் வேறு ஒரு வாய்ப்பில் பேசுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நான் முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நாட்டிலே விவசாயிகள் மத்தியிலே ஒரு பெரிய அதிருப்தி நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லுக்கும் மற்ற விளை பொருட்களுக்கும் ஏற்ப விலை மார்க்கெட்டிலே கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து வாங்கிய குறுகிய காலக்கடன், நடுத்தர காலக்கடன் ஆகியவற்றைக் கட்டமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. உண்மையிலேயே விவசாயிகள் கட்டக்கூடாது என்று நினைக்கவில்லை.

கட்டவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் கடனை வாங்கினார்கள். ஆனால் உற்பத்திச் செலவு என்று வரும்போது எரு, உரம், பூச்சி மருந்து, விதைகள் ஆகியவற்றின் விலைகள் நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றன.

(முற்பகல் 9.40)

ஆனால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களுக்கு இன்றைக்குச் சரியான மார்க்கெட் இல்லாத காரணத்தினால் இன்றைக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்களுக்கு விவாசயிகள் ஆளாகிறார்கள். இதே நிலைமை நீடித்தால் விவசாயத் தொழில் நாட்டிலே நலிந்து போகும் நிலைமை ஏற்பட்டு எதிர்காலத்தில் நெல்லுக்குக்கூட கஷ்டம் ஏற்பட்டு, மக்களின் உணவுக்குப் பெரிய கஷ்டத்தை எதிர் நோக்க வேண்டியதாயிருக்கும். ஆகவே, அரசாங்கம். உரம், பூச்சி மருந்து, விதைகள் முதலியவற்றை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டத்தையும், கஷ்டத்தையும் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்மையிலே, சென்ற வாரத்திலே, சேலம் மாவட்டத்தி‌ல் 'சேலம் மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷன்' என்ற தனியார் நிறுவனத்திலிருந்து ஒரு சுரங்கத்தை அரசு மேற்கொண்டது. அந்த மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷனில் 20, 25 ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றிய 3,000 தொழிலாளர்களுடைய கடந்த கால சர்வீசைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு கண்டினியூயிங் சர்வீஸ் என்ற முறையில் வேலை வாய்ப்பை அரசு உறுதிப்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'தமிழ்நாடு மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷன்' என்ற புதிய நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தி இன்றைக்கு அந்த கார்ப்பரேஷனைத் திறந்தமைக்காக நான் பெரிதும் நன்றி செலுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் இதில் குறிப்பான விசேஷம் என்னவென்றால், பொதுவுடமைத் திட்டத்தின் கீழ் அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டு இயங்கக் கூடிய ஸ்தாபனங்கள் நஷ்டத்தில்தான் இயங்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்ற பொதுவான கருத்து இருக்கின்ற இந்த நேரத்தில், கடந்த நாற்பதாண்டுக் காலமாகத் தனியார் திறமையாகவும், இலாபகரமாகவும் நடத்தி வந்த 'சேலம் மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷனை' ஒரு கூட்டு நிறுவனமாக ஏற்றுக்கொண்டது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கதாகும். இந்த நிலைமையில், இனி வரக்கூடிய, நாட்டுடமையாக்கும் திட்டங்களிலேயும், தனியார் துறையையும் சேர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் கடந்து 20, 25 ஆண்டுக் காலமாகத் தங்களுடைய இரத்தத்தை வியர்வையாகச் சிந்தி உழைத்து உருவாக்கிய அந்தத் தொழிலாளர்களின் கடந்த கால சேவைக்கு அரசு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

சேலம் மாவட்டத்தில் கடந்த ஏழாண்டுகளுக்கு முன்பு 'சேலம் மாவட்ட மத்திய நூலக ஆணைக்குழு'விற்கு ஒரு கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மதிப்பீடு தயார் செய்யப்பட்டு அது அரசின் அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் ஆறு ஏழாண்டுக் காலமாக அந்த மதிப்பீடு அனுமதிக்கப் படாத காரணத்தினால் இன்றைக்கு ஐந்து இலட்சம் என்ற நிலைமை மாறி எட்டு இலட்சம் ரூபாய் என்று உயரக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. ஏற்கனவே ரெவின்யூ துறைக்குச் சம்பந்தப் பட்ட ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை அரசாங்கம் அந்த மாவட்ட நூலக ஆணைக் குழுவுக்காக சேலத்தின் மையமான பகுதியில் ஒதுக்கி இருக்கிறது. இன்று சேலம் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு ஒன்பது இலட்சம் ரூபாயை பிக்செட் டிபாசிட்டில், செலவு இல்லாமல் போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். கடந்த ஆறு ஏழு ஆண்டுக் காலமாக நல்ல நூலகம் இல்லாமலும், நூலகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய கட்டிடம் இல்லாமலும் இருக்கின்ற நிலைமையில் அங்குள்ள நூல்கள் மழையாலும், இயற்கை உபாதைகளினாலும் பாதிக்கும் அளவிற்கு அங்குள்ள நூலகக் கட்டிடம் இருப்பதால் கல்வி அமைச்சரவர்கள் இதில் தலையிட்டு உடனடியாக ஏற்கனவே அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ள அந்த மதிப்பீட்டைத் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடாக அனுமதித்து நூலக ஆணைக் குழுவிற்குக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் 'தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம்' புதிய குடியிருப்புக்காக மூன்று போகம் விளையக்கூடிய நஞ்சை நிலங்களை அங்குள்ள அதிகாரிகள் தேர்ந்தெடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு அதிகத் தொல்லைகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். நகரம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அப்படி நகரம் அபிவிருத்தி அடையும் நேரத்தில் நகரத்தின் நலாபுறமும் இருக்கின்ற மேட்டுப் பாங்கான பகுதியில் இருக்கின்ற புஞ்சை நிலங்களைத் தரிசு நிலங்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு புதிய குடியிருப்புக் காலனி களை ஏற்படுத்தினால் போக்குவரத்து வசதிக்கும், மற்றும் நகரத்தின் நலாபுறமும் விரிவடையவும் வசதியாக இருக்கும். எனவே, வருங்காலத்தில் தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியம் நகரத்தை ஒட்டியுள்ள நஞ்சை நிலங்களை எடுப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் நகரத்தில் அரிசிப்பாளையத்திற்குப் பக்கத்தில் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் 2,000 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நல்ல முறையில் இலாபகரமாகவும், திறமையாகவும் செயல்பட்டு வந்தது. இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அங்குள்ள நிர்வாகிகளின் ஊழலின் காரணமாக மூன்றரை இலட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டு கடந்த ஒரு மதத்திற்கு முன்பு அரிசிப்பாளையம் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் மூடப்பட்டது.

இதன் காரணமாக 2,000 பேர்கள் வேலையிழந்து விட்டார்கள். கைத்தறி தீவிர வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் அரசு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்குப் போதுமான நிதியுதவி அளித்து வேலையிழந்த இரண்டாயிரம் நெசவாளர்களுக்கும் மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இல்லாமல், இந்த ஊழலில் ஈடுபட்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் தயவு தாட்சண்யம் இன்றி கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து எதிர்காலத்தில் இம்மாதிரியான ஊழல் ஏற்படாதவண்ணம் அரசு பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

..

1948 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்நாட்டில் காவல் துறையில் ஆங்காங்கே காவலர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. அதே நேரத்தில், காவல் துறையிலுள்ள அமைச்சு அலுவலர்களது எண்ணிக்கை போதிய அளவு அதிகரிக்கவில்லை, நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டு வரும் ஜனத்தொகையின் அடிப்படையில் மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய குறைகளும் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இதனால், காவல் துறை அலுவலகங்களில் மனுக்கள் ஆயிரக்கணக்கில், இலட்சக்கணக்கில் குவிந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், மாவட்டக் காவல்துறை அலுவலகங்களில் பணியாற்றுகிற சிப்பந்திகளுடைய எண்ணிக்கை கடந்த 10, 15 ஆண்டுகளாக அதிகரிக்கப்படாமலிருப்பதன் காரணமாக, உரிய காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து தவிர்க்க வேண்டிய குறைகளைத் தவிர்க்கமுடியாத சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். வேலைப்பளு அதிகரித்திருப்பதன் காரணமாகவும், போதுமான அலுவலர்கள் காவல் துறை அமைச்சு அலுவலகங்களில் இல்லாததன் காரணமாகவும் பல ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இன்று பரிசீலிக்கப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, காவல் துறையின் அலுவல்களுக்கு ஏற்ப, அலுவலர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிக்கும் பிரிவில் துணை ஆய்வாளர்கள் 2,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளராகவும், துணை கண்காணிப்பாளராகவும், கண்காணிப்பாளராகவும், டி.ஐ.ஜி.ஆகவும் போகக்கூடிய அளவு பதவி உயர்வுகள் இருக்கின்றன. ஆனால், அதே தகுதியுடைய ரிசர்வ் துணை ஆய்வாளர்கள் துணை கண்காணிப்பாளர் பதவி வரைதான் உயர முடியும். கண்காணிப்பாளராகவோ, டி.ஐ.ஜி ஆகவோ பதவி உயர்வு பெற வாய்ப்பும் வசதியும் மறுக்கப்படுகிறது. ஒரே தகுதியுடைய பிரிவு துணை ஆய்வாளர்களில் சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பவர்களுக்கு ஒரு நீதியும், ரிசர்வ் துணை ஆய்வாளர்களுக்கு ஒரு நீதியும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த முறையை மாற்றியமைத்து ரிசர்வ் துணை ஆய்வாளர்களாக இருப்பவர்களுக்கும் சட்டம் ஒழுங்கு பராமரிப்பு பயிற்சி அளித்து அவர்களையும் இந்த சர்வீசுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சேலம் சவுத் இந்தியா கிளாஸ் பாக்டரி என்ற ஒரு நிறுவனம் சேலத்திலே இயங்கிக் கொண்டு வந்தது. 1976 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் அந்தக் கண்ணாடித் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டது. கடந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் பொழுது அக்கண்ணாடித் தொழிற்சாலையில் வேலையிழந்த 500 பிரதிநிதிகள் மனு கொடுக்க இங்கு வந்ததன் காரணமாக, ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததாக கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அவர்கள் பட்டினி கிடக்கிற நிலைதானிருக்கிறது. அதனைத் தவிர்த்து அவர்களுக்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்க அரசாங்கம் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உரிய நேரத்தில் தமிழ்நாடு மாக்னசைட் கார்ப்பரேஷனை தன் வசம் எடுத்துக் கொண்டு 3,000 பேருக்கு வாழ்வளிக்க முன்வந்துள்ள இந்த அரசு 500 பேர்களுக்கு வாழ்வளிக்காமல் அவர்களைப் பட்டினிபோட்டு கொடுமைப்படுத்துவது சரியல்ல. அவர்களுக்கும் வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு, தமிழ்நாட்டில் நகராட்சிகளிலே தனி அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பி இருக்கிறது. புதிய வீடுகளுக்குத்தான் வரி விதிக்க வேண்டும். பழைய குடியிருப்புகளுக்கு, சொந்த குடியிருப்பாக இருந்தாலும் வாடகை அடிப்படையில் இருந்தாலும், அவ்வீடுகளுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கத்திடமிருந்து சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், அதை மீறி நகராட்சியிலே பணிபுரியக்கூடிய சிப்பந்திகள் வீட்டு வரியை அதிகமாக உயர்த்துவதாக மிரட்டி, ரூ. 1,000, ரூ. 500 என்று கையூட்டு பெற முயற்சி செய்கிறார்கள். பல நகராட்சிகளில் இந்த மாதிரி போக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சிப்பந்திகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் தர்மபுரி மாவட்டங்களுக்குச் சேர்த்து, சேலத்தில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கடந்த 15 ஆண்டுகளாக் கோரப்பட்டு வருகிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் நடந்த காலத்திலேயே, அப்போது அமைச்சராகவிருந்த திரு மாணிக்கவேலு மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்க அடிக்கல் நாட்டினார்கள். ஆனால், ஆட்சி மாற்றத்தின் காரணமாக அந்தத் திட்டம் தள்ளிப் போடப்பட்டு இன்றைக்கு நடைபெறாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற நிதிநிலை குறுக்கீடாக இராது, ஏனெனில் ரெயில்வே செஸ் ரூ. 37 இலட்சம் சேலம் மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சேலம் மாவட்டத்தில் ரெயில்வே செஸ்ஸாக உள்ள அந்த ரூ. 37 இலட்சத்தைக் கொண்டு சேலம் தர்மபுரி மாவட்டங்களிலுள்ள மக்களுக்காக ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 பிப்ரவரி 16

(முற்பகல் 9–50)

சேலம் இரும்பாலைக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடிய நேரத்தில் ஸ்டீல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ஒரு இரும்பாலையாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு எவர் சில்வர் தகடுகள் மட்டும்தான் அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசினை நமது மாநில அரசு வற்புறுத்தி எவர்சில்வர் தகடுகள் மட்டும் அல்லாமல் இரும்பையும், ஸ்டீலையும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய முயற்சியை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதன்மூலம் தமிழகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவியாக இந்த ஆலை அமையும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக் களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கடந்த 20 மாத ஆட்சிக்குப் பின்னால் வருகின்ற 12 மாத ஆட்சிக்காக இந்த அரசின் கொள்கைகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற வகையில் ஆளுநர் தனது அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக் கிறார்கள். 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள், பொதுத் தேர்தல் நடைபெற்றபோது இந்த மாநிலத்து மக்கள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கைக் கொண்டு பெரும் எதிர்பார்ப்போடு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆட்சி பீடத்தில் அமர்த்தினார் கள். அன்றைய தினம் இந்த கட்சி உருவாகி அதிக நாட்கள் கூட ஆகவில்லை என்று சொன்னாலும் மக்களுக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சருடைய அரசியல் கொள்கையில் அவரைப்பற்றி உள்ள நல்ல எண்ணங்கள் அனைத்தும், மாண்புமிகு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களை சினிமா உலகில் எந்த அளவுக்கு பொது மக்களை கவர்ந்திருந்ததோ அந்த அடிப்படையில்தான் இருந்தது. ஆனால் கடந்த 20 மாத காலத்தில் இந்த மாநிலத்து மக்கள், நமது முதலமைச்சருடைய அரசு ஆற்றிய நிர்வாக செயல்களை நன்றாக உணர்ந்து, இப்போது மாண்புமிகு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய அரசு எந்த நிலையில் உள்ளது என்பதனை நன்றாகப் புரிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இன்றைய தினம் நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் மாற்றங்கள் என்ன என்பதனை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையாற்றுகிறபோது, இந்த மன்றத்தில் 6 எதிர்கட்சிகள் இல்லாமல் இருந்ததை நீங்கள் மறந்து இருக்கமாட்டீர்கள். அந்த 6 எதிர்கட்சிகளில் இரண்டு எதிர்கட்சிகளைத் தவிர, மற்ற அனைத்துக் கட்சிகளும் தேர்தல்

1979 பிப்ரவரி 16] *[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]*

காலத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் சேர்ந்து கூட்டாக இருந்தது என்பதனை நாம் உணர்ந்திருக்கின்றோம். ஆனால் இப்போது இந்த மாற்றம் ஏன் ஏற்பட்டது என்பதனை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது உண்மையிலேயே இந்த மாநில மக்கள் இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கை இழந்து இந்த அரசு மக்களுக்கு எதிரான அரசு என்ற முடிவிற்கு வந்துவிட்டார்கள். கடந்த கூட்டத் தொடரில் நமது காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர், எனது அருமை நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள், காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு முறிந்து விட்டது என்று பிரகடனம் செய்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பின்னால் எந்த அளவுக்கு உடன்பாடு வலுத்து வருகிறது என்பது பின்னால் நடைபெற்ற நிகழ்சிகளைப் பார்க்கும் போது நன்றாகத் தெரிகிறது.

ஆனால் இதில் ஒன்றும் ஆச்சர்யப்படுவதற்கு இல்லை. காரணம் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லாத இரண்டு கட்சிகள் தான் ஒன்றாக இருக்குமே தவிர முரண்பாடு உடைய கருத்துக்களைக் கொண்ட கட்சிகள் ஒன்றாக இருக்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. துரை முத்துசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவரவர்களே,

(திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் நின்று கொண்டிருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஹி ஈஸ் நாட் யீல்டிங் பிளீஸ் சிட் டவுன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதன் விளைவு என்ன என்பதை எனது அருமை நண்பரும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவரும், 27 அங்கத்தினர்களின் தலைவ ராக இருக்கும் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அவர்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. மூப்பனார் தலைமைப் பதவியில் இருந்து தூக்கி எறியப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப் பற்றிய காரணம் நான் விளக்க விரும்பவில்லை. நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

(திரு. துரை முத்துசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். உங்கள் கட்சித் தலைவர் பேச இருக்கிறார். அப்போது பேசுவார்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : நான் பேசும்போது பதில் சொல்லலாம் என்று தான் பார்த்தேன். ஒன்றைமட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திரு. மூப்பனார் யாராலும் தூக்கி எறியப்பட வில்லை, அவரேதான் பதவி வேண்டாம் என்று ராஜிநாமா செய்தார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்; ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அது சம்பந்தமான விஷயங்கள் அத்தனையும் திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் அறிவார்கள். தமிழக மக்கள் அறிவார்கள், நாட்டு மக்கள் அனைவரும் அறிவார்கள், ஆகவே, நான் அதில் விளக்கம் கொடுக்க விரும்பவில்லை.

நமது முதலமைச்சர் திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை, பாராளுமன்ற முறையில் இந்த அரசை நடத்தவேண்டும் என்ற எண்ணம் எள்ளளவும் இருப்பதாக எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பதை நான் கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை வைத்துத் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல முடியும்.

திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்; பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் ; உறி ஈஸ் நாட் யீல்டிங். உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ; சென்ற அக்டோபர் மாதத்தில் கூட்ட வேண்டிய சட்டமன்றக் கூட்டம் கூட்டப்படவே இல்லை. இது அவருக்கு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு சுற்றுப் பயணம் செய்தார்கள். ஆனால் அப்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. புயல் வெள்ளச் சேதத்தால் பலர் மாண்டார்கள். வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் உடனடியாக மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இவ்வளவு கோர நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று இருந்தும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு சுற்றுப்பயணத்தை ரத்து செய்து உடனடியாக வரவேண்டும் என்கிற எண்ணம் ஏற்படவில்லை. இந்தச் சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி, உடனடியாக நிவாரண பணிகள் செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணமும் ஏற்படவில்லை. அவர் வெளிநாடு சென்றபோது, அவர் பொறுப்பு வகிக்கின்ற முதலமைச்சர் பொறுப்பை இங்கே இருக்கின்ற 14–20 (சிரிப்பு) அமைச்சர்களிடத்தில் யாராவது ஒருவரிடத்தில் கொடுத்துவிட்டுச் சென்று இருக்கலாம், இங்கே இருப்பவர்கள் யாரையும் அவர் நம்பவில்லை என்பது தெரிகிறது. ஆகவே, அந்தச் சூழ்நிலையில் நான் ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன், காரணம் என்னவென்றால் எங்கள் மாவட்டத்தில் வெள்ள நிவாரணப் பணிகள் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டார்கள். இங்கே முதலமைச்சரும் இல்லை, முதலமைச்சர் பொறுப்பு வகிக்கிற யாரும் இல்லை. ஆகவே தான் நான் ஆளுநருக்கு எழுதினேன். சட்டப் பேரவை முன்னவர் அவர்களுக்கும் எழுதினேன். சட்டமன்றத்தைக் கூட்டுங்கள் என்று கேட்டு எழுதியிருந்தேன், ஆனால் பதில் வரவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்து, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிற போது சட்டமன்றத்திற்கு வருகிறாரா என்றால் அவர் வருவது கிடையாது. ஏராளமாக இலாகா பொறுப்புகளை அவர் வகிக்கிறார். அது குறித்துப் பிரச்னைகளை இங்கே அங்கத்தினர்கள் விவாதிக்கிறபோது அதில் கலந்துகொண்டு விளக்கங்கள் தருவதற்கு அவர் விருப்பம் கொண்டவராகத் தெரியவில்லை. இதைத் தெரிவிக்கிறபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்தை அவமதிக்கிறார் என்பது தான் எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரிகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்கிறேன். அவையில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் பிரச்னைகளை விவாதிக்கிறபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த அவையில் இருக்கவேண்டும், அவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதை விடுத்து இந்த மாதிரியாக அவமானப்படுத்துகிற முறையில் நடந்து கொள்வது சரியாகாது, முறையாகாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-00)

அடுத்ததாக, சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் அறிக்கையைப்பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த அறிக்கை இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கப்பட்டு அதிக நாள் ஆகவில்லை; அதனால் அதை யாரும் மறந்து இருக்க முடியாது. பல திட்டங்கள் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பல்வேறு வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தில் 16,000 நியாய விலைக் கடைகள் ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒன்று என்ற வீதத்தில் திறக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. அது சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய விவாதம் கூட இன்று இருக்கிற பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் முதலமைச்சருக்குமிடையே எழுந்ததை நிச்சயமாக எனது அருமை நண்பர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் என்ன நடந்தது? 16,000 நியாய விலைக் கடைகளில் எத்தனை திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கூட இந்த அரசு இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அறிக்கையில் கூறவில்லை. என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் 13,000 கிராமங்கள் பயன்படக்கூடிய அளவுக்கு நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வழக்கறிஞர் ஸ்டேட்மெண்ட் தயார் செய்யும்போது தந்திரமாக வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதைப்போல காணப்படுகிறது. 1000 நியாயவிலைக் கடைகள் என்றாலும் 13,000 கிராமங்கள் பயனடையலாம். ஆக, சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள், கொள்கைக் குறிப்புகள் பல நிறைவேற்றப்பட வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சென்னையில் தண்ணீர் பிரச்சனை தீருவதற்கு கிருஷ்ணா நதிநீர் கொண்டுவரப்படும், மேற்கு நோக்கி பாயும் நதிகளின் தண்ணீரைக் கொண்டுவர மற்ற மாநிலங்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, நெல்லை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் பயன்படச் செய்யப்படும். கிராமத் தொழில்

உற்பத்தி மூலமாக 30,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்படும் என்றெல்லாம் பல்வேறு வாக்குறுதிகள் அளிக்கப் பட்டன. அவற்றில் எதுவுமே நிறைவேற்றப்படவில்லை. எத் தனை பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது, எத்தனை தொழில்கள் தொடங்கப்பட்டன என்று விவரங்கள் கூட இந்த ஆளுநர் உரையில் இடம் பெறவில்லை. ஆக, இந்த அறிக்கை யைப் பார்க்கும்போது, இது ஒரு சரியான, தெளிவான அறிக்கை யாக இல்லை;

It is only a bald statement

என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நம்மை பாதித்து இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை வறுமையும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும். சமுதாய பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்குத் தேவையான பல்வேறு திட்டங்களில் எதுவுமே இந்த அறிக்கையில் இல்லை. இதைப் பார்க்கும்போது 'சோஷியோ எக்னாமிக் டெவலப்மென்ட்' செய்வதில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான எண்ணமும் இல்லை. எந்தவிதமான ஆலோசனையும் இல்லை என்பது இந்த அறிக் கையைப் பார்க்கிறபோது தெரிகிறது. வேலை வாய்ப்புக்கு எந்தவிதமான திட்டமும் வைக்கப்படவில்லை. மத்திய அரசு பல்வேறு திட்டங்களை வைத்திருக்கிறது. அந்த மத்திய அரசுத் திட்டங்கள் மாநில அரசு பூராவுக்கும் பொருந்துகிற வகையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக மாநிலங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக எஸ்.எப்.டி.ஏ. திட்டத்தின் கீழ் மாநில அரசு களுக்கு உதவும் வகையில் மத்திய அரசு பணம் ஒதுக்கியிருக் கிறது, ஆனால் நம்முடைய மாநிலத்தில் அந்த பணத்தை சரியாக செலவிடாமல், லாப்ஸாக போய்விட்டது என்று கூறும் போது நிச்சயமாக இது கையாலாகாத அரசு என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, முதியோர் கல்வித் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு 400 கோடி ரூபாய் செலவிட்டு வருகிறது. அதன் விகி தாச்சாரம் நம்முடைய மாநிலத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஆனால் இந்த அரசு இதுவரையில் அந்தத திட்டத்தைப் பயன்படுத்தியதாக தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல. 'ஃபுட் பார் ஒர்க்' என்ற ஒரு திட்டத்தை 75 கோடி ரூபாய் அளவில் மத்திய அரசு தொடங்கி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதில் விகிதாச்சாரம் கொடுக் கிறார்கள். அந்த திட்டத்தைப்பற்றி இந்த அரசு இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அதுமட்டுமல்ல. அரிசன் டெவலப்மெண்ட்டுக்கு மத்திய அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை அந்தப் பணம் 'யுட்டிலைஸ்' செய்யப்படவில்லை. ஆக, மத்திய அரசுத் திட்டங்கள் மாநிலத்திலே அமுல்படுத்தப்படாததன் காரணமாக இங்கே வேலைவாய்ப்புக்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இங்கே பல கருத்துக்களை இந்த அறிக்கை யிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் ஒரு மாய்மாலமாக, 'மாஜிக்' என்று சொல்வார்களே, அதைப்போலத்தான் இருக் கிறதே தவிர வேறொன்றுமில்லை.

குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு வீட்டுமனை வழங்கும் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது எப்போது வழங்கப்படும், எத்தனை பேர்களுக்கு வழங்கப்படும், எத்தனை கிராமங்களுக்கு வழங்கப் படும், எவ்வளவு ரூபாய்க்கு வீடுகள் கட்டப்படும் என்று குறிப் பிட்டுச் சொல்கின்ற அளவுக்கு இல்லை. ஒரு 'டைம் பவுண்ட் ஸ்கீம்' ஆக இல்லாமல் இப்படி ஒரு அறிக்கையை வைப்பது நிச்சயமாக மக்களை ஏமாற்றச் செய்கின்ற முயற்சியே தவிர வேறல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக புதிய கிராமங்களை உருவாக்கும் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் பற்றி இந்த ஆளுநர் உரையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சில கிராமங்களுக்கு தேவையான குடிநீர் வசதியும், மின்சார வசதியும், மருத்துவ வசதியும் செய்துகொடுத்துவிட்டு இனிமேல் புதிய திட்டத்தின் படி கிராமங்களை அமைக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னால் நாட்டு மக்கள் நம்புவார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற கிராமங் களுக்கே எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படாமல் மேலும் புதிய கிராமங்களை அமைக்கும் திட்டத்தை நாங்கள் நடத்த இருக்கிறோம் என்று சொன்னால், இனிமேலும் உங் களால் மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்க முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து எல்லோருக்கும் வேலைவாய்ப்பு அதாவது செல்ஃப் எம்ப்ளாய்மெண்ட் கேரண்டி ஸ்கீம் என்று சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. இதற்கு ஒரு வேளை வருகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும் என்று எதிர்பாக்கலாம். ஆனால் உண்மையிலேயே இந்த திட்டங்கள் அமல்படுத்தப்படுமா என்ற அய்யப்பாடு எங்களுக்கு இல்லாமல் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அடுத்து கப்பல்களைப் பழுது பார்க்கின்ற ஒரு கூடம் அமைக்க இருப்பதாக இங்கே காணப்படுகிறது. முன்பு கப்பல் வாங்கிய போது அது சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட ஊழல் பற்றி இந்தச் சட்டமன்றத்திலே குறிப்பிடப்பட்டு இங்கே விவாதமும் நடை பெற்றது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு ஜே ஜேம்ஸ்] [1979 பிப்ரவரி 16

இருக்கின்ற இரண்டு கப்பல்களும் ஓட்டைக் கப்பல்கள். இந்த ஓட்டைக் கப்பல்களால் அரசுக்கு ரூபாய் 60 இலட்சம், ரூபாய் 70 இலட்சம் என்ற அளவில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்தக் கப்பல்களை விற்பதற்கான எண்ணம் அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்படி இருக்கின்ற நிலையினை எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஓட்டைக் கப்பல்களைப் பழுது பார்ப்பதற்காகவா இப்படி ஒரு கூடம் தேவை என்பதை அரசு நன்றாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இந்த ஓட்டைக் கப்பல்களினால் மேலும் நஷ்டம்தான் ஏற்படும் என்பதை அரசுக்கு நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வெள்ள நிவாரணம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இராமேஸ்வரம், சென்னை, ஊட்டி போன்ற இடங்களிலே வெள்ளத்தினால் சேதம் அதிகமாக ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த அறிக்கையிலும் அது பற்றிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலேயும் நூற்றுக்கணக்கான ஏழை எளியோர் வீடிழந்தார்கள். பலர் தாங்கள் விவசாயம் செய்யும் நிலங்களை இழந்தார்கள். இந்த வெள்ளத்தினால் அது மண் மேடாக மாற்றப்பட்டு விட்டது. ஆகவே இந்த நஷ்டங்களை எல்லாம் சகித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும் ஏழை மக்களுக்கும் நிவாரணமாக எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆறுதலாகக் கூட இந்த அறிக்கையில் ஒரு வார்த்தை கூட காணப் படவில்லை என்று கூறி அந்த மாவட்டம் இந்த அரசால் புறக் கணிக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

வெள்ள நிவாரணத்திற்காக பணமும் மற்ற உதவிகளும் வேறு பல இடங்களிலே செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக சென்னை நகரை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு நபருக்கு 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கப் பட்டது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் எவ்வளவு குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கப்பட வில்லை. ஏன் இந்த வித்தியாசம்? இதனை உற்று நோக்கும் போது அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியின் காரணமாக இந்த அரசு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் புறக்கணிக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சிவகாசியில் ஒரு பஸ் விபத்து ஏற்பட்டது. அது குறித்து அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உண்மை யிலேயே சிவகாசியில் ஏற்பட்ட இந்த விபத்திற்கும் தொழில் அதிபர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. இப்படிப் பட்ட நிலை இருந்தாலும் அதில் உயிரிழந்த சிறுவர்களின் குடும்பத்திற்கு நிவாரணம் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசு தரப்பிலிருந்து இதுவரை யிலும் அறிவிக்கப்பட்ட அந்த நிவாரணம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அறிவிக்கப்பட்ட அந்தப் பணம் வருகின்ற 17-ஆம் தேதி அன்று நாகர்கோவிலில் என்னால் வழங்கப்பட இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : துணைத் தலைவரவர்களே, நாகர் கோவிலுக்கு வழங்கப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். மிக்க நன்றி. ஆனால் அதேபோல் சிவகாசியிலேயும் அந்த ஏழைக் குழந்தைகளின் குடும்பத்தினருக்கும் உரிய உதவியை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சிவகாசியிலே

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : துணைத்தலைவரவர்களே, சிவகாசியில் உயிர் இழந்தவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு 5000 ரூபாய் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து பணமும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதேபோல் அந்தத் தொழில் அதிபர்களிடத்திலே இருந்தும் எவ்வளவு பணம் கிடைக்குமோ அதையும் இந்த அரசு வாங்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.10)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மிக்க நன்றி. தொழில் அதிபர்கள் அந்தப்பணத்தை செக் மூலம் லேபர் கமிஷனருக்கு அனுப்பி விட்டதாகத் தகவல் கிடைத்துள்ளது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்திருந்தால் நலமாகயிருந்திருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் சென்றிருந்தபோது அந்தத் தொழில் அதிபர்களை அழைத்து அவர்கள் தகாத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஏசியதாக அங்கே எனக்குக் கூறப்பட்டது. உண்மையில் அந்தச் சம்பவத்திற்கும் அந்தத் தொழில் அதிபர்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை என்று சொன்னாலும் அவர்கள் பெருமனது வைத்து பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை அவர்கள் தாராளமாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இருந்தாலும் அந்தமாதிரி அங்கே நடந்தது என்று சொன்னால் அது ஒரு முதல் அமைச்சர் பதவி வகிக்கிறவர் பயன்படுத்தக்கூடிய வார்த்தைகள் அல்ல என்பதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : அந்தத் தொழில் அதிபர்களிடம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தகாத வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தி பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டதாகச் சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு இப்படிப்பட்டவர் அப்படிப் பேசலாமா என்று

[கி. மனோகரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

உறுதிப்படுத்தி ஒரு குற்றச்சாட்டை வைப்பது முறையில்லை என்பதை நான் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். விஷயங்களைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொண்டு அவையில் பேசுவது நல்லது. முதலில் என்ன சொன்னார்கள்? அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு குற்றச்சாட்டு ஒன்றை வைக்கிறார்கள். அப்படிச் சொன்னார்கள் இது முதல் அமைச்சர் பதவிக்கு தகுதியா என்று கேட்கிறார்கள். இது முறை அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு தயவுசெய்து இந்த முறைகளை நீங்கள் மாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சகோதரப்பாசத்தோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: நான் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பேசுகிறபோது கூட இருந்து நான் கேட்க வில்லை. யாரிடம் பேசினார்களோ அவர்கள் சொல்லி நான் கேட்டேன். ஆகவே ஒரு வேளை அது hear-say evidence ஆக இருக்கமுடியாது. கேள்விப்பட்டேன் என்றுதான் சொல்ல முடியுமே தவிர நேரடியாக நான் கேட்டேன் என்று சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெளியே கேட்கப்பட்ட செய்திகளை இந்த மன்றத்தில் பேசுவது சட்ட மன்ற மரபுகளுக்கு உகந்ததல்ல.

THE HON. THIRU K. NARAYANASWAMY: Mr. Deputy Speaker, Sir, If Mr. A. tells Mr. James and Mr. James repeats it, unless A corroborates Mr. James, it is only hear-say evidence, and it is irrelevant and inadmissible in law.

திரு. துரை முத்துசாமி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜனதாக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தகாத வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதற்கடுத்தாற்போல் தொழில் அதிபர்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அவர்கள் தொழில் அதிபர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்குகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி: பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தொழில் அதிபர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்குவது திரு. ஜேம்ஸ் அல்ல. ஐந்தாண்டுகளில் டாட்டா பிர்லாக்களை மும்மடங்கு வளர்த்தவர்களின் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இதைக் கேட்கிறார்கள் என்றால் தலை குனிய வேண்டும்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அடுத்து, மதுவிலக்கு கொள்கைபற்றி ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்குக் கொள்கை இங்கு ஒரு கேலிகூத்தாக அமல்படுத்தப் படுகிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரிஷ்டம் தயாரிக்க லைசென்ஸ் கொடுக்கப் படுகிறது. அதற்காக, டெம்பரரி லைசென்ஸ் கொடுக்கப் படுவதற்கு ஆளும்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிபாரிசு செய்தால்தான் அந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடியநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு ஒரு தங்கச் சுரங்கமாக இருக்கிறது என்று பலர் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, மதுவிலக்கை உண்மையில் அமல்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் இந்த அரிஷ்டம் நிச்சயமாக தடைப்படுத்தப்படவேண்டும். அதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஊழலை நாம் அகற்றிவிட்டோம் என்று வார்த்தைகள் இருக்கின்றது. ஆனால் கலெக்டர் கான்பரஸில் ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் பார்த்தால், பல்வேறு இலாகாக்களில் இன்னும் ஊழல் இருக்கிறது என்று கண்டித்துப் பேசியதாக பத்திரிகையில் வந்ததை நான் பார்த்தேன். ஆனால் இந்த அறிக்கையில் நேர்மாறாக இருக்கிறது என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன். ஊழல் அற்றுப்போய் விட்டது, ஊழலை அகற்ற முயற்சிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சர்க்காரியா கமிஷன் அறிக்கை என்ன ஆனது என்பதை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்காரியா கமிஷனுக்கு ஆதாரவாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் மத்திய சர்க்காரிடம் கொடுத்த ஊழல் பட்டியல் சம்பந்தமாக சர்க்காரியா கமிஷன் விசாரணை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பித்தது. கடந்த ஓராண்டு ஆகியும் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? அந்த அறிக்கையில் எத்தனை நபர்கள் குற்றவாளிகள் என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட பலர் இன்றைக்கு எங்கே யிருக்கிறார்கள், ஆளும் கட்சியில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஆளும் கட்சிக்கு மாறிவிட்டார்கள். இவர்கள் எல்லாம் ஆளும்கட்சிக்கு மாறிவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் இப்போது ஊழல் அற்றுப்போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறார்களா? இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் ஞான ஸ்நானம் செய்யப்பட்டு புனித மனிதர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஊழல் பெருச்சாளிகள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இணைந்து விட்டதால் இன்றைக்கு ஊழல் அகற்றப்பட்டுவிட்டதா என்பதை இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் பெர்மிட் வழங்குவதில் பல ஊழல்கள் நடைபெறுவதாக வதந்திகள் இருப்பதாக கேள்விப் படுகிறேன். பான் புரோக்கர்ஸ் பில் வருகின்ற வேளையில் ஒரு கலக்ஷன் நடத்தி, அது ஆளும் கட்சியிலுள்ள சில பெரியவர்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 பிப்ரவரி 16

களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், அடுத்த இன்ஸ்டால் மெண்ட் பில் நிறைவேற்றிய பிறகு கொடுக்கப்படுவதாகவும் வதந்திகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதுரை சட்டக் கல்லூரியில் பி. ஜி. எல். அட்மிஷன் சம்பந்தமாக இரண்டு மாணவர்கள் நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் போட்டு, நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் அறிவார்கள். அதில் இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் வாதாடிய வழக்கறிஞர் என்ன கூறினார்? போடப்பட்டிருக்கின்ற மனுவை எதிர்த்து கூறுவதற்குப் பதிலாக மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து இரண்டு மாணவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றுதான் வாதாடினார்களே தவிர, செலக்ஷன் கமிட்டி செய்தது தான் சரி என்று அரசாங்க வழக்கறிஞர் வாதாடவில்லை. வெட்ககரமான—நாணப்படக் கூடிய வகையில் இந்த அரசு எக்ஸ்போஸ் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது ஊழல் இல்லையா? இந்த பி. ஜி. எல். அட்மிஷனிலேயே இப்படியிருக்கும் என்றால், வேறு அட்மிஷனில் தாராளமாக இருந்திருக்கும் என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்வார்கள். ஆகவே ஊழல் இல்லை என்று நெஞ்சில் கை வைத்து சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கட்சி கண்ணோட்டத்தோடு ஆளும்கட்சிக்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் பலர் எடுத்துச்சொன்னார்கள் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உலக வங்கி லோனிலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு சானல் டெவலப்மெண்ட்—மெயின்டனன்ஸ்-க்காக ஒரு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற தண்ணீர் பற்றாக்குறையை தவிர்ப் பதற்காக ஒரு திட்டம் தயார் செய்து அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆளும் கட்சியிலுள்ள நண்பர் விரும்புகின்ற இடத்தில் மட்டும் தான் இந்தத் திட்டம் செயல்படவேண்டும் என்று நினைத்து, இந்தத் திட்டத்தை ஸ்பிளிட் செய்து மாற்றியிருப்பதாக கேள்விப் படுகிறேன். இப்படி நடந்திருந்தால் இதை மாற்றி, இந்தத் திட்டம் முழுமையாக நிறைவேற்ற வழிசெய்யவேண்டும். ஆளும் கட்சியினருக்கு ஒரு நீதி, மற்றவர்களுக்கு ஒரு நீதி என்று இருக்கக்கூடாது. திற்பரப்பு வலதுகரை சானலிலிருந்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு குடிதண்ணீருக்கும், விவசாயத்திற்கும் பயன்படவேண்டும் என்று நீண்டகாலமாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை முழுமை யாக செயல்படுத்தக் கூடாது என்ற எண்ணம் ஆளும்கட்சி யினருக்கு இருக்குமானால், இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளை ஆளும்கட்சியினர் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

(முற்பகல் 10·20)

இப்போதெல்லாம் அண்ணா தி. மு. க. கட்சியிலும், இந்த அரசிலும் தனி நபர் வழிபாடு அதாவது 'பர்சனாலிடி கல்ட்' என்று கூறுவார்களே, அது வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. நிச்சயமாக யாருக்கும் அது விரும்பத்தக்கதல்ல; கட்சிக்கும் நல்லதல்ல; அரசுக்கும் நல்லதல்ல என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மீது எனக்கு மிகுந்த மரியாதையும், அன்பும் உண்டு. அவர்களை நான் மதிக்கின்றவன். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்களை கண்டு, காலில் விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் பண்ணுவது நிச்சயமாக அநாகரிகம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதன்விளைவாக, ஏரோடுரோமில் ஒரு ஸ்டேட் ஆபீசர்கூட காலில் விழுந்து... (குறுக்கீடு)

முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடு சென்று சுற்றுப்பயணம் செய்துவிட்டு வந்தபோது, கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் காலில் விழுந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்தார்கள். அப்போது இடையிலே மாட்டிக்கொண்ட ஒரு ஸ்டேட் ஆபீசர்கூட அவர் காலில் விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. அது சினிமா படமாக எடுக்கப்பட்டு, காட்டப்பட்டும் வருகிறது. அந்த அளவுக்கு நிலைமை செல்வது விரும்பத்தக்கதல்ல, நல்லதல்ல என்பதை சிந்திக்கும் சக்தியுள்ள நண்பர்கள், அமைச்சர் குழு யோசிக்க வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக,...... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : யாரும் குறுக்கிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : இந்த மாநிலத்திலே 4,000 பேர்களைக் கொண்ட இளைஞர் அணி பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனால் தேர்வு செய்யப்பட்டு, கடந்த ஒரு ஆண்டு காலம் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். தி. மு. க. ஆட்சி காலத்தில் 3, 4 ஆண்டுகள் வேலையிலிருந்தவர்கள், அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சி வந்தவுடன் அவர்கள் பிரித்து விடப்பட்டு, வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குடும்பங்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. எனவே, என் அருமை நண்பர், மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தற்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லாததால், இதிலே கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் இன்னும், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பி. யு. சி. வகுப்பை நீக்கிவிட்டதன் காரணமாக, இந்த மாநிலத்தில் பலப் பிரச்னைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 பிப்ரவரி 16

அதற்கெல்லாம் ஒரு தீர்வு காணவேண்டும், முன்கூட்டியே ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

விவசாயிகளைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. மத்திய அரசிலே அரிசிக்கு 85 ரூபாய் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். அதுகூட போதாது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, விவசாயிகளுடைய பிரச்னைகளை சுமுகமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு கருதினால், அப்படி 85 ரூபாய்க்கு விற்கப்படும் நெல்லை அரசே வாங்கிக்கொள்ளமுன்வர வேண்டும். இப்படி வாங்கி விவசாயிகளை இந்த அரசு காப்பாற்ற வேண்டும், அதற்குத் தயாரா என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கரும்பு சம்பந்தமாகவும் சொல்லப்பட்டது. மத்திய அரசுடன் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 என்று சொன்னாலும், வட மாநிலங்களிலே ரூ. 120, ரூ. 130 என்று கொடுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், இங்கே ரூ. 75, ரூ. 80 என்று சொன்னால், இந்த அரசு அதற்கு உடனடியாக தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்தாக வேண்டும். விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு மேற்கொண்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லேபர் பாலிசி. ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலேயே இந்தத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு வரிகூட குறிப்பிடாமல் இருப்பது, உண்மையிலே மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இது தொழிலாளர் சமுதாயத்தை இழிவு படுத்துவதாக இருக்கின்றது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:</u> (மணியடித்து) தயவுசெய்து உட்காருங்கள், இன்னும் 5, 6 எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் பேசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேறு பதில் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

<u>மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்:</u> துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சரியான விலை கொடுக்கவில்லை என்று. இந்த மாநில அரசு மத்திய அரசின் கட்டளையின் மேல் அப்படிக் கொடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மாத்திரமல்ல. கேரள மாநிலம் 120 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று அறிவித்ததை, அப்படிக் கொடுத்தது தவறு என்று மத்திய அரசு அறிவித்த செய்தி பத்திரிக்கையிலேயும் வந்திருக்கிறது. இந்தத் தமிழக அரசைப் பொறுத்த வரையில், 125 ரூபாய் கேட்டு, அனுமதி தரவில்லை என்பதையும், அப்படி மீறிக் கொடுக்கக் கூடாது என்று தகவல் வந்திருக்கின்றது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

முன்பு இருந்த தி. மு. க. ஆட்சியின்போது ரூ. 10, ரூ 5 என்று கொடுத்ததைக் கூடத் தவறு என்று இப்போது கேட்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை நான் மறுக்கவில்லை. நான் கூறியதெல்லாம் அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற 85 ரூபாய் விலைக்குக் கூட விவசாயிகள் நெல்லை விற்க முடியவில்லை என்பதுதான். இந்த நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்களைக் காப்பற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அரசே அவர்களிடமிருந்து நெல்லைக் கொள்முதல் செய்ய முன் வர வேண்டும். அப்படியானால்தான் விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தனனுடைய உரையில் * என்று சொன்னதை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: அவர் பேசும்போது சபாநாயகர் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிட்டப்பா அவர்கள் சொன்னதை சபைக் குறிப்பி லிருந்து நீக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா: * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசாததைப் பேசியதாகக் கூறி அதை நீக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல.

*திரு. ஆர். மணிமாறன்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக் கிற தீர்மானத்தில் உணர்வுகளை வெளியிடுவதற்கு வாய்ப்பளித்த மாமன்றத் தலைவருக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

இந்த ஆளுநர் உரை ஒரு தெளிவான உரை என்பதும், ஒரு திர்க்கமான உரைஎன்பதும் ஆளும் கட்சியினுடைய சார்பில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டி உரைநிகழ்த்தி முடித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கூட இந்த ஆளுநர் உரையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று பிள்ளையார் சுழி போடுகிற அளவில் பிரதான எதிர்கட்சி வரிசையில்

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

இருக்கக் கூடியவர்களும், அந்த எதிர்கட்சிக்குத் துணை நிற்கக் கூடியமற்றைய எதிர்கட்சிகளைச் சார்ந்தவர்களும் 'நாங்கள் வெளி நடப்புச் செய்கிறோம்' என்று சொல்லி வெளியேறியதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இதைப் பற்றித் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிற நேரத்தில் 'அது அவர்களுடைய உரிமை, அந்த உரிமையைப் பறிப் பதற்கு நாம் தயாராக இல்லை' என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஆனாலும் பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் மற்றைய மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் வெளியேறியபோது இந்தச்சபை அமைதியைக் கடைப்பிடித்தது என்பதும், கூச்சல் இல்லை, குழப்பம் கொஞ்சம் கூட இல்லை, அமைதியின் மறுவார்ப் பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அடக்கத்தின் சின்னமாக இங்கே அமர்ந்திருந்தார்கள் என்பதுதான் நாங்கள் செல்லுகிற பாதைக்கு அது ஒரு புதிய வலுவைச் சேர்க்கிறது, அண்ணா அவர்கள் வழியில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கமும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது, என்பதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஆளுநர் கூட இதைப் பற்றி வெளியே குறிப்பிட்டுச் சொல் கிற நேரத்தில் 'அமைதியாகச் சபை இருந்தது' என்பதையும், 'ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் மிகுந்த அமைதியோடு காட்சி யளித்தார்கள்' என்பதையும் தெளிவுபடுத்திக் காட்டியிருக் கிறார்கள். ஜனநாயக உணர்வுகள் ஆளும் கட்சியினரிடம் இழை யோடி இருக்கிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு உதாரணத்தை என்னால் சுட்டிக்காட்ட முடியவில்லை.

ஆனாலும் கூட இந்தச் சபையில் ஆளும் கட்சியைப் பார்த்து புரிகிற கேலிகள், விடுகின்ற கிண்டல்கள், ஏளனங்கள், இழி பேச்சுக்கள் கொஞ்சமா, நஞ்சமா என்பதைதான் இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மட்டுந்தான் அந்தக் கேலிகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமா? இன்றைக்கு எதிர் வரிசையில் இருப்பவர்கள் அன்றைக்கு ஆளும் கட்சி வரிசை யில் இருந்தார்கள். நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் ஒன்றறை மணி நேரம் பேசியபோது இங்கே இருக்கின்ற ஒலி பெருக்கிக்கு என்ன காய்ச்சல் வந்து விட்டதோ நமக்குத் தெரியாது நம்முடைய முதலமைச்சர் மீது அன்று அந்த ஒலிபெருக்கிக்குஎன்ன கோபமோ தெரியாது; 'ஜனநாயகம் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது, ஜனநாயகம் தூக்கத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது' என்று அந்த ஒலிபெருக்கி நினைத்துக் கொண்டதோ என்னவோ, உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஜனநாயகம் விழித்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நினைத்து ஒலிபெருக்கி கூட தலையை நாணிக் கோணி வேகமாகக் குனிந்து கொண்டிருந்ததை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

(முற்பகல் 10.30)

ஜனநாயம் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதற்காக ஜனநாயகம் கொளுத்துகிற வெயிலில் நடக்கவேண்டுமே பாவம் என்ற பச்சா தாபத்தோடு பரிதாபத்தோடு பாச உணர்ச்சியோடு—அவர்கள் வெளியே வந்தபோது—சட்டமன்றத்திற்கு முன்னாலே வராண்டா விலே தங்கள் தாகச் சாந்தியைத் தணித்துக்கொள்ள செருப்பை வீசிய சிந்தனைச் செம்மல்களை நிச்சயமாக நாடு மறந்திருக்க முடியாது. அப்போது மேலே இருந்து எச்சிலைத் துப்பி ஜனநாயகத் தின் தாகசாந்தியை தணியவைக்க முயற்சி எடுத்தார்கள் என்பதை நாடு மறந்திருக்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பலமாக எச்சில் துப்பிய அந்த பலகுரல் மன்னர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கும் நாட்டிலே இருந்துக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத் தினுடைய காதுகள் பிய்ந்துபோகக்கூடிய அளவிற்கு, ஜனநாயகத் தினுடைய செவிப்பறைகள் அறுந்துபோகக்கூடிய அளவிற்கு கார சாரமான வார்த்தைகளை உக்கிரமமான வார்த்தைகளை, உஷ்ண மான வார்த்தைகளை அள்ளி எறிந்தவர்கள் இருக்கத்தான் செய் கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சட்டசபைக்கு எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், ஜனநாயகம் உயிரோடு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எத்தகைய தியாகங்களை எல்லாம் செய்தார்கள் என்பது இங்கே நினைவு கூறத்தக்கது. ஜனநாயகத்தின் தொட்டில் அமெரிக்கா தான் என்று யாரோ சொல்லிவைத்தார்கள். சொல்லிவிட்டவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. யாரோ சொல்லியிருக் கிறார்கள், அப்படிச் சொன்னவர்கள் நிச்சயமாகப் பைத்தியக் காரர்களாகத்தான் இருக்க வேண்டும்....

திரு. என். கிட்டப்பா: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரி பிகேஷன் சார், மாண்புமிகு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் தங்களுடைய உரையிலே குறிப்பிடும் பொழுது தி.மு.க. ஆளுங்கட்சியாக இருந்தபோது ஆளுங்கட்சி யினர்—இப்போதைய ஆளுங்கட்சினர்களைப்—பார்த்து அப்போது செருப்பு வீசப்பட்டதாக இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். யார் செருப்பு வீசினார்களோ அவர்கள் இப்போது உங்கள் கட்சியிலே தான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: எய்தவர் இருக்க அம்பை நோவானேன். அந்தக் கதைதான்.

திரு. என். கிட்டப்பா: அப்படிப்பட்ட செயல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு உடன்பாடானது அல்ல என்று எங்கள் கட்சித் தலைவர் வலியுறுத்தியிருக்கிறார். அதை அப்போது அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை இப்போது ஏற்றுக்கொள்கிறாரோ என்னவோ தெரியவில்லை.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற தலைவர்கள் இன்னும் இங்கே இருக்கிறார்கள், அது நாட்டுக்கும் தெரியும். எங்களுக்கும் தெரியும், உங்களுக்கும் எங்களைவிட நன்றாகத் தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜனநாயகத்தின் தொட்டில் அமெரிக்கா என்று சொல்லி வைத்தார்கள். சொன்ன அவர்களைக்கூட 1972 ஆம் ஆண்டு சென்னையிலே உள்ள இந்தக் கோட்டைக்கு அழைத்து வந்திருந்தால் அவர்கள் ஜனநாயகத்தை உணர்ந்திருப்பார்கள். ஜனநாயகத்தின் கம்பீரத்தை உணர்ந்திருப்பார்கள் இரண்டு சட்டமன்றங்கள் நடந்த இந்தச் சபையை ஜனநாயகத்தின் தொட்டில் என்று சத்தியப் பிரமாண வாக்குமூலத்தைத் தந்துவிட்டு அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குப் பறந்துபோய் விட்டிருப்பார்கள், ஜனநாயகத்தை அறிமுகப்படுத்த அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தான் இங்கே அப்போது உருவாயிற்று. இன்றைக்குப் பேசிய எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நாட்டிலே சட்டம் இல்லை, ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது, நீதி கெட்டுப்போய் விட்டது என்று ஒரே குரலில் ஒருமித்த குரலிலே சொன்னார்கள். ஆனால் அந்தக் குரல்கள் இன்று மட்டும் தானா பிரதிபலித்துக்கொண்டிருக்கின்றன? அந்தக் குரல்கள் இன்று மட்டும் தானா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை.

1967 ஆம் ஆண்டு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே முதலமைச்சராக அமர்ந்த அந்த நேரத்திலே ஆளுங்கட்சியாகப் பொறுப்பேற்ற பத்தாவது நாளிலே இதே குரல் ஒலித்ததை நாங்கள் மறந்துவிடவில்லை. அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பத்தாவது நாளிலே அண்ணா அவர்களைப் பார்த்து முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து—ஏகோபித்த குரல்கள் எழுந்தன என்பதை நாட்டு மக்கள் மறக்கவில்லை. அன்றைக்குச் சொன்னார்கள், நாட்டிலே சட்டம் கெட்டுவிட்டது, ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது, நாட்டிலே நீதி காற்றோடு காற்றாய் பறந்து கொண்டிருக்கிறது என்று இன்றைக்குச் சொல்கிற நபர்கள் வேறாக இருக்கலாம், நபர்கள் வேறு ஆனால் நயம் மாறவில்லை அதே நயம் அதே குரல் தான் இன்றைக்கும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

பொள்ளாச்சியிலே ஒரு விவசாயி அவருடைய கைகளிலே விலங்கிடப்பட்டு தெருத்தெருவாக இழுத்துவரப்பட்டார் என்று சொல்லி அண்ணாதுரையே ராஜினாமா செய் என்ற குரல்கள் எழுந்ததில்லையா? அவர் அங்கே துணை கலெக்டரை கன்னத்தில் அறைந்துவிட்டார், அதற்காக கைது செய்யப்பட்டார். அதற்கு இங்கே குரல்கள் எழுப்பப்பட்டன, ராஜினமா செய் என்று அதற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார். அந்த நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட வாதங்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டன? பூசை அறைக்குள்ளே போலீஸ் நுழைகிறது. அண்ணாதுரை ஆட்சியிலே போலீஸ் பூசை அறைக்குள்ளேயே போகிறது, அதைக் களங்கப்படுத்தும் காரியங்களை இவர்கள் செய்கிறார்கள் என்று அன்றைக்கே கூட்டிக்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

காட்டப்படவில்லையா? அந்த நேரத்திலும் சொன்னார்கள், நாட்டிலே சட்டம் இல்லை, நாட்டிலே ஒழுங்கு இல்லை, நாட்டிலே நீதி இல்லை, அண்ணாதுரையே இராஜினாமா செய் என்று சொன்னதை நாம் நிச்சயமாக மறக்க முடியாது.

மாணவர்கள்—பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் இந்தச் சென்னை நகரத்திலே நடைபெற்றது. அப்பொழுது, அண்ணாதுரை அவர்களே, உங்களுக்கு ஆளுகின்ற யோக்கியதை இல்லை, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்று சொல்லவில்லையா?

மாணவர்கள் இந்தி எதிர்ப்பின் உணர்வின் காரணமாகப் போராட்டம் நடத்தியபொழுது இரயில் பெட்டிகள் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்ட நேரத்தில், அப்பொழுதும் சொன்னார்கள், அண்ணாதுரை அவர்களே, நீங்கள் ஆள்வதற்கு இலாயக்கு இல்லை கீழே இறங்குங்கள், நாட்டிலே சட்டம் இல்லை, நீதி இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை என்று சொல்லவில்லையா?

கீழ்வெண்மணி சம்பவம் நடந்தது. அண்ணா அவர்கள் அதைக் கேள்விப்பட்டு பாகாக உருகி கண்ணீர் விட்ட நேரத்தில் கூட, நாட்டிலே சட்டம் இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை, அண்ணாதுரையால் கையால் ஆகவில்லை, போலீஸ் துறை கண்காணிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டுகள் அடுக்கடுக்காக படையெடுத்துக் கிளம்பி வரவில்லையா?

இன்றைக்கு விழுப்புரம் கலவரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சாதிச் சண்டைகள் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கின்றன..

திரு. ர. ஜெபமணி : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த காலத்தில் இப்படி இப்படி நடந்தது என்றால் இப்பொழுதும் அப்படி நடக்கலாம் என்று சொல்கிறாரா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களுக்கு அவசரம் கூடாது, கொஞ்சம் பொறுமையாக இருந்து கவனிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அருமைப் பெரியவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விழுப்புரம் சம்பவம் இன்றைக்கு நடைபெற்றிருக்கிறது, அதில் ஆளுங்கட்சிக்குப் பங்கு இருக்கிறது, விழுப்புரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் கிருஷ்ணன் அதில் பெரும்பான்மையான பங்கு வகிக்கின்றார் என்று பல எதிர்க்கட்சி மேடைகளிலே பேசப்படுகிறது, அவர்களின் பிரச்சாரப்பலமே அதுவாகத்தான் இருந்து வருகிறது. ஆனால் நான் கடந்த கால நினைவுகளை இந்த மாமன்றத்தில் இழையோட வைக்க விரும்புகிறேன், நடந்து முடிந்த இந்தச் சம்பவத்திற்கு நிழற்படமாக ஓட வைப்பது தவறாக இருக்காது என்று நம்புகிறேன். 1967 ஆம் ஆண்டில் அண்ணா அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே உட்கார்ந்திருந்த நேரத்தில்......

[1979 பிப்ரவரி 16

திரு. மா. மணிமாறன் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். எதிர்க்கட்சி மேடைகளிலே பேசப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள் எதிர்க்கட்சி மேடை தவிர, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களே, பச்சை குத்தியவர்களே சட்டமன்ற உறுப்பினரைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அறிவார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். ஒருவர் பேசும்பொழுது இன்னொருவர் குறுக்கிடுவது என்பது, பேசுகிறவரின் பேச்சு நடைமுறையிலே விதிகளுக்கு மாறுபட்டு இருந்தால், தவறாகப் பேசினால், இந்த உறுப்பினரைப் பற்றி ஏதாவது பேசியிருந்தால் குறுக்கிட்டுக் கேட்கலாமே தவிர ஒவ்வொன்றுக்கும் குறுக்கிட்டுக்கொண்டு இருந்தால் அவரும் பேச முடியாது. நேரமும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் தகவலைத்தான் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தகவலை இவர் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர் விழுப்புரமும் இல்லை. எதிர்க் கட்சி வரிசையிலே தலைவர் இருக்கிறார்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே சொல்லப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் பச்சை குத்தியவர்களே அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவர், துணைத் தலைவர் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பிரச்னை வரும்பொழுது அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள். எனவே, நீங்கள் அவசரப்பட்டுப் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : 1967 ஆம் ஆண்டு விழுப்புரம், பேரணாம்பட்டு போன்ற பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்த பொழுது நம்முடைய மறைந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் மரியாதைக்குரிய கோவிந்தசாமி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இன்றைக்குச் சொல்கிற அதே நிலைமைகள் அன்றைக்கு இருந்தன என்பதை நான் கோடிட்டு காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ''ஆளும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இந்தக் கலவரத்திற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாக சிவசுப்பிரமணியன் என்ற உறுப்பினர் சொல்வது ஒரு தவறான காரியமாகும். இது இரண்டு வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கிடையே ஏற்பட்ட கலவரமே தவிர இதிலே அரசியல் இல்லை, அரசியல் பின்னணியும் கிடையாது'' என்று அன்றைக்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

அதற்குப்பிறகும், இப்படிப்பட்ட சாதிக் கலவரங்கள் அண்ணா துரையின் ஆட்சியிலேதான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன, ஆகவே, நாட்டிலே சட்டம் இல்லை; நாட்டிலே ஒழுங்கு இல்லை, நாட்டிலே நீதி பரிபாலனம் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, இராஜினாமா செய்யுங்கள் என்ற இப்படிப்பட்ட குரல் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது. 1967-ஆம் ஆண்டிலும் இப்படி எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது என்பதைத்தான் நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 10.40)

அன்றைக்கிருந்த எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள் ஒரு நிமிட நேரம் கூட அண்ணா அவர்கள் இனி ஆளக் கூடாது, அவரை ஆள விடக் கூடாது, ஒரு நிமிட நேரம் கூட அண்ணா அவர்களை இனி உட்கார வைக்கக் கூடாது, என்று. அதை நிச்சயமாக மறக்கக் கூடாது.

அன்றைக்கிருந்த காங்கிரஸ் கட்சியினர் சென்னையிலே ஊர்வலத்தை நடத்தி, பொதுக்கூட்டம் நடத்த முன் வந்த பொழுது, அந்த ஊர்வலம் அண்ணா சாலையில் அப்பொழுது முரசொலி அலுவலகம் இருந்த கட்டிடம் பக்கமாக போனது. அப்பொழுது அங்கே இருக்கிற காலிகள் எல்லாம் சோடா பாட்டில்கள் வீசினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் குண்டர்கள் பாய்ந்தார்கள், அடித்தார்கள், என்று அடிபட்டவர் களை மேடையிலே ஏற்றிப் பொதுமக்களுக்குக் காண்பித்து, ஆகவே, இனி இந்த ஆட்சி இருக்கக் கூடாது என்று அன்றைக்கு வாதிட்டார்கள் என்பதை நான் இன்றைக்கு கவனத்திலே வைத்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

ஆகவே, ஒலி ஒன்றுதான். அந்த ஒலி இன்றைக்கும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றைய கோஷம்தான் இன்றைக்குத் தொடர் கதையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அண்ணா அவர்கள் மிக அழகாக 'ஹிஸ்ட்ரி ரிபிட்ஸ் இட்ஸெல்ப்' என்ற வார்த்தைகளை அடிக்கடி சொல்வார்கள். அந்தக் கதைதான் இங்கே நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். சரித்திரம் தன்னைத்தானே திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறது, அவ்வளவுதான்.

பட்டப் பகலில், பஸ்ஸில், தொழிற்சங்கத் தலைவர், மார்க்சிஸ்ட் சித்தாந்தங்களை ஊருக்கும் உலகத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிற சிந்தனையாளர் வி.பி. சிந்தன் படு கொலைக்கு ஆளாக்கப்படுகிற கொலை முயற்சிக்கு ஆளாக்கப் படுகிறார். மார்க்சிஸ்ட் சித்தாந்தங்களைப் பரப்பும் அந்த சிந்தன் அடிபட்டு கத்தியாலே குத்தப்படுகிறார். நூல் அளவு தவறி, அது அவர் மீது முழுமையாகப் பாய்ந்திருக்குமானால்,

அந்தச் சிந்தனையாளர் சிந்தனைப் பார்த்திருக்க முடியாது. அவரது சிந்தனைகளைத்தான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நாட்டிற்கும் உலகத்திற்கும் எடுத்துக் காட்டியிருக்க முடியும். ஆனால், அந்தச் சிந்தனைக் கொலை செய்ய முயன்றவர்கள் யார், குத்தியவர்கள் யார், அதன் பின்னணியில் இருந்தவர்கள் யார் என்று அறிகின்ற வகையில் அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கம், அன்றைக் கிருந்த போலீசார் யார் மீதாவது வழக்கு போட்டிருக்கிறதா? யாரையாவது கைது செய்திருக்கிறதா? யாரையாவது நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறதா என்பதை நான் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே பிரதானமாக இருப்பவர்களைக் கேட்கிறேன். அன்றைக்கு என்ன சட்டம் தலைநிமிர்ந்து கொண்டிருந்ததா? அன்றைக்கு சட்டம் - ஒழுங்கு நிமிர்ந்து நின்றதா? இன்றைக்குக் கூப்பாடு போடுகிறவர்களுக்கு அன்றைக்கு அது சுட்டிக்காட்டப்படவில்லையா?

நான் இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்திலே சொல்வது தவறாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மதிப்பிற்குரிய முருகையன் அவர்கள் படுகொலை செய்யப்படுகிறார், இரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறோம். புரட்சித் தலைவர் கோவையிலே இருந்தவர், இக்கொலையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டவுடன், ஓடோடி மன்னார்குடிக்குப் போகிறார். அங்கே இறுதி ஊர்வலத்திலே கலந்துகொள்கிறார். யார் இந்தக் கொலையைச் செய்திருந்தாலும் அவரைக் கண்டு பிடிப்பதுதான் என்னுடைய தலையாய பணி என்ற உறுதியினை அங்கே தந்திருக்கிறார்.

நான் கடந்த காலத்தை நினைவுபடுத்துவது இந்தச் சபைக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த உணர்ச்சியோடு ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். 1974 ஆம் ஆண்டு விமான விபத்து ஒன்று ஏற்படுகிறது. விமானத்தில் சென்று கொண்டிருந்தவர்களில் ஒருவரான மோகன் குமாரமங்கலம் இறக்கிறார். இன்னொருவர் ஈரேழு பதினான்கு ஆண்டுகள் சிறைக்கூடத்திலிருந்துவிட்டு வெளியே வந்தவர், தியாகத்தின் மறுவடிவம் என்று பொதுவுடைமைதிக வாதிகளால், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் பாராட்டுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிற தோழர் பாலதண்டாயுதம் இறக்கிறார். எதிர்பாராத விபத்து நடக்கிறது. அவர்களுடைய சாம்பல் கூட கிடைக்கவில்லை. ஊரே அழுது கொண்டிருக்கிறது. உலகமே உருகிக் கொண்டிருக்கிறது. நல்ல உணர்வு படைத்தவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய ரத்தக் கண்ணீரை வடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இங்கே ஒருவருக்கு பிறந்தநாள் விழா கொண்டாடப் படுகிறது. இதே சட்டமன்றத்தில் சீனிவாசன் கேட்கிறார். ஊரே அழுது கொண்டிருக்கிறது, பொதுவுடைமைச் சிந்தனை யாளர் மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்களும் பாலதண்டாயுதம்

அவர்களும் மறைந்து விட்டனர். சிறையிலே வாடிய பாலதண்டாயுதம் வெளியே வந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார். அவரும் அகால மரணத்திற்கு ஆளாகிவிட்டார். விபத்திற்கு பலியாகிவிட்டார். இந்த நேரத்திலே பிறந்த நாள் விழா தேவையா என்று கேட்கிறார். நான் கேட்கவில்லை. அன்றைக்கு சீனிவாசன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். இன்றைக்குப் பிரதான எதிர்க்கட்சியின் தலைவராக இருப்பவரைப் பார்த்து, அன்றையதினம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த சீனிவாசன் கேட்கிறார். அதற்கு இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பவர் அப்பொழுது என்ன சொன்னார் தெரியுமா? நேரு பெருமகனார், ஆசியாவின் ஜோதி, பண்டித நேரு அவர்கள் மறைந்தபோது காமராஜர் அவர்கள் பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடவில்லையா? நான் கொண்டாடக்கூடாதா என்று இவர் கேட்டிருப்பதை அன்றைக்கு சீனிவாசன் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார். நான் இன்றைக்கு மாமன்றத்திலேயிருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்து கேட்கிற கேள்வியெல்லாம், இப்பொழுது காட்டுகிற மனிதாபிமானம் அன்றைக்கு எங்கே போயிற்று? முருகையனுக்காக இப்போது வடிக்கிற கண்ணீரில் ஒரு சொட்டு கண்ணீரை பாலனுக்காக விட்டிருக்கக் கூடாதா?

அன்றைக்கு அந்த மனிதாபிமானம் எங்கே போயிற்று? திடீரென்று இறக்கைகள் முளைத்து எங்கேயோ பறந்தோடிப் போய் விட்டனவா? உணர்வுகள் அற்றுப் போய்விட்டனவா என்பதைத்தான் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டனவாக இருக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் வீடு தாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அப்படிப்பட்ட அராஜகச் சக்திகள் இந்த நாட்டில் வேரூன்றக் கூடாது என்பதற்காக முதல் கொடி பிடிப்பது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான். அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. இன்றைக்குப் பிரதான எதிர்கட்சித் தலைவர் சுற்றுப்பயணம் செய்தபோது உளி பாய்ந்ததாகச் சொன்னார்கள். அங்கு உளி பாய்ந்ததோ அல்லது புலி பாய்ந்ததோ எங்களுக்குத் தெரியாது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, எதிர்கட்சித் தலைவர் மீது உளி பாய்ந்ததோ, புலி பாய்ந்ததோ எங்களுக்குத் தெரியாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர், ஆளுங்கட்சிச் சார்பில் ஆணித்தரமாகப் பேசுகிறவர் அந்தக் கருத்துக்களோடு பேசுகிறார். உளி மேலே பட்டால்தான் ஒப்புக்கொள்வார்களா அந்த அளவுக்கு முடிவிற்கு வந்து விட்டார்களா என்று இந்த அவைக்கு அவர்கள் தெரிவிக்கவேண்டும்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் பத்திரிகையிலே பார்த்துத்தான் புரிந்து கொண்டோம். நேரடியாகப் பார்க்கிற வாய்ப்பில்லை. ஆனாலும் கூட இந்தச் சூழ்நிலையைத் திட்டம் இட்டு யார் செய்திருந்தாலும் இதற்குக்

கண்டனத்தைக் காட்டுகிற முதல் கட்சி அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் என்பதைப் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டனவாக இருக்கிறேன். ஆகவே இந்தச் சூழ்நிலையில் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும் கடமை, பொறுப்புணர்ச்சி முறையிலேதான் எடுத்து வைக்கிறேனே தவிர வேறு காரணத்தினால் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்கட்சித் தலைவர் மீது உளி வீசியது திட்டமிட்டுச் செய்த தாக

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. உங்கள் கட்சித் துணைத் தலைவர் கேட்டுவிட்டார்.

திரு. துரை முருகன் ; துணைத் தலைவர் அவர்களே, பர் மிஷன் தருவதும் தராததும் உங்கள் பொறுப்பு. நாங்கள் அதை எதிர்க்கவில்லை. ஆனால் அதை எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கின்ற தலைவர்கள்தான் கேட்கவேண்டும், மற்றவர்கள் கேட்கக் கூடாது என்று சொல்வது தவறு.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர் பேசிய பிறகு மறுபடியும் அதைப்பற்றிப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. அ, ரகுமான்கான் : திரு. மணிமாறன் அவர்கள் சொன்னதை வரவேற்கிறேன். திட்டமிட்டு கலைஞர் மீது உளி வீசப்பட்டதைக் கண்டித்து வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன் என்று ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் சொன்னார். இன்றைக்கு இன்வெஸ்டி கேஷன் டிப்பார்ட்மென்டை கையிலே வைத்திருக்கக்கூடிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், உத்திரப்பிரதேச மாநில முதல்வர் கத்தி யால் குத்தப்பட்டதற்கு வருத்தம் தெரிவித்த அவர்கள், கலைஞர் தாக்கப்பட்டதைப் பற்றி வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை. எனவே உறுப்பினர் அவர்கள் முரண்பட்ட கருத்தைச் சொல்லுகிறார் களா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ; தயவு செய்து உட்காருங்கள். திட்டமிட்ட சதியாக இருந்தால் வருத்தம் தெரி விக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லவில்லை. அது எப்படி நடந் திருந்தாலும் வருத்தம் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக் கிறார்.

1979 பிப்ரவரி 16]

திரு. ஆர். மணிமாறன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே முரண்பட்ட கருத்துக்களின் மொத்த உருவங்கள் நாங்கள் அல்ல; அப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற நிலையில் எங்கள் இயக்கம் கிடையாது. வன்முறையை வளரவிடக்கூடாது, வன்முறை நாட்டிலே பிரவேசிக்கக் கூடாது என்பதிலே ஆழ்ந்த கவனத்தோடு ஈடுபட்டிருப்பவர்தான் எங்களுடைய—நம்முடைய முதல் அமைச்சர், புரட்சித் தலைவர் என்பதைப் பணிவோடு சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் தலையீடு அதிகமாக இருக்கிறது என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றை நான இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிர்வாகத் தலையீடுகளின் சிருஷ்டி கர்த்தாக்களே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்பதை நான் இந்த இடத்திலே சொல்வது தவறாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் தலையீடு செய்ததை அடுக்கடுக்காக, படிப்படியாகப் புள்ளி விவரத்தோடு என்னாலே சொல்லமுடியும். இருந்தாலும் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10.50)

திருப்பூர் நகரத்தில் ராஜமாணிக்கம் என்ற கான்ஸ்டேபிள், அவரோடு இன்னொரு கான்ஸ்டேபிள். அவர்களின் மீது பொய்யான குற்றச்சாட்டு சொல்லி அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் முக்கிய பிரமுகர்களில் ஒருவர், ஒரு நகரத்தின் செயலாளர் கொடுத்த புகாரின் அடிப்படையில் எந்தவிதமான என்கொயரியும் வைக்காமல், எந்தவிதமான விசாரணையும் நடத்தாமல், கூப்பிட்டுக் கூட கேட்காமல், அவரைப் பதவியில் இருந்து டிஸ்மிஸ் செய்துவிட்டார்கள் அன்றைக்கு ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த போலீஸ்காரரின் எண். 1286. 25 ஆண்டுகாலமாக அவர் போலீஸ் வேலை பார்த்துக்கொண்டு இருந்தவர். அவர் மீது பொய்யான குற்றச்சாட்டை சுமத்தி, எந்தவிதமான விசாரணையும் வைக்காமல் அன்றிருந்த தி.மு.க. அரசு அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்கியதால், அந்தப் போலீஸ்காரருக்கு வேறு வேலை எதுவும் கிடைக்காத காரணத்தால் பஞ்சம், பட்டினி, பசி, வறுமை இவற்றின் கோரப்பிடியில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்வதற்காக தற்கொலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார். அவர் கடைசியாக தன் மனைவியிடத்தில் ஒரு குறிப்பு எழுதிக்கொடுத்துவிட்டுச் சென்று இருக்கிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உள்ள இன்னார், இன்ன நபரால் நான் பழிவாங்கப்பட்டேன், என் சாவிற்கு அவர்தான் காரணம் என்று எழுதிக்கொடுத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார். இன்னொரு போலீஸ்காரர் ராஜமாணிக்கம் அவர் சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்து இருக்கிறார். என்மீது குற்றம் சுமத்தியது குறைபாடுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது எல்லாம் அன்றைய தினம் இருந்த ஆளும்

[திரு. திருப்பூர் ஆர். மணிமாறன்] [1979 பிப்ரவரி 16

கட்சியைச் சார்ந்தவர்களால் பொய்யாக ஜோடிக்கப்பட்டு, என்னை பழி வாங்கிவிட்டார்கள் என்றுச் சுட்டிகாட்டியிருக்கிறார். அவர் கூறியிருப்பதாவது :

'R. Murugesan, was the town D. M. K. party Secretary and he was wielding very high influence with Government officials, public and in the Government in the Ministry level. By virtue of his political influence and close contacts with ministers the said Murugesan was dictating terms to local police officers and they were dancing to his tune.'

வெகு ஆணித்தரமாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் போலீஸ்காரருக்கு 6 குழந்தைகள். அதுதான் சொத்து அவருக்கு. அந்த 6 குழந்தைகளையும் கிணற்றில் போட்டுவிட்டு தானும் தற்கொலை செய்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார். அவர் முதலமைச்சருக்கு அப்பீல் செய்து இருக்கிறார். என்னிடத்திலும் ஒரு மகஜர் தந்து இருக்கிறார். ஆகவே, நாங்கள் நிர்வாகத்தில் தலையிடுகிறோம் என்று சொல்பவர்களைப் பார்த்து நான் கேட்கிறேன், உங்கள் ஆட்சிகாலத்தில் செய்யப்பட்ட இவைகள் நிர்வாகத் தலையீடுகள் இல்லையா என்று நான் கேட்டால், அவர்கள் காலத்தில் இருந்தது உங்கள் காலத்திலும் இருக்க வேண்டுமா என்று பெரியவர் அவசரப்பட்டு எழுந்து கேட்டு விடுவார். வயதானாலே ஆத்திரம் அதிகம் வரும். நம்ம பெரியவருக்கு அது அதிகத்திலும் அதிகம். ஆனாலும் நா தெரிவித்துக்கொள்வேன், அது எங்கள் கருத்து அல்ல, அது எங்கள் முறை அல்ல, அது எங்களுடைய மரபு இல்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிர்வாகத் தலையீடு, நிர்வாகத்தில் குறுக்கீடு, ஆங்காங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெற்று இருக்கின்றன. இந்தப் போலீஸ்காரரைப் பற்றி நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும் அவர் ஒரு சாதாரண அரிசன். ஏழை. ஒரு குடிசையில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார். அவருக்கு இப்படிப்பட்ட அநீதி இழைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன். புரட்சித் தலைவர் மீதும், கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் திரு கே. ஏ. கே. அவர்கள் மீதும் ஒரு மான-நஷ்ட வழக்கு திருப்பூர் நகரில்—புரட்சித் தலைவர் பேசாத ஒன்றை பேசியதாகச் சொல்லி ஒரு விசித்திரமான வழக்கைப் போட்டார்கள்.

<u>திரு. துரை முருகன்</u> : தலைவரவர்களே, திருப்பூர் நகரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் முருகேசன் தான் ஏதோ தன்னுடைய ஆளும் கட்சியின் அதிகாரத்தைப் பயன் படுத்தி செய்தார் என்று யாரோ ஒருவர் எழுதியதாக உள்ளதை இங்கே படித்துக் காட்டினார்கள். நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நான் பேசுகிறபோது சொன்னார். இந்த சபையில்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. துரை முருகன்]

இல்லாதவரை நடிகையைப்பற்றி நாம் குறிப்பிட்டு அவர் மனதைப் புண்படுத்தவேண்டாம், காரணம் அவர் இங்கே அதற்கு மறுப்பு தெரிவித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்ப இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஏன் புண்படுத்தப் போகிறேன் அவரே புண்பட்டுதான் அமெரிக்கா போனூர். அதேபோல் இங்கே முருகேசன் இல்லை. அவர் பெயர் இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய நிதி அமைச்சர் வாதப்படி அவர் மனதை இது புண்படுத்தாதா, இரண்டாவதாக, யாரோ ஒருவர் எழுதிய கடிதத்தை இங்கே படித்தார்கள், அப்படிப் படிப்பது என்று சொன்னால் எங்களுக்கும் ஆயிரம் கடிதங்கள் வரு கின்றன, இன்ன எம். எல். ஏ. இதைச் செய்தார், இப்படி செய்தார் என்று வருகிறது. அதையெல்லாம் சபையில் படிக்க தாங்கள் அனுமதிப்பீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வெளியே இருக்கிற ஒருவர் எழுய கடிதங்களையோ அல்லது பத்திரிக்கையில் வந்த செய்திகளையோ அல்லது கடிதங்களையோ அவையில் படிப் பதற்குமுன் பேரவைத் தலைவரின் அனுமதி பெற்ற பிறகு தான் அதைப் படிக்கவோ அல்லது அதில் உள்ள தகவல் களையோ கருத்துக்களையோ சொல்லலாம்.

திரு. திருப்பூர் ஆர். மணிமாறன்: நான் படிக்கவில்லை. அந்த கடிதத்தில் உள்ள கருத்தின் குறிப்பைத்தான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

திரு. துரை முருகன்: அப்படிப் படிப்பதோ அல்லது அக் கருத்தை மனப்பாடம் செய்து கொண்டு வந்து சொல்வதோ, இரண்டும் தவறுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நானும் அதைத் தான் முன்பு சொன்னேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: வழக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக் கிறது. சென்னையிலிருந்து ஒரு 'ஃபோன்' வருகிறது. அங்கே இருக்கிற மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடம் பேசவேண்டுமென்று போனில் கூறப்படுகிறது. மாஜிஸ்ட்ரேட் பேசுகிறூர். அதிகாரி பேசிவிட்டு வருகிறூர். அதற்குப் பின்னால் விசாரணை நடக்கிறது. புரட்சித் தலைவரவர்கள் சென்னைக்கு வருகிறூர்கள். தீர்ப்பு எழுதப் படுகிறது. தீர்ப்பு எழுதப்பட்ட பின்னால், இரண்டு மூன்று நாளில் அவருக்கு அங்கேயிருந்து அந்த நீதிபதிக்கு திடீரென்று பறக்கிற சக்தி வருகிறது. திடீரென்று அவருக்கு பறக்கும் சக்தி வந்துவிடுகிறது. நாகர்கோவிலுக்குப் பயணமாகிறூர்: அங்கிருந்து உடுமலைப்பேட்டைக்கு வருகிறார். இப்படிப் பட்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் அப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்றன........

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, மூடிந்து போன வழக்கைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். நீதிபதியை குற்றஞ் சாட்டியிருக்கிறார். அது அவ்வளவு பொருத்தமுடையாக இல்லை. அவர்களுக்கு இன்னொரு விவரத்தையும் சொல்கிறேன். அந்த நீதிபதிதான் எம். ஜி. ஆர் அவர்களுடன் நீதி மன்றத்திலேயே போட்டோ எடுத்துக் கொண்டார்: அது அவர்களுக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : நீதிமன்றத்தில் வைத்து போட்டோ எடுத்துக் கொள்வது தவறுதான்.

திரு. துரை முருகன்: அதைப்போல போன் போவதும் தவறு.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : நீதிமன்றத்திலே போட்டோ எடுத்துக் கொண்டார் என்பதை உங்களால் நிரூபிக்க முடியுமா ?

திரு. துரை முருகன் : போன் போவதை உங்களால் நிரூபிக்க முடியுமா ?

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இப்படி ஒருவருக்கொருவர் நேரடியாகப் பேசக்கூடாது.

திரு. க. சுப்பு : சார், பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். ஒரு தீர்ப்பு சம்பந்தமாக திரு மணிமாறன் அவர்கள் இங்கே பேசுகிறார்கள். அது முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் துரைசாமி அவர்கள் இன்றைய முதலமைச்சர்மீது தொடுத்த மான நஷ்ட வழக்கு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் அங்கே ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் துரைசாமி லஞ்சம் வாங்கினார் என்று பேசினார், அதனால் அவர்மீது வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது. பின்னர், இன்றைய முதலமைச்சர் கோர்ட்டுக்குப் போய் நான் அப்படிப் பேசவில்லை என்று எழுதிக்கொடுத்தார். அதனால் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். அப்படி இருக்கும்போது நீதிபதிமீதும் நீதிமன்றங்கள் மீதும் களங்கம் கற்பிப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் இங்கே கூறும்போது அந்த வழக்கினுடைய உண்மையை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் அல்லது மறந்துவிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் என்று இல்லாத ஒரு வழக்கைச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : நான் முன்னாள் முதலமைச்சர் என்று சொல்லவில்லை: இன்றைய முதலமைச்சர் என்றுதான் சொன்னேன்.

1979 பிப்ரவரி 16]

திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நண்பர் சுப்பு அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை. இன்றைய முதலமைச்சர், அன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது திருப்பூருக்குச் சென்றார். திருப்பூர் எம்.எல்.ஏ. துரைசாமி லஞ்சம் வாங்கினார் என்று பொதுக் கூட்டத்தில் பேசினார். அவர் எம்.ஜி.ஆர். மீது—முதலமைச்சர் என்று சொன்னால் குழப்பம் வருகிறது, அதனால் எம்.ஜி.ஆர். என்று குறிப்பிடுகிறேன்—வழக்குத் தொடர்ந்தார். நான் இந்த எம்.எல்.ஏ, பற்றிச் சொல்லவில்லை என்று எம்.ஜி.ஆர், கோர்ட்டிலே சொன்னார், வழக்குத் தள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, சுப்பு அவர்களுக்கு முன்னால் முதலமைச்சர் கலைஞர் சொல்லியதை நான் திருத்த வேண்டியிருக்கிறது, துரைசாமி லஞ்சம் வாங்கினார் என்று நான் பேசவில்லை. அது அங்கே தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பிலே அப்படி இருந்தது. அதைப் படித்துப்பார்த்தால் தெரியும். நேரம் கிடைக்கும்போது நானும் படிக்கிறேன், நீங்களும் படித்துப்பாருங்கள்,

திரு. மு. கருணாநிதி : திருப்பூர் கூட்டத்தில் கையிலே ஒரு தாளை வைத்துக்கொண்டு இந்த ஊர் எம்.எல்.ஏ. லஞ்சம் வாங்கினார் என்று கூறியதாக வழக்கு.

மாண்பமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தயவுசெய்து அந்த வழக்கின் விவரங்களை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது படித்துப்பார்த்தால் நல்லது. நானும் படிக்கிறேன். நீங்களும் படித்துப்பாருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : அதனால் அதைப்பற்றி இப்போது பேசுவது நல்லதல்ல. (மணியடிக்கப்பட்டது) நான் ஒழுங்குப்பிரச்சனை எழுப்பியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுடைய ஒழுங்குப் பிரச்சனையைப் புரிந்துகொண்டேன், நேரம் இல்லை. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. க. சுப்பு : ஏற்கனவே நடைபெற்ற ஒரு வழக்கைப் பற்றியும், நீதிபதியைப் பற்றியும் சொன்னார். ஒரு தீர்ப்பு வந்த பிறகு அந்த வழக்கைப்பற்றி அவதூறாக இங்கே பேசுவது இடம் பெறக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இடம் பெறலாம் என்று சொன்னால் இருக்கட்டும்: நாளை ஒரு உரிமைப்பிரச்சனை கொண்டுவர வாய்ப்பாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : இங்கே பேசுகின்ற எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரத்தை கையிலே வைத்துக்கொண்டுதான், சாட்சிகளை கையிலே வைத்துக்கொண்டு

தான் பேசியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை நான் இப்போது தான் புரிந்துகொண்டேன். அதோடு ஆதாரங்களையும், சாட்சியங்களையும், எடுத்துக்காட்டுக்களையும் அவைத் தலைவரிடம் காட்டிவிட்டுத்தான் பேசுகிறார்கள் என்பது மட்டும் நிச்சயமாகப் புரிகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

நான் இவைகளை எல்லாம் எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நிர்வாகத்திலே தலையிடுகிறார்கள், எல்லா இடங்களிலும் நிர்வாகத்திலே குறுக்கிடுகிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எங்கு பார்த்தாலும் அள்ளித் தெளித்த கோலத்தை வைத்துக்கொண்டு அதை அழகுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்ட முனைந்தேன்.

(முற்பகல் 11·00)

தலைவரவர்களே, குறுக்கீட்டில் நேரத்தை நிறைய எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எனக்கு நீங்கள் சற்று அதிகமாக நேரம் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆளும் கட்சியாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு 18 மாத காலம் ஆகிறது. இந்தக் கால கட்டத்திலே திருப்பூர் நகரத்திலே 58 அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தோழர்கள் மீது வழக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சி ஒருதலைப்பட்சமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது, ஒருதலைப்பட்சமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்பப் பேசுகிறார்களே, இந்த 58 பேர் மீதும் கிட்டத்தட்ட 8-க்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, இது என்ன நிர்வாகத்திலே தலையீடா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்திருந்த புகார்களை வைத்துக்கொண்டு எங்களது தோழர்கள் 58 பேர்களை கைது செய்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் அந்தத் தோழர்கள் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளை எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதை என்னால் மிகக் கம்பீரமாகச் சொல்லிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஒருதலைப் பட்சமாக ஆளும் கட்சி நடந்திருக்குமேயானால் இந்த வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்குமா என்று நான் உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே யாராக இருந்தாலும் சீரான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த காலத்திலே, அதாவது 1971 ஆம் ஆண்டு முன்னாள் எம். எல். ஏ., கே. வி. கந்தசாமி அவர்கள் மீது நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வழக்குகள் போடப்பட்டன. 1971-லே இருந்து 1978 வரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வழக்குகள், அவருடைய

மகன் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. வயது வந்த அவரது மகள் பருவ மங்கை. அந்தப் பெண்ணின் மீதும் வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய மனைவி மீது வழக்கு போடப்பட்டது. தியேட்டர் மீது கல்லெறிந்தார் என்று வழக்கு போடப்பட்டது. இதனுடைய உண்மை நிலை என்ன என்பது ஊருக்குத் தெரியாதா? இதன் பின்னணி மக்களுக்குத் தெரியாதா? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை எல்லாம் நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்து வைப்பது தவறாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே சட்டம்-ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று பேசுகின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு மரியாதைக்குரிய எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், அதிலும் பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களது முகத்தைக் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொள்ளட்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல வன்முறைக்கு வித்திடும்படியான வார்த்தைகள், வேகத்தை வெறியை ஊட்டும்படியான பேச்சுக்கள், உணர்ச்சியைத் தூண்டிக் கொந்தளிப்பை உருவாகும்படியான எழுத்துக்கள் ஆகியவை தான் இப்போது நடமாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப் பட்டவர்கள் தமிழகத்தினுடைய வீதிகளிலே வந்துகொண்டிருக் கிறார்கள் என்று நான் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்கு நான் ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களை மாத்திரம் இங்கே தருவது தவறாக இருக்க முடியாது என்று கருதுகிறேன்.

12.11.77 அன்று முரசொலி பத்திரிகையிலே, சில நேரங் களில் வன்முறை தவிர்க்கப்பட முடியாததாகிவிடுகிறது என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து இன்னொரு குறிப்பையும் காட்டுகிறார்கள். எங்களுடைய தலைவரை கைது செய்தால் புகை வண்டி புகைந்து பொசுங்கும், போகின்ற ஊர்திகள் நொறுங்கும், பொதுக்கூட்டம் கலையும், செல்கின்ற வழி யெல்லாம் மாறும், மூப்பனார்கள் தலை தப்பி வந்தால் வந்த வரை லாபம் என்று எழுதினார்கள். இது எந்தப் பத்திரிக் கையிலே வந்தது? முரசொலி பத்திரிகையிலே வந்தது. அண்ணா பத்திரிகையிலா வந்தது? அல்லது தென்னகம் பத்திரிக்கையில் வந்ததா? மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஏடான முரசொலியில் தானே வந்திருக்கிறது.

அடுத்து, இன்னொரு உதாரணம். 13.11.77 அன்று அதே பத்திரிகையில் எழுதுகிறார்கள். ''தொடரட்டும் தொடரட்டும் அறப்போராட்டம், தொன்னையுள்ளம் கொண்டவனின் மகுடந் தன்னை இடரட்டும் நம் கால்கள் என்றும் அலரட்டும் அவன் சர்க்கார்'' இங்கேதான் தமிழ்ப்பண்பாடு தலைவிரித்தாடு கிறது. ஏடா வரிசையில் மதிப்பு மரியாதைகள் கொடிகட்டிப் பறக்கின்றன. வெளியே பேசுகிறார்கள் இந்த ஆட்சி இருக்க வேண்டும் என்று; 10 ஆண்டுகாலத்திற்கு அவரே முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே இடரட்டும் கால்கள் என்று மகுடம் கீழே கவிழ்க்கப்படும் என்று எழுதுகிறார்கள்.

அடுத்து இன்னொன்று, 24.11.77 அன்று முரசொலியிலே வந்திருக்கிறது. "அரசு நிலை குலையும் அளவுக்கு போர்க் களம் அமையவேண்டும்" என்று முரசொலியிலே வந்திருக்கிறது.

இது சட்டத்தைக் காப்பாற்றும் தாரக மந்திரமா? இது என்ன ஒழுங்கை நிலைநாட்டக்கூடிய ஔதடப் பெட்டகம் என்று கருதுகிறார்களா? அரசு நிலைத்திருக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். இது என்ன வன்முறையைத் தூண்டுவதாகாதா? இது என்ன ஒழுங்கைக் காப்பாற்றக் கூடியதா? உரத்த குரலில் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆர்ப்பாட்ட கோஷத்தைக் கிளப்பினார்கள். இதை உங்கள் பார்வைக்காக வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தி. மு. க. வில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் போர்க் குணம் படைத்தவர்கள். இது அதிலே ஒரு வரி தி.மு.க. வில் இருக்கிறவர்கள் அனைவரும் போர்க் குணம் படைத்தவர்கள் என்கிறார்கள். நமது எல்லையைப் பாதுகாக்க பாரத தேசத்தைப் பாதுகாக்க அது படு லாபம். போர்க்குணம் படைத்தவர்கள், போர்க்குணம் படைத்தவர்கள் என்றால் அது எந்தப் பொருளை அல்லது அர்த்தத்தைக் கூறுகிறது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன். போர்க்குணம் என்றால் எந்த அர்த்தத்தில் எந்தத் தொனியில் அது கூறப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பூதகி என்று வர்ணனை செய்து, பேய் என்று வர்ணனை செய்து, பிசாசு என்று வர்ணனை செய்து எழுதியது சட்டத்தை பாதுகாக்கவா? ஒழுங்கைப் பாதுகாக்கவா? நீதியைக் காப்பாற்றவா? என்பதை நான் பணிவன்போடு எதிர்கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களையும், மற்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாலங்களுக்கு வெடிவைப்பது நல்ல காரியமா? மரங்களைச் சாய்த்து சாலைகளில் போடுவது தீர்க்கமான தீர்மானமான கருத்துத்தானா? பொதுமக்கள் குடிக்கிற தண்ணீரில் பாலிடால் தெளிப்பது மிகப் பெரிய தர்மமா, சத்திய சித்தாந்தமா? இதுதான் நடுநிலைமைக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது என்பதற்குப் பொருளா? அதுதான் அதனுடைய பிரதிபிம்பமா? கொஞ்சம் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

அதேபோல் இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். தலைகள் உருளும், மண்டைகள் பிளக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதைவிட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹிட்லருக்கு ஏற்பட்ட கதி முசோலினிக்கு ஏற்பட்ட கதி இந்த நாட்டின் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். அவ்வளவு ஆக்கிரஷத்தோடு சொற்கள் இங்கு அலை பாய்ந்து வந்தன. இட்லருக்கான கதி, முசோலினிக்கு ஆன கதி முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் ஆகும் என்று உரத்த குரலில் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதே வார்த்தைகளை இந்தச் சட்டமன்றத்தில் சொன்னார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

முன்பு திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் வெளியே இப்படிப் பேசினார்கள் என்று அப்போது சுட்டிக்காட்டப்பட்டு, ஹிட்லருக்கான கதி, முசோலினிக்கு ஆன கதி இன்றிருக்கிற முதல் அமைச்சருக்கும் ஆகும் அன்று சொல்லிய நேரத்தில் கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் கைது செய்யப் பட்டார்கள், இப்படிப் பேசினார் என்றெல்லாம் அவர்கள் மீது பொய் வழக்கு புனையப்பட்டது. அன்று அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினார்கள். அப்படி இன்று திரு. லத்தீப் அவர்கள்மேல் செய்யப்படமாட்டாது. அந்த நம்பிக் கையை அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம், சர்வாதிகாரம், பாஸிஸ்ட் ஆட்சி இங்கே கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கிறது, வெறி உணர்ச்சி கொண்ட வேங்கைகளாக நாங்கள் இன்று இங்கே காட்சி அளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டின் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சர்வாதிகாரி என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஒரு சர்வாதிகாரியாகவே இருக்கட்டும். ஆனால் நான் ஒன்றை நான் மாமன்றத்திற்கு நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காந்தியடிகள் ஒரு காலத்தில் சொன்னார்கள். எனக்கு மட்டும் இந்த நாட்டின் சர்வாதிகாரியாக விளங்குவதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் மதுவிலக்கை நான் தீவிரமாக அமல்படுத்துவேன் அதற்கான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவேன் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. துரை முருகன் : * * * * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு துரை முருகன் அவர்கள் சொன்னது அனைத்தும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கப் படுகின்றன.

(முற்பகல் 11.10)

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், அன்றைக்கு காந்தியடிகள் சொன்னார், நான் ஒரு சர்வாதி காரியாக இருக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தால், மதுவிலக்கைத் தீவி ரமாக அமல் நடத்துவேன் என்று அன்றைக்கு காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். உதாரணமாக ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். எனது நேரத்தை அவர்கள் * * சபாநாயகர் அவர்கள் தான் என்னுடைய நேரத்தை காப்பாற்ற வேண்டும். துரை முருகன் அவர்கள் என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நேரத்தைப் பற்றிச் சொன்னதற்காக இதைக் கேட்கிறேன். அவர் பேச வேண்டாம் என்று சொல்ல வில்லை. அவர் பேசுவதால் ஏதோ முக்கியமான விஷயங்களைச்

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க நீக்கப்பெற்றது.

[திரு. மு. கருணாநிதி] 1979 பிப்ரவரி 16]

சொல்லப்போகிறார் என்று நினைத்து பயந்து கொண்டு இதை குறிப்பிடவில்லை. நீங்கள் அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை மதிக்கப் போகிறீர்களா என்பது தான் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு தலைவர் மட்டும் தான் பேசுவார்கள் என்று அன்றைக்கு உத்திரவாதம் அளித்தீர்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் சிலர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இப்படி தலைவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால், இதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் இதில் கலந்து கொள்வது குறித்து யோசிக்கவேண்டுமெனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மன்னிக்கவேண்டும். அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு, பேராசிரியர் பேசியதற்குப் பின்னால், உறுப்பினர்கள் யாரும் பேசக்கூடாது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது, ஆளும் கட்சியைப் பொறுத்த அளவில் 126 எண்ணிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவில் தான் சிலர் பேசுகிறார்கள். அன்றைக்கு பேராசிரியர் கேட்டுக்கொண்டது, நான் பேசியதற்குப் பின்னால் வேறு யாராவது பேசுவதாக இருந்தால், நான் பேசுவதாக இல்லை, அவையில் இருப்பதாகவும் இல்லை என்று அன்றைக்குச் சொன்னார்கள், பேராசிரியர் பேசிய பிறகு யாரும் பேசப் போவதில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களின் பதிலுரை தான் வரும்.

திரு. துரை முருகன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எனது நேரத்தை * * என்று சொன்னார்கள். அப்படி * * என்று சொல்வது சரிதானா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணிமாறன் அவர்கள் சொன்ன அந்த வார்த்தையை நீக்கி விடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் ஏதோ வேகமாகப் பேசினதாக சொன்னார்கள். நான் பேசும்போது வேகமாகத்தான் பேசுவேன். ஆனால் நான் சொன்னதை மாற்றித் திசை திருப்பிப் பேசக்கூடாது. நான் குறிப்பிட்டது' இந்த அமைச்சரவையை குறிப்பிட்டுத்தான் சொன்னேன். குறிப்பிட்டு ஒரு அமைச்சரைச் சொன்னதாக எனக்கு நினைவில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக அமைச்சரவையைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. பி. முசிரிபுத்தன் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): நீங்கள் முதலமைச்சர் என்று தான் குறிப்பிட்டுப் பேசினீர்கள். நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருந்தோம்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 பிப்ரவரி 16

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் முதலமைச்சர் என்று தான் சொன்னீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தப் பிரச்னையை விட்டுவிடுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அப்படியே கைது செய்வதாக இருந்தால், கைது செய்யுங்கள், தயாராக இருக்கிறேன் இதைச் சவாலாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இங்கு சவால் விடுவதற்கு நேரமில்லை. நீங்கள் சொன்னதை ஏதாவது மறுப்பதற்கு வேண்டுமானால், அதை சுட்டிக்காட்டுவதற்காக எழுந்திருக்கலாம், சவால் விடுவதற்கு இங்கு இடமில்லை....திரு. மணிமாறன்....

திரு. ஆர். மணிமாறன்: நான் கற்பனை செய்து கொண்டு எதுவும் பேசவில்லை, நேற்றைக்குத்தான் லத்தீப் அவர்கள் பேசினார்கள்....

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: அப்படித்தான் என்றால், தைரியமிருந்தால் கைது செய்யுங்கள்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தலைவரின் அனுமதியில்லாமல் இப்படி அடிக்கடி எழுந்து நின்று நேருக்கு நேர் சவால் விட்டுப் பேசுவதற்கு இங்கு இடமில்லை.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: நாங்கள் சவால் விட்டுப் பேசுவதில்லை. சவால் விட்டு இன்றைக்கு யார் யார் எப்படியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அவர்கள் சொல்லாததை நான் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக அதிகமாகத் தூற்றப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. (திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் எழுந்திருந்தார்கள்....)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்படி நீங்கள் நினைத்த போதெல்லாம் எழுந்திருந்து பேசக் கூடாது. முன்வரிசையில் இருப்பதற்குத் தகுந்தபடி எனக்கு ஒத்துழைப்புத் தாருங்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: திரு. லத்தீப் மட்டும் மற்றவர்களைச் சொல்லலாம், ஆனால் நாங்கள் அவர்களைப்பற்றி சொல்லும் போது மட்டும் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் ஏறபடுகிறது. இதை நாங்கள் அவர்களுக்கு சொல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அனுபவ சாலிகள் நீங்கள் என்று எண்ணுகிறேன். எங்களுக்கு பாடம் சொல்லித்தாருங்கள். நாங்கள் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையை

நீங்கள் உருவாக்க வேண்டாம். ஆனாலும் கூட, இன்றைக்கு பல இடங்களிலே அம்மாதிரி அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பொதுக் கூட்டங்களிலே மிகவும் கேவலமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பேசும் நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் இங்கே சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. எங்களை நோக்கி இப்படி வரக்கூடிய சோதனைகளையெல்லாம், எங்கள் கழுத்திலே விழுந்த பூமாலைகளாக நாங்கள் அன்றும் தாங்கிக் கொண்டிருந்தோம்: இன்றும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு எங்கள் கழுத்திலே விழுந்த, விழும் பூமாலைகள் எங்களுக்குப் போதையைத் தருவதில்லை. நாங்கள் புகழை மயங்க வைப்போம், புகழுக்கு மயங்க மாட்டோம். ஏனென்றால் புகழே உயிர்பெற்று புரட்சித் தலைவராக இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் எந்தப் புகழுக்கும் தயாராக இல்லை. எங்களது பயணப் பாதையிலே பல பேர்களுடைய உயிர்களை நாங்கள் பணயமாக வைத்திருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஒரு சாலிக்கிராமம்; ஒரு ஆவடி. இந்த ஆவடிக்கு கல்யாண சுந்தரம் அவர்களும், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே தலைவராக இருந்த நேரத்தில் அன்று காரிலே போகின்றபோது, இந்த கார் எப்படியெல்லாம் சேதத்திற்கு ஆளானது என்பது நடந்த கதை; முடிந்த கதை. இந்த சாலிக்கிராமம் இதைக் கண்கூடாகக் கண்டு கொண்டிருந்தது. ஆவடியும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, எங்களுடைய பயணப் பாதை பல பேர்களுடைய உயிர்களைப் பணயமாக வைக்கப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய வீடுகள் எல்லாம் பலமுறை சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்போதெல்லாம் நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. எங்கள் கட்சிக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டு..........

(திரு. து. இராசரத்தினம் எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்போது குறுக்கிட வேண்டாம்: உட்காருங்கள். பிறகு விளக்கம் தாருங்கள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: தயவுசெய்து குறுக்கிட வேண்டாம். இன்று இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள் உங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் நடக்க வேண்டுமா என்று கேட்கிறீர்கள். பெரியவர் கூட கேட்டார்கள். ஆளும்கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் உக்கிர பாண்டியன் மீது எதிர்க்கட்சியினர் வழக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி ஆளும் கட்சியிலே உள்ள பல பேர்கள் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டு, நீதியை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்பதற்காக நீதித் துறையினரும், காவல் துறையினரும் நடவடிக்கைகள் சட்டப்படி எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய நன்றியை இந்த ஆளுநர் பேருரைக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1979 பிப்ரவரி 16]

திரு. து. இராசரத்தினம் : தலைவர் அவர்களே, ஆவடி என்னுடைய தொகுதி என்ற காரணத்தினாலே, உறுப்பினர் அவர்கள் ஆவடியைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கார் தூளாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கே இன்றைய முதலமைச்சரும். நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் சென்றபோது, அவர்கள் சென்ற கார் நொறுக்கப்படவில்லை. அதை நான் மறுக்கிறேன். அதை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவசியமில்லை. பேரவைத் தலைவரே அதில் சம்பந்தப்பட்டவர். எனக்குத் தெரியும். எனவே, நீக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. து. இராசரத்தினம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, (ரு வினர்கப

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை எடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அங்கே நானும் பாதிக்கப்பட்டவன். அந்த விவரம் எனக்குத் தெரியும். தெரியாமல் இல்லை. உட்காருங்கள்.

திரு. து. இராசரத்தினம் : கார் நொறுக்கப்பட்டதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எனக்குத் தெரியும். அந்த உண்மைகளைப் பேசத் தயாராக இல்லை.

திரு. துரை முத்துசாமி ; பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்திருக்கிறார்கள். 2, 3 அமைச்சர்கள் இங்கே இல்லை. பத்திரிகையிலே 3 அமைச்சர்கள் நீக்கப்படுவார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள்

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த விவாதத்திலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான பிரச்னைகளை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் 10 மணிக்குள் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுவது என்றும், பிறகு நானும், நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களும், பேராசிரியர் அவர்களும் பேசுவதாக ஏற்பாடு. ஆனால் இப்போது மணி 11·20 ஆகப் போகிறது. ஆகவே, இதைத் தாங்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் என்னுடைய பேச்சை நடத்துவதற்கு முன்பு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 பிப்ரவரி 16

இன்று எங்களுடைய கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், பிரதானமாக இந்தத் தமிழகத்தில் உள்ள 4½ கோடி மக்களின் வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட மிக அவசர அத்தியாவசியமான பிரச்னைகளைத்தான் நான் உங்கள் முன்னிலையில் கொண்டு வந்து, அரசாங்கமும் எதிர்க்கட்சிகளும் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

(முற்பகல் 11·20)

ஆகவே, ஒரு சட்டமன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகளில் பொதுமக்கள் எதிர்பார்ப்பது அதுதான், உண்மையான மக்கள் பிரச்னைகளில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் என்ன, எதிர்க்கட்சிகளின் கொள்கைகள் என்ன, இதிலே மக்களின் வாழ்க்கையைப் பாதுகாக்கக் கூடிய கொள்கைகள் எவை, மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தீங்கு பயக்கின்ற கொள்கைகள் எவை என்பதை விவாதிப்பதுதான் முக்கிய பிரச்சினை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அப்படிப் பார்க்கும்போது ஆளுநர் உரையிலே பெரிதும் வருந்தத்தக்க முறையில் மக்களுடைய முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றி எந்தவிதமான கொள்கை அறிவிப்பும் காணப்படவில்லை. எனவே, அவற்றில் சிலவற்றை இன்றைக்கு நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் இந்தப் பேரவையின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இன்று தமிழகத்தில் மிகப் பெரும்பகுதி மக்கள் கிராமப் புறங்களில் வாழக்கூடிய விவசாயிகள், அந்த விவசாயிகளில் இரண்டு வர்க்கங்கள் உண்டு, நிலத்திலே நேரடியாகத் தாங்களே பாடுபடுகிற விவசாயிகள், அப்படிப் பாடுபடாமல் பிறரை வேலை செய்யச் செய்து, உழ வைத்து அவர்கள் உழைப்பின் மூலம் வாழ்பவர்கள் மிராசுதார்கள், நிலப் பிரபுக்கள், நில முதலாளிகள். தமிழ்நாட்டில் இன்றைய நிலையில் நில முதலாளிகள் தாங்கள்தான் விவசாயிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு சாதாரண விவசாயிகளையும் தங்கள் பக்கத்தில் திரட்டிக் கொள்வதற்குப் பெரும் முயற்சி செய்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரை விவசாயத் தொழிலாளர்கள், உழைக்கும் விவசாயிகள், சிறு நிலக்காரர்கள், மத்திய தர விவசாயிகள் ஆகியோர் நலன்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை உடையவர்கள். சாதாரண விவசாயிகளை வேறுபல காரணங்களைக் கூறி தங்கள் பக்கம் திருப்ப பெருநிலக் கிழார்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு சிறுநிலக்காரர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றித் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்காது இருப்பதன் காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

நெல் விலையை எடுத்துக் கொள்வோம். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கூறினார்கள்—சர்க்கார் ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 85க்குமேல் கொடுத்து வாங்கக்கூடாது என்று மாநிலங்களுக்கு தாக்கீது அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை மீற முடியாது என்றுகூறினார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி குவின்டாலுக்கு 100 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் நியாயமான விலையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு 85 ரூபாய் விலையாவது சிறு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற நெல்லுக்குக் கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. மாநில முழுவதும் சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து 85 ரூபாய் விலைக்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்தால் ஓரளவு அவர்களுடைய பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியும். அவ்வாறு கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏதும் தடை போட்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது.

அதே சமயத்தில் இந்த அரசுக்கு ஒரு கொள்கை இருக்க வேண்டும். உழைக்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் விவசாயம் செய்யும்போது பயன்படும் இடுபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை வைக்கவேண்டும். அதுபற்றி மத்திய சர்க்காரையும் கலந்து வற்புறுத்த வேண்டும். பருத்தி, கரும்பு, மஞ்சள், வெங்காயம் என்று விவசாயிகள் பயிரிடும் அத்தனைக்கும் ஒரு விலை வைக்கவேண்டும். மத்திய, மாநில அரசாங்கமே அந்த வர்த்தகத்தை கையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு விலை கீழே போகாமல் நியாயமான விலை கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும். இந்தக் காரியங்களை அரசு செய்யாமல் இருக்கும் காரணத்தால்தான் பெருநிலக் கிழார்கள் சிறு விவசாயிகளையும், நடுத்தர விவசாயிகளையும் தங்கள் பக்கம் திருப்பக்கூடிய முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஏழை நடுத்தர விவசாயிகளுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கம் புறக்கணிப்பதன் காரணமாகத்தான் இந்த நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் பயன்படுத்தக்கூடிய பொருள்களின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் அவற்றின்மேல் விற்பனை வரி விதிக்கிறது. அந்த விற்பனை வரியைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மாநில அரசு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் விதிக்கக்கூடிய எக்ஸைஸ் வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும்.

அடுத்து கிராமப்புற வேலையின்மையைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது, கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கக்கூடிய திட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போவதாக இதிலே வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழகத்திலே மிகப் பெரும்பான்மையான பிரச்சினை

முதன்மையான பிரச்சினை—இன்றைக்கு அரசியல் கட்சிகள் இருக்கலாம், பிரச்சினைகள் இருக்கலாம்—கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு, நகரப்புறங்களிலே உள்ள மக்களுக்கு வேலை அளிக்கும் பிரச்சினை தான். தமிழகத்திலே உள்ள அரசு அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா, சரியான முறையிலே முற்போக்கான கொள்கை வழியிலே, ஜனநாயக முறையைப் பின்பற்றுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்க்கிறபோது நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே அவர்கள் சொந்த முறையிலே வேலை செய்வதற்குச் சாதகமான சூழ்நிலை உருவாக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் நிலமில்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போய் நீங்கள் சொந்த முறையிலே வேலைசெய்யும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவோம் என்று சொன்னால் என்ன நடக்க முடியும். கடந்த 30 ஆண்டுகளாகச் சொல்லி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே அப்படிச் சொல்லி ஒன்றும் நடைபெற வில்லை, அதைப்போன்றே இந்த ஆட்சியின் இரண்டாண்டுக் கால ஆட்சியில் ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. தமிழகத்திலே இன்றைக்கு பத்து லட்சம் பேர்கள் வேலையில்லாது பதிவு செய்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே 10 லட்சம் பேர்கள் என்பது 50 லட்சமாக இருக்கலாம், 60, 70 லட்சமாக இருக்கலாம், இன்னும்கூட உயரும். நிலமற்ற விவசாயிகள் தான் இருக்கிறார்கள். நிலமும் கிடையாது, விவசாயம் செய்வதற்கான கருவிகளும் கிடையாது, அவர்களை எப்படிச் சொந்தமாக வேலை செய்யச் சொல்லமுடியும்? இன்றைக்கு மற்ற சில மாநிலங்களிலே இதற்காக முயற்சி யெடுத்து கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய விவசாயி களுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார் கள். அந்த முறையிலே நிலமில்லாதவர்களுக்கு வேலையும் அளித்து, அவர்களுக்கு உணவும் அளித்து புட் பார் ஒர்க் என்ற முறையிலே அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை அமல் நடத்தினா லொழிய லட்சக்கணக்கான வேலையில்லாதவர்களுடைய நிலைமை மேலும் மேலும் மோசமாகிவிடும், அபிவிருத்தி யடையாது. கிராமப்புறங்களிலே இருப்பது நிலம் தான். அதை அவர்களுக்குக் கொடுக்காவிட்டால் என்ன வேலை அவர்கள் செய்யமுடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அங்கே மற்றப் பிரச்சினைகளிலே சாதாரணமான நிவாரணத்தை அளிக்கக்கூடிய முறையிலே ரோடுகள் போடுவது, மற்ற வேலைகளைக் கொடுப்பது இருந்தாலும் கூட, வேலையின் மையைப்போக்க வேண்டுமென்றால் நிலம் கொடுத்தாக வேண்டும்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இன்றைக்கு நான் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஜனதா அரசாங்கம் கூட குத்தகைதாரர்களை பாதுகாக்கின்ற சட்டத்தை கொண்டுவந்து, அது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 9-வது பிற்சேர்க்கையிலே இணைக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தைக் கொண்டிருப்பதாகவும் பார்த்தேன், பெரிய முதலாளிகள் அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து கோர்ட்டிற்குச் செல்வார்கள், மத்தியிலே அந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து மற்ற மாநிலங்களின் ஒப்புதலோடு இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 9—வது பிற்சேர்க்கையிலே இணைத்துவிடுவதற்கு—அப்படிச் செய்தால் முதலாளிகள் கோர்டிற்குப் போக முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்பதால்—ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாக பத்திரிகையிலே செய்தியைப் படித்தேன். அப்படியென்றால் நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், பினாமி நிலங்களைக் கைப்பற்ற இந்த சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அதை எடுத்து மனை கட்டுவதற்கு கொடுக்கப்போவதாகச் செய்தி வருகிறது. மனை கட்டுவதற்கு வேறு நிலங்களைக் கொடுத்துக் கொள்ளலாம். அந்த நிலங்களை விவசாயிகளுக்குச் சாகுபடிக்குத் தான்கொடுக்க வேண்டும், அப்படிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் 30 ஆண்டுகளாக விவசாயிகள் இயக்கங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மனைகட்டிற்காக குறைந்த விலையில் உள்ள நிலங்களை வழங்கலாம்.

ஆனால் நிலப்பிரபுக்கள் மற்ற டிரஸ்ட்டுகள் இவைகளிடமிருந்து எடுக்கப்படுகின்ற நிலங்களையெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு தொழிலாளர்களுக்கு சாகுபடிக்காகத்தான் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சட்டப்படி ஒருவர் 15 ஏக்கர் தான் வைத்திருக்கலாம். நெஞ்சிலே கைவைத்துச் சொல்லமுடியுமா? 15 ஏக்கருக்குள் தான் இன்றைக்கு மிராசுதார்கள் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் கிராமப்புறங்களிலே வறுமை நிலைமை மாறியிருக்கும் அல்லவா. இன்றைக்கு மிராசுதார்கள், மற்றவர்கள் பிரித்து எழுதியிருக்கிறார்கள், குழந்தைகள் பெயரில், கோயில்கள் பெயரில், மடங்களின் பெயரில் பிரித்து எழுதியிருக்கிறார்களே தவிர சொத்துக்கள் அப்படியே தான் இருக்கின்றன. கணக்குப் பிள்ளையைக் கேட்டால் தெரியும். பல பேர்களுக்கு பிரித்து எழுதி வைத்திருந்தாலும் வரிகட்டுவது எல்லாவற்றிற்கும் சேர்த்து தான் கட்டுவார்கள் அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்படி நிலக் குவியலைத் தகர்த்து எறிவதற்கு அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்தால், எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அதை கம்யூனிஸ்ட்ஸ் மார்க்சிஸ்ட் கட்சி அந்தத் திட்டம் வெற்றியடைய நாங்கள் பாடுபடுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979, பிப்ரவரி 16

[முற்பகல் 11.30]

அதைப்போல, கோயில் நிலங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரியில் பேசும்பொழுது, திருப்பதிக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஏராளமான பணத்தைக் கொடுத்தால் அந்தப் பணத்தை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்தால் மருத்துவமனைகளைக் கட்டலாம் என்று சொன்னார்கள். இதைத்தான் நாங்கள் சொல்கிறோம்.

மதச்சார்பற்ற அரசு என்று இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கும்பொழுது, ஒரு மதத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அந்தப் பக்தர்களின் கடமை. அவர்கள் நிதி கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் பாதுகாத்துக் கொள்ளட்டும். ஆனால் கோயில், மடங்களின் நிலத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு இதர முதலாளிகளிடம் வேலை செய்பவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் நியாயம், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை ஏன் மறுக்க வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன், மடம் ஒரு தொழிற்சாலையை நடத்துகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம், ஆகவே, மடம் நடத்துகிற இந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கு உள்ள சட்டம் பொருந்தாது, விதிவிலக்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியுமா? அதைப்போலத்தான் நிலமும். அவர்களுக்கு எதற்காக நிலம்? நாங்கள் கேட்கிறோம், ஏற்கனவே கேரளாவில் இந்த நிலத்தை அரசாங்கம் எடுத்து விவசாயிகளிடம் வாங்கும் நஷ்டஈட்டுத் தொகையை வைத்துக்கொண்டு வருஷந்தோறும் கோயில்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தொகையைக் கொடுத்து விட்டார்கள். இப்படி வேறு பல மாநிலங்களிலும் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே, இதில் நியாயம் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தக் கோயில்களைப் பாதுகாப்பதற்கான பணம் அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது, எனவே கோயில்கள் பாதிக்கப்பட வில்லை. இன்றைக்கு இதிலே பாடுபடும் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நிலப் பிரபுக்களிடமிருந்தும், பெரிய நிலச் சுவான்தாரர்களிடமிருந்தும் பினாமி நிலங்களை எடுத்துக் கொடுத்தால் நிலப்பிரச்னையை ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும்.

அடுத்து, கடன் சுமையைப்பற்றி நாங்கள் கூறுகிறோம். இன்றைக்கு டிராக்டர் வாங்குவதற்காக வாங்கப்பட்ட கடனைத் தள்ளுபடி செய்யவேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்ல வில்லை. மாளிகைகள் கட்டுவதற்காக வாங்கப்பட்ட கடனைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் பயிர் செய்வதற்காக வாங்கியிருக்கும் கடன்களைத்தான் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். அதிலும்கூட பயிர் செய்வதற்காக வாங்கிய கடன்களை எல்லோருக்கும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்றுகூட நாங்கள் கூறவில்லை. நிகர வருமானம் 3,600 ரூபாய் அல்லது 5 ஏக்கர்களுக்கு உட்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்த மாநிலத்திலே மழையாலும்,

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

புயலினாலும், மற்றும் இயற்கைக் கோளாறுகளினாலும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத்தான் இந்தக் கூட்டுறவு, அரசு, தனியார் கடன்களை முழுவதும் ரத்து செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். அடுத்தபடியாக, 7,500 ரூபாய் வருஷ வருமானம் அல்லது 10 ஏக்கர்கள் வரை நிலம் வைத்திருப் பவர்கள் வாங்கிய கடன்களுக்கான வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்யுங்கள், குறுகிய காலக் கடனை நீண்ட காலக் கடனாக மாற்றுங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதற்குமேல் வைத்திருப்பவர் களுக்குக் கடனை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கேட்கவில்லை. ஏன் இதைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறோம் என்றால், கிராமப்புறங்களிலே வாழக் கூடியவர்கள் ஏழை விவசாயிகள் மட்டும்தான் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள், முதலாளிகளும், நிலச்சுவான்தார்களும்கூட வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து வாங்கிய கடன்களைக் கண்டிப் பாகக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் கடனைக் கொடுக்க முடியாத சிறு நிலக்காரர்கள் வாங்கிய கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் கூலிப் பிரச்னை. 45 இலட்சம் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்ற இந்த மாநிலத்திலே சர்க்கார் இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட்டு, போலீஸ் இயந்திரத்தை முடுக்கி விட்டு, ரெவின்யூ இலாக்காவை முடுக்கி விட்டு, அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவைக்கொண்டு, இந்த மாநிலம் முழுவதும் குறைந்தபட்சம் கூலி எட்டு ரூபாய் இருக்க வேண்டு மென்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க முன்வந்தால் அது உண்மையிலேயே கோடிக்கணக்கான விவசாயக் குடும்பங்களுக்குப் பெரும் உதவி அளிப்பதாக இருக்கும். கிராமப்புறங்களில் நிலவும் வேலையின்மையைத் தீர்க்க இப்படிப்பட்ட மிக முக்கியமான காரியங்களை இந்த அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், சுய வேலை வாய்ப்பைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது இந்தப் பிரச்னைக்கு பரிகாரம் ஆகாது.

நகர்ப்புறங்களிலே இருக்கின்ற வாலிபர் முன்னணிகள் தங்களுக்கு வேலை கொடுங்கள் அல்லது நிவாரணம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். மேற்கு வங்கம் போன்ற அரசுகள் சில ஆண்டுக்காலமாகப் பதிவு செய்தும் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால், மூன்று ஆண்டுக்காலத்திற்கு மாதம் 50 ரூபாய் நிவாரணத் தொகையாக அளித்து அவர்களை சமுதாய வேலைகளில் ஈடுபடச் செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நகர்ப்புற வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படும். ஆகவே இன்றைக்கு நிச்சயமாக இந்தக் காரியத்தை அரசு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 பிப்ரவரி 16

விவசாயிகளுக்கு அடுத்து கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் பிரச்னை இருக்கிறது. ஏற்கனவே இராஜா சுப்பிரமண்யம் சிபாரிசுகள் அமலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல மாஸ்டர் வீவர்கள் ஏராளமான இலாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள நிலைமை, சில மாதங்களுக்கு முன்பிருந்ததைப்போல் கைத்தறித் துணி விற்பது இல்லை என்பது அல்ல, கைத்தறித் துணி ஸ்டாக் இல்லை என்பதுதான். ஆகவே, தொழில் நடக்கிறது. ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஆனால் கூலிப் பிரச்னைதான் இருக்கிறது. அவர்களும் தொழிலாளர்கள் அல்லவா? அவர்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு வேண்டாமா? இன்றைக்கு தொழிலாளர்கள் ஏராளமான பேக்டரிகளிலே வேலை செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் பாதுகாப்பு நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்க வேண்டாமா? ஆகவே, அந்தப் பாதுகாப்பைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்காகக் கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்கள் கிளர்ச்சி செய்கின்றன. மாநில அரசு ஊழியர்களுக்கு இருப்பதைப் போல, ஒரு கைத்தறித் தொழிலாளர் இறந்தால் அவரது குடும்பத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கின்ற அளவிலாவது, பிடிப்பு ஏற்படுத்தி அவர்களது கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் சேமிப்பு நிதியைத் துவக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்தால் அவர்களுக்கு மிகப்பெரிய உதவியாக இருக்கும். மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் பணம் இல்லையா? எனவே, மாஸ்டர் வீவர்களிடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இறந்தால் அவர்கள் குடும்பத்திற்கு நிவாரணப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்வது நியாயமாக இருக்கும்.

ஆனால், இன்றைக்கு மாஸ்டர் வீவர்ஸ்——அந்தத் தொழில் நடத்தக்கூடியவர்கள் இதை எதிர்ப்பார்கள். ஆனால், அதற்காக அரசாங்கம் தயங்கக்கூடாது. அவர்கள் ஆதரவில்லாமல் விட்டு விடுவார்கள் என்று பயப்படக்கூடாது. பல இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளிகள் ஒரு பக்கம். கைவிரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய மாஸ்டர் வீவர்ஸ் ஒரு பக்கம். அந்த மாஸ்டர் வீவர்ஸ் இதனை விட்டுக் கொடுக்க முன்வரமாட்டார்கள். ஒரு பைசா கொடுக்கக் கூட முதலாளிகளுக்கு மனம் வராது. ஆனால் நியாயத்தின் பேரிலே, கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்கு இத்தகைய காரியங்களைச் செய்ய இந்த அரசாங்கம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு கொள்கைப் பிரச்னை. இந்த அரசு பல்வேறு காரியங்களிலே உலக வங்கி கடனை எதிர்பார்க்கிறது என்பதை நான் வன்மையாக விமர்சிக்க விரும்புகிறேன். உலக வங்கி என்பது என்ன? அமெரிக்கா ஆதிக்கத்தின் கீழுள்ள, அதன் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள ஒரு நிறுவனம் இது. அந்நிறுவனம், மூன்றாவது நாடுகள் செய்யக்கூடிய காரியங்களில் தலையிட்டு,

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எ சங்கரய்யா]

தன்னுடைய ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்ட முயற்சிக்கிறது. அந்த வங்கி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிபந்தனைகளை விதித்து காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். குடிநீர்த் திட்டம், முனிசிப்பல் அபிவிருத்தி இப்படிப்பட்டவற்றிற்காக கடன்களை வாங்கக் கூடிய நேரத்திலே முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கவிரும்பு கிறேன். அக்கடன்களுக்கு நாம் என்ன வட்டி கொடுக்கிறோம்? அவர்கள் வேறு ஏதாவது நிபந்தனைகளை விதிக்கிறார்களா? சில ஆபத்தான நிபந்தனைகளை விதித்திருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியும்.

சில மாதங்களுக்கு முன்பு மெட்ராஸ் மெட்ரோபாலிட்டன் டெவலப்மெண்ட் அத்தாரிட்டி சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் வந்தது. அச்சட்டத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கடுமையாக ஆட்சேபித்தது. இன்றைக்கு சென்னை கார்ப்ப ரேஷனுக்கு சென்னைக் குடிநீர்த் திட்டத்தின்மீது வரி விதிக்கவோ கட்டணம் வசூலிக்கவோ அதிகாரம் கிடையாது. ஸ்தல ஸ்தாபனம் என்ற உள்ளாட்சிமன்றத்திலேயிருந்த அதிகாரம் எடுக்கப்பட்டு, உலக வங்கி கடன் கொடுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, தனியான நிறுவனத்திற்கு அளிக்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சிமன்றத் திற்குள்ள வாய்ப்பையும் வலிமையையும் அது குறைக்கிறது என்று அப்பொழுதே நாங்கள் ஆட்சேபித்தோம். ஆனால் பெரும் பான்மை பலம்கொண்டு அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்படிப் பட்ட ஒரு தனி ஏஜென்ஸி இருந்தால்தான் கடன் கிடைக்கும் என்று உலக வங்கி வற்புறுத்தியது. ஆகவே தான் குறுக்கீடு இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிற்கோ, மாநிலத்திற்கோ, காரியங்களைச் செய்ய, குடிநீர் திட்டங்களை நிறைவேற்ற உலக வங்கியிட மிருந்து கடன் எதிர்பார்ப்பது நாட்டினுடைய கவுரவத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லையென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அப்படியில்லையென்றால், வேறு எப்படி செய்யமுடியும் என்று கேட்கலாம். சமீபத்திலே பாங்க் ஊழியர்கள் ஸ்டிரைக் செய் தாகள், அவர்களை எதிர்த்து வியாபாரிகளையும் மற்றவர் களையும் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய வைத்தார்கள் சிலர். நீங்கள் நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறீர்கள். உங்களுக்கு பாங்குகள் இவ்வளவு சம்பளம் கொடுப்பதால், நாட்டில் வறுமை நிலவுகிறது என்று பொருள்படப் பேசினார்கள். மாநில அரசாங்கத்திற்கும், பிரதான எதிர்க்கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் மற்ற கட்சிகளுக்கும் எங்கள் கட்சி ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறது. இந்த அடிப்படைக் கொள்கை யிலே மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால் இந்தியாவிலே வறுமையில் வாடுகின்ற மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்ய முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பாருங்கள். Department of Company Affairs, Government of India சொல்லியிருக்கிறது, 81 பெரு முதலாளிகள் 1900 நிறுவனங்களைவைத்துக் கொண்டிருக் கிறார்கள்,

[திரு. என். சங்கரய்யா] 1979 [பிப்ரவரி 16

அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் 26 தனிப் பெரும் தொழில்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 1972—76 ஆண்டுகளில் டாடா, பிர்லா எப்படி உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களது புள்ளி விவரம் கூறுகிறது. Department of Company Affairs Government of India இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய கம்பெனிகள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா கொடுக்கும் புள்ளிவிவரமாகும் இது. 1973 ஆம் வருஷத்திலே டாடாவினுடைய அசெட்ஸ்–அவர்களுடைய சொத்து ரூ. 641 கோடி, 3 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், 1976—லே கணக்கெடுக்கும்போது, அந்த ரூ. 641 கோடி ரூ. 980 கோடியாக உயர்ந்து விட்டது. 3 ஆண்டுகளில், ரூ. 339 கோடி இந்தப் பாரத நாட்டிலே, சோஷலிசம் பேசக்கூடிய நாட்டிலே உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும்.

பிர்லாவினுடைய கதை என்ன? 1973-லே அவருடைய சொத்து மதிப்பு ரூ. 589 கோடி. 1976-லே, 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவருடைய சொத்து மதிப்பு, ரூ. 974 கோடி. 3 ஆண்டுகளிலே ரூ. 385 கோடி அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ரூ. 300 கோடிக்கும் அதிகமாக தங்கள் சொத்துக்களை உயர்த்தி, இரு பெரும் முதலாளிகள் மட்டும் உயர்த்த இந்த நாட்டுச் சமுதாயப் பொருளாதார முறை அனுமதிக்கிறதென்றால், இந்தப் பொருளாதாரத்தை வைத்து, வறுமையில் வாடுபவர்களுக்கு, ஏழைகளுக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும். ஆகவே, நாம் மத்திய சர்க்காரை ஒன்று வற்புறுத்தவேண்டும். இந்த ஏகபோக முதலாளிகளின் கேந்திரங்களை நாட்டுடைமையாக்கினாலொழிய, மக்களுக்கு, அரசுக்குச் சொந்தமாக்கினாலொழிய, இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை—பாழைகளுக்கு உருப்படியாக எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாதுஎன்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

(முற்பகல் 11.40)

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே பெரும் தொழில்கள் துவக்குவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் பிளாக் கிரானைட்டை—கருங்கல்லை எடுத்துக் கொள்ள அரசாங்கமே கம்பெனி ஏற்படுத்த உள்ளதை வரவேற்கிறோம். தனியார் நிறுவனங்களுக்குச் செல்லும் லாபம், அரசாங்கத்திற்கே வரும் என்ற காரணத்தினால் பாராட்டுகிறோம். தமிழ்நாடு மாக்னசைட் என்ற நிறுவனத்தை இன்றைக்கு அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பாராட்டுகிறோம். அதைப் பொதுத்துறையிலே வைத்திருக்கிறீர்கள் என்றுதான் நம்புகிறோம் ஆனால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மாக்னசைட்டை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏன் இன்றைக்குக் கூட்டுத் துறையிலே ஆரம்பிக்கவேண்டும். மாக்னசைட்டை பொருளாகச் செய்ய ஏன் இன்றைக்குத் தனியார் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்களிடம், கூட்டுத்துறையிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும். தனியார் கம்பெனி என்று போடப்படவில்லை. ஆனால் கூட்டுத்துறை என்று அறிக்கையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது- எனவேதான் நாங்கள் உற்பத்தி ஆகக்கூடிய பொருள்கள் பொதுத்துறையிலே இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறோம்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்து தூத்துக்குடி அல்கஹாலிக் நிறுவனம், ஜப்பானியநாட்டு நிறுவனத்துடன் தொழில் நுட்ப ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தங்களில் என்ன நிபந்தனைகள் அடங்கி இருக்கின்றன என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன. அவர்களுக்கு ராயல்டி எவ்வளவு தொகை கொடுக்கப்படுகிறது· அது இந்த நாட்டு பொருளாதாரத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இதைத்தவிர அவர்களுக்கு வேறு என்னென்ன உரிமைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பொது ஜனங்களின் நன்மையைக் கருதி தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இதிலே ஒரு வருந்தத் தக்க விஷயம் என்னவென்றால், ஸ்பிக் என்ற நிறுவனம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 62 கோடி ரூபாய் மூலதனத்திலே, மத்திய சர்க்கார் நிறுவனங்கள், மாநில சர்க்கார் நிறுவனங்கள் இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்து 60 கோடி ரூபாய்கள் போட்டிருக்கின்றன. ஆனால் தனிப்பட்ட முதலாளி போட்ட மூலதனம் 2 கோடி ரூபாய்கள். ஆனால் 60 கோடி மூலதனம் போட்ட அரசு நிறுவனங்களை விட 2 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்ட தனியார் நிறுவன முதலாளியினிடத்திலே அந்தக் கம்பெனியின் மேனேஜிங் டைரக்டர் பதவி எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு பெரிய அபாயம். மக்களின் பணத்தைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த நிறுவனத்தில் தனியார் முதலாளி ஒருவர் மேனேஜிங் டைரக்டர் ஆக இருந்து விளையாட நாம் ஏன் அனுமதிக்கவேண்டும். எனவே இன்றைக்கு அந்த ஒப்பந்தம் காலாவதியான பிறகு, அதை ரத்து செய்து, மாநில சர்க்கார் அல்லது மத்திய சர்க்கார் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அந்த நிறுவனத்திலே போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குரோம் லெதர் கம்பெனி என்று ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. அதில் 700 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையின் மதிப்பு 2 கோடி ரூபாய். அந்தக் கம்பெனிக்கு 137 லட்சம் ரூபாய் கடன் இருக்கிறது. முதலாளி செய்த தவறின் காரணமாக, சென்ட்ரல் பாங்க் மேலும் கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையிலே மட்டும் 1976—77—லே 1-3/4 லட்சம் டர்ன் ஓவர் கிடைத்திருக்கிறது. 1977—லே வெளி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்த பொருள்களின் மதிப்பு ஒரு கோடி ரூபாயாகும். ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய தோல்பதனிடும் தொழிற்சாலை இது. ஆனால் கடந்த 8 மாத காலமாக அந்தத் தொழிற்சாலை மூடிக்கிடக்கின்றது. தொழிலாளர்கள் பட்டினியால் வாடுகிறார்கள். கோர்ட்டிலே தீர்ப்புக் கொடுத்தும் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே முதலிலே மூடி கிடக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 பிப்ரவரி 16

அடுத்து நான் கூற விரும்புவது மதுவிலக்கு பற்றி. இது பற்றி எங்கள் கட்சியின் கொள்கையை தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குப் பற்றி அவசர சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அது எங்களுக்கு உடன்பாடாக இல்லை. இந்த அவசர சட்டம் இயற்றக்கூடாது. என்று நாங்கள் பலமாகக் கருதினோம். சாதாரணமாக குடிப்பவர்களுக்கு சமூக சீர்திருத்தத்தின் படி தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது இந்தநாட்டிலே இன்று குறிப்பாக டிரக்ஸ்கள் இருக்கின்றன. மரிஜ்வானா, அபின், கஞ்சா போன்ற போதைப் பொருள்கள் இருக்கின்றன. மாணவர்கள், படிக்கக்கூடியவர்கள் படிப்பதைவிட்டு, மரிஜ்வானா அபின் போன்ற போதைப் பொருள்களைப் பயன்படுத்து கிறார்கள்.

இன்றைக்கு அப்படிக் கடுமையாகச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டிய காரணம் என்ன? 1937-லே ராஜாஜிகொண்டு வரவில்லையா? 40 ஆண்டுக் காலமாக என்ன நிலைமை? இப்படி கடுமையான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து தான் அதை அமல் நடத்தவேண்டுமா? ராஜாஜி அவர்கள் கூட சிறைத் தண்டனை என்று சொல்லவில்லை? இத்தனை ஆண்டுக் காலமாக நிறுத்த முடியாததை இப்போது சிறை தண்டனை மூலமாக நிறுத்திவிட முடியும் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்த இந்த நான்கு மாதத்தில் நிலைமை என்ன? 30,000 வழக்குகள் போடப்பட்டு இருப்பதாக இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்து இருக்கிறது. அதை ஆதாரமாக வைத்துச்சொல்கிறேன். அதை ஆய்வு செய்ய ஆய்வுக்கூடங்கள், விசாரிக்க வழக்கு மன்றங்கள் ஆகியவை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அப்படியே எடுத்துக்கொண்டாலும், இந்த 6 மாத காலத்தில் இந்த 30,000 வழக்குகளில் எத்தனை வழக்குகளில் பெரிய நிலப்பிரப்புக்கள் சம்பந்தப்பட்டு இருக் கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வரமாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும்.

இதனால் பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் ரிக்ஷா தொழிலாளி, சைக்கிள் ரிக்ஷா தொழிலாளி, விவசாயிகள் ஆகியோர்தான். இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு சிறை தண்டனை விதித்துதான் அவர்கள் குடிக்காமல் இருக்கவேண்டுமா? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலே கூட மது விலக்கு ஒரு மாரல் பிரின்சிபிளாக, ஹெல்த் ப்ராப்பளமாக. மக்களின் நல்வாழ்வு என்பதைக் கருத்தில்கொண்டு தான் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நான் அதைப்படிக்கிறேன்.

PROHIBTION : DIRECTIVE PRINCIPLES OF STATE POLICY
Art 47: The State shall regard the raising of the level of nutrition and the standard of living of its people and the improvement of public health as among its people and the improvement of public health as

among its primary duties and, in particular, the State shall endeavour to being about prohibition of the consumption except for medicinal purposes of intoxicating drinks and of drugs which are injurious to health.

முதவில் சொல்லப்பட்டு இருப்பது என்னவென்றால், எல்லோருக்கும் சாப்பாடு கொடுக்க வழிவகை செய்து, அவர்கள் நல்வாழ்வு வாழ நியுடிரீட்டிவ் டையட் கொடுத்து அதன் மூலம் மது அருந்துவதை தடை செய்யுங்கள் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே உணவுப் பிரச்னை அந்த வகையில் தீர்க்கபட்டு இருக்கிறதா? மனிதனுக்கு உணவில்லாத ஒரு நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால் தான் மதுவை அருந்துகிறான். ஆகவே, அந்த நிலையை உருவாக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும்.

காலைப் பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன். மாதவரத்தில் கோவிந்தன் என்பவர் குடித்தார் என்ற காரணத்திற்காக கொண்டு செல்லப்பட்டு இருக்கிறார். ஆஸ்பிடலுக்குப் போனவர் அங்கே இறந்து விட்டு இருக்கிறார். இதுபோன்று பல்வேறு இடங்களில் நடைபெற்று இருக்கிறது. ஆகவே. நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது மதுவிலக்கு நடைமுறைப் படுத்துவது என்பது சரியான பிரச்சாரத்தின் மூலமாகத்தான் முடியும். இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் புனர்பரிசீலனை செய்யவேண்டும். எத்தனை பெரிய தண்டனை வைத்தாலும், இந்த சமுதாய மக்களே விரும்பி மதுவிலக்கை ஏற்றுக்கொண்டால் ஒழிய அதை அமல் நடத்த முடியாது. ஆகவே, அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு தேர்தல் உடனடியாக நடத்தப் பெறவேண்டும். ஏற்கனவே பலதடவை ஒத்திப்போட்டு இருக்கிறீர்கள் மதுரைக்கு மட்டும் மாநகராட்சித்தேர்தல் நடத்திவிட்டு மற்ற உள்ளாட்சி, நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தேர்தல் நடத்தாமல் இருப்பது சரியல்ல. இந்த அரசு ஜனநாயகத்தை வளர்க்க விரும்பினுல் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள், அமைய வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் மணிமாறன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைக்குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1967-ம் ஆண்டில் அன்று முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா அவர்கள் பதவிக்கு வந்த 10 நாளிலேயே இந்த மன்றத்தில் இருந்த எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அப்போது நடந்த தேர்தலில் மார்க்கிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், திராவிட முன்னேற்றக்கழகமும் தேர்தல் உடன்பாடு கொண்டு இருந்தது. அந்த அடிப்படையில் தான் மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிறார்

என்ற காரணத்தினால், எந்த விதமான நம்பிக்கை இன்மைத் தீர்மானத்தையோ கண்டனத் தீர்மானத்தையோ நாங்கள் சட்ட மன்றத்தில் மார்க்சிச கம்யூனிஸ்ட்கட்சி கொண்டு வரவில்லை.

(முற்பகல் 11-50).

ஆகவே, எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து காரியங்கள் செய்தார்கள் என்று கூறுவது உண்மையல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது 1970 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் கொள்கைப்பற்றி கருத்து வேறுபாடு வந்ததால். ஒரு சென்ஷூர் மோஷன் மறுப்புத் தீர்மானத்தை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கொண்டு வந்தது. ஆக, காரணம் இல்லாமல் எதையும் நாங்கள் சொல்வதில்லை; செய்வதில்லை. எதற்கும் ஒரு அடிப்படை இருக்கும். இல்லாமல் செய்வதில்லை. அரசின் கொள்கை எங்களுக்கு ஒத்துப்போனால் நாங்கள் அவர்களோடு ஒத்துழைக்கிறோம் இல்லை என்றால் எங்களுடைய எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கிறோம். உங்களுக்கே தெரியும். இந்த சட்டமன்றத் திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தது. அதிலே நாங்கள் நடுநிலை கூட வகிக்கவில்லை; அதன் அடிப்படையையே எதிர்த்தோம். இது உண்மையில்லையா? ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நீங்கள் அல்லவா சிந்திக்க வேண்டும். அன்றைக்கு எதிர்த்தவர்கள், இன்றைக்கு ஆதரிக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு ஏன் வந்தார்கள் என்பதை நீங்கள் பரிசீலிக்க வேண்டாமா?

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மதுரை தேர்தலிலே அண்ணா தி. மு. க. உடனும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனும் இணைந்திருந்தது. அதற்கு என்ன காரணம்? அரசின் அப்போதைய கொள்கைதான். திருப்பூர் மணிமாறன் அவர்கள் பேசும்போது ஒட்டுமொத்தமாக எல்லா எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அப்படி எதிர்க்கிறார்கள் என்றால் அதற்கான காரண காரியம் என்ன என்பதை உங்கள் கட்சியிலே உள்ளவர்கள் உணர வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் எதிர்க்கிறார்களே என்று குற்றச்சாட்டுக்கு குற்றச்சாட்டைச் சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை.

1967-ல் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். அதற்குப் பின்னாலே இந்திரா காங்கிரஸை ஆதரித்தவர்கள் பின்னர் எதிர்த்தார்கள். அதற்கான காரணங்கள் உங்களுக்குத் தெரியும். இன்றைக்கும் அன்றைக்கும் உங்களுக்கு இந்திரா காங்கிரசோடு நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது உங்களுடைய கண்ணோட்டத்தைப் பொறுத்தது.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர், குறிப்பாக முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது அதுபற்றி தெளிவாக விளக்க வேண்டும். வழக்கு நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறது: நான் அதற்குள்ளே போகவில்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு உண்மை மட்டும் தெரிந்தாக வேண்டும். முருகையனை கொலை செய்தவர் ஒருவரா, பலரா? இது முக்கியம். ஒருவர் என்ருல் இத்தனை கத்திக் குத்துக்களையும் போட்டிருக்க முடியுமா? பலர் சேர்ந்துதான் அப்படி செய்ய முடியும் என்று பரவலாக பொது மக்களே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவர்தான் கொலை செய்தார் என்று ஆளும் கட்சியினர் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த உண்மை இப்போது தெரிந்தாக வேண்டும். முதலமைச்சர் அதை தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை என்பதை முதலமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று. அரசாங்கத்தின் கொள்கை வன்முறையை எதிர்ப்பதுதான் என்று சொன்னார்கள். வன்முறையை யாரும் ஆதரிப்பதில்லை. அதுவும் உங்களுக்குத் தெரியும். 23-10-78 அன்று தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைக்கு தீர்வு காண வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இல்லையா? பொது வேலை நிறுத்தம் நாட்டிலே நடைபெறவில்லையா? அர்த்தால் என்பதே இங்கு கிடையாதா? தமிழ்நாட்டில் இதற்கு முன்னால் நடக்கவில்லையா ? முதலமைச்சர் சொல்கிறார் முதல் நாள். போராட்டம் நடத்தினால் அவர்கள் கடுமையாக ஒடுக்கப்படுவார்கள் என்று. முதலமைச்சர் அப்படிச் சொன்னதால் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் போலீஸ்காரர்களோடு சேர்ந்துகொண்டு வெண்படை என்ற பெயரால் ரகளை செய்தார்கள். அண்ணா தி. மு. க. வினர் போலீசாருடன் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். போலீசார் கூட பின்னால்தான். அண்ணா தி. மு. க. வினர்தான் முன்னால் கையிலே கோல் வைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். போலீஸ்காரர்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால்தான் நின்றார்கள். மூடிய கடைகளை அடித்து நொறுக்கினார்கள். கடை உள்ளே இருந்த பொருள்கள் சூறையாடப்பட்டன. கடைக்காரர்களை அடித்து துன்புறுத்தி, மூடிய கடைகளைத் திறக்கச் சொன்னார்கள், இது நியாயம்தானா? இந்த நிலைமை நாட்டிலே நடக்கலாமா? இநத நிலமை இருந்தால் எதிர்க் கட்சிகள் ஆளும் கட்சியை ஆதரித்துக் கொண்டா இருப்பார்கள்? அமைதியாக நடைபெற்ற அர்த்தாலில் அராஜகம் செய்தது யார்? ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தானே போலீசாரின் துணையோடு செய்தார்கள். அப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடந்திருக்கிறதா இல்லையா?

அமைச்சர்கள் கூட மதுரையிலே போய் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அர்த்தாலில் ஈடுபடுபவர்கள் அடக்கப்படுவார்கள்: வன்முறையை அனுமதிக்கமாட்டோம்; வேலை நிறுத்தம் செய்தால்

தொழில் பாதிக்கும், வேலையிழப்பு நேரிடும், அதனால் சம்பளம் குறையும் என்றெல்லாம் பேசவில்லையா? ஆனால் அதற்குப் பின்னாலே இந்திராவுக்கு பாராளுமன்றத்தில் தண்டனை வழங்கப்பட்டபோது இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்களே, அவர்கள்மீது இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டதா? அப்போது என்னென்ன நடைபெற்றது? வெண்படை எங்கே போயிற்று? தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் கூலி போய்விடும் என்ற உங்களுடைய அறிவுரை அப்போது எங்கே போயிற்று? அதற்குக் காரணம் இந்திரா காங்கிரசுக்கும் உங்களுக்கும் இருக்கிற உறவுதானே. வேறு என்ன காரணம்? அவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டீர்கள் என்று தெரிந்ததால்தானே அவர்கள் அராஜகத்தில் ஈடுபட் டார்கள், நீங்கள் அதை ஆதரிப்பதுபோல்தானே நடந்து கொண்டீர்கள். 23-10-78 அன்று நடைபெற்ற அர்த்தாலுக்கு விடப்பட்ட எச்சரிக்கை ஏன் இந்திரா காங்கிரஸ் போராட்டக் காரர்களுக்கு விடப்படவில்லை. இதை எல்லாம் நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது,

அன்றைக்கு கன்னியாகுமரியில் நடைபெற்றது என்ன? பஸ் எரிப்பு சம்பவம், பலர் உயிரிழப்பு. ஏன்? 23–10–78-ல் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருந்தால் நீங்கள் என்ன செய்திருப்பீர்கள்? இந்த மாநில எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் சேர்ந்து செய்த சதி என்று தானே சொல்வீர்கள்? இந்திரா காங்கிரஸ் சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால் நீங்கள் வழக்கு மட்டும் போட்டிருக்கிறீர்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை, கட்சியின் கொள்கைகள் வேறு வேறாக இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் கொள்கை ஒன்றாகத் தான் இருக்க வேண்டும். நடவடிக்கையில் மாற்றம் இருக்கக் கூடாது.

அடுத்து ஒரே ஒரு விஷயம். மாண்புகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும்போது காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றிக் குறிப் பிட்டார்கள். எதேச்சாதிகார சக்திகள் 1977-லே முறியடிக்கப் பட்டது. எதேச்சாதிகாரச் சக்தி மீண்டும் தலை தூக்கக்கூடாது என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். எதேச்சாதிகாரச் சக்திகள் பற்றிச் சொல்லும்போது ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே இன்றைய தினம் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சிக்கு யார் தலைவர் என்கின்ற வகையிலே தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஜனநாயக உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களே அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதிலேயே எதேச்சாதிகாரத்தின் நிலை என்ன என்பதை நன்கு புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

அடுத்து நான் ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது கடைசியாக நடந்திருக்கக்கூடிய சம்பவம், 11-2–79 அன்று இரவு 10 மணிக்கு சிவகெங்கையிலே உள்ள மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அலுவலகத்தில் இரண்டு போலீஸ்காரர்கள் திடீரென்று வந்து சோதனை நடத்தியிருக்கிறார்கள். என்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இப்படி சோதனை நடத்துகிறீர்கள் என்று கேட்ட அங்கிருந்த பி. ராஜு என்ற மார்க்ஸிஸ்ட் தோழரை அடித்து இழுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். நீ யாரடா கேட்பதற்கு என்று பேசி அடித்து இழுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதுதான் தமிழ்ப்பண்பு. இங்குள்ள காவல்துறை அதிகாரிகளின் பண்பு இதுதான். இது 13-2-79 தேதியிட்ட மதுரைப்பதிப்பு தீக்கதிர் பத்திரிக்கை யிலே வந்தது, அதனுடைய வெளியூர் பதிப்பு 14-2-79. அந்தப் பத்திரிக்கையிலே முதல் பக்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த சிவகெங்கை ஊர் சின்ன மருது, பெரிய மருது பிறந்த ஊர். ஆகவே அங்குள்ள ஜனங்களும் சேர்ந்து கொண்டு பதிலுக்கு தாக்க ஆரம்பித்தால் நிலைமை என்னவாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அதிகாரிகள் இந்தமாதிரி காரியங்களில் ஈடுபடாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி நிலைமைகள் எல்லாம் சரியானதல்ல,

அடுத்து நக்ஸலைட் கைதிகள் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்பு கிறேன். மேற்கு வங்காளம் போன்ற பல மாநிலங்களிலே நக்ஸலைட்டுகளை விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். நக்ஸ லைட்டுகள் இப்போது திருந்துகின்ற நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மாற்றிக் கொள்கின்ற நிலையினையும் பார்க்க முடிகிறது. ஆகவே அவர்களை மேற்கொண்டும் ஆயுள் தண்டனை என்கின்ற பெயராலே சிறையில் வைத்துக்கொண்டிருப் பதை விட விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிவகாசியிலே நடந்த விபத்து பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு குழந்தைகள் ஆண்டு. இண்டர் நேஷனல் இயர் ஆப் தி சைல்ட். இந்தக் குழந்தைகள் ஆண்டிலே குழந்தைகளின் நிலை என்ன? அவர்களை ஃபேக்டரியிலே வேலே செய்வதற்கு அனுப்புகிறார்கள். ஃபேக்டரிச் சொந்தக்காரர்கள் பெரியவர்களை விட்டுவிட்டு குழந்தைகளைக் கூட்டிச் செல் வதற்குக் காரணம், பாதி கூலி கொடுத்துக் கொள்ளலாம், அதனால் கூலியில் லாபம் கிடைக்கும் என்று கருதுவதால்தான். குழந்தைகள் வேலைக்குச் செல்கிறார்கள், ஆகவே பெரியவர் களுக்கு வேலை இல்லை. குழந்தைகள் கல்வி கற்க முடியவில்லை. பெரியவர்கள் வேலைக்குச் சென்றால்தான் குழந்தைகள் கல்வி கற்க முடியும், பெரியவர்களால் அவர்களைப் படிக்க வைக்க முடியும். இப்போது ஏற்கெனவே 30 சதவீதம் பேர் கல்வி அறிவற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12.00)

இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி விட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் சீர்திருத்தம்பற்றி எங்களது கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் எந்தச் சீர்திருத்தத்திற்கும் எதிர்ப்பானவர்கள் அல்ல. பெரியார் நூற்றாண்டு விழாவில் நாங்களும் பங்கெடுத்துக் கொண்டோம். ஆனால் இன்று இந்திப் பிரச்னையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பதற்காக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சர்வகட்சி மாநாடு கூட்டினார்கள். அதை விட மூலாதாரமான பிரச்னை இது. தொன்றுதொட்டு இருந்து வரும் ஒரு மொழி, இலக்கிய இலக்கண வளம் நிறைந்த ஒரு மொழி, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கிற மொழி தமிழ் மொழி. இதில் என்னென்ன சீர்த்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதுபற்றி பரந்த அளவில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆராய்ச்சியாளர்கள், மொழி வல்லுனர்கள், மக்கள் ஸ்தாபனங்கள், அரசியல் கட்சிகள், இவர்களோடு கலந்து பேச வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்.

அதல்லாமல் திடீரென்று அரசு மட்டும், மக்களைக் கலந்து கொள்ளாது, இந்தச் மொழிச் சீர்திருத்தத்தை அவசரமாகக் கொண்டு வந்து முடிவு செய்வது சரியல்ல. ஆகவே இதுகுறித்து எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளை நிறுத்திவைத்து இதுகுறித்த விவாதத்தை நடத்த வேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால் கூட மக்கள் மத்தியில் வாக்கெடுப்பு நடத்தி திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கூறக்கூடிய நிலை இருக்கும்போது நாலரைக் கோடி மக்கள் பேசும் ஒரு மொழி பற்றி, அம்மொழியில் சீர்த்திருத்தம் செய்யும்போது அது நல்ல அளவிற்கு விவாதிக்கப் படவேண்டும், எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். சீர்திருத்தம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற பிரச்னைக்குள் நான் நுழையவில்லை. பெரியார் நூற்றாண்டு விழாக் குழு இந்த சிபார்சை செய்தது என்று சொல்கிறார்கள். அதில் நாங்கள் இடம் பெறவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது—பெரியார் அந்தக் காலத்திலும் சொல்லி வந்தார், எழுதி வந்தார்கள்—ஏன் இந்தச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வில்லை? அதற்குப் பிறகு நீங்களும் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத் தினரும் சேர்ந்திருந்தபோது, 1972ம் ஆண்டு வரை இருந்தபோது அப்பொழுது ஏன் இந்தச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவில்லை பெரியார் சிபார்சாக இருந்தாலும் அதில் பரிசீலிக்க வேண்டிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன என கருதியிருக்கிற காரணத்தால்தான் அதைப்பற்றி அப்பொழுது முடிவு எடுக்கவில்லை.

ஆகவே இந்த சீர்திருத்தம் பற்றி மக்கள் ஸ்தாபனங்கள், மொழி வல்லுனர்கள் இவர்களை கலந்து செய்யவேண்டும். இன்று கூட காலம் கடந்துவிடவில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் இதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்து மக்களிடம் கலந்து தேவையான திருத்தங்களைச் செய்யலாம் மக்கள் சம்மதத்தின் பேரில்,

அடுத்தபடியாக, கலைஞர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதுபற்றி எங்களுக்கு ஆட்சேபணையில்லை. தமிழ்நாட்டின் புராதனக் கலைக்கு, சங்கீதத்திற்கு, நாட்டியத்திற்கு, நாட்டியம் பயிற்றுவிக்கக் கூடியவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது

அரசின் கடமை. அவர்களுக்கு போதிய அளவிற்கு வருமானம் கிடைக்க வேண்டியதுதான். அதில் பூர்ண உடன்பாடுதான் அவர்களுக்கு பரிசுகள் கொடுக்கலாம், தங்க மெடல்கள் கொடுக்கலாம், பாராட்டுகள் வழங்கலாம். ஆனால் கலைஞர்கள் என்று சொல்லும்போது பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி, அது அவசியமா என்ற கேள்வியைத்தான் நாங்கள் கேட்க விரும்புகிறோம். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டவர்கள் சிலருக்காவது ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு வறிய கலைஞர்களுக்கு கொடுத்திருப்பார்கள் எனறால் மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும்.

அடுத்து, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இன்று நாட்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சியும் சரி, ஜனதா ஆட்சியும் சரி முதலாளித்துவ வளர்ச்சிப் பாதையில்தான் செல்கிறார்கள். நிலப்பிரபுக்களின் பிடிப்பைத் தகர்க்க அவர்கள் விரும்பவில்லை. இந்தியாவில் பிரச்னை தீராதவரை தமிழ் நாட்டின் பிரச்னைகளும் தீராது. இன்று இந்திய நாட்டின் பிரச்னை தீராமல் தமிழ்நாட்டின் பிரச்னைகளும் தீர முடியாது என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். உலக வங்கியின் உதவி, முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் பன்னாட்டு மூலதன வெளியேற்றம் இவற்றில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையும் எங்கள் கொள்கையும் மாறுபட்டு இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் நாங்கள் அவற்றை ஒரு ஜனநாயக அணியில் சேர வேண்டிய கட்சிகள் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறோம். எங்களுக்கு, எந்தக் கட்சியின் மீதும் நிரந்தரமான எதிர்ப்பு என்ற பேச்சுக்கே இடம் கிடையாது. 1962ல்இருந்து இதுவரைமக்களுக்கு நன்மைசெய்யும்திட்டங்களை தி.மு.க. தீட்டியபோது அவற்றை ஆதரித்தோம், சில திட்டங்கள் மக்களின் நன்மைக்கு விரோதமாக இருக்கிறது என்று நாங்கள் கருதியபோது அதை எதிர்த்தோம். அதேபோல் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் மக்களுக்கு நன்மை தரக்கூடிய காரியங்களை ஆதரிப்போம், தவறான கருத்துக்கள் அல்லது திட்டங்கள் என்று நாங்கள் கருதும் பட்சத்தில் உங்களுக்கு வேறுவிதமாகத் தோன்றக்கூடும் அதை எதிர்க்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். முற்போக்குக் கருத்துக்களை கொண்ட ஒரு இடதுசாரி ஜனநாயக முன்னணியை ஏற்படுத்துவதற்கு முனைய வேண்டும். பன்னாட்டு மூலதன எதிர்ப்பு, முதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பது, இந்தியாவில் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது, உழைப்பாளி மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல், மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் இவற்றிற்காக ஒரு இடதுசாரி ஜனநாயக முன்னணியை ஏற்படுத்த

வேண்டும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற கழகம் இதுபற்றி பரிசீலனை செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தோடு சென்ற காலத்தில் சில விஷயங்களில் வித்தியாசம் ஏற்பட்டிருந்தது. இந்தி திணிப்பை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னோம். இந்தியை எதிர்ப்பதாக அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த வித்தியாசம் இருந்தது. எல்லா மொழிகளுக்கும் சமத்துவம் வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இந்திய அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள 15 மொழிகளும் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழிகளாக வரவேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் அத்தனை மொழிகளிலும் பேசுவதற்கு, கேள்விகள் கேட்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல.

மத்திய சர்க்காரின் அலுவலகங்களான வருமான வரி இலாகா, ரயில்வே இலாகா போன்றவற்றில் அந்தந்த மாநில மொழிகளை கையாளலாம். அதை செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால், மத்திய சர்க்காரின் மொழி இந்தி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை மாற்றியாக வேண்டும். இந்த ஜனநாயக அமைப்பில் இந்த நிலை தொடர்ந்து இருக்க முடியாது. நமது ஜனாதிபதி சஞ்சீவரெட்டிக்கு மிசோரத்தில் ஏற்பட்ட நிலையை நாம் பார்த்தோம். யூனியன் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுகளில் மிசோர மொழியில் தேர்வு எழுத வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக்கூறுவதற்காக கறுப்புக்கொடி காட்டியிருக்கிறார்கள். அது நியாயம் என்று ஜனாதிபதி அவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள உரிமையில் அடிப்படையில் எல்லா மொழிகளிலும் தேர்வு எழுத உரிமை இருக்கவேண்டும்.

இந்தி எதிர்ப்புப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில், வாஸ்தவத்தில், அகில இந்திய ரீதியில் இயங்கும் கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் நாங்கள். எத்தனையோ போராட்டங்களை நடத்தி நாம் சுதந்திரம் பெற்றிருக்கிறோம். ஒன்றை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது, தென்னகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் மார்ச் 77-ல் அப்போதிருந்த எதேச்சாதிகாரத்திற்கு எதிராக வோட்டளித்ததின் காரணமாகத்தான் நாம் ஜனநாயக அமைப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எங்களை பொறுத்தவரையில் இந்தி மொழியை எதிர்க்கவில்லை. நாமும் இந்தியை எதிர்க்கக்கூடாது. அதேபோன்று வடக்கேயிருக்கின்றவர்களும் தமிழை எதிர்க்கக்கூடாது. அதேநேரத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லா மொழிகளையும் இந்தியாவின் ஆட்சிமொழிகளாக ஆக்க வேண்டும், அதற்கு மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்கிடையில் இடைக்காலத்தில் என்ன செய்வது? நாங்கள் கூறுகிறோம், இந்த சிக்கலை தீர்ப்பது வரையிலும், நேருவின் வாக்குறுதியை-அதாவது இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புவது வரையிலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கும்—என்ற

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. என். சங்கரய்யா]

வாக்குறுதியை பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இதே விஷயத்தில் அரசியல் கட்சிகளுக்குள் வேண்டுமானுல் வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனுல் இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட சொன்ஞர்கள், முதலமைச்சர் இதற்காக போராட்டம் நடத்திஞல் அதில் கலந்து கொள்ள நாங்கள் தயார் என்று சொன்ஞர்கள். நான் கூற விரும்புவது. இந்தி மொழி ஆட்சி மொழி என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக, இந்தியாவிலுள்ள 15 மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கைக்காக போராடிஞல் அதில் தமிழ்நாடு இந்திரா காங்கிரஸ்காரர்கள் கலந்து கொள்ள தயாராக இருக்கிருர்களா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜனதா கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், திரு.ஜெபமணி அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் இந்தி ஆட்சி மொழி என்பதற்குப் பதிலாக 15 மொழிகளும் இருக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இம்மன்றத்திலுள்ள உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

(திரு. ஜெபமணி அவர்கள் பேசுவதற்கு எழுந்திருந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவர் பேசி முடிந்த பின்னர் நீங்கள் விளக்கம் சொல்லலாம். இப்பொழுது வேண்டாம்.

திரு. என். சங்கரய்யா: இந்தப் பிரச்னையில் இங்குள்ள கட்சிகளுக்குள்ளேயே உடன்பாடு இல்லாமல் இருக்கிறது. எல்லா மக்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கின்ற அளவில், ஆட்சிமொழியாக 15 மொழிகளையும் ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவது தான் சிறந்ததாக இருக்கும். இந்தப் பிரச்னையில் ஒரே கருத்தை வற்புறுத்துகின்ற வகையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அகில இந்திய தலைமையுள்ள கட்சிகள் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் தமிழ் நாட்டுக்கு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்தியதாக இருக்க முடியும்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலுள்ள பிரிவுகளை பயன்படுத்திய அதாவது 348-வதிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்ருல், மாநில சட்டமன்றம் விரும்பிஞல், மாநிலங்களில் இயற்றக்கூடிய சட்டங்களை அந்தந்த மாநில மொழிகளிலேயே இயற்றிக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்தவில்லை. இன்னும் நாம் ஆங்கிலத்தில் தான் சட்டங்களை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிருேம். நீதி மன்றத்தில் கூட அந்தந்த மாநில மொழியை பயன்படுத்தலாம். அந்தந்த மாநில கவர்னர்கள் இதற்கான ஆணைகளை பிறப்பிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. சில சட்டங்கள் தமிழில் வந்தும், நீதிமன்றத்தில் அதற்கு தடை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதையும் மாற்றியாக வேண்டும். பயிற்று மொழியைப் பொறுத்தவரையில், சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பயிற்றுமொழிப் பிரச்னை சம்பந்தமாக விசாரணை

செய்வதற்கு மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் தலைமையில் போடப்பட்ட கமிட்டியினர் கூட பொறியியல், மருத்துவம் இவைகளிலும் தமிழ் பயிற்று மொழியாக இருக்கலாம் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையில் ஏற்கனவே மருத்துவ நூல்கள் பொறியியல் நூல்கள் இவைகள் எல்லாம் தமிழில் இருக்கின்றன, இவைகளை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்றும் கூறியிருக்கிறது. ஆகவே தமிழ்மொழியை நிர்வாக மொழியாகவும், நீதிமன்றத்தில் பயன்படுத்தும் மொழியாகவும், பயிற்று மொழியாகவும் ஆக்கவேண்டும். அப்போது தான் தமிழ்மொழிக்கு பாதுகாப்பாக அமையும் என்பதோடு மட்டுமல்ல. மத்திய ஆட்சியில் எல்லா மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக இருப்பதற்கான வழிவகை காண்பது தான் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக் காள்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12 10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: காலையிலே உறுப்பினர் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் பேசியபோது, அவர்கள் சொன்ன கருத்து இந்த அவைக்கு தெரிந்துவிட்ட காரணத்தால், அது நடவடிக்கைக் குறிப்பிலும், பத்திரிகையிலும் இருக்க வேண்டாம் என்பது என் கருத்து. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதியின் ஜன்னல் வழியாக பாட்டில்கள் விழுகின்றன என்று சொன்னபோது, இரண்டு வார்த்தைகள் இரண்டு பெயர்கள் சொல்லப்பட்டது. அவைகள் இந்தக் குறிப்பேட்டிலும் பத்திரிகைகளிலும் வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்ற காரணத்தால், அவைகளை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தர விடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஒரே ஒரு விஷயம். குறிப்பேட்டிலேயிருந்து அவைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள். ஆனால், பத்திரிகைகளுக்கு நீண்ட நாட்களாக ஒரு சங்கடம் இருக்கிறது. இப்போது மணி 12-10 ஆகிறது, அவர் பேசியதோ காலையில். அது பிரஸுக்கு போயிருக்கும். பிரிண்டாகி சில எடிஷன்சும் வந்திருக்கும். இப்போது அவைகளை குறிப்பிலே இருந்து எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அவைகளில் சில இஷ்யூக்களில் வந்திருக்கும். அதற்காக பிரிவிலெ; மோஷன் வரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்கிறேன். $1\frac{1}{2}$ மணி வரை அவகாசம் இருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி ஆய்வு நடத்தி, அவைகளை எடுக்கலாமா வேண்டாமா என்று சிந்தித்து தீர்ப்பு சொல்வதற்கு $1\frac{1}{2}$ மணிவரை அவகாசம் இருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: நேற்றைய தினம் இந்த சட்ட மன்றத்திலே பேசுகின்றபோது, யாரோ ஒரு உறுப்பினர்,—அவர் பெயர் எனக்கு இப்போது நினைவுக்கு வரவில்லை,

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

அந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்குகின்ற அந்த விடுதியில் பாட்டில் வீசப்பட்டது என்ற கருத்து பேசப்பட்டது. அப்படி பேசப்பட்ட கருத்து நீக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால், இதற்கும் அதற்கும் தொடர்பு இருக்கின்றது. ஆகவே, இதை நீக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரிகையிலே வர வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்களுக்கு மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றவர்கள் கேட்கக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

திரு. ரா. உமாநாத் : பத்திரிகையிலே வரவேண்டாம் என்று சொன்னாலும், Let us not forget it. நேற்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில், நான் இல்லை, ஆனால், நான் இருக்கக்கூடிய ஜன்னலின் அறையிலேகூட 'படார், படார்' என்று பாட்டில்கள் வந்து விழுந்தன. அப்போது அவற்றை நான் கவனிக்கவில்லை. அந்தப் பிரச்னையைப் பற்றி சொன்னபோது நான் எனக்கு ஞாபகம் வந்தது. ஆனால் அது உண்மை. பத்திரிகையிலே வராமல் நிறுத்தி விட்டால், இந்த ஆஸ்டலிலே நடக்கிறதை நிறுத்த முடியுமா? Let us go into this.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உமாநாத் அவர்களுடைய உணர்வையும், வேகத்தையும் நான் உணர்கிறேன். பேரவைக்கு இந்த விஷயம் தெரிந்துவிட்ட காரணத்தால், அந்த வார்த்தைகள் நீக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. தெரிய வேண்டாம் என்று எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும் சொன்னால், அது பொருத்தமானது.

திரு. மு. கருணாநிதி : நேற்றையதினம் நீங்கள் இல்லாத நேரத்தில், அவையின் துணைத் தலைவர் தலைமை ஏற்றுக் கொண்டிருந்த போது, ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் விஜயராகவன் இதே கருத்தை, சட்டமன்ற விடுதியிலே நடக்கின்ற இந்த நிலையைப்பற்றி இதே கருத்தைப் பேசியிருக்கிறார். அது அவைக்குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கிறது.

திரு. கு. ரமணி : தலைவர் அவர்களே, எங்களுக்கு பாது காப்பு இல்லை. நான் தங்கியுள்ள அறையில் 215வது அறையில் இருக்கும்போது முந்தாநாள் மேலேயிருந்து பாட்டில் திடீரென்று வீசப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி ஒவ்வொருவரும் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். தயவுசெய்து நீங்கள் விரும்பினால், அவைகளை நீக்காமல் விட்டுவிடுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : அந்த பாட்டில் உடைந்து எங்கள் தலையில் விழுந்தால், நாங்கள் என்ன செய்வது?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : எதையுமே நீக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோருடைய கருத்தும் அவைகள் வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறபோது, அதை நான் விட்டுவிடுகிறேன். எதையும் நீக்கவில்லை. உட்காருங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, மாநிலக் கல்லூரியிலே இப்போது போலீஸ்காரர்கள் நுழைந்து, கண்ணீர்ப் புகை செய்து கொண்டிருக்கிற ஒரு மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

முன்னாலே பேசிய மதிப்பிற்குரிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் எங்கள் கட்சியைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள், தலைவர்கள் எங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது இரண்டு வார்த்தைகளை எப்போதும் தவற விடுவது கிடையாது. சர்வாதிகாரம், யதேச்சதிகாரம்-இது இரண்டும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருக்கக்கூடிய ஒன்று. இன்றைக்குப் புதிதாகச் சொல்லவில்லை. ரொம்ப நாளாகச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்லாமல் அவர்களால் பேசுவது என்பது முடியாது. நான் அதிலே போய் தலையிட விரும்பவில்லை. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர் நியமனம் பொறுத்தவரை பெரிய சர்வாதிகாரம் ஒன்றும் நடந்துவிடவில்லை. பேசி பண்ணி முடிக்கும்போது இந்திரா காந்தி அம்மையாரைப் பற்றி சர்வாதிகாரி என்று சொல்லி முடிக்கவேண்டும். அதைக் கொஞ்சம் சேர்த்தால்தான் அவர்களுக்குத் திருப்தியாக இருக்கும். அந்த முறையில் சொல்லி இருப்பார்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி தேர்தல் இன்னும் இரண்டு மூன்று மாதங்களில் நடைபெற இருக்கிறது. அதற்குள்ளாக வேறு ஒருவரைப் போட வேண்டுமென்ற முறையில் நியமனம் செய்து போட்டு தேர்தல் நடத்துவது என்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி முடிவு எடுத்திருக்கிறதே தவிர சர்வாதிகாரம் ஒன்றும் இதிலே கிடையாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆட்சியிலிருக்கக்கூடியவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது தொழிலாளர் பந்த் நடந்தபோது நடவடிக்கை எடுத்தார்கள், இந்திரா காந்தி கைது செய்யப்பட்டபோது நடைபெற்ற

அசம்பாவிதங்களைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். தொழிலாளர்கள் பந்த் என்பது அறிவிப்புக் கொடுத்து நடத்தப்பட்டது. அதிலே முன்கூட்டியே பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். இந்திரா காந்தி கைது செய்யப்பட்டபோது நடந்த சம்பவங்கள் 'ஸ்பான்டேனியஸ்' ஆக நடந்தது. இதிலும் அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அன்று ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பேரில் கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது ஒன்று சொன்னார்கள். மதிப்பிற்குரிய ஜனதா கட்சித் தலைவர் ஜேம்ஸ் அவர்களிடத்தில் நான் பெரும் மரியாதை உள்ளவன். இன்றைக்குப் பார்த்தால் அவர்களுக்குப் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டுவிட்டது போல் தோன்றுகிறது. அவர்களுக்கு என்ன குழப்பம் வந்ததோ தெரியாது. ஜனதா கட்சியே குழப்பம். அந்தக் குழப்பத்திற்குள் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஜனதாக் கட்சியில் எந்தவிதமான குழப்பமும் இப்போது இல்லையென்பதைத் தலைவர் அவர்கள் அறிவார்கள். குழப்பம் எல்லாம் இந்திரா காங்கிரசில்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது மாநில அளவிலேயே தெரிகிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஜனதா கட்சியே குழப்பம். ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குக் குழப்பம் அதிலே இருந்து வந்தது. இன்று காலையில் யாதவ், உ.பி. சீஃப் மினிஸ்டர் பதவி இழந்தார் என்று செய்தி பார்த்தோம். அதிலே குழப்பம் வந்து விட்டது.

திரு. ர. ஜெபமணி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். யாதவ் அவர்களுடைய மந்திரி சபை கலைந்துவிட்டது என்றால் அது ஜனநாயகத்தைக் காட்டுகிறது. ஜனதாக் கட்சியில் ஆண்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகையால் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். உங்கள் கட்சியில் ஒரே ஒரு ஆண்தான் இருக்கிறார். ஆகையால் அபிப்பிராயம் சொல்ல முடியவில்லை.

திரு. ரா. உமாநாத் : அப்படியானால் திரு. மாரிமுத்து பெண்ணா?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஜனநாயகம் உருப்படியாக நடக்கிறது என்றால் மூன்று நாளைக்கு ஒரு மந்திரிசபை மாறினால்தான் அது ஜனநாயகமா? மதிப்பிற்குரிய ஜனதா கட்சித் தலைவர்கள், தோழர்கள் ஒன்றைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பின்னாலே இந்திய சரித்திரத்தை எழுதப் போகிற சரித்திர ஆசிரியர்கள் ஜனதா கட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது

குழப்பந்தான் நிரம்பி இருந்தது என்று நிச்சயமாக எழுது வார்கள். ஜனதா கட்சி அகராதியில் ஜனநாயகம் என்பதற்குக் குழப்பம் என்றுதான் பொருள் என்பதை நிச்சயமாக பின்னால் வருகிற சரித்திர ஆசிரியர்கள் எழுதப்போகிறார்கள் என்பதில் எனக்குக் கொஞ்சம் கூட சந்தேகம் கிடையாது.

(பிற்பகல் 12.20)

அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வுக்கும் காங்கிரஸுக்கும் உறவு வரும்போல் தோன்றுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்கான காரணத்தையும் அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்வாதி காரமும் சர்வாதிகாரமும் ஒன்று சேரத்தான் முடியும் என்று சொன்னார்கள். எப்படி சர்வாதிகாரம் ஆகும்? ஜனதாவோடு உறவு வைத்தால் ஜனநாயகம், காங்கிரஸோடு உறவு வைத்தால் சர்வாதிகாரமா? அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வோடு ஜனதா கட்சி உறவு வைத்துக்கொள்ள முயற்சித்தது எங்களுக்குத் தெரியாதா? சிக்மகளூர் தேர்தலுக்கு முன்பு ஜனதா கட்சி அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க வை ஆதரவு தர வேண்டுமென்று கேட்க வில்லையா? காங்கிரஸ் கட்சியோடு உறவு வைத்துக்கொண்டால் சர்வாதிகாரம், ஜனதாவோடு உறவு வைத்துக்கொண்டால் சர்வாதிகாரம் இல்லை இதுவா முறை? ஆகவே இந்த கருத்து எந்த அடிப்படையில் வந்தது என்றால் அந்தக் குழப்பத்தின் அடிப் படையிலே வந்ததுதான்....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஜனதா கட்சி எப்போதும் அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வோடு உடன்பாடு வைத்ததே இல்லை, வைக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. மாநில அரசின் தயவால் தமிழ்நாட்டில் ஜனதா கட்சி இல்லை என்பதை நான் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: யாருடைய கட்சியும் யாருடைய தயவிலேயும் இல்லை. உறவும் இல்லை எதுவும் இல்லையென்றால் திரு. செழியன் எப்படி ராஜ்ய சபா உறுப்பினரானார்? மந்திரக் கோலா? வேறு ஏதாவதா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: திரு செழியன் ராஜ்யசபாவிற்கு சென்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் திரு. மாரிமுத்து அவர்களைக் கேட்கிறேன், தாங்கள் இந்தச் சபைக்கு எப்படி வந்தீர்கள்? இந்திரா காங்கிரஸ் மட்டும் வாக்களித்துத்தான் வந்தீர்களா? அனைவரும் வாக்களித்தார்கள், வந்தீர்கள். தேர்தல் என்று வரும்பொழுது வாக்களித்தார்கள், வாக்களிக்க வில்லை என்றெல்லாம் பிரச்னை வராது. திரு.செழியன் அவர்கள் ராஜ்ய சபாவுக்கு அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க.வோடு உடன்பாடு காரணமாக வந்தார்கள் என்று சொல்வது உண் மைக்குப் புறம்பானது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: ஜனதா கட்சித் தலைவர் முதலமைச்சர் ரூமிலே பேசும்போது நான் அங்கேயேதான் இருந்தேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: திரு. செழியன் தேர்தல் சம்பந்தமாக நான் முதலமைச்சர் அறைக்கு சென்றதுமில்லை, பேசியது மில்லை என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிற போதே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: நான் ஜேம்ஸ் அவர்களைச் சொல்லவில்லை. அகில இந்திய ஜனதா தலைவர்களில் ஒருவர் என்று சொன்னேன். திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசும் போது சொன்னார்கள், டாடா, பிர்லாவை காங்கிரஸ்காரர்கள் வளர்த்தார்கள் என்று, நான் சொல்கிறேன், இப்போது ஜனதாக்காரர்கள் வளர்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஏன் தேசியமயம் பண்ணவேண்டியதுதானே, யார் வேண்டா மென்றது? உங்களுக்குத்தான் மெஜாரிட்டி இருக்கிறதே, ஏன் செய்யவில்லை, யார் தடுத்தது? ஆகவே டாடா, பிர்லா இப்போதும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அரசியல் நிலைமையைப்பற்றி விமர்சிப்பதற்கு காலம் எனக்குப் போதாது, இந்த அரசின் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது, அப்போது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தால் தமிழ் நாடு அரசியல் சம்பந்தமான விமர்சனங்களை அப்போது வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு மற்ற விவரங்களை இங்கே பேசுவதற்கு நான் முன்வருகிறேன்.

இந்த உரையிலே விவசாயிகளுடைய பிரச்னை பற்றி ஆரம்பத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு போதிய விலை கிடையாது, விலை வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தினாலே தான் இந்த வீழ்ச்சி. அதிக விலை முன்பு இருந்தது, இப்போது அதுகூடக் குறைந்துவிட்டது. அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு இந்த அரசுதான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதை இரண்டு விதமாகச் செய்யலாம். ஒன்று மத்திய சர்க்காருக்கு அதிக விலை கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை, ஆனால் அதோடு இந்தச் சர்க்காருடைய கடமை முடிந்து விட்டது என்று கருதினால் பிறகு விவசாயிகளைக் காப்பாற்றுவது யார்? நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நீங்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறீர்கள். சிபாரிசு செய்துவிட்டாலே விவசாயிகளுக்கு விலை கிடைத்துவிடாது. நியாயமாள விலை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு நீங்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி என்ன? இவ்வளவுக்கு விலை குறைந்து இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும், 15 நாட்களுக்கு

முன்னாலே 57 கிலோ 52 ரூபாய்க்கு விற்றது, 15 நாட்கள் கழித்து நான் ஊருக்குப் போகிறபோது பார்த்தால் 46 ரூபாய்க்கு விலை வீழ்ந்து விட்டது—விலையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுவிட்டது.

இது சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் விலையைவிடக் குறைவு. சர்க்கார் 85 ரூபாய் ஒரு குவிண்டாலுக்கு நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. ஆனால் இதைவிடக் குறைவாக அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இப்படிக் குறையும் காலத்திலாவது அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்க நீங்கள் முன் வந்தால் என்ன என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கைகளை, இதற்கான பொறுப்பை அரசு எடுக்கவில்லை என்றால் எப்படி விவசாயிகள் காப்பாற்றப்படுவார்கள என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு விலை வீழ்ச்சி ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? கொஞ்சம் அதிகமாக உற்பத்தி ஆகிவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்த்தால் இந்தியாவிலே உணவு தானியம் 50 இலட்சம் டன் அதிகரித்திருக்கிறது சென்ற ஆண்டைவிட. இந்த 50 இலட்சம் டன் அதிகரித்திருப்பதன் காரணமாக விலை சரிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. இதை மார்க்கெட்டுக்கு விடாமல் கொள்முதல் செய்ய முடியாதா அரசாங்கம்? இங்குள்ள உபரியை தமிழ்நாட்டிலேயே கொள்முதல் செய்ய முடியாதா? விலையை உயர்த்திக் கொடுக்காவிட்டாலும்—அதை உங்களால் செய்ய முடியாதா? விலையில் மத்திய அரசு குறுக்கிடுகிறது—என்றால் மார்க்கெட்டுக்கு வரும் தானியங்களைக் கட்டுப்படுத்தியாவது ஒரளவுக்கு விலை கிடைக்க உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியுமே. ஐந்து இலட்சம் டன்களை அரசே புகுந்து வாங்கியிருக்க வேண்டாமா? பருத்தியை எடுத்துக் கொண்டோமானால், மத்திய அரசு கார்ப்பரேஷன் போட்டிருக்கிறது. அவர்கள் புள்ளி விவரம் மூலமாகக் கணக்கிட்டு அதிக உற்பத்தி இருந்து பருத்தி விலை குறைந்தால், பருத்தி அபரிமிதமாக விளைந்து பருத்தி விலை குறைந்தால், தேவையைவிட உபரியாக விளைந்திருந்தால் அரசே கொள்முதல் செய்யத் தனியாகக் கார்ப்பரேஷன் வைத்துவிட்டால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. அப்பொழுது விலை ஒரு சீரான நிலையில் அமைகிறது என்பது ஒரு கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் அமலாக்குவதற்கு முன்வந்திருந்தால் விவசாயிகளைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். கையிலேயிருந்த கடன் வாங்கிய பணத்தையெல்லாம் போட்டு விட்டு விவசாயிகள் சங்கடமான நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை.

விவசாயிகளுக்கு மூன்று முறை கூட்டுறவு அரசுக் கடன் ஒத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது முறையும் விவசாயம் போய் விட்டது. இப்படி நான்காவது முறையும் விளையவில்லை என்றால் அவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவன் எப்படி வாழப் போகிறான்?

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

அவனுடைய எதிர்காலம் என்ன? என்பதைப் பற்றி அவனால் சிந்திக்கவே முடியவில்லை. விவசாயிகள் மாநாடு வந்தால் ஆயிரக்கணக்கான வண்டிகளைக் கட்டிக்கொண்டு சாரிசாரியாக வருகிறார்கள். பேராவூரணியிலே நடந்தது, பட்டுக்கோட்டையிலே நடந்தது, ஒரத்த நாட்டிலே நடந்தது, அந்த மாநாடுகளுக்குப் போய்ப் பார்த்தால் பெண்கள் முதற்கொண்டு வருகிறார்கள், ஏன்? அவனுக்கு அச்சம் வந்து விட்டது. இந்த வீழ்ச்சியிலேயிருந்து நாம் எப்படி மீளப்போகிறோம், இதிலிருந்து நமக்கு விமோசனம் கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்கள். அரசியல் ரீதியில் யார் வருகிறார்கள், யார் வரவில்லை என்பதைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கவலையில்லை. அவனுக்கு அச்சம் இருப்பதால் தான் நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்கிறான். கடன் சுமை பற்றி மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகுகூட அரசு முடிவெடுத்து அறிவிக்கவில்லை என்றால் எப்பொழுது அறிவிக்கப் போகிறது? எப்பொழுது விவசாயிகள் மனம் நிம்மதியாக இருக்கப் போகிறார்கள் என்பது தெரிய வேண்டும்.

மூன்று ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சாதாரண விவசாயி 4,000 ரூபாய்க்குக் கடன்காரனாக இன்றைக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறான். தஞ்சை மாவட்டத்திலே மூன்று ஏக்கர் வைத்துள்ள விவசாயி—நான் ஓல்ட் டெல்டாவைச் சொல்லவில்லை, நியூ டெல்டாவைப்பற்றிச் சொல்கிறேன்—எங்கள் பகுதியில் கேட்டால், புஞ்சைப் பகுதியாக இருக்கிறது—இங்கே மூன்று ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் குடும்பம் முழுவதும் உழைத்தும் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கிடைக்கும் அளவிற்குத்தான் விளைச்சல் இருக்கும் என்று அனுபவம் மிக்க விவசாயி கணக்கு சொல்கிறான். அதுவும் போய் இந்த ஆண்டு ஒன்றுமே விளையவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள விளைச்சல் சகிக்க முடியவில்லை. தாங்க முடியவில்லை. நான் ஒன்றைச் சொன்னால் கற்பனை என்று கருதக் கூடாது. என்னுடைய பக்கத்து வீட்டுக்காரன், பங்காளி, இரண்டரை ஏக்கர் நஞ்சை சாகுபடி செய்கிறார்; நான் போனபொழுது கண்டுமுதல் என்ன என்று கேட்டேன். கூலி செலவு இல்லை. ஏனென்றால் தன் குடும்பத்திலுள்ள பெண்கள், பெண்டு பிள்ளைகள் உழைத்து, அவர்களே அறுத்து, இரண்டரை ஏக்கரில் 14 மூட்டை நெல் கிடைக்கிறது என்று சொல்கிறார். இந்த 14 மூட்டை நெல்லுக்கும் இன்றைக்கு மார்க்கெட் ரேட் என்ன தெரியுமா? 700 ரூபாய். இந்த இரண்டரை ஏக்கருக்கு அரசு கடன் கொடுத்திருப்பது ஆயிரம் ரூபாய். ஆனால் அவர்களுக்கு வந்திருப்பது 700 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள தானியம். இப்படியிருந்தால் அவனுடைய கதி என்ன? எப்படி அவன் வாழ்வான்? அவனைப்பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டாமா? வாங்கிய கடனைக் கொடுக்காமல் இருக்க முடியுமா என்று கேட்கலாம். அது உண்மைதான். வாங்கிய கடனைத் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். அவர்கள் இருந்தால் கொடுத்து விடுவார்கள். அவர்கள் நாணயத்தோடு இருக்க

வேண்டுமென்று நினைக்கிறவர்கள். கூட்டுறவுச் சங்கச் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் தெரியும், விவசாயிகள் யாரும் ஏமாற்றவில்லை. மாண்புமிகு கூட்டுறவுத்துறை அமைச்சரவர்கள் பழைய கணக்குகளைப் பார்க்க வேண்டும். யாரும் ஏமாற்ற வில்லை, ஒழுங்காகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். எங்கோ ஒன்றிரண்டு பேர் முடியாமல் கட்டாமல் இருந்திருக்கலாம், பிறகு அவர் களிடமும் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றுள்ள நிலையையில் அவனால் கொடுக்க முடியவில்லை, ரீபேயிங் கெபாசிட்டி, அதாவது திருப்பிச் செலுத்தும் சக்தியை அவர்கள் இழந்து விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் வசூல் செய்ய ஆரம்பித் தால் என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்கக வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12.30)

நீங்கள் கடன்களை ரத்து செய்யாமல் கடுமையான நடவடிக்கை களை எடுப்பீர்களானால், நிலம் உடைய ஆயிரக்கணக்கானவர் கள், நிலமற்ற கூலி விவசாயிகளாக மாறுவார்கள். முன்னாலே ஏற்பட்ட கடன் சுமையால்தான் கூலி விவசாயிகள் அதிக மானார்கள் என்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்தபொழுது அதன் புள்ளி விவரம் எடுத்துக் காட்டியது. அவனால், கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை, கடன் சுமை யிலிருந்து மீள முடியவில்லை. அந்நிலையிலே, சொந்த நிலத்தை விற்று, கடனைத் திருப்பி கொடுத்தார்கள். அதனால், கூலி விவசாயிகள் அதிகமானார்கள். இன்றைக்கு, விவசாயிகளது கடனை ரத்து செய்யாமல், அரசு வசூல் செய்தால் நிலமற்ற வர்கள் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக ஏறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடன்களை ரத்து செய்வதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன, தெரிகிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாயைக் கொடுத்துள்ளீர்கள். அதை ரத்து செய்யுங்கள் என்று வேடிக்கையாகச் சொல்ல வில்லை. ஆனால், விவசாயிகளால் கடன் சுமையைத் தாங்க முடியவில்லை. அவனுக்கு உற்பத்தியிருந்தால்தானே பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும். நாங்கள் யாரிடம் சொல்ல முடியும்? உங்களிடம் தானே சொல்ல முடியும். அதற்கான வழியை நீங்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

பெரிய விவசாயிகளைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள் 4%, 3% இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக நான் வாதாடவில்லை. அவர்கள் விஷயத்தில் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கணிப்பு தவறு என்பது எங்களுடைய கருத்து. பெரிய விவசாயிகள் சேர்ந்து கொள்கிறார்கள். எல்லோருக்குமே பிரச்னை இருக்கிறது, பெரிய விவசாயிகள் பிரச்னைகளைச் சொல்வதில் கலந்து கொள்ள முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களை வராதே என்று சொல்ல முடியாது. சுதந்திரப் போராட்டத்திலே முதலாளிகளும் சேர்ந்து

தான் போராட்டம் நடத்தினார்கள். ஆகவே, அரசு நிவாரணம் அளிக்கும்போது யாருக்கு நிவாரணம் அளிப்பது என்பதை ஆராய்ந்து, யாருக்கு அளிக்க வேண்டுமோ அவர்களுக்கு திட்ட வட்டமாக உதவி செய்யவேண்டும். ஆகவே, அரசு ஏதாவது செய்தாக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சையிலே விளைச்சல் மிக மோசமாக இருக்கிறது. அரசு வரி எல்லாவற்றையும் வஜா செய்ய வேண்டும், கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும். எத்தனையோ வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நீங்கள் போட்டீர்கள் என்று சொல்லவில்லை, முன்னாலே போட்டது. முன்னாலே விளைச்சல் இல்லாதபோது 3 தடவை வரி வஜா செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தடவையும் வரி வஜா செய்ய வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. முன்னாலே 3 தடவை வஜா செய்தாகிவிட்டது, இன்னமுமா கேட்கிறாய் என்று சொல்லாதீர்கள். விளைச்சல் இல்லை, அவர்களால் வரியைக் கட்ட முடியாது. ஆகவே, ஏதாவது செய்தாகவேண்டும். நான்கூட ராஜராஜன் என்ற நெல்லை போட்டேன். ஆனால், விளைச்சல் சைபர் ஆகிவிட்டது. நான் நெல்லைக் கோளாறு என்று சொல்லவில்லை, காலக் கோளாறு அது. ஆகவே, தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாக வரி வஜா செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

அடுத்து விவசாயக் கூலிகள் இருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலிகளது நிலை என்ன? அடிமட்டத்திலிருக்கிற பெரும்பான்மையான மக்களைப்பற்றி அரசு ஒன்றும் கவனம் செலுத்தவில்லையென்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. நெசவாளிகள் சமூகம், சிறு விவசாயிகள் சமூகம், விவசாயக் கூலிகள் இவர்களெல்லாம் சேர்ந்தததுதானே அரசியல். அவர்களில்லாமல் வேறு என்ன அரசியல். இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற 20 மாதகாலத்திலே அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளாலே அவர்களுக்கு கிடைத்த பலன்கள் என்ன என்று பார்த்தால், எந்தப் பலனும் கிடைத்ததாக என்னால் கூறமுடியவில்லை. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் நான் போனேன். பெண்களுக்கு ரூ. $1\frac{1}{2}$, முதல் ரூ. $2\frac{1}{2}$-க்கு மேல் கூலி கொடுப்பதில்லை. ஆண்களுக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலே ரூ. $4\frac{1}{2}$, ரூ. 5 கூலி கிடைக்கிறது. குறைந்த பட்சக் கூலி இருக்கிறது, பெண்களுக்கு ரூ. $3\frac{1}{2}$, ஆண்களுக்கு ரூ. $5\frac{1}{2}$ என்று, சட்டமே இருக்கிறது. ஆனால் அதை அமுலாக்குவதில்லை. இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் கூலியால் ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 120-க்கு மேல் வருமானம் வருவதில்லை. ஏனெனில், 15 நாட்களுக்கு மேல் அவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. ரூ. 100, ரூ. 125-லே வாழ்க்கை நடத்த முடியுமா? 30% நில உடமையாளர்களில் 20% சிறு உடமையாளர்கள். 50% மேல் சமுதாயத்திலே மிக மோசமான நிலைமையிலே வாழ்கிறார்கள். ஏக் ந்த நிலைமை.? நான் ஒரு கணக்கு போட்டேன். மிகமிக் குறைந்த அளவு செலவு

செய்தால்கூட, மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 300-க்குக் குறைந்து குடும்பம் நடத்தமுடியாது. ஆனால், வருகின்ற ரூ. 125 வருமானத்திலே எப்படி வாழ்க்கை நடத்தமுடியும்? எந்தச் சட்டத்தைப் போட்டாலும் அமுலாக்குவது கிடையாது. ரூ. 5½ ரூ. 3½ கூலி சட்டத்தைக்கூட அமுலாக்குவதில்லை. அதை அமுல்படுத்தினாலே சமுதாய அடிமட்டத்திலே உள்ளவர்களுக்கு பெரிய வரப்பிரசாதமாக இருந்து இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் பான்டட் லேபர் அல்ல. அதைவிட மோசமான வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். மிருக வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்தீர்களா? தயவு செய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சொந்த நிலம் வைத்துள்ள விவசாயிகளின் கதியே மோசம் என்றால் குத்தகை விவசாயி எப்படிக் குத்தகை கொடுப்பான். யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். கோவில் நிலம் இருக்கிறது. கோவில் நிலம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், கலைச்செல்வம் காப்பாற்றப் படவேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. கோவில் நிலங்களில் உழைக்கின்ற விவசாயி வாழ மாதம் 300 ரூபாய் கிடைக்க உத்திரவாதம் வேண்டாமா? குத்தகை கொடுக்க முடியுமா? குத்தகை கொடுக்கிற சக்தி இருக்கிறதா? என்றால் இல்லை. எல்லாவற்றையும் இழந்து இருக்கிற மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. சொசைட்டியிலே கடன் வாங்கி இருக்கிறான். அதைச் செலுத்த முடியவில்லை. ஆக அவனுடைய பிரச்னையைக் கவனித்து ஆகவேண்டும். விவசாய வருமான வரி போடுகிறார்கள். பெரிய மிராஸ்தார்கள் பற்றிச் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்திலே பேசும்போது சொன்னார்கள். வஜா செய்யப்பட்ட இடங்களில் வருமான வரி வாங்கப்பட மாட்டாது. என்று வஜா செய்யப்பட்ட இடங்களில் வருமானவரி வாங்கி இருக்கிறார்கள். இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்கு எடுத்து வைத்திருக்கிறேன். ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எம்ப்ளாய்மென்ட் கேரன்டி ஸ்கீம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது மிக நல்ல திட்டம். அதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. ஆனால் அதை எப்படி அமல் நடத்தப் போகிறீர்கள். ? விவசாயம் செய்கின்றவர்கள் 15 நாட்களுக்கு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 25 நாட்கள் வேலை கிடைக்க உத்தரவாதம் ஏதாவது கொடுக்கவேண்டும். ஆக மீண்டும் 10 நாட்களுக்கு அரசு வேலை கொடுக்கவேண்டும். படித்தவர்களுக்கு நீங்கள் வேலை உத்தரவாதம் கொடுக்கலாம். படிக்காதவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பிற்கு முழுமையான ஏற்பாடுகளை செய்யவில்லை என்றால் நிறைவு பெற்றதாக இருக்கவே முடியாது. நீங்கள் அளித்திருக்கின்ற அறிக்கையில் போதிய விவரம் இல்லாத காரணத்தினால் அடிப்படையிலேயிருந்து இந்தக் கண்ணோட்டத்திலே சிந்தித்துச் செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

ஏழைகள் குடும்பத்திலே உள்ள படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதில் முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்று அரசு விரும்புகிறது என்பதை ரொம்ப நாளாக சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். How to implement it? Where is the Government machinery? அதற்கு என்ன சாதனம் வைத்திருக்கிறீர்கள். அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான மெஷினரிகள் இருக்கின்றனவா? அதைச் செயல்படுத்துவது மிகவும் கஷ்டம். ஆந்திராவிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஏழை எளியவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். அப்போது படித்து வேலையில்லாத எல்லோருமே ஏழைகள் என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். நடைமுறையில் சிக்கல் ஏற்பட்டுவிட்டது. அதை நாம் எப்படி கண்டு பிடிப்பது? ஒவ்வொரு குடும்பத்துக்கும் சொத்து-வருவாய் குறிக்கப்பட பாஸ் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள் அதிலே ரெவின்யூ அதிகாரிகள் என்ட்டிரி போட்டு வைப்பார்கள். பாஸ் புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தால் நடைமுறைப்படுத்தியிருந்தால் இதை அமுலாக்குவதற்குச் சுலபமாக இருக்கும்.

அடுத்து மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மதுவிலக்கு வேண்டும் என்பதிலே அபிப்ராயபேதம் கிடையாது. ஆனால் இது சரியாக அமல் நடத்தப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள், குடிக்கிறார்கள் நாட்டிலே எங்கு பார்த்தாலும். அதனாலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட மதுவிலக்கையே ரத்து செய்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அது அவர்கள் சொந்தக் கருத்து, ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆனால் நீங்கள் சட்டம் போட்டால் மக்கள் பயந்து குடிப்பதையே விட்டுவிடுவார்கள் என்று நினைக்காதீர்கள். அந்த நிலைமை இன்னும் வரவில்லை.

(பிற்பகல் 12.40)

உங்களுக்கு அதிகாரிகள் ரிப்போர்ட் கொடுக்கலாம், எல்லாம் குறைந்து போய்விட்டது என்று கொடுத்து இருக்கலாம். ஆனல் உண்மையில் நிலைமை அப்படி இல்லை. நடைமுறையில் முன்பு நிலை எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, இதை அரசு கவனத்தோடு பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மினி பஸ்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் போடுவதாகத் திட்டம் போட்டு இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர போடப்படவில்லை. அரசுப் போக்குவரத்துக்கழகங்கள் அந்த மினி பஸ்களை விடுகிறேன் என்று சொன்னால் கார்ப்பரேஷன்கள் போடுவதாகக் கூறுகிறார்கள். அதனல் எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்க முடியாமல மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த மினி பஸ்களை எல்லா இடங்களிலும் போடுவதற்கு விரைவான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு வீட்டு மனைப்பட்டா கிராமப்புற மக்களுக்குக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போதும் நாம் கிராமப்புறத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுத்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் இனி மேல் எப்படிக்கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்றால், பினாமி நிலத்தை எடுத்து கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பினாமி நிலம் எடுப்பதற்கு எங்களுடைய பூரண ஒத்துழைப்பு உங்களுக்கு உண்டு. ஆனால் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது பினாமி நிலம் என்றால் நல்ல நிலமாகத்தான் வைத்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். அது நல்ல வருவாய் உள்ள நிலமாகத் தான் இருக்கும். நஞ்சையாக இருக்கும். ஆகவே, அதை மனைப் பட்டாவாக மாற்றிக் கொடுப்பதற்கு முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, அரசாங்கம் காலக்கெடு போட்டு, போட்டு, இத்தனை ஆண்டுகளுக்குள் எல்லோருக்கும் மனைப்பட்டா வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வைத்துக்கொண்டு செயல்பட வேண்டும். நீண்ட நாட்களுக்கு இந்தப் பிரச்னையை வைத்துக்கொண்டு இருக்கக் கூடாது. அடுத்து, கிராமப்புறத்தில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் மனைப்பட்டா கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படியானால் நகர்ப்புறத்தில், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள வர்களுக்குக் கொடுக்கப்போவது இல்லையா? கேரளாவில் மிகத் தெளிவாகச் செய்து இருக்கிறார்கள். திருவனந்தபுரத்தில் இருப்பவர்களுக்குக்கூட மனை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். நகர மாக இருந்தாலும் கிராமமாக இருந்தாலும் மனைப்பட்டா கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்ற வகையில் நாம் சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். தனியார் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில் நடத்தப்படவேண்டும் என்று சட்டம் இருந்தாலும், அரசாங்க ஆணை இட்டாலும் அதை நிர்வாகத்தினர் மீறுகின்றனர். அதை அமல்படுத்த அவர்கள் தயாராக இல்லை. இதைத் தடுக்க எந்தவிதமான நடவடிக்கை யும் எடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தத் தனியார் பள்ளியில் இருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பை இந்த அரசாங்கம் அளிக்கக் கருதினாலும், அது சரியான பாதுகாப்பை அளிக்கவில்லை நடைமுறையில் என்று பார்க்கிறபோது பாது காப்பளிப்பதற்கு வேண்டிய நட வடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்பது நடைமுறை யில் இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் முழுமையான பயனைக் கொடுப்பதாக இல்லை. நீக்குப் போக்கு இல்லாத திட்டமாக அது இருக்கிறது. மாநில அரசு கூடி திட்டத்தை நடைமுறைக்கு ஒப்ப அமுலாக்க வேண்டும், அதைச் செய்ய

வேண்டும் இதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். இப்போது 1 ஏக்கர், $1\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வைத்து இருக்கிற சிறு விவசாயிகளுக்கு மாடுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் தருகிறார்கள். அவன் மாட்டை வாங்கிவிட்டால், அதற்குத் தீனிபோட முடியாமல் இருக்கிறான், அதன் காரணமாக நிலத்தையும் போய் பார்க்க முடியவில்லை, மாட்டையும் கவனிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்த உதவித்தொகை வேறு வகையில் வருவாயை ஈட்டித்தருகிற வகையில் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் இதைக் கவனத்தில் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் காரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாடுகள், வண்டிகள் வாங்கிக் கொடுக்கும் நிலை இருந்தது. ஆனால் பலருக்கு இன்னும் சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட பணமே கொடுக்கப்படாத நிலை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. என்னிடத்தில் சிலர் வந்து முறையிட்டார்கள். நான் அலாட்மென்ட் வராததால் இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன். ஆகவே, அவற்றைக் கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு விவசாய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் கறவை மாடுகள் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தக் கறவை மாடுகள் உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே கறவை மாடுகள் அபிவிருத்தி தேவை என்ற அளவில் நல்ல கலப்பின மாடுகளை, பசுக்களை உற்பத்தி செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலப்பின மாடுகளை அதிகம் உற்பத்திச் செய்யாமல், மாடு வாங்கு, மாடு வாங்கு, கறவை மாடு வாங்கு என்று பணம் கொடுக்கிறார்கள். பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, மாடு வாங்கச் சென்றால் 500 ரூபாய் இருந்த மாட்டின் விலை 2,000 ரூபாயாகிவிடுகிறது. ஏனென்றால் எல்லோரும் வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு மாடு உற்பத்தி இல்லை. அகையால் பணத்தை வாங்கிவிட்டு, விவசாயிகள் பெருத்த சங்கடங்களுக்கு உள்ளாகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சிறு தொழில்கள் என்ற பெயரால் கொடுக்கின்ற பணம் உரியவகையில் பயன்படாமல், விரயமாகும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐ. என். ஏ. தியாகிகள் இருக்கிறார்கள். பலர் தியாகி பென்ஷன் கேட்டு மனு போடுகிற நிலமை இல்லாமல் இருக்கிறது. ஒருவர் சிங்கப்பூரில் இருந்து கொண்டு. இப்போதுதான் இங்கே வருகிறார் என்றால் அந்தத் தியாகி மனு செய்ய முடியவில்லை. காரணம் நாம் ஒரு கால நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னால் மனு செய்ய முடியாது என்று இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தக் கால வரையறை இல்லாமல்

ஐ. என். ஏ. தியாகிகள் எப்போது வேண்டுமானாலும் மனு செய்து கொள்ளும் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, ஐ. என். ஏ. யில் பாலர் சேனை என்று ஒன்று இருந்தது. முன்னால் அவர்களுக்கும் தியாகி பென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டது. இடையிலே நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு; 40 அல்லது 50 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள்: ஆகவே, இந்த அரசு அவர்களுக்கும் உதவித் தொகை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக படித்துவிட்டு வேலையில்லாத இளைஞர்கள் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய நேரத்தில் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கவும் வழியில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் வயது வரம்பு தாண்டி விடுகிறது. அதற்குமேல் அவர்கள் அரசாங்க வேலையில் சேர முடியாது. வேலைக்கு மனு செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆனால் வயதின் உச்சவரம்பு காரணமாக வேலை பெறுவதற்குள்ள தகுதியை இழந்துவிடுகிறார்கள். வேலை கிடைக்காதது அவன் குற்றமல்ல, நிர்வாக நடைமுறைதான் காரணம். ஆகையால் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அரசாங்க வேலையில் சேருவதற்கு உச்ச வயது வரம்பு என்பது இருக்கக்கூடாது. எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும், வேண்டுமானால் சர்வீசை 58 வயது என்றோ அல்லது 60 வயது என்றோ வைத்துக்கொள்ளுங்கள்: ஆனால் வயது உச்சவரம்பு தேவையில்லை.

இப்போது 'டிசென்ட்ரலைசேஷன் ஆஃப் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்' என்ற முறையில் சில அலுவலகங்களை மாவட்டங்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறது அரசு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தீர ஆலோசனை செய்துதான் செய்தீர்களா என்பது தெரியவில்லை. டிசென்ட்ரலைசேஷன் என்று சொல்லும்போது கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, ஓரிடத்திலிருக்கும் அலுவலகத்தை இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுவது அல்ல; அல்லது இன்னொரு அதிகாரியை நியமிப்பது அல்ல. வீட்டுவசதி கூட்டுறவு சங்கம் திருச்சிக்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இன்னும் பல சிக்கல்கள்தான் ஏற்படும். ஏனென்றால் அவர் ஒரு அடிஷனல் ரெஜிஸ்ட்ரார்தான். சென்னையில் இருக்கும் ரெஜிஸ்ட்ராரைக் கலந்துகொண்டுதான் அவர் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும். அப்படி வரும்போது அவர் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் திருச்சியிலிருந்து சென்னைக்கு வந்து போக வேண்டும். அரசுக்கு ஏதாவது குறிப்பு அனுப்ப வேண்டுமென்றாலும் அவர் ரெஜிஸ்ட்ராரைக் கலந்து கொண்டுதான் அனுப்பவேண்டும்: அவராக அனுப்ப முடியாது. ஒரே இடத்தில் இருக்கும்போதே 'ரெட் டேப்பிசம்'—காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப் பிரித்து வைப்பதானல் மேலும் காலதாமதம் ஏற்படுமே தவிர நிர்வாகம் சீரடைய வழியில்லை. அப்படி மாற்றுவதினால்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

திருச்சி மக்களுக்காவது பிரயோசனம் உண்டா என்றால் அதுவும் இல்லை இந்த நடவடிக்கையினால் சிக்கல்தான் ஏற்படுகிறதே தவிர பலன் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, இப்படி அலுவலகங்களை மாற்றக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவாபரேடிவ் சென்ட்ரல் சொசைட்டி சென்னையில் இருக்கிறது. அலுவலகத்தை திருச்சிக்கு மாற்றிவிட்டதனால் திருச்சியிலுள்ளவர்களுக்குக் கூட்டுறவு கடன் கிடைக்கவில்லை என்றால் உடனே என்ன ஆச்சு என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள சென்னைக்குத்தான் வரவேண்டும். ஆகவே, இதில் சிரமம்தான் மிச்சம். அதனால் இந்த முடிவை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இராமேஸ்வரத்தில் சுமார் 500 விசைப் படகுகள் புயலால் உடைந்து சேதமடைந்தன. அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியும் அரசு மூலமாகக் கிடைக்கவில்லை. அமைச்சர்கள் எல்லாம் போய்ப் பார்த்திருக்கிறார்கள். 5,000 ரூபாய் கடனும், 5,000 ரூபாய் மானியமும் தருகிறோம், நீங்கள் பழுதுபார்க்கும் வேலைகளைச் செய்யுங்கள் என்று வாக்குறுதி அளித்ததாகச் சொல்கிறார்கள். பத்திரிகையிலும் அந்தச் செய்தி வெளியானதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் எந்தவிதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை. அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்சனைபற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன், பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம் இருப்பதைப் போல கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மாஸ்டர் வீவர்ஸிடம் மாட்டிக்கொண்ட தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லாமல் போய்விடும். ஆகையால் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் விசைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் தனித் தனியாக பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12 50)

அடுத்து திருச்சியிலே சிம்கோ மீட்டர்ஸ் விவகாரம் பற்றி மதிப்பிற்குரிய உமாநாத் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்கள் பேசிய அந்த விவகாரத்தின் உள்ளே போக விரும்பவில்லை. அவர்கள் வீட்டிலே கூட புகுந்து தாக்கியதாகக் கூறப்படுகிறது, ஆகவே அவருக்குப் பாதுகாப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற அந்த வகையிலே எனக்கு அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற தொழிற்சங்கங்களின் நிலையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது அங்கே முன்பு அய். என். டி. யூ. சி. என்ற ஒரே ஒரு சங்கம்தான் இருந்தது. இண்டஸ்ட்ரியல்

டிஸ்ப்யூட் ஆக்ட், செக்ஷன் 123-ன்படி அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அக்ரீமென்டின்படி அந்தச்சங்கத்தினர் தங்களுடைய அக்ரீமென்டைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சி.அய்.டி.யூ சங்கத்தினர் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வது பற்றி ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை ஆனால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யாதவர்களை வேலைக்குச் செல்லாமல் தடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே வேலைக்குப் போகின்றவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, வேலை செய்கிறவர் களைத் தடுத்தார்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்ற அந்த இடத்திலே இருந்த அதிகாரிகள் வேலை நிறுத்தம் செய்பவர்களைத் தடுக்கப் போகிறீர்களா, உங்களது யூனியனைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் அவர்களைத் தடுப்பார்களா என்று கேட்டதற்கு வேலைக்குச் செல்கின்றவர்களைத் தடுக்க மாட்டார்கள், ஆனால் செல்பவர்கள் மற்றவர்களை வந்து வேலை செய்ய வேண்டும் என்று நிர்பந்தம் பண்ணக்கூடாது என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது நடந்தது என்னவென்றால் என்னுடைய வீட்டைக்கூட தாக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நடந்திருக்கிறது . . .

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, திரு. உமா நாத் அவர்களைத் தாக்கியதைப் பொறுத்த வரையில், அவர் களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்த மட்டில் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை கிடையாது. ஆனால் வேலைக்குப் போகின்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலே காலேஜ் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அங்கே ஒரு பாலிடெக்னிக் காவது அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அடுத்து அங்கே ஒரு சப் கோர்ட் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்றும் நீண்ட நாட்களாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். . . .

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவரவர்களே, மன்னார் குடியிலே எஸ். டி. எம். கோர்ட் இருக்கிறது. முதலமைச்சரவர் களிடம் அது குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறேன், ஆகவே அதற்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்கின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் உட் காருங்கள் அவரவர் தொகுதிக்குரியதை அவரவர்கள் கேட்க உரிமை இருக்கிறது. அதை எப்படி நீங்கள் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லமுடியும்.

1979 பிப்ரவரி 16]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, திரு. அம்பி காபதி அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கு நான் போகவே இல்லை. அதில் தலையிடவே இல்லை. நான்சொல்வது சப்-கோர்ட் பற்றி, அவர் குறிப்பிடுவது எஸ். டி. எம். கோர்ட் பற்றி.

அடுத்து இராமேஸ்வரம் எக்ஸ்ப்ரஸ் காரைக்குடி-திருச்சி வழியாகச் செல்கிறது. அதை பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வழியாக விடுவதற்கு நமது மாநில அரசு முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு மாநில அரசு தன்னால் இயன்ற அனைத்து முயற்சியையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்டுக்கோட்டை பகுதியிலே பல இடங்கள் வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ரோடுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. பல பள்ளிக்கூடங்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. பல கட்டிடங்கள், போதிய தொகை ஒதுக்கப்பெறாத காரணத்தால் இன்னும் மோசமான நிலையி லேயே இருக்கின்றன.அவை பழுது பார்க்கப்படாமல் கிடக்கின்றன, ஆகவே அந்தப் பகுதிக்கென்று அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கி பழுதுபட்ட கட்டிடங்களையும், ரோடுகளையும் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு, நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால் என்னுடைய கருத்துக்களை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. க. அன்பழகன்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டினுடைய ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைமீது ஆளும் கட்சி சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கின்ற தீர்மானத்திற்குப் பல திருத்தங்களைத் தருகிற எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நான் பேசுகிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆளும்கட்சி நன்றி தெரிவிக்க வேண்டியது மிக அவசியமான ஒரு காரியம் என்பதை நான் உணர்வேன். அப்போதுதான் ஆளுநர் உரை நிகழ்த்த வருகிற போது, சிறப்பான கருத்துக்களை வழங்க முடியாத போது ஆளுநர் அவர்களுக்கு மன நிறைவு ஏற்பட முடியும். அப்படி யில்லாவிட்டால் வந்து போவது கூட ஆளுநர் அவர்களுக்கு ஒரு சடங்காகத்தான் தோன்றும். எனவே அந்த சங்கடமான சடங்கை நிறைவேற்றியதற்காக ஆளும் கட்சி நன்றி தெரிவிக்கத் தான் வேண்டும். ஆனால் எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் உரையில் கருத்துக்கள் பயனுள்ள வகையில் இருக்குமானால் நன்றி தெரிவிக்கிற கருத்துக்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்க வேண்டிய அவசியமிருக்காது. ஆனால் ஆளுநர் உரை அவ்வாறு அமையவில்லை. ஆளுநர் 1977ஆம் ஆண்டில் உரைநிகழ்த்திய போது பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகளை மிகவும் வலியுறுத்தும் வகையில் அவ்வுரையின் பல்வேறு பகுதிகள் இடம் பெற்றிருந்தன என்று நான் இந்த அவைக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 1978ஆம் ஆண்டு கொள்கைகள்

ஓரளவிற்கு வலியுறுத்தப்பட்டு சில திட்டங்களை நிறைவேற்று வோம் என்ற நம்பிக்கை ஊட்டப்படுகிற முறையில் வாசகங்கள் அமைந்திருந்தன என்பதையும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். 1979ஆம் ஆண்டு, இந்த ஆண்டு உரையில் கொள்கைகள் தேய்ந்து, திட்டங்கள் மறைந்து, கற்பனைகள் உருவாகி ஏதோ ஒரு வகையில் இந்த உரை இன்றையதினம் உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் காண்கிறேன். இந்த மூன்று உரைகளையும் சேர்ந்து பக்கத்திற்குப் பக்கம் வைத்துப் படித்துப் பார்த்து ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆளும் கட்சியாய் இருப்பது என்பது எளிதான காரியம் அல்ல. கடுமையான பொறுப்பு வாய்ந்தது. எனவே அந்தக் கடுமையான பொறுப்பு களின் இடையில் அவ்வப்போது நடைபெறுகிற நிகழ்ச்சிகளைப் பல்வேறு ஆளுநர் உரைகளை ஒப்பிட்டு பார்க்கமுடியாத நிலையில் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள். இந்த ஆட்சியின் குறைகளை அல்லது குற்றங்களை அல்லது தவறுகளைக் களைய என்ன திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறீர்கள்? இந்தத் தவறுகள் எல்லாம் முன்னாள் ஆட்சியில் நடைபெறவில்லையா. முன்னாள் ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் செய்ததை நாங்களும் செய்கிறோம் என்ற வாதம் பல நேரங்களில் எடுத்து வைக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த முறையில் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. குற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சொல்லும்போது ஆளும் கட்சி பொறுப்பேற்று அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமே தவிர இதற்கு முன்பு நடைபெறவில்லையா என்று கேட்பது வெறும் வாதமாக இருக்குமே தவிர அது பயனுள்ள வாதமாயிருக்காது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

காவல் துறையினரிடம், பொதுமக்களில் சிலர் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு வீட்டில் திருட்டு போகிறது, திருடர்கள் நுழைந்திருக்கிறார்கள், அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிற போது காவல்துறையினர் உங்கள் வீட்டில் மட்டுமா திருட்டுப் போகிறது, ஊரெல்லாம் திருட்டுப்போகிறது, இப்போது மட்டும் அல்ல பல ஆண்டுகளாகத் திருட்டுப்போகிறது, ஆகவே இப்போது நீங்கள் தொலைபேசி மூலம் புகார் சொல்லி என்ன பயன் என்று கேட்டால் எப்படியோ, அப்படித்தான் ஆளும் கட்சியினரால் நாட்டில் நடைபெறுகிற அக்கிரமங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறபோது, அப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களை யெல்லாம் முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களே நேரடியாகச் செய்வதுபோல நாங்கள் சொல்வதாக எண்ணிக்கொண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பாதுகாப்பதாகவும் எண்ணிக்கொண்டு நிர்வாகத்திலே இருக்கும் குறைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டுமே என்ற உணர்வு கூட இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஆட்சியில் இருந்த போது, அந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது நடக்கவில்லையா

1679 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

(பிற்பகல் 1·00)

என்று கேட்பதும் சரியல்ல. இன்றையதினம் எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் எல்லாம் ஒரே குரலில் ஒரேவிதமாக பேச்சைப்பேச தலைப்பட்டிருக்கின்றனர் என்று சொல்வதும் எதிக்கட்சிகள் ஒன்றுசேர்ந்து சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்ற கவலையின் விளைவாகப் பிறக்கிற வாதமே தவிர, தெளிவானமுறையில் முறையோடு நடந்துகொள்கிறோம் என்ற உறுதியான எண்ணம் ஆளும்கட்சியினருக்கு இருந்தால் அப்படிப் பட்ட வாதங்களே பிறக்காது. 77-வது ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் சொல்லப்பட்ட ஒரு கருத்து, ''இந்திய யூனியன் பொருளாதார அமைப்பைவலுப்படுத்தமாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்கப் படும்'' என்று பாரதப் பிரதமர் உறுதியளித்திருப்பதையும் வரவேற்கிறோம். ''மாநிலங்களையும் வலுப்படுத்தினால்தான் மத்திய அரசு வலுவுள்ளதாய் இருக்குமென்பது இப்போது மேலும் மேலும் உணரப்படுகிறது. இவ்வகையில் இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாக விரைவில் சீராக்கப்படும் என நம்புகிறோம். . . .'' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பிரதமர் சொன்ன காரணத்தால் வரவேற்கிறோம் என்கிறார்கள். பிரதமர் சொன்னால்தான் வரவேற்க முடியும் என்கிற எண்ணம் நம்மிடையே இடம் பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் அது நம்பிக்கை காட்டுவதாக 77-ல் கருத்து சொல்லப்பட்டது. அதற்குப்பின்னர், கூட்டாட்சி அமைப்பில் திருத்தம் பெற வேண்டும் என்று அழுத்தந்திருத்தமாக சொல்லப்பட்ட கருத்து 78-ல் இடம் பெறவில்லை. 78-ல் கூறப்பட்டது. . . . ''மேலும், மாநில அரசுகளின் பொறுப்பில் உள்ள வேளாண்மை, மருத்துவம் போன்ற பல்வேறு துறைகளின் கீழ், மத்திய அரசு நாடு முழுமைக்குமாக சிறப்புத்திட்டங்கள் பலவற்றை தீட்டி, மாநிலங்கள் அவற்றை செயல்படுத்தும் நிலை மாறி, இந்தத் துறைகளில் மத்திய அரசு தீட்டும் திட்டங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று 1968-ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்திய கருத்து மீண்டும் தமிழக அரசினால் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது. . . .'' என்கிற கருத்து மத்திய அரசுக்கு தெரிவித்ததாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசின் பொறுப்பில் உள்ள வேளாண்மை, மருத்துவம் இன்னும் சிலதுறைகளில் அகில இந்திய ரீதியில் மாநிலங்களுக்குத் திட்டங்கள்தீட்டுகின்ற உரிமை மத்தியஅரசுக்கு இருப்பதை மாநில அரசுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வற்புறுத்திய கருத்து மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டது, என்ற கருத்து இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டது ஆனால் அந்தக்கருத்து வெற்றி பெற்றதா? அந்தக் கூட்டாட்சி தத்துவம் என்கிற கருத்து வெற்றி பெறு வதற்காக ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? அது இன்னு வெற்றி பெறவில்லையானால் அதற்கு இனிமேல் என்ன செய்யப் போகிறோம்? இந்தக் கருத்து மேலும் மத்திய அரசிடம்

வலியுறுத்தப்பட்டதா? என்பதெல்லாம் இந்த ஆளுநர் உரையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்குகிற இந்த உரையில் அதன் தொடர்பாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்க வேண்டாமா?

அதுமட்டுமல்ல, 1978ஆம் ஆண்டு உரையில்.... இன்னொரு கருத்து ''மீண்டும் 'கல்வி', மாநிலங்களின் பொறுப்பில் வர வேண்டுமென்ற இந்த அரசின் உறுதியான கருத்தைச் செயல் படுத்துவதற்கான திட்டங்களை மத்திய அரசு மேற் கொண்டுள்ளதைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்..'' என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி மாநில அரசால் நிறைவேற்று வதாக இருந்து, மத்திய அரசால் யோசனை மட்டும் கூறப் படும் நிலை இருந்து, அதற்குப் பின்னர் நெருக்கடி காலத்தில் மத்திய அரசால் கல்வி எடுத்துக் கொள்ளப்படலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு அதன்மூலம் இந்தி மொழித் திணிப்பை மிக வேகமாக நிறைவேற்றி விடலாம் என்ற முடிவு செய்யப்பட்ட காலத்தில், பல்வேறு எதிர்ப்பு ஏற்பட்ட போதிலும், அவை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல், இன்றைக்கு மத்தியிலிருக்கின்ற ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கல்வித்துறை போன்றவை மாநில அரசின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்த காலத்தில், தமிழக அரசு இதை வரவேற்றது. ஆனால் இது வரை கல்வித்துறை மாநில அரசுக்கு உரியதாக மாற்றப்பட வில்லை. மத்திய அரசு தொடர்புடைய பட்டியலில்தான் 'கல்வி' வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசு கூறுகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் பெரும் செலவு செய்து செயல்படுத்து கின்ற அதிகாரம்தான் மாநில அரசுக்கு இருக்கிறதே தவிர, வகுப்புகளின் அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கோ, கல்வி முறைகளை மாற்றி அமைப்பதற்கோ, பல்கலைக் கழக விவகாரங்களில் தலையிடவோ, கல்வி பற்றிய மொழிப்பிரச்சினை களில் முடிவு செய்யவோ இந்த மாநில அரசுக்கு உரிமை இல்லை. அது மத்திய அரசின் கையில்தான் இருக்கிறது. இதை மாற்ற அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான முயற்சி வற்புறுத்தப் பட்டிருக்கிறதா என்பதும் தெரியவில்லை. இந்த ஆளுநர் உரையில் வேளாண்மைப் பற்றியோ, மருத்துவம் பற்றியோ, மத்திய அரசு நிர்வகித்து வரும் வேறு பல துறைகள் பற்றியோ ஏற்கனவே கூறப்பட்டு வந்த கல்வித்துறை பற்றிய உரிமை மாநில அரசுக்கு இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றியோ, அதன் அவசியத்தைப்பற்றியோ இப்போது ஆளுநர் உரையில் இல்லாததற்கு காரணம் பிரதமர் இதைப்பற்றிப் பேசினால் தான் பின்னர் தமிழக அரசு அதைப்பாராட்டலாம் என்ற நிலையில் விட்டு விட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பிரதமர் சொல்லவில்லை என்றால், நம்மால் வலியுறுத்திக் கேட்கமுடியவில்லை என்பதாலோ அல்லது பிரதமர் இதைப்பற்றிச் சொன்னால்தான் மாநில அரசு கேட்கலாம் என்ற முறையினாலோ இது விடப்பட்டிருக் கிறது. ஆக இதுபற்றி எதுவும் இந்த உரையில் தெரிவிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று எண்ணுகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, காவிரி நீர் பங்கீடு குறித்து. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில், காவிரி நீர்ப்பங்கீடு குறித்து கர்நாடக மாநிலத்திற்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் இடையே இருந்த கருத்துவேறுபாடுகள் தீர்க்கப் படவில்லை என்றும், இந்த அரசு உடனடியாகப் பெரிய மாநாடு கூட்டி இதுபற்றி விவாதிக்கும் என்று ஏற்கனவே அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆளுநர் உரையில் காவிரிநீர்ப் பங்கீடு பற்றி எதுவும் இல்லை. முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிக்கை விடுகிறார்கள், ட்ரிபுனலுக்கு விடவேண்டும், நடுவர் தீர்ப்புக்கு விடவேண்டும் என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருக் கிறார்கள். இது ஒரு சகோதரப் பிரச்சினை. இப்படிப்பட்ட மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினையில், முக்கியமாக எடுத்துக்கூற வேண்டிய இந்த மக்களின் ஜீவாதாரமான பிரச்சினையில், இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த ஆளுநர் உரையில் எடுத்துச்சொல்லப்படவில்லை. வேண்டுமானால் ஆளும் கட்சி சார்பில் முன்னாள் ஆளுங் கட்சியினர் மீது குற்றம் சுமத்துவதற்காக இந்தப்பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசலாம். ஆனால் அப்படித் தொடர்ந்து பேசுவதற்கும் முடியாது. முன்னாள் ஆளும் கட்சியின் பொறுப்பிலே இருந்த சிலர் இப்போதும் ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிறார்கள். காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையிலே ஆலோசனை வழங்கியவர் இப்போது அங்கே இருக்கிறார்கள். எனவே, அப்படியே பிரச்சினைகள் இருக்கிறபோது, முன்னாள் ஆளும் கட்சியினர் மீது ஆளும் கட்சியினர் குற்றம் சொல்லித் தப்ப முடியாது. ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் இரண்டு பேர்களையும் பொதுமக்கள் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியினால் இந்தப் பிரச்சினை நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற கேள்வி எழுமே தவிர, ஏன் இன்னும் இவர்களால் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு போவார்களே தவிர, நீங்கள் எண்ணுகின்றபடி மக்கள் கருதமாட்டார்கள். அதற்கான காரணமும் இருக்கிறது. ஆகவே, பேசிக்கொண்டே காலத்தைக் கடத்த முடியாது.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, கிருஷ்ணா நதி நீர்த் திட்டத்தைப் பற்றியும் நம்பிக்கை தரப்பட்டது. அந்த முயற்சி எந்தக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அதிலே வெற்றி வாய்ப்பு இருக்கிறது, அதற்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் தேவை, எவ்வளவு விரைவிலே அத்திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்ற குறிப்பு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இல்லை.

வீராணம் திட்டத்தைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு சொல்லுகின்ற நேரத்திலே, அந்தத் திட்டத்திற்காகப் போடப்பட்ட குழாய்கள் எல்லாம் கொண்டு போய் போடப்பட்ட அந்தந்த இடங்களிலேயே இன்றைக்கும் முடங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதிலே கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் வீணாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காக துறையிலே நியமிக்கப்

பட்ட அலுவலர்கள் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, வீராணம் திட்டத்திலே ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கிறது அந்த ஊழலை ஒழிப்போம், இந்த ஊழலை செய்வர்கள் மீது வழக்குகள்போட்டு, குற்றவாளிக் கூண்டிலே ஏற்றப்போகிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட இன்றைக்கு இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து இரண்டாண்டுகள் ஆகின்றன. அதற்கு முன்னால் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி நடந்தது. இவ்வளவு ஆண்டு காலமாக அந்தத் திட்டத்திற்காகப் போடப்பட்ட மூலதனம் வீணாகி இருக்கிறது. அதற்காக உற்பத்தி செய்யப் பட்ட பொருள்கள் வீணாகி இருக்கிறது என்பதற்கு யார் பொறுப்பு ஏற்பது? ஆண்டு ஒன்றுக்கு இதற்காக கிட்டத்தட்ட 2 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தீய நோக்கத்திலே நடந்ததாக இதை நான் சொல்லவில்லை, தெளிவு இருக்குமானால், புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஆற்றல் இருக்குமானால், இந்தத் திட்டத்தை கைவிட முடியுமா என்பதைப் பரிசிலனை செய்து பார்த்துவிட்டுக் கைவிட வேண்டும். நான் தி.மு.க.—விற்காக வாதாடவில்லை. வீராணம் திட்டம் நாங்கள் போட்ட திட்டம் என்பதற்காக வாதாடவில்லை. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய பொருள், இதிலே பெருநிதி செலவழிக்கப்பட்டு, இந்தத் திட்டம் கிடப்பில் போடப்பட்டிருப்பதற்காக வாதாடுகிறேன். என்னுடைய வாதம் எல்லாம், அதிலே எந்தவிதமான முயற்சியும் இல்லை, அக்கறையும் இல்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சேது கால்வாய் திட்டம் என்பது பேசிப் பேசியே அலுத்துப் போன திட்டம். அதைப்பற்றிய பேச்சே இல்லை. சென்னை பெருநகரத்தில் அண்டர்-கிரவுண்ட ரயில்வே போடும் திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்திற்காக பல கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு வழங்க வேண்டும் என்றும், அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கான எல்லாவிதமான ஆதாரங் களையும், சான்றுகளையும் எடுத்துக்காட்டினோம். ஆனால் மத்திய அரசின் நிலமை இதிலே என்ன என்பது தெரியவில்லை. இன்றைக்கும் அதை வலியுறுத்த வேண்டிய கட்டத்திலே இருக்கிறோம். அப்படி வலியுறுத்திச் சொன்னாலும், மத்திய அரசு ஏற்று சென்னையிலே செயல்படுத்துவதற்கு, உருவாக்கு வதற்கு சில ஆண்டுகள் ஆகும். ஆனால், அதைப்பற்றி ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே எந்தக்கருத்தும் சொல்லவில்லை. இந்த அரசு அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த உரையில் பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கான எந்தத் திட்டமும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆனால், ஒரே ஒரு திட்டம்பற்றித் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலே அரசு மேற் கொள்ளும் என்று சொல்வது கரும்புச் சக்கைகளிலே இருந்து காகிதம் செய்யும் தொழிற்சாலை. இதற்கு அனுமதி கோரி

[திரு. க. அன்பழகன்] 1979 பிப்ரவரி 16]

மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அது மத்திய அரசினுடைய கொள்கையின் அடிப்படையிலே நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இதுபற்றி அனுமதி கேட்டு இங்கேயிருந்து அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், செய்தித்தாள் காகிதம் செய்வதற்காகத்தான் இந்தத் தொழிற்சாலை. இதற்கு 100 அல்லது 120 கோடி ரூபாய் போட்டு இந்த தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க திட்டமிட்டுள்ளதாக கூறப்பட்டுள்ளது. கரும்பு சக்கையிலிருந்து தயாரிக்கும் காகிதத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும்போது, அந்த கரும்பு சக்கை உருவாவதற்கு முன் சாறு வேறு யாருக்கோ போகப்போகிறது போல செய்தி கேள்விப்பட்டேன். கரும்புச்சாறு எடுக்கிறவரை அந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்கும் முதற்கட்ட பணி தனியார் துறைக்குத் தரப்போவதாக கேள்விப்படுகிறேன். அரசாங்கத்தி லுள்ள திறமைபெற்றவர்களை விட்டுவிட்டுத், தனியார் துறையிலே உள்ளவர்களிடத்தில் அப்படிப்பட்ட தொழிற் சாலைகளை உருவாக்கித்தரும் பொறுப்பை தருகின்றபோது எத்தனை கோடி எப்படி எப்படி, எந்தெந்தப் பக்கம் போகும் என்பது தெரியவில்லை. நான் இதை நடைபெற்றுவிட்ட குற்றமாகச் சொல்லவில்லை. பசு மாடு காணாமல் போய் விட்டது என்று சொல்வதற்கு முன், அந்தப் பசு மாடு கொட்டிலில் இருக்கும்போதே, அது திருட்டுப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்வது நல்லது என்ற முறையிலேதான் இதை நான் முன்கூட்டியே எடுத்துச் சொல்கிறேன். இந்தத் தொழிற் சாலையை நிறுவும் பணியைத் தனியார் துறையிலே கொடுப் பதற்குப் பதில், இந்த அரசுக்குத் திறமை இருக்குமானால், அவர்களே இதற்கு பொறுப்பேற்று நிறைவேற்றலாம் என்பதற்காக நான் முன்கூட்டியே இதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1·10)

பஸ்களை தேசீய மயமாக்குவது என்பது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு கொள்கை. அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சிக் காலத்தில் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அந்த முயற்சிகள் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு காரணமாக ஒரு வகையில் தடைப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அந்த முயற்சிகளுக்கு மாறாகப் பஸ் முதலாளிகளுக்குப் பல உறுதி மொழிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உறுதிமொழிகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல, அந்த உறுதி மொழிகளுக்கு அவர்கள் கப்பம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை லஞ்சம் என்ற சொல்லால் நான் சொல்லத் தயாராக இல்லை. தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் வசதிக்காக வசூலித்துக் கொண்டால் அது லஞ்சம் என்று சொல்லத்தக்கது. பஸ் முதலாளிகளுக்கு தரப்பட்ட வாக்குறுதி உடைக்கப்பட்டால் கூட நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார்—இந்த அரசாங்கத்திற்கும் அதற்கும் தொடர்பு இல்லை என்று கருதத் தயார். ஐந்து

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 பிப்ரவரி 16

ரூட்டுகள் வரை அவரவர்கள் சவுகரியத்திற்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டதாகவும் அந்த அடிப்படையில் ஒரு பஸ்ஸுக்கு ஒரு ரூட்டுக்கு இவ்வளவு பணம் என்று வசூலிக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் பணம் வாங்கினார்கள் என்று சொல்ல நான் கூசுகிறேன். அவரை நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவருக்கு இல்லாத வசதி யாரும் கொடுத்து வரப் போவதில்லை. அவர் சம்பாதிக்காத பணத்தை இனிமேல் யாரும் தரப்போவதில்லை. ஒரு கட்சியின் சார்பில் இந்த நிதி வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று பணம் வாங்கவில்லையென்றால் அவர்களுக்கு கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிற உறுதிமொழியை உடைத்தெறியுங்கள். இல்லையென்றால் பணம் கொடுத்தார்கள், கட்சிக்கு வாங்கி கொண்டோம் என்று சொல்லத் தயாராகுங்கள். பணம் கொண்டு வந்து கொடுத்தபோது எண்ணும் இடத்தில் கூட 22 லட்சம் 21 லட்சமாக எண்ணப்பட்டது. எண்ணும் இடத்தில் தவறு நடந்ததாகக் கூட கூறப்படுகிறது. இந்த நிலைமை எங்கிருந்து வருகிறது? இந்த நிலைமை தமிழ்நாட்டில் வளரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். பஸ் முதலாளிகளின் ஆதிக்க உணர்வுக்கு இந்த ஆட்சி இடம் தரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். பெரிய தொழில்களைத் தேசீயமயமாக்கவேண்டுமென்பது நாம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள கொள்கை. ஆலைகள், சர்க்கரை ஆலைகள், சிமெண்ட் ஆலைகள் போன்றவற்றைத் தேசீயமயமாக்குவது பற்றி எந்த குறிப்பும் இந்த ஆளுநர் உரையில் இல்லை. கொள்கைக் குறிப்பு என்ற முறையில் ஆளுநர் உரை வர வேண்டுமென்ற காரணத்தால் இதை குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன்.

கிராம மக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதற்காக ஒரு பெரிய திட்டம் இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கத்தால் ஆளுநர் உரையில் வகுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய திட்டம் என்று சொல்கிறார்களே என்று நான் படித்து படித்துப் பார்த்தேன்.—

''கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பது, கிராமங்களில் ஐந்தாண்டுகளில் மொத்தம் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்டி தரும் திட்டமொன்றை வகுத்து கிராம அமைப்பை மாற்றுகிற திட்டம், கிராமப்பகுதிகளிலும் புதிய கிராமங்களை உருவாக்கவும், தற்போதுள்ள கிராமங்கள் திட்டமிட்ட முறையில் விரிவாக்கப்படுவதற்கும் ஊரமைப்புத் திட்டங்கள் தீட்ட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. நகரங்களும் நகரை அடுத்துள்ள புறநகர்ப் பகுதிகளும் மட்டுமே திட்டமிட்ட முறையில் வளர்வது என்பதோடு நில்லாமல், கிராமங்களில் முறையான வளர்ச்சி ஏற்படவும், அதனடிப்படையில் குடிநீர், வடிகால் வசதி, கல்வி வசதி, தெரு விளக்கு வசதி போன்ற தேவையான வசதிகளுடன் கிராமங்கள் மிளிரவும் அரசு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளும்''

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

நான் ஆளும் கட்சித் தரப்பிலுள்ள அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—இந்தத் திட்டங்களைப் பற்றிச் சொல்லுகிற வார்த்தைகளில் புதுமை இருக்கிறதே தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? புதிய கிராமங்களை உண்டாக்கப் போகிறோம் என்கிறார்கள். புதிய தரித்திர நாராயணர்களை உண்டாக்கப் போகிறார்களா? கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, கல்வி வசதி, தெரு விளக்கு வசதி போன்றவை நீண்டகால மாக 'இன்டிகிரேடெட் ப்ரோகிராம்' என்ற வகையில் தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாக ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்தின் மூல மாகவும் பல காலமாக நடைபெற்றுவந்தது, வருவதுதான். இந்தத்திட்டம் எந்தவகையில் உள்ளது என்றால் இந்திரா காந்தி அம்மையார் நெருக்கடி காலத்தில் ஒரே ஒரு கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்தக் கிராமம் முழுவதையும் ஒரு மாடல் கிராமமாக மாற்றியமைத்து உருவாக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்களே அதைப்போல. ஒரு கிராமத்தை அப்படி உருவாக்கிவிட்டால் போதுமா? தமிழ்நாட்டில் 58,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே ஒரு கிராமத்தை சுவீகாரப் பிள்ளையாக எடுத்துக் கொள்வதாலே என்ன ஏற்படும்? தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாக நடைபெற வேண்டிய காரியம் இது. மின்சாரத் துறையின் மூலமாக நடைபெற வேண்டிய காரியம். குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக நடைபெற வேண்டிய காரியம். பஞ்சாயத்து ஒன்றியங் களின் மூலமாக நடைபெறவேண்டிய காரியம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் நடத்தப்பெறுகின்ற வளர்ச்சிக் குழுக்கள் ஆங் காங்கே எடுக்கின்ற ஆலோசனைகளின்படி முடிவு எடுக்கப்பெற்று நடைபெறவேண்டிய காரியம். பெரிய பாலங்கள், சில கிராமங் களை இணைக்கின்ற பணி இவைகள் எல்லாம்அரசாங்கத்தாலே முடிவு செய்து நடைபெறவேண்டிய காரியம், உள்ளாட்சி அமைப்புகளாலும் அரசாங்கத்தினாலும் உத்திரவிடப்பட்டு நடை பெற வேண்டிய காரியம். பள்ளிகள் அமைப்பது அரசாங்கத்தினால் முடிவு எடுக்கப்பட்டு நடைபெற வேண்டிய காரியம், அதைப் போலவே மருத்துவ மனைகளை ஏற்படுத்துவதில் இதுவரையில் இருக்கின்ற திட்டப்படி பார்த்தால் கூட-எல்லா இடங்களிலும் இல்லை—ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் ஒரு ஆரம்ப சுகாதார நிலையமாவது கட்டிட வசதியோடு ஏற்படவேண்டுமென்ற முறையிலே நடைபெற வேண்டிய காரியம். இப்படி நடை பெற வேண்டிய காரியங்களை—நான் குறை சொல்ல வேண்டு மென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை—இத்தனை பிரச்னைகள் இருக்கின்றபோது எதையோ நினைத்துக்கொண்டு ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காக இந்த அவையிலே இருக்கிறவர் களுக்கு உண்மையை விளக்கிக் கொள்ளுகின்ற ஆற்றல் சற்றுக் குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்று எண்ணிக்கொண்டு அந்தக் காரணத்தாலே நீங்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை தெரிவித்து இருக்கிறீர்கள்? 1977ஆம் ஆண்டிலே நீங்கள் என்ன தெரிவித்து இருக்கிறீர்கள். கிராமங்களைப்பற்றி அப்போதே சிறப்பாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 1978ஆம் ஆண்டிலே அதையே தொடர்ந்து சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

1979ஆம் ஆண்டிலே நீங்கள் சொல்வது, இருக்கிற கிராமங்களை விட்டுவிட்டு புதிய கிராமங்களை உண்டாக்குவோம் என்பது. புதிய கிராமங்கள் தேவையா இப்போது? நகர்ப்புற வளர்ச்சியை எடுத்துக்கொண்டாலுங்கூட தாங்கமுடியாத குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சென்னை மாநகரத்திலே இருக்கின்ற குறைபாடுகள் இந்த அரசு தேவையான நிதி ஒதுக்கமுடியாத அளவிற்கு குறைபாடுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் போக்குவதற்கான முறையிலே வெளிநாட்டு (யு.என்.ஒ) அமைப்பு மூலமாக 138 கோடி ரூபாய் செலவில் திட்டம் வகுக்கப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டு வந்தது. நான் அந்த விவரங்களை எல்லாம் எழுதி வைத்திருக்கிறேன். எடுத்து காட்டுவதற்கு நேரம் இல்லை. அந்தத் திட்டமும் வகுக்கப் பட்டுவிட்டதா? மத்திய அரசு அதற்கு அனுமதி அளித்து விட்டதா, அதைப்பற்றிய விளக்கங்கள் இதிலே இல்லை. ஆளுங்கட்சியினருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பது இது. 'கிராமங்களில் அய்ந்தாண்டுகளில் மொத்தம் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் கட்ட உதவும் திட்டமொன்றை வகுத்து, அரசு செயலாற்றத் தொடங்கியுள்ளது.' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது என்ன பெரிய திட்டமா? அய்ந்தாண்டுகளிலே நிறைவேற்றக் கருதும் ஒரு திட்டம், அதுவும் சென்னையிலே இருப்பதைப் போன்ற பங்களா போலவா, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக் கட்டித்தரப்படுகிற வீடுகளை விடச் சற்று வசதியாக இருக்கக் கூடும். 8 ஆயிரம், 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் போகாது. அப்படிக் கட்டுவது கூட ஆண்டு வருமானம் 4,200ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் உள்ளவர்களுக்கு என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள் 600 ரூபாய் உதவி கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 600 ரூபாய் உதவி கொடுப்பது 6000 ரூபாய் கடன் வழங்கினால் தான் கொடுப்பீர்களே தவிர, 20 ஆயிரம் கடன் பெறுபவர்கள் 600 ரூபாய் உதவிக்கா வருவர்? வீடு கட்ட கடன்களை வாங்குகிறவர்கள், வீட்டின் விலையில் 20 சதவீதத்தை உடல் உழைப்பாகவோ பொருளாகவோ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். 5 ஆண்டுகளில் ஒரு இலட்சம் வீடுகள் என்றால் ஆண்டுக்கு 20 ஆயிரம் வீடுகள் வீதம் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம். அது கூட அரசாங்கத்தினுடைய பணம் அல்ல. கடன் உதவிதான் தருகிறீர்கள். நாட்டிலே இன்றைக்கு கூட்டுறவு மூலம் வீடு கட்டுவதற்கு 10 கோடி ரூபாய், 15 கோடி ரூபாய் கடன் வழங்கும் நிலை உள்ளது. இது என்ன புதிய திட்டம்? நீங்கள் செய்யக்கூடிய இந்தத் திட்டம் ஒன்றும் மகத்தான திட்டமல்ல. குடிநீர் வசதி என்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தனித்தனியாகச் செய்யமுடியுமா? கிணறு வெட்டுவது என்றால் ஒரு கிராமத்திலே செய்யலாம். குழாய் இறக்குவது என்றால் ஒரு கிராமத்திலே செய்யலாம். 10 கிராமங்களுக்காகத் தண்ணீர் தொலைவிலிருந்து கொண்டு வருகிறபோது இன்டக்ரேடட் ப்ரோகிராம் என்ற முறையிலேதான் நடைபெற்றாக வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும்

1979 பிப்ரவரி 16] *[திரு. க. அன்பழகன்]*

ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டு செய்யப்போவதாகச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். ஒரு யூனியன் என்பதிலேகூட ஏறத்தாழ 30 கிராமங்கள் எடுப்பார்கள் ஒரு ஆண்டிலே. இப்படி நிறைவேற்றினால் நிறைவேற்றுவதற்கு எப்படியும் 40 ஆண்டுகள் ஆகும். அதற்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் வேண்டும். அப்படிப் பட்ட மாஸ்டர் பிளான் போடப்படுமானால் அதற்கு திட்டக் குழுவில், மத்தியத் திட்டக்குழு அல்ல. தமிழ்நாட்டின் திட்டக் குழு ஆய்ந்து அனுமதிக்க வேண்டும். பொதுமக்கள் நன்கொடை மூலமாகவோ அல்லது அரசாங்கப் பணமாகவோ வழங்கிச் செய்யப்படக்கூடியதல்ல தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் வீடுகள் கட்டித்தரப்படவேண்டும். ஒரு வீடு 3 ஆயிரம், 4 ஆயிரத்திலே நாடு முழுவதுமாகத் திட்டமிட்டு திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சிக்காலத்தில் 35 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டப்பட்டன.

(பிற்பகல் 1 20)

அது தொடர்ந்து இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. அப்படி இலவசமாக வழங்குவது இந்த அரசாங்கத்தால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத கொள்கையாக இருக்கலாம். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அது அவசியம் என்று கருதியது, அடித்தட்டில் உள்ள மக்கள் மட்டுமல்ல, பிரித்து வைக்கப்பட்ட மக்கள், தீண்டாமைக்காளான மக்கள் இருக்கிறார்களே அவர்களோடு பொதுமக்கள் கலந்துகொள்ள விரும்பமாட்டார்கள், எனவே அவர்களது தரத்தில் நிலையில் உயர்வு ஏற்பட்டால்தான் மற்றவர்களோடு அவர்கள் கலந்து வாழ முடியும், இல்லையென்றால் அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிடைக்காது என்று கருதியது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரானாலும் படித்த ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை மதிக்காதவனே கிடையாது, அதேபோல் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் சட்டமன்றத்திலே இருந்தாலும் அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தாதவர்கள் கிடையாது. எனவே, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பொருளாதாரத்தில் கடைநிலையில் இருந்துகொண்டு, கிராமத்தின் கோடியில் உள்ள வீடுகளில், அதுவும் பன்றியும், ஆடுகளும் அடைபடும் இடங்களைப் போல் இருந்தால் அங்கேயுள்ள மக்களின் நிலைமை மதிக்கக் கூடியதாக இருக்காது, ஆத்தகைய பரிதாபகரமான நிலைமை அங்கே இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதை மாற்றியமைக்க இந்த நாடு அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பொருளைச் செலவிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று கருதியது. அது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குச் செய்யப்பட வேண்டிய காரியம் என்று மேற்கொண்டது.

அமைச்சர் வீரப்பன் அவர்கள்கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 4,000 ரூபாயில் அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொடுத்தார்கள், அந்த வீடுகள் நன்றாக இல்லை, நான் 6,000 ரூபாயில் வீடு கட்டப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவரும் கட்டுவார், நான் போய்ப்பார்க்கலாம் என்று காத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஆனால் 6,000 ரூபாயில் இதுவரையில் வீடு கட்டப்பட்டதாக எனக்குத்

தெரியவில்லை. அதற்குப் பிறகு நான் கேள்விப்பட்டது என்ன வென்றால், அதுவும் கடன் மூலம்தான் அவரவராகக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்பது. அந்தக் கடனில் 600 ரூபாய் இப்பொழுது உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுவதாகச் சொல்லப் படுகிறது.

எதாவது நடைபெற்ற திட்டங்களைக் கைவிடுவதாக இருந் தால் தகுந்த காரணத்தைக்காட்டிக் கைவிடுவதை நான் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அதற்கு உங்களுக்கு முழு உரிமை உண்டு. ஆனால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், கிராமப் புற மக்களுக்கும் இந்த அரசு செய்கின்ற காரியத்தால் ஏற்படக் கூடிய பலன் என்ன? இதை ஆளுங்கட்சியினர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

குடிநீர் வாரியத்தாலே நிறைவேற்றப்படாத காரியத்தை இந்தப் புதுக் காரியத்தால் நீங்கள் நிறைவேற்றப் போகிறீர்களா? இன்னொரு கட்டத்தில், கிராமங்களுக்கு வடிகால் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்காக எவ்வளவு ரூபாய் வேண்டு மானாலும் அரசு செலவு செய்யலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வீடுகள் வரிசையாக இருந்தால் அல்லவா நீங்கள் வடிகால் திட்டத்தை கிராமத்தில் நிறைவேற்ற முடியும்.

சிதம்பரம் போன்ற இடங்களிலேயே தகுந்த வசதிகள் இல்லாமல், கக்கூஸ்கூட அமைப்பதற்கு வீட்டுக்காரர்கள் முன்வர வில்லை என்ற பிரச்னை மூன்றாண்டுக் காலமாகப் பேசப்பட்டது. ஒரு கக்கூஸ் அமைப்பதற்கு—ஃப்ளஷ் அவுட் அமைப்பதற்கு—1,200 ரூபாய் அல்லது 1,000 ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. வசதியுள்ள வீடுகளிலே உள்ளவர்கள்கூட அதைக் கட்டுவதற்குத் தயாராக இல்லை. எனவே, நகரப் பகுதிகளிலேயே வடிகால் இல்லை, நகர சபைகளிலே வடிகால் இல்லை, பெரிய நகர பஞ்சாயத்துக் களிலே வடிகாலுக்கு வழியில்லை, இன்னும் அவர்களுக்குக் குடிநீருக்கே வழியில்லை என்ற நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் சொல்வது 40 ஆண்டு, 50 ஆண்டு கழித்து நிறைவேறக் கூடிய காரியங்கள். அதை ஐந்தாண்டுக்காலம், ஆறாண்டுக்காலம் ஆட்சி நடத்தப்போகும் ஒரு அரசாங்கம் சாதாரணமாக, முன்பின் ஆலோசனையின்றி, எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது என்ற திட்டம் இல்லாமல் சொல்வது முறைதானா?

வரைபடம் தயாரிக்கும் முறையில் Town planning நகரமைப்புத திட்ட இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள், (Town and Country planning) நகர நாட்டுப்புற அமைப்பை வரன் முறைசெய்யும் அடிப்படையில் கிராமங்களில் எந்தெந்த வகையில், எப்படி எப்படிக் காரியங்களைச் செய்து முறையான கிராம வளர்ச்சிக்கு உறுதுணை செய்வதன் மூலம் கிராம முன்னேற்றத்திற்குத் துணை செய்யலாம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நிறைவேற்று வதற்கு வழிவகைகள் ஏதாவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவே, நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்ன

வென்றால், அரசு ஏற்பாடு செய்யும் கடன் உதவிகளை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களில் வீடு கட்டுவார்கள் என்று கருதினால் அது வெற்றிபெறுவதும் கடினம்-பெரிய கிராம வளர்ச்சியாகவும் அமையாது.

பொதுவாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்பதை ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள். ஆனால் ஏன் அதுபற்றிய புள்ளிவிவரத்தைத் தர மறுக்கிறீர்கள்? வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தின் காரணமாக எவ்வளவு பேருக்கு வேலையில்லை என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியவேண்டாமா? Additional employmens opportunities என்ற ஒரு சொல் இந்த அறிக்கையிலே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கூடுதல் வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்று தமிழில் படிக்கிறார்கள். தமிழிலே அப்படித்தான் மொழிபெயர்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப் படிப்பவர்களுக்கு ஒரு எண்ணம் வரக்கூடும், அதாவது இன்னும் 20,000 பேர், 30,000 பேர்களுக்கு புதிய வேலை கிடைக்கப் போகிறது என்ற எண்ணம் வரக்கூடும். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. "Additional employment opportunities" என்றால் அவரவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற வேலையோடு இன்னும் சில வேலைகளைச் சேர்த்துச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு உருவாக்குவது ஆகும். "Additional employment opportunities" என்ற சொல் லும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் படித்துவிட்டுச் சொல் கிறேன். முன்னவர் மனோகரன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

"New job opportunities' என்ற பயன்படுத்திய அந்த இடத்தில் புதிய வேலை வாய்ப்பு என்ற சொற்றொடர் வந்திருக் கிறது. சிறு தொழில்கள் உற்பத்தி துவங்குவதன் மூலம் 11,000 பேர் வேலைவாய்ப்புப் பெற்றிருக்கின்றனர் என்ற இடத்தில் அப்படி வருகிறது. மற்றொரு இடத்தில் நாட்டில் இலட்சம் பேருக்குக் கூடுதலாக வேலைவாய்ப்பு உருவாக்க வழி செய்யப் படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தேனீ வளர்ப்பு என்பது எப்படி முழு நேர வேலையாகும்? அதில் எப்படி 20,000 பேர் களுக்குக் கூடுதல் வேலைவாய்ப்பு வரும்? கிராமத்திலுள்ள மக்கள் ஒரு தொழிலைக் கூடுதலாகச் செய்கிறார்கள் என்றால் அது எப்படி முழு நேர வேலையாகும், அதில் முழு நேர ஊதியம் என்பது எப்படிக் கிடைக்கும்? Additional employment opportunities என்றால் Additional working opportunities but not job opportunities என்பதுதான், அவ்வளவுதான். இப்படி நீங்கள் இலட்சம் பேருக்கு புதிய வேலைவாய்ப்புத்தான் என்று சொன்னால் இதைப்பற்றி விவாதிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் உரிய செயலாளர்களைக் கூப்பிட்டுக் கேட்கட்டும். ஏனென்றால் நீங்கள் சொல்லியிருக்கிற எந்தத் திட்டமும் நிறைவேறவில்லை. நிறைவேறியிருக்கிற திட்டங்களும் கடந்த 2 ஆண்டுகளில் எந்த அளவு நிறைவேறி யிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 பிப்ரவரி 16

இங்கே கடந்த ஆண்டு காதி-கிராமத் தொழில் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே ஒன்று சொல்லப்பட்டது. அது ஒன்றாக இருக்கிறது. காதியையும் வளர்க்க வேண்டியிருக்கிறது, கிராமத் தொழிலையும் வளர்க்க வேண்டியிருக்கிறது அது மிகப் பெரிய பணியாக இருக்கிற காரணத்தால், அதனை இரண்டாகப் பிரித்து கிராமத் தொழில் இலாகா, காதி இலாகா என்று வைத்து, அதன் மூலமாக கிராமத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு இந்த அரசு ஆவன செய்யும் என்ற கருத்து இந்த அவையிலே, ஆளுங்கட்சி யாலே ஆளுநர் உரை மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அவையிலே உள்ள பலர் சந்தேகம் தெரிவித்தார்கள், மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியின் பேரில்தான் நீங்கள் அதைச் செய்யவேண்டும். அவர்களை அனுமதி கேட்டால் வழங்கமாட்டார்கள். ஆகவே, பிரிக்கமுடியாது என்று கருத்து தெரிவித்தார்கள். இப்படி எதிர்க் கட்சியினர் தெரிவித்ததற்குப் பின்னாலே இந்த அவையிலே அதை எப்படியும் நிறைவேற்ற முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது, இந்த ஆண்டு அது இரண்டாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. வெளிப் படையாக அதைச் சொல்லவில்லை. ஆனால், அந்தக் கருத்து இருக்கிறது. காதி அண்ட் விலேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் போர்ட் இருக் கிறது. அதன்கீழே இந்த இரண்டும் இரண்டு கூறுகளாக இயங்கும். அந்த போர்ட் ஒன்றுதான் அதற்குக் கீழே கிராமத் தொழிலுக்காக ஒரு பிரிவு. இன்னொரு பிரிவு காதிக்காகவும் இயங்கும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இரண்டு டெபுட்டி டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒருவர் கிராமத் தொழிலுக்காக இருக்கிறார். இன்னொருவர் காதிக்காக இருக்கிறார். மாவட்ட அளவில் இரண்டுக்கும் சேர்ந்து ஒருவர்தான் இருக்கிறார். அங்கே இந்தப் பிரிவு இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த உரையில், காதி, கிராமத் தொழில் என்ற அந்த அமைப்பைக் குறிப்பிட்டு அந்த அமைப்பின் கீழே இந்த இரண்டும் இயங்கும் என்ற கருத்து இல்லை. தமிழிலே இருப்பதை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன், ஆனால் நேரம் இல்லை. தமிழிலே சொல்லும்போது அந்த போர்டு இரண்டாகப் பிரிக்கப்படவில்லை என்ற கருத்து இடம் பெறக்கூடாது என்பதற்காக இவ்வாறு சொல்லப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக எப்படி சொல்லப் படுகிறது? இரண்டு பிரிவுகள் இயங்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆங்கிலத்திலே சொல்லப்படுகிற பொழுது அந்தக் கருத்து முழுமையாக இருக்கிறது.

''An Independent rural industries wing is being organised under the Khadi and Village Industries Board in order to encourage setting up of rural industries and to pay special attention to the marketing of their products.'

இவ்வாறு ஆங்கிலத்திலே இருக்கிறது: தமிழிலே அதனுடைய மொழிபெயர்ப்பிலே காதி அண்ட் விலேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்ற வார்த்தையே இல்லை. ஏனென்றால் உடனே மனதில் பட்டு விடும், சென்ற ஆண்டு சொன்னதற்கு நேர் மாறாக அது இருக்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

கிறது என்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்துவிடும் என்பதற்காக விட்டிருக்கிறார்கள். அது தேவையில்லாத காரியம். அதைத் தெரிவிப்பதால், யாரையும் பாதிக்கப்போவது இல்லை. ஆனால் நான் குறிப்பிட விரும்புவது, கடந்த ஆண்டு நீங்கள் சொன்ன பொழுது எவ்வளவு உறுதியாக சொன்னீர்கள், அது வெற்றி கரமாக நிறைவேறும் என்று. ஆனால் அந்த எண்ணம் நிறை வேறவில்லை. அந்த எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டால் இப்படி சொல்லியிருக்கமாட்டீர்கள். ஏற்கனவே, போர்டில் இரண்டு விங் இருப்பது உண்மையிலேயே மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மறைத்து புதிதாக இரண்டு விங் ஏற்படுத்துவதுபோல் கற்பனை செய்து தகவல் கொடுக்கப்படுகிறது. பழைய சோறைப் போட்டு, புது சோறு என்று எண்ணிக்கொள் என்று சொல்வதா? அதனால் பயன் என்ன?

அதுமட்டுமல்ல, கடந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொல்லும்பொழுது இந்த அரசின் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து, ஏறத்தாழ 900 தொழிற்கூடங்களை, அதாவது சிட்கோ மூலமாக என்று கருதுகிறேன். அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டது. தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் மூலம், இப்பொழுதுள்ள நிதி ஆண்டுக்குள் 900 சிறு தொழிற் கூடங்கள் நிறுவப்படும் கூடங்கள் என்றால், தொழில் நிறுவனங்களை நடத்த நிலையங்கள் — என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் கூடங்கள் உருவாக்கப்பட்டு சிறு தொழில் ஆரம்பிக்க கடன் வசதி அளிக்கப்பட்டு, பின்னர் அந்தக் கூடங்களுக்கான செலவுத் தொகை, தொழில் நடத்து பவர்களிடமிருந்து தவணை முறை மூலமாகப் பெறப்படும் என்பது அறிவிக்கப்பட்ட திட்டம். இந்த ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக அல்லது நிதி ஆண்டு முடிவிற்குள்ளாக 900 கூடங்கள் அமைக்கப் படும் என்று உறுதி செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது, ஆளுநர் உரையிலே அது குறித்து எந்த வார்த்தையும் தெரிவிக்கவில்லை. ஏறத்தாழ 180 கூடங்கள்தான் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், 16 அல்லது 20 கூடங்கள் மட்டும்தான் இன்றைக்கு பணி செய்வதற்குரிய, தொழில் செய்வதற்குரிய இடங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்றும் மிச்ச இடங்களில் எந்தத் தொழிலும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லையென்றும் தெரிய வருகிறது. சொன்னது 900 தொழிற் கூடங்கள். வேலை வாய்ப்பின்மையை நீக்க எடுக்கப்படும் முயற்சியில் இதுவரை உருவாக்கியிருப்பது 180 கூடங்கள். அதில்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதி யோடு அவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1·30)

திரு. க அன்பழகன்: அதில் 16 அல்லது 20 கூடங்களில்தான் இப்போது வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கிடைக்கும்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்ப்பது? ஏறத்தாழ

20,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க இந்த ஆண்டில் ஏற்பாடு என்று கூறி நாம் கொடுப்பது 200 பேர்களுக்குக்கூட இல்லை. ஆனால் ஒரு ஆண்டு காலத்தில் ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பில் புள்ளி விவரத்தைத் தாருங்கள். எவ்வளவு பேர்களுக்கு, எந்தெந்த இடத்தில் வேலை தந்திருக்கிறீர்கள், அல்லது வேலை தரவாய்ப்பு உண்டாக்கியிருக்கிறீர்கள். அல்லது தருவதற்கு உதவி யிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னால் நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் அறிக்கையில் எல்லோருக்கும் வேலை வாய்ப்பு என்று மிகச் சாதாரண மாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு எதுவரை செய்திருக்கிறோம், இந்த ஆண்டு எதுவரை செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாமா? இந்த ஆண்டு உரையில் அந்த 900—தொழில் கூடங்களைத் துவங்குவதைப் போல் காட்ட வேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவது என்னும் திட்டத்தின்கீழ் அதைக் கொண்டுவந்து, 900 சிறுதொழில்கள் உற்பத்தி துவங்குவதற்கு 8 மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ள மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலம் உதவியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மத்திய அரசாங்கத்தாலே வழங்கப்பட்ட திட்டம். நாம் ஏற்றுக்கொண்ட திட்டம். 6 மாதகாலமாக மத்திய அரசு உதவி செய்துள்ளது. அது வேறு. இந்தத் திட்டம் மத்திய அரசாங்கம் சொல்லி மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் மூலமாக 8 மாவட்டங்களிலே தொடங்கப்பட்டுருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் தொடங்கலாம் என்று மத்திய அரசு கூறியிருக்கிறது. ஒரு வேளை படிப்படியாக இந்தக் காரியங்களைச் செய்யலாம். நீங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது இதன் மூலம் 11,000 பேர் புதிய வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர் என்பது. நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புவது, 900-தொழிற் கூடங்கள் அமைப்பதாகக் கூறிய உரையின் அதே இடத்தில் இந்தக் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் என்ன? இப்பொழுது 900 என்று சொன்னால் அது ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட திட்டம் தான் என்று கருதிக்கொள்ளட்டும் என்பதுதானே அதை நிறைவேற்றவில்லை. அதற்கு வேறு காரணங்கள் இருக்கலாம். ஆனால், இன்னொரு 900 சிறு தொழில்கள் வேறுவிதமான திட்டத்தில் உருவாகிறது. அது இங்கே இடம் பெறுகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் தொழில் செய்ய அட்வைஸ் அல்லது உதவி செய்கிற காரியம், கடன் ஏதாவது வழங்க ஒரு திட்டம். அந்த வகையில் 11,000 பேர் வேலை வாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர் என்று நீங்கள் தந்த அந்த புள்ளி விவரத்தை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், இலட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியாதபொழுது கொடுக்கிறேன் என்று அறிவித்துவிட்டு கொடுக்க முடியாதபொழுது அதைக் கூறவேண்டாமா? நான் இந்த அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், தமிழ்நாட்டிலே தகுதியுள்ள படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள், வேலை தேடி காத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 10 இலட்சம் பேர். தமிழ்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

நாட்டில், முழு நேர வேலையில்லாமல், பகுதி நேர வேலை செய்து வாழ்கிற மக்கள், உழைத்து வாழ்கிற மக்கள் ஏறத்தாழ ஒருகோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு கோடி பேர் பகுதி நேர வேலையிலேயே வாழ்கிறார்கள். நான் சொல்வது உழைக்கக் கூடியவர்கள், 20 வயதிலே, 18 வயதிலேயிருந்து 55 வயது வரையிலே இருப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். அதற்கு மேற்பட்டவர்களை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு கோடி பகுதி நேர ஊழியர்கள் வேலை செய்து வாழ்கிறார்கள். பத்து இலட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால், 11,000 பேருக்குத்தான் நாம் வேலை தேடி தரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் அதற்காகக் கூட இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். இவ்வளவுதான் முடிந்தது. ஆனால், அரசினர் நம்மாலே முடியவில்லையென்று சொல்ல விரும்பாமல், நம்மைவிட ஆற்றல் உள்ளவர்கள் இல்லை, நாம் எல்லா வற்றையும் உருவாக்குகிறோம் என்ற கருத்து உண்டாகும் வண்ணம் ''..........அனைவரும் தங்களது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையைப் பெறுவதோடன்றி, நிகழ் காலத்தில் நிலவும் விரக்தி மனப்பான்மையை அறவே போக்கிட அரசு தீர்மானித்துள்ளது'' என்று இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடு கிறீர்களே, அது எப்படி இருக்கிறது? உலகம் முழுவதும உள்ள''எல்லோரும் இன்புற்றிருப்பதுவே அல்லாமல் வேறொன்றறியேன் பராபரமே'' என்று பண்டாரம் கூடப் பாடுவான். ''அனைத்துயிர் ஒன்றென்றெண்ணி அரும்பசி எவர்க்கும் ஆற்றி, மனத்துளே பேதா பேதம் அகற்றி', என்று வள்ளலார் பாடிய பாடல்களையாவது போட்டு வைத்தால் சுவையாகவாவது பாடிக் கொண்டிருப்போமே. (குறுக்கீடு) உங்களைப் பண்டாரம் என்று சொன்னால் கூடப் பொருள் உள்ளவர் என்றுதான் அர்த்தம். ஆக, அந்த வகையிலே பொருள் உள்ளவராக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் உங்களைக்கூட குறை சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்திலேயிருக்கிற செயலாளர்கள், விவரம் தெரிந்தவர்கள் எப்படி வேண்டு மானாலும் எழுதித் தருவதற்காக வேலை பார்ப்பதா? ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகளாக இருக்கும் செயலாளர்கள், அரசாங்கத்தாலே என்ன முடியும் என்று தெரியாமல் எதற்காக இலாகாவிலே பொறுப்பில் உள்ள தலைவராக இருக்கிறார்கள்? இவ்வளவுதான் முடியும், இவ்வளவு பேருக்குத்தான் இந்தத் திட்டத்தில் வேலை தரமுடியும். இதற்கு மேல் முடியாது என்று சொல்லவேண்டாமா?

இந்த அரசாங்கத்தாலே இந்த ஓராண்டு காலத்தில் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து இருக்கவேண்டும். சென்ற ஆளுநர் அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டது, ஆனால் அது நடைமுறை படுத்தப்பட்டதா என்பதைக் குறித்து அடுத்த ஆண்டு ரிவ்யூ பரிசீலனை செய்ய என்ன வழிமுறை, இருக்கிறது? ஆகவே, நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புவது, இந்த ஆளுநர் அறிக்கையில் உண்மை மூடி மறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நீங்கள் கூறியுள்ளவாறு ஒரு திட்டத்தை நிறை

வேற்ற உங்களாலே மட்டுமல்ல, எங்களாலும் முடியாது, யார் வந்தாலும் முடியாது. ஆகவே, உண்மை நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி மக்களின் நல்லெண்ணத்தைப் பெறவேண்டும்.

இந்த அரசாங்கத்திலே சட்டம் இல்லை, அமைதி இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை என்று சொன்னால் வருத்தப்படுகிறார்கள். இப்போது ஆங்காங்கு கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்படு கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ ஒரு வம்புக்கு இழுக்கப்பட்டு தாக்கப் படுகிறார்கள். இப்படி வன்முறைகள் ஆங்காங்கு நடக்கின்றன என்றால் அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடு என்று சொன்னாலும் சொல்லாவிட்டாலும் காவல் துறை நடவடிக்கை எடுக்கும். இப்போது எல்லாம் காவல் துறை ஒரு புது முறையை இதுவரையில், இல்லாத ஒரு முறையைக் கையாளுகிறார்கள். நானும் மாணவனாக இருந்து இருக்கிறேன். தனி ஒருவனாக இருந்து கூடப் பலரை எதிர்த்துக் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக் கிறேன். பலரின் விரோதத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறேன். ஆனால் மாணவர்கள் ஊர்வலம் நடத்தப் புறப்பட்டால் அப்போது எல்லாம் இல்லாத ஒரு புது முறையை இந்த அரசாங்கம் புகுத்தி இருக்கிறது. இது அவசியம்தானா? மாணவர்களும் பொது மக்களும் மோதிக்கொள்கிறார்கள் என்று வேண்டுமென்றே ஒரு செயற்கை முறை உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாணவர் களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல உறவை இந்த அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்த முடிய வில்லையா? அப்படி ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது. எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பாதுகாப்பு முயற்சிகள் என்ன? மாணவர்களை எதிர்த்துத் தாக்கும் பொதுமக்கள் போலீசார் சொல்வதைக் கூட கேட்காமல் எதிர்த்துப் போராடும் அளவிற்கு யோக்கியதை அற்ற நிலையிலா நம்முடைய காவல்துறை இருக்கிறது. காவல் துறையிடத்தில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது நடந்த கலவரங்களுக்கு எல்லாம் நீங்கள்தான் பொறுப்பு என்று எங்கள்மீது குற்றம் சுமத்தினீர்கள். நீங்கள் சாட்டிய குற்றம் உண்மை என்று நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட நேற்றைய தினம் பேசியபோது கூட ஒருவர் கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவம் பற்றிக் குறிப் பிட்டார்கள். நேற்றைய தினம் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடந்த சம்பவத்திற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லப்போகிறீர்கள். நான் காங்கிரஸ் கட்சி அமைச்சரவை இருந்தபோது கூட பேசியிருக்கிறேன். நடந்து விட்ட சம்பவத்திற்கு விளக்கம் சொல்லி, வருத்தம் தெரிவிக்கவேண்டாமா? பச்சையப்பன் கல்லூரியில் நடந்த சம்பவத்திற்கு முதலமைச்சர் வருத்தம் தெரிவிக்க வேண்டாமா? 4 மாணவர்கள் தவறு செய்ததாகவே வைத்துக்கொண்டாலும், அதைத்தடுக்க வழிமுறைகள் இல்லையா? ஆயிரம் மாணவர்கள் இருக்கிற இடத்தில் ஒரு மாணவன் தவறு செய்தால் அவனை தண்டிக்கவேண்டியது தான். ஆனால் அதை சாக்காக வைத்துக் கொண்டு கல்லூரிக்குள்ளே நுழைந்து கலவரம்

செய்வது, சரியா? கல்லூரிக்குள் நுழைந்து அடிக்கவேண்டும் என்று திட்டவட்டமாகவே காரியம் செய்து இருக்கிறார்கள். நான் நிரூபிக்கத் தயார். அடியாட்களை வைத்து அடித்து இருக்கிறார்கள். பச்சையப்பன் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் அடிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ஆசிரியனாக இருந்தேன் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, அண்ணா அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியில் படித்தார்கள் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை, மனோகரன் அவர்கள் அங்கே மாணவனாக இருந்தார் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அந்த உணர்வுகள் இப்போது இருக்காது. ஆகவே, அந்தக் காரணத்தால் நான் அதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஒரு கல்லூரியில் புகுந்து அடிப்பதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது. அதுவும் வகுப்பறையில் நுழைந்து, லாபரடரியில் நுழைந்து அடிக்கவும், பெண்கள் இருக்கும் இடத்தில் நுழையவும் அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்து கொண்டு இருப்பவர்களை அடிக்கவும் என்ன காரணம்? என்னிடத்தில் அடிபட்டவர்கள் பட்டியலே இருக்கிறது. நீங்கள் எங்களுக்கு பதில் சொல்லவேண்டாம். உங்கள் மனசாட்சிக்குப் பதில் சொல்லிக் கொள்ளுங்கள். மதுரையில் ஒரு கல்லூரி விடுதி மாணவர்களை தாக்கிய சம்பவம் முறைப்படி விசாரிக்கப்பட்டு இருந்தால் தொடர்ந்து இப்படி நடைபெறுவது தடுக்கப்பட்டு இருக்கலாம். கலெக்டர் கார் மதுரையில் அடிக்கப்பட்டது என்பதற்காக மாணவர்கள் விடுதி தாக்கப்பட்டது உண்மையல்லவா? நான் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் செல்லும் வழியில் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களால் அடிக்கப்படவில்லையா? ஒரு கட்சித் தோழர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறபோது அடிப்பார்கள்; தாங்கிக்கொள்ளவேண்டியது தான். அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, எழும்பூர் ரயில் நிலையத்திற்கு வண்டியேற்ற சென்றபோது நானும் என்னுடைய பெண்கள் இரண்டு பேரும் காரில் இருக்கிறபோது நல்லவேளை, என்னுடைய நண்பர் ஒருவரும் இருந்தார், அவர் தடுத்தார். காங்கிரஸ் நெடுமாறன் நண்பர்களால் தான் அந்தப் பிரச்னை வந்தது. எழும்பூர் நிலையத்தில் அவரை வரவேற்க வந்த நண்பர்கள் 500 பேர் என் காரில் கட்டியிருக்கும் கருப்பு சிகப்பு கொடியைப் பார்த்து விட்டு அதை த் தாக்கிவிட்டார்கள். அப்போதுதான் வாங்கப்பட்ட புதிய கார் அது. ஊர்வலத்தில் வந்த தோழர்களால் காரினுள் இருந்த என் சட்டை கூடக் கிழிக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1·40)

அந்தத் திடீர் தாக்குதலில் என்னுடைய நண்பர் சுந்தரம் என்பவர் அடி வாங்கிக்கொண்டார். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் எந்த ஆட்சியிலும் சில குறைகள் நடக்கும். குறைகளே நடக்காது என்று சொல்ல முடியாது. மாணவர்களுக்கு ஆத்திரம் வரும்; வராது என்று சொல்ல முடியாது. 55 வயதான எனக்கே ஆத்திரம் வருகிறது. என்னைவிட வயதானவர்களுக்கும் ஆத்திரம் வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போது மாணவர்களுக்கு ஆத்திரம் வராதா? மாணவர்கள் என்றால் யார் என்று பேரறிஞர் அண்ணா

அவர்கள் சொன்னார்கள். 'இரத்தத்தின் இரத்தம், சதையின் சதை' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தவறு செய்தால் திருத்துவதற்கு ஒரு வழிவகை கிடையாதா? ஆனால் இன்றைக்கு அந்த வார்த்தைகள் தான் மிஞ்சியிருக்கிறதே தவிர அதனுடைய பொருள் எதையும் காணவில்லை.

போலீசார் இராணுவத்தினரைப்போல மதுரையிலே கல்லூரிக்குள் புகுந்து அடித்து நொறுக்கினார்கள். பக்கத்திலே இருக்கிற ஒரு குடிசைப் பகுதிக்குள்ளிருந்து சுமார் 200 பேர்கள் வந்து நுழைந்து, மாணவர்களை அடித்து நொறுக்கினார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை லட்சம் பெறுமானமுள்ள பொருட்களை எல்லாம் சூறையாடிவிட்டார்கள். ஹாலிலே இருந்து மாணவர்களைத் தூக்கி எறிந்தார்கள்.

சென்னையில் அப்படி ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. முதலமைச்சருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நான் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். விசாரித்து பார்க்கட்டும். தியாகராயர் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் தகராறு. தகராறு வரக்கூடாது. வந்துவிட்டது. அது வராமல் தடுக்க வேண்டியது அரசின் பொறுப்பு. தடுக்க முடிந்தால் வரவேற்கத்தக்கது. தகராறு வந்தவுடனே 50, 100 பேர் அந்த கல்லூரிக்குள் நுழைந்து மூன்று மணி நேரம் மாணவர்களை அடித்தார்கள். சைக்கிள், ஸ்கூட்டர், லாபரட்டரியில் உள்ள பொருட்கள், மேஜை, நாற்காலிகள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டன. மாணவர்கள் மட்டுமல்ல ஆசிரியர்களும் அடிபட்டார்கள். ஒரு அறைக்குள்ளே பூட்டிக் கொண்டிருக்கும்போது வெளியே நின்று ஒரு கம்பியை நீட்டி அடித்தார்கள். 10, 20 மாணவர்கள் படுகாயமடைந்தார்கள். அடிபட்ட மாணவர்களை ஆளுநர் மருத்துவமனையிலே பார்த்து ஆறுதல் கூறினார். அந்த மாணவர்கள், அமைச்சர் பொன்னையன் என்று நினைக்கிறேன், அவர்களிடம் மனு கொடுத்தார்கள். அந்த மனு இன்னும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சர் தூங்கவில்லை. இன்றைய தினம் வரையில் யாராவது கைது செய்யப்பட்டதுண்டா? அதுபற்றி ஒரு கண்டன அறிக்கை விட்டதுண்டா? மாணவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதற்கு இதுதான் பரிகாரமா? நீங்கள் செய்வதுதான் முறையா?

அந்தக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற தாக்குதல்-விளைவு பற்றி விசாரணை செய்ய ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. விசாரணை குழு சென்னை பல்கலைக் கழகத்தால் நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் குழுவின் தலைவராக பச்சையப்பன் கல்லூரி முதல்வர் டாக்டர் சண்முகநாதன் இருந்தார். காவல் துறையினர் உரிய நேரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று குழு அறிக்கைக் கொடுத்திருக்கிறது: அது பல்கலைக் கழகத்தால் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் கருத்து. நான் சொல்வதில் தவறு இருந்தால் எடுத்துக்காட்டுங்கள், திருத்திக்கொள்கிறேன். அந்த அறிக்கையைத் தந்தவர் பச்சையப்பன் கல்லூரி முதல்வர் என்பதால், அந்தக் கல்லூரியும்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

மாணவர்களும் தாக்கப்பட வேண்டுமா? இந்த நாட்டில் யாரும் அறிக்கை கொடுக்கக்கூடாதா? யாருக்கும் உண்மையை விளக்கி அறிக்கை கொடுக்க உரிமை இல்லையா கருத்துக்களைச் சொல்லக் கூடாதா? நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன். ஒரு குறையுமே இல்லாமல்தான் நீங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறீர்களா? ஒரு குறையும் இல்லாமல் ஆட்சி நடத்த உங்களால் முடியுமா? எந்தக் குறையும் இல்லாமல் ஆட்சி நடத்த பேரறிஞர் அண்ணாவாலேயே முடியவில்லையே; மூதறிஞர் இராஜாஜியால் முடியவில்லையே; தலைவர் காமராஜால் கூட முடியவில்லையே; திறமையான நிர்வாகி பக்தவத்சலத்தாலே கூட முடியவில்லையே. அப்படி இருக்கும்போது குறைகள் வந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ளாத நீங்கள் எப்படி திருந்தப் போகிறீர்கள்; அல்லது மற்றவர்களைத் திருத்தப்போகிறீர்கள்?

அதுமட்டுமல்ல. விவசாயிகள் பிரச்சனை இன்றைக்கு வளர்ந்து கொண்டே போகிறது, விவசாயிகள் போராட்டம் என்றால் பார், பார், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் தூண்டிவிடுகிறது, கருணாநிதிதான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். கருணாநிதி தான் தூண்டிவிடுகிறார் என்று அமைச்சர்கள் பேசினார்கள். அமைச்சர்கள் பேசட்டும்; அதில் தவறு இல்லை. கலைஞர் கருணாநிதியைப் பற்றி பேசாவிட்டால் கேட்பதற்கு ஆள் இல்லை. அது வேறு பிரச்சனை. அவர் தூண்டிவிடுகிறார் என்பதற்கு ஏதாவது ஆதாரம் உண்டா?

மற்றவர்களைத் தூண்டி விட்டுத்தான் ஒரு போராட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற நிலைமை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு எப்போதுமே இருந்ததில்லை; இனியும் இருக்கப் போவதில்லை. போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றால் நாங்களாகவே போராட்டத்தை அறிவித்து, அதை சிறப்பாக நடத்திக்காட்ட எங்களால் முடியும். அதனால் விவசாயிகள் போராட்டத்தைத் தூண்டிவிடுகிற ஆட்கள் நாங்கள் அல்ல.

தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களை அந்தந்த தொழிற் சங்கங்கள் நடத்துகின்றன; நாங்கள் அல்ல. ஆனால் நியாயம் கேட்கின்றபோது எங்களுக்குத் தெரிந்த நியாயத்தின் பக்கம் நாங்கள் நிற்க வேண்டாமா? அப்படி நிற்கக்கூடாதா? உமாநாத் அவர்களும் சிந்தன் அவர்களும் எங்கள் சார்பாக பேசுகிறார்கள் என்றவுடனே உங்களுக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் வருகிறது? ஏன் இந்த ஆத்திரம்?

முன்பு சிந்தனைக் கொலை செய்ய முயற்சி செய்தார்கள். அவரை அடித்தார்கள்; உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டது. அப்போது வழக்குப்போட்டு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையா? அதற்கு முன்னாலே எங்கள் தோழன் பிரதாப்சந்திரன் கொலை செய்யப் பட்டானே, உங்களுக்குத் தெரியாதா? 10 பேர் சூழ்ந்து கொண்டு கத்தியால் குத்திக் கொலை செய்தார்கள். அந்த உண்மை மணிமாறனுக்குத் தெரியாதா?

பல இடங்களிலே சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறதே. அந்த இடங்கள், ஆட்கள் தனக்குத்தெரியாது என்று திரு. மணிமாறன் அவர்களால் சொல்ல முடியுமா? அதுபற்றி புகார் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டுவிடுவார்களா? ஒரு கான்ஸ்டபிள் தவறான காரியங்களிலே தொடர்புடையவராக இருக்கிறார் என்றால் அவரைப் புகார் கூறினால் தவறா? அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டு விடுவார்களா? விவரம் விசாரிக்காமல் நடவடிக்கை எடுக்கும் அளவுக்கு துப்பு கெட்டவர்களா உங்கள் காவல் துறையிலே இருப்பவர்கள். தவறு நடைபெறுகிறது என்றால் அதற்கு யார் பொறுப்பு? ஆளும் கட்சிதானே பொறுப்பு. திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் ஆளுகிறது என்றால் அதன் பொறுப்பு. இன்னொரு கட்சி ஆளுகிறது என்றால் அதுதானே அந்த மாதிரி தவறுகளுக்கும் பொறுப்பாக இருக்க முடியும்.

அடுத்து இந்த மதுவிலக்குத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையை எதிர்க்கவில்லை. அப்படித் தவறாகத் தயவு செய்து நீங்கள் கருதிவிட வேண்டாம். மதுவிலக்குக் கொள்கை என்பது ஒன்று. அதனை நிறைவேற்றுகின்ற முறை மற்றொன்று. அதனை நிறைவேற்றுவதற்குச் சட்டம் ஒரு துணை. மதுவிலக்கு தேவைதான். ஆனால் அந்த மதுவிலக்கினை அமல்படுத்துவதற்கு வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் கடுமையாக்கினால் போதுமா? வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் யாரால் தான் இதனை நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற முடியும். யாராக இருந்தாலும் நிறைவேற்ற முடியாது. ராஜாஜியால் குறையின்றி நிறைவேற்றிட முடிந்ததா? அல்லது மற்ற யாரால்தான் நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே சட்டத்தைக் கடுமையாக்குவதன் மூலமாக மட்டும் சமுதாயச் சீர்திருத்தம் செய்ய முடியாது. மது அருந்துவது என்பது தனி மனிதனுடைய உணர்ச்சியைப் பொறுத்த விஷயம். திடீரென்று சட்டத்தினால் மட்டும் அவனைத் திருத்திவிட முடியாது. பொதுவாக மதுவிலக்கு தேவை என்றுதான் அனைவரும் சொல்வார்கள். வெளிநாட்டிலே கூட மது குடிக்கக்கூடாது என்னும் கொள்கை உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் ஏதோ இந்த அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் உடனடியாக மதுவிலக்கினை நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று கருதுவது தவறான கருத்து என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கை பற்றி அவரை ஆதரிக்கின்ற ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகை, 15-10—78 தேதியிட்ட அந்த பத்திரிக்கையிலே வந்திருப்பதைப் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதிலே இருக்கின்ற தலையங்கத்தை மட்டும் படிக்க விரும்புகிறேன். குற்றச்சாட்டு என்கின்ற வகையிலே இல்லாமல் ஒரு விளக்கம் என்கின்ற வகையிலேதான் இதைப் படிக்க விரும்புகிறேன்; ''அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதுமே மதுவிலக்குச் சட்டம் தீவிரமாக செயல்படுத்தப்படும் என்பது அனைவரும் எதிர்பார்த்ததுதான். மது விலக்கில்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

தீவிரப் பற்று கொண்டிருக்கும் எம். ஜி. ஆர். அதன் முழு வெற்றிக்குப் பாடுபடுவார் என்பதில் யாருக்குமே சந்தேகம் இருக்கவில்லை.'' சந்தேகம் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. சந்தேகம் இருக்கவில்லை என்றுதான் சொல்கிறது. ''ஆனால், என்ன காரணத்தாலோ, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக மது அருந்துபவர்கள் அதிகமானார்கள்.'' திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலேயா மது அருந்துபவர்கள் அதிகமானார்கள் என்று சொல்கிறது, இல்லை. ''ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக மது அருந்துபவர்கள் அதிகமானார்கள். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களும் நாளுக்கு நாள் பெருகத் தொடங்கினார்கள்.'' இதிலே என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால் மது அருந்துபவர்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகமானார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூட அல்ல, நாளுக்கு நாள். அடுத்து மேலும் படிக்கிறேன், ''தமிழகத்தின் குடிசைத் தொழில்களில் ஒன்றாகிவிட்டது,, என்று மக்கள் கேலி பேசும் அளவுக்கு அது பரவலாகவும் பகிரங்கமாகவும் நடைபெறத் தொடங்கியது.'' யாருடைய தயவிலே நடைபெறுகிறது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தயவிலேயா நடைபெறுகிறது?இல்லையே எப்போதுமே ஆளும் கட்சியின் தயவிலேதானே நடைபெறுவது இயற்கை. இன்னும் சொல்லப் போனால் திரு. காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே கூட அரசின் ஆதரவில் சாராயம் காய்ச்சினார்கள். திரு. மாரிமுத்துவுக்கு வேண்டுமானால் தெரியாமல் இருக்கலாம். எனக்குத் தெரியும். மேலும் ஆனந்த விகடனைப் படிக்கிறேன், ''காவல்துறையினரும் இதற்கு உடந்தையாக இருப்பதாகக் கூடப் பேசியவர்களும் உண்டு. இப்படியொரு நிலைமை உருவாகி வருவதைக் கண்டு வேதனையும் வருத்தமும் அடைந்த முதலமைச்சர் 'மதுவிலக்குக் குற்றங்களை இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்குவேன். சட்டத்தை மீறி நடப்பவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை அளிப்பேன்' என்று சூளுரைத்தார். உறுதி மிக்க இந்த எச்சரிக்கையும் கண்டு அஞ்சாமல், கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் தங்கள், 'தொழிலை' தொடர்ந்து நடத்தி வந்ததோடு, அவர்களைக் கைது செய்யச் சென்ற காவல் துறையினரையும் தாக்கி வந்தனர். இந்த இடத்திலே நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். காவல்துறையினரைத் தாக்கிய சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் மீது இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? தாக்கிய அத்தனைபேர் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு விட்டதா?

(பிற்பகல் 1·50.)

ஏறத்தாழ எனக்குத் தெரிந்தவரையில் பத்து இருபது இடங்களில், காவல் துறையினர் தாக்கப்பட்டுள்ளனர். ஓட்டேரியில் பகிரங்கமாக நான்கு நாட்கள் தொடர்ந்து ஒரு கலவரம் நடைபெற்றது. கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுகிற இரண்டு பிரிவினருக்கிடையே ஏற்பட்ட போட்டி காரணமாக, சாராய விலையில் ஏற்பட்ட போட்டியின் காரணமாக நடைபெற்ற கலவரத்தை

அடக்க சென்னை நகரிலுள்ள போலீஸ் நான்கு நாட்கள் திணறியது என்பதுமட்டுமல்ல வெளி மாவட்டக் காவல்துறையினரும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நல்லவேளை இராணுவத்தை அழைக்க நேரிடவில்லை. அதன் காரணமாக அந்தவட்டார நகர மக்கள் மிகப் பெரிய அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு செய்தியைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்: சேலம் பக்கத்தில் கடந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கிடையே, ஆளும் கட்சியின் செல்வாக்கைப் பெற்றவர்கள், ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்த இரண்டு நபர்களின் கீழ் பணியாற்றுகிறவர்கள்—அவர்கள் காய்ச்சுகிறவர்கள் அல்ல, பணம் இருப்பவர்கள் காய்ச்சுவார்களா, அவர்கள் ஆள் வைத்து காய்ச்சி விற்பவர்கள்—இடையே மோதல் ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக ஒருவரையொருவர் தாக்கமுற்பட்டு 22 வயதுள்ள ஒரு இளைஞர் பட்டப்பகலில் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அந்த விவரங்கள் முழுவதையும் வேண்டுமானால் எழுதித் தரச் சொல்கிறேன். காவல் துறையினர் மூன்று நாட்கள் வரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அச்சம்பவம் குறித்து காவலதுறையினரிடம் புகார் தரப்பட்டிருக்கிறது. அடித்து உதைக்கப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்டு, ஒரு காரிலிருந்து இன்னொரு காருக்கு மாற்றி எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, வேறு இடத்திற்குப் போவதாக காட்டப்பட்டு, இறுதியில் தர்மபுரி பகுதிக்குச் கொண்டு போய் இறந்து போனவரின் உடலை எரித்திருக்கிறார்கள். 15 நாட்களுக்குப் பிறகு சென்னை சைதாப்பேட்டை கோர்ட்டில் ஆஜராக்கி ஜாமீனில் சென்றிருக்கிறார். ஜாமீன் பெற்றுக் கொள்வது அவர்கள் உரிமை. அதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. காவல் துறை வழக்கமாக வாங்கிய பணத்திற்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. பணம் வாங்குவதின் காரணமாகத்தான் காவல் துறையினர் சிலர் இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்களுக்கு உடைந்தையாக இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அக்கிரமங்கள் நடந்தால் பொதுமக்கள் மனதில் என்ன உணர்வு ஏற்படும்? அப்படிப்பட்ட ஒரு உணர்வை ஏற்படுத்த எப்படி காவல்துறை காரணமாகயிருக்கிறது? ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுத் தவறு செய்தால் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் பெயர், மரியாதை பாதிக்காதா? அது அவர்களுக்குள்ள பொறுப்பை குறைவுபடுத்துவதாகாதா: முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்புக்களை சட்டப்படி நிறைவேற்றவேண்டிய காவல் துறை கங்காணிகள் பக்கம் போனால் அது நல்லதொரு காவல்துறையா? அப்படிப் போகக்கூடியவர்கள் யார் யார் என்று சொன்னால் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்களா? காவல்துறையினர் தவறு செய்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆளுங்கட்சியினர் தவறு செய்தால் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் எதிர்க்கட்சியினர் தவறு செய்தாலும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

இது குறித்து ஆனந்தவிகடன் கூறுவது இது.

''உறுதிமிக்க இந்த எச்சரிக்கையையும் கண்டு அஞ்சாமல்' கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் தங்கள் 'தொழிலை, தொடர்ந்து நடத்தி வந்ததோடு, அவர்களைக் கைதுசெய்யச் சென்ற காவல் துறையினரையும் தாக்கி வந்தனர்.

இனியும் பொறுக்கமுடியுமா? எனவேதான் காந்தி ஜயந்தி யன்று தமிழக அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுபவர்களுக்கான தண்டனையை மிகக்கடுமையாக்கி ஓர் அவசரச் சட்டத்தைப் பிறப்பித்திருக்கிறது, இதன்படி சிறைத் தண்டனை கடுமையாக் கப்பட்டு அபராதத் தொகையும் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.''

மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் ஏழைகளுக்கு இது எவ்வளவு வேதனையைத் தருகிறது. முன்பு அபராதம் என்று ரூ. 30. ரூ.50 என்று போடுவார்கள், கோர்ட்டில் கட்டிவிட்டு வருவார்கள். இப்போது ரூ. 500 அபராதத் தொகை போடும் நிலை இருப்பதால் போலீஸ்காரர் அதிகம் கேட்கிறார். இல்லையென்றால் சிறைக்குச் செல்லவேண்டியதுதான். இல்லை என்று சொல்லுங்கள், மன்னிப்பு கேட்கிறேன். எனக்கொன்றும் வெட்கம் கிடையாது. அரசியலுக்கு வந்தாகிவிட்டதே, நான் சொல்வது தவறு என்று சொன்னால் அதற்காக நான் மன்னிப்புக் கேட்கத் தயாராகியிருக்கிறேன். மன்னிப்பு யாரிடம் கேட்கப் போகிறேன், எங்களோடு இருந்தவர்களிடம்தானே. முன்பு ரூ. 20 கொடுத்தால் விட்டுவிடுவார்கள், இப்போது ரூ. 100 முழுநோட்டு கொண்டுவா என்று கேட்பதாகச் சொல்கிறார்கள். முழு நோட்டு கொடுத்து தப்பித்தாக வேண்டிய ஏழைமக்கள் எப்படிப் பாதிக்கப் படாமலிருப்பார்கள்? இன்று தமிழ்நாட்டிலுள்ள நாலேமுக்கால் கோடி மக்களில் ஒரு கோடி மக்கள் குடிக்கிறார்கள். காய்ச்சு கிறவர்கள் 3 லட்சம் பேர்கள், அல்லது இரண்டு லட்சம் பேர்கள். அதை விற்பவர்கள் ஐந்து பத்து லட்சம் பேர்கள். இரண்டு லட்சம் பேர்கள் காய்ச்சி, ஐந்து லட்சம் பேர்கள் விற்பனை செய்து, ஒரு கோடி மக்கள் குடிக்கிறார்கள். இடையில் போலீஸ்காரர்கள் கண்டு பிடிப்பது வசூலிப்பது, வரி வசூலிப்பது போன்று எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு தொழில் நடைபெறுகிறது என்றால் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன், சட்டத்தின்மூலம் இந்நிலையை மாற்றியமைக்கமுடியுமா? அப்படிச் சட்டம் கொண்டு வந்து மாற்றியமைக்கமுடியும் என்றால் எந்தச் சட்டத்தைப் போட் டாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். ஆனந்தவிகடன் கூறுகிறது ''கடுமையான தண்டனை அளித்துவிட்டால் மட்டும் குற்றம் குறைந்துவிடும் என்று கூற முடியாது.''

குற்றங்கள் குறையவில்லை என்றால் ஏன் சட்டம்? குற்றத் தைக் குறைக்க முடியும் என்றால் அந்தச் சட்டத்தை வரவேற் கிறேன். இக்குற்றம் புரிகிறவர்களுக்கு பத்தாண்டுகள் தண்டனை கொடுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறேன், சாராயத்தை விஷம் உள்ள

சாராயமாக காய்ச்சி பல உயிர்களைப் போக்குகிறவர்களுக்கு வேண்டுமானால் தூக்கு தண்டனை கூடக் கொடுங்கள். அப்படி அக்கிரமம் செய்கிறவர்கள் தூக்கு தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளட்டும். ஒரு கோடி பேர்கள் குடிக்கும்போது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பிரசாரம் மூல மாகவும், மனமாற்றம் ஏற்படத்தக்கவகையிலும் ஒரத்தநாடு திட்டத்தைப் போன்று, அது கலைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஏற்பட்டதால் வேண்டுமானால் திருவையாறு திட்டம் என்று பெயரைமாற்றி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் — திட்டங்களை உருவாக்கிச் செய்தால் ஓரளவு வெற்றிபெறும் என்று மனதிருப்தி ஏற்படமுடியும்.

ஆனந்தவிகடன் சொல்கிறது, நான்வேண்டுமானுல் சொல்ல லாம். ஆனந்த விகடன் சொல்லலாமா?..... ''பெரும்பாலும் ஆளும் கட்சியினரும், கட்சி அனுதாபிகளுமே மதுவிலக்குச் சட்டத் திற்குப் புறம்பாக நடந்து கொள்ளுகிருர்கள் என்ற ஓர் எண்ணம் மக்களிடையே பரவியிருக்கிறது... ''என்று சொல்லுகிறது ஆனந்தவிகடன், அது மட்டுமல்ல... ''குபேரனுக்கு ஒரு விதி, குசேலனுக்கு ஒரு விதி'' என்ற வேற்றுமை இல்லேயோ, அதேபோல் மந்திரிகளும் மக்களும் ஒன்று..' என்று கூறியிருக்கிறது. மந்திரி களிலும் குற்றம் குறையுள்ளவர்கள் இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அதனுல் தான் ஆனந்தவிகடன் சொல்லுகிறது.. ''மந்திரிகளும் மக்களும் ஒன்று..'' என்று, அப்படிப்பட்டவர்களாக பெரிய மந்திரிகள் இல்லேயென்ருல், அதற்கடுத்த நிலேயில் உள்ள மந்திரிகள் அப்படி இருப்பார்களோ என்னவோ எனக்கு தெரியாது. பொதுமக்கள் அறிவார்கள். இன்னும் என்ன சொல்லு கிறது.. ''சட்டத்தில் இருக்கிறபடி ஆளும்கட்சியினரும் எதிர் கட்சியினரும் ஒன்று, சட்ட விரோதமான காரியங்களில் ஈடு படுபவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் அவர்களுக்கு எவ்வித சலுகையும் காட்டாமல் கடுமையான தண்டனை அளிக்க முதல்வரும் அவர் ஆணைப்படி நடக்கும் அதிகாரிகளும் முன் வந்தால் தான் இந்த அவசரச் சட்டம் பலனளிக்கும்-- இல்லையேல் இது ஒரு கேலிக் கூத்து-எதிர்கட்சியினரை பழிவாங்கவே இது பயன்படும். மது விலக்குக் குற்றங்கள் குறைவதற்குப் பதில், அதிகமாகும்..' இதைவிட மதுவிலக்கைப்பற்றி நான் என்ன கூற முடியும்? என்ன சொல்லவேண்டும்? இவர்களைவிட நடுநிலைமையாக யார் சொல்லப்போகிருர்கள்? இந்த ஆட்சி நடைபெறவேண்டும் என்று எண்ணுகின்றவர்கள்.. சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள் இவை. இந்த நிலைமையில் எப்படிச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நீதி வழங்க முடியும்?

அது மட்டுமல்ல. இன்னும் குறிப்பாக சொல்லப்போனால், இந்தத் துறை இன்னும் காவல் துறையில் இருப்பதால்தான் இவ்வளவு குற்றங்கள் வளருவதற்கு காரணம் ஏற்படுகிறது என்பதை என் அனுபவத்திலிருந்து சொல்லுகிறேன். இது காவல்துறையில் இருப்பதால்தான் கையூட்டுப் பெறுகின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் சரியாக நடக்க

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

முடியவில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒன்று, காவல்துறையின் தரம் குறைந்து போவதற்கு உள்ள காரணங்களில் மதுவிலக்கு இந்தத்துறையில் இருப்பதும் ஒன்று என்று அறிவாளிகள் கருதுகிறார்கள். இந்த இலாகா காவல் துறையில் இருக்கின்ற காரணத்தால் தான் மற்ற பொறுப்பையும் சரியாக நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அடையாறில் பிரேமா கொலை நடைபெற்றது, இதுவரையில் குற்றவாளிகள் யாரும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. நமது காவல்துறைதான் காவல் துறைக்கே முன்மாதிரியாக கருதப்பட்டது. இப்போது குற்றவாளிகளையே கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. புட்லூர் தண்டபாணி கொலை சம்பந்தமாக மக்கள் யாரைச் சந்தேகப்படுகிறார்கள் என்று இந்த அவையிலேயே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள். இது குறித்து இன்னும் ஒரு வழக்குக் கூட தொடரப்பட்டிருப்பதாக எனக்கு தெரியவில்லை. குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க இதுவரை எந்தவிதமான தகுந்த விசாரணையும் நடத்தப்பட்டதாக தெரியவில்லை. ஆனால் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கட்சித் தலைவரிடம் கொடுத்தார் என்ற காரணத்திற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர் ராஜரத்தினம் அவர்களது வீட்டில் 10 மணி நேரம் 8 மணி நேரம் சோதனை நடைபெற்றது. ராஜரத்தினம் வீட்டில் சோதனை செய்யவேண்டும் என்னும் அறிவு காவல்துறைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தெளிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணத்திற்காக ராஜரத்தினம் அவர்களுடைய வீட்டில் சோதனை போடலாம் என்ற துப்பு கிடைக்கிறதோ, அந்த துப்பு துலக்கும் அறிவு குற்றவாளிகளை கண்டுபிடிப்பதில் தோற்றுப் போய்விடுகிறது. கண்டுபிடிக்க வழியில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். குற்றவாளி இன்னார் தான் என்று கொலை செய்யப்பட்டவர் குடும்பத்தார் சொல்லுகிறார்கள். இவ்வளவு இருந்தும், பொதுமக்களின் மனத் திருப்திக்கு ஏற்றவகையிலாவது ஒரு கருத்தைச் சொல்லவேண்டாமா.

மதுரையைச் சேர்ந்த இளஞ்செழியன் என்கிற மாணவன், 10, 12 வயதுள்ள மாணவன், அழகாக பேசக்கூடியவன், திருவில்லிப்புத்தூரில் சென்று பேசிவிட்டு வருகிறான். தனியாகச் செல்லவில்லை, அவர்களோடு வேறு பலரும் சென்றார்கள். மதுரையிலிருந்து நான்கைந்து கழக நண்பர்களோடு திரும்பி வந்து கொண்டு இருக்கிறான். வரும் வழியில் அவர்கள் வந்த கார் மீது இரண்டு பக்கத்திலிருந்தும் கற்கள் வீசப்பட்டிருக்கின்றன. வீசப்பட்ட கற்கள் காரில் உள்ள கண்ணாடியில் பட்டு உடைந்து காரில் இருந்தவர்கள் மீதும் பட்டிருக்கிறது. பின்னால் கார் மரத்தில் மோதி நின்றிருக்கிறது. இந்த இடத்தை நான் கூட நேரில் பார்த்தேன். வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் நான் பேசவில்லை. வழக்கறிஞரின் வாதம் இந்த தவறை மூடி மறைத்துவிட முடியாது என்பதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன். பின்னர் அடிபட்ட தோழர்கள் காவல்நிலையத்தில் சென்று புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுக்கப்பட்ட அந்த புகாருக்கு காவல் நிலையத்தில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? வழக்கு நடை

பெறவில்லை. பலரும் இதற்காக தங்கள் வருத்தத்தையும் கண்டனத்தையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே கூட புகார் கொடுக்கப்படலாம். புகாரில் சொல்லப்படுவது பொய் என்று கூட சொல்லலாம். புகார் என்று சொல்வதற்கு என்ன ஆதாரம் கொடுக்கிறார்கள்? நிகழ்ச்சி எப்படி நடைபெற்றுள்ளது என்று ஆராய வேண்டாமா?

(பிற்பகல் 2·00)

அடி வாங்கியவன் புகார் கொடுப்பதற்கு கூட உரிமை இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்களா? ஒரு சாதாரண குடிமகனுக்குக்கூட இந்த உரிமை இருக்கிறது அல்லவா? ஆனால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ன சொல்கிறார்? அந்த இளஞ்செழியன் காரிலே போகிறபோது, கல்லால் அடிபட்டுச் செத்தான் என்று சொல்ல முடியாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கல்லடி பட்டபோது அவர் அங்கே இருந்தாரா? அப்படி இருப்பாரா? அப்படியே அவர் அங்கே இருந்தாலும் நிற்பாரா? அதிகாரிகள் என்ன வேண்டுமென்றாலும் அறிக்கை கொடுப்பதா? அவர் ஒரு அறிக்கை கொடுப்பதற்கு யோக்கியதை உண்டா? தகுதி உண்டா? காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இதுபற்றிக் கருத்து சொன்னாலும் பரவாயில்லை. தாம் கேட்கலாம். ஆனால் மாவட்ட ஆட்சியாளர் எப்படிச் சொன்னார்? கல்லடி பட்டதினாலே அவன் இறக்கவில்லை, அதற்கான ஆதாரம் இல்லை. ஆனால் கார் மரத்திலே மோதியபோது தான் இறந்திருக்கலாம் என்று அப்படி மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் சொன்னாலும், அது உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், அந்த இளஞ்செழியன் இறந்ததற்கு மூலகாரணம் கற்கள் எறிந்ததினால், ஏற்பட்ட தாக்குதலில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு கார் மரத்திலே மோதியிருக்கிறது. அது குற்றமல்லையா? அதற்கு வழக்கு கிடையாதா? வழக்குப் போட்டீர்களா? ஏன் போடவில்லை? ஆளும் கட்சியினரைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக வழக்குப் போடவில்லையா? அப்படியே ஒன்றிரண்டு பேர்கள் மீது வழக்குப் போட்டால், ஆளும் கட்சி எப்படி கெட்டுப் போகும்? அப்படி ஒன்றிரண்டு பேர்கள் மீது வழக்குப் போட்டால் தான், மீதியுள்ள 98 பேர்களையாவது யோக்கியர்கள் என்று நம்புவார்கள். அப்படி ஒன்றுமே இல்லை என்றால், ஆளும் கட்சியிலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் குற்றவாளிகள் என்றல்லவா கருத நேரிடும்? ஒரு குடும்பத்திலே நாலு பேர்கள் இருக்கிறார்கள், ஓரிரண்டு பேர் நல்லவர்களாக இல்லாமல் இருக்கலாம். அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்காமலா இருப்பது? ஏன் இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை? முதலமைச்சர் அவர்களே ஒரு சில இடங்களில் பேசியிருக்கிறார். எதிர்க் கட்சியினரின் பிரச்சாரத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன், இந்தச் சிறுவன் கல்லடி பட்டு இறக்கவில்லை என்று. இன்னும் எவ்வளவோ பேசியிருக்கிறார். இப்படி அவரே பேசுவது நியாயம்தானா? முதலமைச்சர் இப்படி பேசக்கூடிய சூழ்நிலையிலே உலகம் என்ன கருதும்? ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதற்கும், மற்றவர்கள் பேசுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு. தமிழகத்திலே மாவட்ட

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. க. அன்பழகன்]

தலைமை பீடத்திலே உள்ள நீதிபதிகளை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் உள்ளவர், காவல்துறை அதிகாரிகளை மாற்றுவதற்கோ, நியமிப்பதற்கோ தண்டிப்பதற்கோ அதிகாரம் உள்ள, அதிகாரத்திலே இருப்பவர் பேசக்கூடிய கருத்தா இது இப்படி அவரே பேசினால், இதிலே நியாயம் கிடைக்குமா? இதைப்பற்றி பொதுமக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்?

எதிர்க் க்ட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள் வீடு ஆளுங் கட்சியினர் வீசிய கற்களால் பகல் 1·30 மணிக்குத் தாக்கப்படுகிறது. நான் 2·30 மணிக்கே நேரிலே போய்ப் பார்த்தேன். கண்ணாடி ஜன்னல்கள் எல்லாம் உடைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, சிதறிக் கிடந்தன. காவல்துறையினர் என்ன சொல்லுகிறார்கள் அப்போது அங்கே காவல்துறையினர் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இிக்கும்போதே எப்படித் தாக்கினார்கள். அங்கே இருந்தவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாதா? எடுக்கவில்லை. அதேபோல், ஆளுங்கட்சியினர் ஊர்வலமாக வருவதற்கு பாதுகாப்புக்கு வந்தவர்கள், அந்த ஊர்வலத்தினரால் தாக்கப்படுகின்றபோது அவர்யுமல் யாரையும் கைது செய்யவில்லை. பின்னர் யார் கைது செய்யப்படுகிறார்கள்? தி. மு. க. தோழர் ஒருவர், ஒரு தொழிலாளி—கலைஞரின் பேரக் குழந்தை இடையில் சிக்கிக் கொண்டது. எங்கே கண்ணாடித் தூள் கொட்டியதோ அங்கே சென்று குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்காக வந்தவனை போலீஸ ஸடேஷனுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போய் அடித்து, னகயை உடைத்திருந்தார்கள். அரசாங்கத்திற்கு இது ஏற்றதுதானா? முறைதானா? நீங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டீர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும், யார் இதைச் செய்தார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கவும் மாட்டீர்கள். எனவே ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டீர்கள், கண்டுபிடிக்கவும் மாட்டீர்கள். எனவே, இவற்றைக் கண்டும் காணாததுபோல் இருந்துவிட்டால், இதற்கு வேறு வழிதான் என்ன?

ஒன்றை நான் சொல்கிறேன். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கருணாநிதி அவர்கள் காலலே சென்றபோது உளி வீசியது பற்றியும் அதில் அவர் தப்பித்ததைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அனுதாபப் பட்டார்கள். அதற்காக மிக்க மகிழ்ச்சி; ஆனால், அவர் தப்பியதற்கு இப்போது நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையவில்லை என்றால் பிறகு எப்போது மகிழ்ச்சி அடையப் போகிறீர்கள்? அப்புறம் மகிழ்ச்சியே எப்பொளும் இருக்காது. இதுவரைக்கும்தான் நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடையலாம். அவர் தப்பவில்லை என்றால், உங்களுக்கும் மகிழ்ச்சி என்றைக்கும் இருக்காது, ஆனால், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பேசும்போது, 'உளி வ்சப் பட்டதோ, புலி வீசப்பட்டதோ, என்று பேசினார்கள். ஒருவேளை உங்கள் ஆட்சியிலே நாட்டில் புலிதான் வாழ்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை. காட்டிலேதான் புலி இருக்கும், ஆனால், இந்த உளி நிகழ்ச்சியைக் குறித்து ஒரு பார்மாலிடிக்காகவாவது

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[திரு. க. அன்பழகன்] [1979 பிப்ரவரி 16

கண்டித்து சொல்லியிருக்கலாம. மொத்தத்தில் இந்த நிகழ்ச்சி என்று சொல்லியிருந்தாலாவது, நீங்கள் இதைப்பற்றி கண்டிக்கின்றபோது உங்கள் மீது வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்காது.

உளி வீசப்பட்டதா புலி வீசப்பட்டதா என்றார்கள். புலி, யோசனை சொன்னால் கேட்காது. புலிக்கு யோசனை சொல்லிக் கேட்பதாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட காரியத்தில் கூட ஈடுபடுவார்கள்.

நான் குற்றச்சாட்டாகக் கூட சொல்லவில்லை. அரசியலில் இதெல்லாம் உருவாகலாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராகுங்கள். எல்லோரும் இதற்கு ஆட்படலாம். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு நேரத்தில் ஏற்படலாம். ஆட்சிப் பொறுப்பு என்பது இவைகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டது. அந்தப் பொறுப்பில் இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்கள் நடைபெறுமானால் அந்த நிகழ்ச்சிகள் மறுபடியும் யாருக்கும் ஏற்படாத வகையில் எண்ண ஓட்டத்தை உண்டாக்க வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இப்போத முதலமைச்சராக இருப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மீது இப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து விட்டால் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் என்ன அறிக்கை விடுவார்கள், எப்படிப்பட்ட கருத்தைத் தெரிவிப்பார்கள்? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்களை எண்ணிப் பார்த்துச் சொன்னால் கூட நாட்டு மக்களுக்கு நல்லெண்ணம் பிறக்கலாம். கலைஞர் கருணாநிதியை ஒழித்து விடுவதாகவே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அதனால் அரசியலில் யார் வெற்றி பெற முடியும்? அதனால் என்ன பலன் ஏற்பட்டுவிடும்? மகாத்மா காந்தியைக் கொலை செய்தார்கள். மகாத்மா காந்தியின் லட்சியத்தைக் கொலை செய்ய முடிந்ததா? மிகச் சாதாரண மனிதரானாலும், பெரிய மனிதரானாலும் கொலை செய்வதால் யாருக்கு லாபம் கிடைக்கும்? அறியாமை, மூடத்தனம், அசங்காரம், ஆணவம், கொலைவெறி பிடித்தவர்களாக இருந்தால்தான் அப்பேர்ப்பட்ட காரியத்தில் ஈடுபடுவார்கள்.

இந்த நிகழ்ச்சியில் ஈடுபட்டவரை மருத்துவ மனையில் சேர்த்து என்ன நோக்கத்தில் இன்னும் வைத்திருக்கிறார்கள்? பொதுமக்களால் அவர் அடிபட்டார், காயம்பட்டார், தாக்கப்பட்டார், காவல் துறையினர் அவரைக் காப்பாற்றி கைதுசெய்து காவலில் வைத்து மருத்துவ மனையில் சேர்த்தார்கள் என்று அறிகிறேன். அவருக்கு மூளை சரியில்லை என்று கூறலாமா என ஒரு முயற்சி நடக்கிறது. யாருக்கு மூளை சரியில்லை? சொல்லுகிறவனுக்கெல்லாம் மூளை சரியில்லை என்று சொல்ல எவ்வளவு நேரம் ஆகும்? ஒரு கட்சியைச் சார்ந்த பல லட்சம் பேரில் ஏதோ ஒருவன் ஆத்திரப்பட்டோ—தூண்டப்பட்டோ இது போன்ற ஒரு காரியத்தைச் செய்தான் என்றால் அவன் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்த நிலைமையை மறைக்கும்

முயற்சியை எதற்காகச் செய்யவேண்டும்? கலைஞர் கருணாநிதி அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பெரிதுபடுத்தவில்லை. இயற்கையாகக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயம் கிடைக்கட்டும் என்று விட்டுவிட்டார்.

ஆனால் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டு மறைந்ததற்கு இந்த அரசாங்கமே அனுதாபம் தெரிவித்திருக்கிறது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், தாழ்த்தப்பட்டவர்—அவருக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கிற நிலை இருந்துங்கூட முறைப்படி புலனாய்வு காரியம் நடக்கிறதா என்றால் இல்லை. இந்த அவையிலுள்ள எதிர்க்கட்சியிலுள்ள அவ்வளவு பேரும் — மாரிமுத்து அவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு சொல்லுகிறேன்— உழைப்பாளர் கட்சியையும் சேர்த்துச்சொல்லுகிறேன். இந்தக் கொலைக்குக் காரணமானவர்கள் ஒருவர் அல்ல, பலர் என்பது. அவ்வளவு பேரின் கருத்தும் அது. அதை ஒத்துக்கொள்வது அல்லது ஒத்துக்கொள்ளாதது உங்கள் விருப்பம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாட்டில் சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு இவற்றை எப்படிச் செம்மையாகக் காப்பது? கல்லூரி மாணவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள், விடுதியில் புகுந்து அடிக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் அடிக்கப்படுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் கொலைக்கு ஆளாகிறார்கள். காவல் நிலையத்தில் சில பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள், சில இடத்தில் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டார்கள். பழனியில் காவல் துறையினர் முஸ்லீம் தோழர் ஒருவரின் உயிரைப் போக்கினார்கள், காவல் துறையில் யார் யார் எதை மறைப்பதற்காக இப்படிப்பட்ட அக்கிரமம் செய்தார்கள் என்பது அந்த வட்டாரத்தில் தெரியும், சில அமைச்சர்களுக்கும் விவரம் தெரியும். சொல்ல மனம் இருந்தால் சொல்லலாம். இந்த அரசாங்கம் சட்டம் அமைதியைக் காப்பாற்ற என்ன நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது? இந்த அவை, ஆளுநர் உரையின் மீது தெரிவித்த இந்தக் கருத்துக்களுக்குத் தகுந்த பதிலை எதிர்பார்க்கிறது. உங்களைச் சந்தேகப்பட நாங்கள் தயாராக இல்லை. நாட்டு நன்மைக்காகவே இவற்றை எடுத்துச் சொன்னோம். அதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய கடமை காரணமாக எடுத்துக் கூறுகிறோம். எடுத்துக் கொண்டால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்வது உங்கள் விருப்பம். ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க இயலாமைக்கு இன்னொரு முக்கியமான காரணம் அன்றைக்கே நாங்கள் வெளிநடப்புச் செய்துள்ளோம். எனவே நன்றி கூறத் தேவையில்லை என்று கூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : மாலைக் கூட்டம் எப்போது முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினராக நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

[பேரவைத் தலைவர்] 1979 பிப்ரவரி 16]

பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் மாலை 5 மணிக்குப் பேரவை கூடும்.

பின்னர் பேரவை 2.10 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

மாலை 5—00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநருடைய உரையின்மீது இந்த மாமன்றத்தில் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகப் பொறுப்பேற்று, மக்கள் நல்வாழ்விலே அக்கறை காட்டுகின்ற மாபெரும் உறுப்பினர்கள்— அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், தங்கள் கருத்துக்களை எந்த அளவுக்கு எங்களுக்குப் புரிய வைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் தங்கள் ஆற்றலின் விளைவாகப் பணியாற்றி யிருக்கிறார்கள். இந்த ஆளுநர் உரையைப் பற்றி நான் முதலிலேயே ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் பதவியேற்ற உடனேயே வெளியிட்ட ஆளுநர் உரை ஒட்டுமொத்தமான ஒரு கொள்கையின் பிரதிபலிப்பாக அமைக்கப் பட்டது, அடுத்த ஆண்டு நாங்கள் எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டோமோ அதைப்பற்றிப் புள்ளி விவரங்கள் அல்லாத நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்வதை விட்டு விட்டு மேல் எழுந்தவாரியாகச் சிலவற்றை நாங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தோம். இப்போது இங்கே வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற இங்கே படித்த அறிக்கை இந்த ஆண்டில் என்ன என்ன நாங்கள் செய்வோம் என்ற விருப்பத்தை, எங்களுடைய ஆசையை எங்களுக்கு உதவுகின்றவர்களுடைய ஆற்றலையும் அறிவையும் பயன் படுத்தி நாங்கள் தெரிந்து கொண்டுள்ள கொள்கையை எப்படிச் செயல்படுத்த முடியுமோ எப்படி நாங்கள் செயல்படுத்த வேண்டு மென்று ஆசைப்படுகிறோமோ அந்த வகையில் அதை நிறை வேற்றுவதற்கு அவர்களுடைய திறமையையெல்லாம் துணை யாகக் கொண்டு திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற பொறுப்பை ஒப்படைப்பதன் மூலமும் அதை நாங்கள் எங்கள் உள்ளத்திற்கு ஏற்ப ஏற்றுக் கொள்கின்ற வகையிலே ஒரு முடிவு எடுத்து அதை ஒரு கோடிட்டுக் காண்பிக்கின்ற முறையிலே தான் ஆளுநர் உரை அமைக்கப்பட்டு இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் ஆட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டவும் சுட்டிக் காட்டவும் சில சமயங்களில் இடித்துக் கூறவும் அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, கடமையும் இருக்கிறது என்பதை மனமார நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், எடுத்துச் சொல்லவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அந்த வகையில் அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தலைவர்களும் தங்களுடைய எண்ணங்களையும் எடுத்துக் கூறி குறைகளைச் சுட்டிக் காண்பித்து ஒரு சிலவற்றைத் தங்களுக்கு மனத்திற்குச் சரியென்று ஒப்புதல் அளிக்கலாம் என்ற விதத்தில் அவர்களது மனம் எப்படி அனுமதிக்கிறதோ அதற்கேற்ப ஆதரித்தும் கண்டித்தும், சந்தேகங்களைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்வதற்கு இங்கே கேள்விகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் நான் உண்மையிலேயே நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

பிரச்சினைகளை ஒட்டுமொத்தமாக இங்கே எடுத்துக்கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கருதுகிறேனே தவிர, இதற்கு முன்பு நான் பதில் சொல்வதற்கு எடுத்துக் கொண்ட நேரத்தைப்போல், எனது அன்பு மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் அவர்கள் கவலைப்பட்டதுபோல் நீண்ட நேரம் நான் பேச மாட்டேன் என்பதையும் வெகு விரைவிலே முடித்துக் கொள்வேன் என்பதையும் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இங்கே பலர் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது கருத்துக்களை வெளியிட ஒதுக்கி வைத்திருக்கின்ற அவர்களுடைய எண்ணத்தைப் போலவே அதற்குப் பதில் சொல்லும்பொழுது என்னுடைய நேரத்திலே கொஞ்சம் அதிகமாகக் கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதால் இப்போது நான் அதிகமாக நீட்டி விரிவுபடுத்திப் பேசவில்லை என்பதையும் அந்த வகையில் உங்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகுமோ என்ற கவலை வேண்டாம் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையில் என்ன இருக்கிறது? இது எதற்காக என்று கேட்பது போன்ற கேள்விகளையும், இதற்கு முன்னால் சொல்லப்பட்டவைகள் என்னவாயிற்று, இதில் சொல்லப்பட்டவைகளை எந்த வகையில் நிறைவேற்றி விடப் போகிறீர்கள் என்ற ஐயத்தையும் கிளப்பினார்கள். அதே நேரத்தில், என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா போன்றவர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்ற வகையிலேயும், நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து போன்றவர்களும் ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளையும் சொன்னதையும், மற்றும் பல நண்பர்கள் அப்படிச் சொன்னதையும் நான் உளமார வரவேற்கிறேன்.

குறை கூறியவர்களையும், குறை கூறியதோடு ஆக்கப்பூர்வமான யோசனைகளைச் சொன்னவர்களையும் நான் உண்மையிலேயே மரியாதையுடனும், அவைகளையெல்லாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கின்ற பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் இந்தப் பேச்சை நான் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன் என்பதை முதலில் உங்களுடன் உள்ளத்தில் பதிய வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

பிரச்சினைகள் நம்மைச் சுற்றி எழுகின்ற நேரத்தில், அவரவர்களுடைய இடத்திற்கேற்ப அந்தப் பிரச்னைகளைச் சந்திக்க வேண்டியவர்களாக நாம் ஆகி விடுகிறோம் என்பதை என்னை விட அனுபவம் பெற்ற பல முதியவர்கள் இங்கே இருக்கின்றார்கள், அனுபவம் பெற்ற பெரியவர்கள் இங்கே இருக்கின்றார்கள் என்பதை எண்ணும்பொழுது அவர்களுடைய கருத்துக்களை நாம் அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது.

ஒன்றை நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இந்த அரசுக்குப் பிடிவாத குணம் இருக்கிறது, நான் சொன்னதுதான் சரி, நாங்கள் செய்ததுதான் சரி என்ற எண்ணம் நிச்சயமாக இல்லை என்பதை அத்தனை மாமன்ற உறுப்பினர்களும், தலைவர்களும் நம்ப வேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான வேண்டுகோளாகும். நாங்கள் ''எல்லாம் தெரிந்தவர்கள்'' என்ற நிலையில் எங்கள் கடமையைச் செய்து கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கே பேராசிரியர் சொல்லும்பொழுது, '' தவறு இருந்தால் நான் திருத்திக் கொள்கிறேன், மன்னிப்பும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,, என்று அவரே சொல்லும்பொழுது என்னைப் போன்றவர்கள் தவறு செய்து விட்டால் நான் செய்தது தவறு என்று சொன்னாலும், திருத்திக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னாலும், மன்னிக்கப்பட வேண்டியவனாக நான் இருந்தேனேயானால் என்னை மன்னியுங்கள் என்று கேட்பதும், அவரைவிட எனக்கு மோசமான காரியம் என்று தோன்றவில்லை, அவரே செய்வார் என்று சொல்லும்பொழுது நான் அதைச் செய்யக்கூடிய அளவில் தான் இருக்கிறேன் என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள் பலருக்குச் சில நேரங்களில் கோபம் வர வேண்டிய நிலையில் நிகழ்ச்சிகள் இடைக்காலத்தில் நடந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதையும், அந்த நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்க முடியாமல் நடந்து விட்டதற்கு எந்தச் சூழ்நிலை உதவிற்று என்பதையும் அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையோடு சிந்தித்துப் பார்ப்பார்களேயானால் எங்கள் மீது அவர்கள் அனுதாபம் கொள்வார்களே தவிர எங்கள் மீது ஆத்திரப்படுவதற்குக் காரணம் இருக்காது என்பதை நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

தொழிலாளர் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே இல்லையே என்பதிலே எல்லோருக்கும், குறிப்பாக, சி.பி. எம்., சி. பி. ஐ., மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் அதிலே குறையிருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. முதலிலேயே சொன்னேன், இந்த ஆளுநர் உரை இந்த இடைக்காலத்தில் எப்படி வந்து விட்டிருக்கிறது என்பதையும், இனி என்ன செய்யப் போகிறது என்பதைப்பற்றியும் சிந்திக்கும்பொழுது, நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லிவிட்டு அதற்குப்பிறகு இங்கே

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பும் வரவு-செலவுத் திட்டம் வெளிப்படுத்தப்படும்பொழுது இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கின்ற சந்தேகங்கள் குறையும் அல்லது எங்களுக்குச் சந்தேகங்களை உண்டு பண்ணி எங்களைத் திருத்த முடியுமென்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

நாங்கள் கொண்டு வர இருக்கின்ற சட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு முன்னால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும், அல்லது எங்கள் கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்று கூட நான் சொல்வேன், அவர்களுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது, அவர்கள் ஏதாவது திருத்தங்களைச் சொன்னால் கூட, அவைகள் உண்மையிலேலே நடைமுறைக்கு ஒத்து வரக்கூடியது என்று இருக்குமேயானால், கண்டிப்பாக நாங்கள் அதை ஏற்போம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

(மாலை 5·10)

தொழிலாளர்களைப் பற்றி, ஒரு கொள்கையை மட்டும் நான் இங்கே தெளிவுபட சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு பிரச்சினைகளை முன் வைத்து தொழிலாளர்களையும் தொழில் தகராறுகளையும் நான் கவனிக்க, சந்திக்க விரும்புகிறேன். ஒன்று, உற்பத்தி பெருக்கு அதிகமாக வேண்டுமே தவிர உற்பத்தி குறையக் கூடாது என்பதிலே எனக்கு அதிக அக்கறை உண்டு என்பதும், இதைச் சொல்வதால் மற்றவர்களுக்கு அந்த அக்கறை இல்லையென்ற அர்த்தம் ஆகாது என்பதும் என்னுடைய எண்ணம் என்ன என்பதை நான் வெளியிடுகிறேன் என்பதையும் அதற்குப் பொருளாகக் கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில், தொழிலாளர்களுடைய உரிமை பறிக்கப்படுகிறது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபொழுது இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் தனித் தன்மை வாய்ந்த முறையில், தனிப்பட்ட முறையில், கையெழுத்து வாங்கி ஒவ்வொரு தொழிலாளியாக, தொழில் அதிபர்கள் வேலைக்கு வாங்குவது போல் அல்லது ஏழ்மையைப் பயன்படுத்தி அவர்களை அடிமையாக்குவது போல், வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிற முறையை இந்த அரசு உண்மையிலேயே வெறுக்கிறது என்பதையும் அதை ஆதரிக்க நாங்கள் நிச்சயமாக எங்கள் உள்ளத்தோடு, மனத் திருப்தியோடு தயாராக இல்லையென்பதையும் எங்கள் கொள்கையாக நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆனால், சில இடங்களில் நடைபெறுகின்றனவே என்று கேட்டால் சில தீர்ப்புகள் அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் வெவ்வேறு மாநிலங்கள், வெவ்வேறு வகையிலே பலரைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள தயாராக இருக்கிற நிலையிலும் நாங்கள் அதை விட்டுக்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

கொடுக்கவும் முடியவில்லை. அதே சமயத்தில் எங்கள் கொள்கைக்கு நேர்மாறாக நடக்கும்போது அதைப் பொறுத்துக் கொண்டும் இருக்க முடியவில்லையென்ற சங்கடத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை ஒவ்வொருவரும் நம்ப வேண்டுமென்பது எனது பணிவான வேண்டுகோளாகும்.

ஆனால், இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் எப்படியாவது அதற்கு மாற்றம் கண்டு சங்கத்தின் மூலமாகத்தான், அதாவது தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாகத்தான் தொடர்பு கொண்டு தொழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறை வலுப்பட வேண்டுமென்றும் அது தான் இந்த நாட்டில் தொழிற் கொள்கையாக இருக்க வேண்டுமென்ற வகையில் தமிழக அரசு இதற்கு என்னென்ன வழிமுறைகளைக் காண முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு நாங்கள் முயன்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இங்கே உத்தரவாதமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதிலிருந்து தொழிலாளர்கள் பிரச்னையில் நாங்கள் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்வுக்கோ, அவர்களுடைய உரிமைக்கோ குறுக்கே நிற்க விரும்பவில்லையென்பதையும் சூழ்நிலையின் விளைவு சில வழக்கு மன்றங்களின் தீர்ப்பு பாதகமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே சொல்வதையும் விவரம் தெரிந்த தலைவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள், உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

அதே போல், விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு கொள்கையை நான் இங்கே வெளியிட்டுத் தீர வேண்டும். விவசாயிகளுக்காக அதிகமாக மேடையிலே பேசியவன் நான் என்பதையும் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் தேவை என்பதைப்பற்றி பல ஆண்டுகளாக நான் பேசிய பேச்சுக்கள் ஏடுகளிலே இருப்பவற்றை மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்துப் பார்க்க வாய்ப்பிருந்து படித்தால் நான் என்னென்ன சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதற்காக மட்டுமல்ல, நிறைவு படுத்திக் கொள்ளவும் உதவியாக இருக்கும்.

அதை இந்தத் தமிழக அரசு செய்யக் கூடாதா என்றால், செய்வதற்காக எந்தெந்த வகையில் நாங்கள் முயல வேண்டுமோ அந்த வகையில் தொடர்ந்து செய்து வருகிறோம். வருகின்ற 24, 25 ஆம் தேதிகளில் நடைபெறயிருக்கிற என்.டி.சி. மீட்டிங்கில் நான் கலந்து கொள்ள இருக்கிற நேரத்தில் இவைகளைப் பற்றி, விவசாயிகள் பிரச்னைகளைப் பற்றி, தமிழகத்தினுடைய கருத்து அங்கே எடுத்து வைக்கப்படும் என்பது மட்டுமல்ல, இதுபோன்ற விவசாயப் பிரச்னைகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பிரச்னைகள் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஒருசில மாநிலங்கள், அந்த மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் என்ற வகையில் நாங்கள் கலந்து உரையாடி அதன் பிறகு 24, 25–ம்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தேதிகளில் எங்கள் கருத்தை ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்ல இருக்கிறோம் என்ற நிலையில்கூட நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதை இங்கே தமிழக அரசின் கொள்கை என்பதோடு மட்டுமல்ல, இந்த முயற்சியை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் மீது போடப்பட்டு இருக்கும் வழக்குகள் வாபஸ் வாங்கப் படவில்லையே, சில தொழிலாளர்களின் மீது போடப் பட்டு இருக்கும் வழக்குகள் பின்வாங்கப்படவில்லையே என்பதெல்லாம் தொழிலாளர்கள் பிரச்னையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு மன வருத்தத்தைத் தரும் என்பதை நான் உணராமல் இல்லை. வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்களை விடுதலை செய்வது எப்படி என்று நான் பிரச்னையை எடுத்து வைத்து அதைப் பற்றி நான் பல முறை பேசி இருப்பதை மாமன்றம் மறந்து இருக்காது என்பதையும் என்னுடைய முதல் சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில் நான் சொன்ன கருத்துக்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்திக் கொண்டால் நான் என்ன கருத்தோடு இருக்கிறேன் என்பதை இங்கே உள்ளவர்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதையும் நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு விவசாயிகள் என்கிற பிரச்னை வருகிறபோது எல்லாம் இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் அரசுக்கு எச்சரிக்கை விடுவது போல் நல்ல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். ஒரு அரசியல் கொள்கை ஏதுமின்றி, வேறு எந்தக் கொள்கையும் இன்றி விவசாயிகளின் பிரச்னையை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளை என்னவோ எடுத்துச் சொல்கிற நிலைமையை உடனே தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், அதனுடைய விளைவுகள் எப்படி இருக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை நிச்சயமாக இந்த அரசு கவனிக்கும் என்று கூறி, அதற்காக இந்த அரசின் சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றிகூறிக் கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் நாங்களும் தீவிரமாக இதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம் என்றாலும், நான் முதன் முதலில் முதலமைச்சராக பதவி ஏற்ற உடனே இங்கே நான் குறிப்பிட்டதையும் மீண்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரி கொடுக்காதே என்ற பிரசாரம், வரி வாங்கும் அதிகாரிகளை தாக்கி, அடித்து துரத்தி, கட்டிப் போடுவது போன்ற நிலைமைகள் நாட்டிலே இருக்குமானால் அது ஒரு வேளை ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய மனதிலே ஏற்பட்டு இருக்கிற ஆத்திரத்தின் விளைவாக இருக்கக் கூடும் என்றாலும் கூட, சட்டம் ஒழுங்காக மக்கள் மத்தியில் செயல்படுத்த முடியாத நிலையை உருவாக்குகிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களை அரசு மன்னித்து விட்டு விடவேண்டும் என்பதை இங்கே இருக்கும் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் யாரும் நிச்சயமாக ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டு ஒரு அரசு இருக்கும் என்றால் அந்த அரசு உண்மையிலேயே

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

சட்டத்தைக் காப்பாற்ற விரும்பவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் சட்டத்தின் மதிப்பை பின்னாலே வருகிற எந்த அரசும், அது 25 ஆண்டு காலத்திற்குப் பின் வந்தாலும் சரி, இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலே வந்தாலும் சரி, இதே நிலைமை ஏற்படுவதற்கு வெவ்வேறு காரணங்கள் ஏற்படும் என்பதை இங்கே நான் குறிப்பிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயப் பிரச்னை என்ற பெயரி நியாயம் இருந்தாலும் கூட இந்த வன்முறை நிலைமைகளை, அராஜகத்தை, தவறான காரியங்களை செய்ய மக்களைத் தூண்டி விடுவதற்கு அவர்களுக்கு துணிச்சல் உண்டாக்கும் என்பதும் அதனுல் இந்த நாட்டின் ஜனநாயக வளர்ச்சி வேகம் குறைந்து விடும் என்பதும் கொஞ்சம் வேதனையோடும் வேறு வழியின்றியும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த வகையில் தமிழக அரசு அப்படிப்பட்ட கொள்கை பிரச்சாரங்களை அனுமதிக்காது என்பதையும், இந்த மாமன்றம் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். ஆனாலும் ஏழை எளிய விவசாயிகள் எத்தனை நாளைக்கு அவர்கள் பட்டினி கிடக்க முடியும், அவர்கள் வாழ்க்கைக்கு என்னவெல்லாம் உத்தரவாதம் என்கிற கேள்விக்கு இந்த அரசு பதில் சொல்லியாக வேண்டும்.

(மாலை 5·20)

ஏழைகளுக்காக ஒரு அரசு தேவை என்று சொல்லி, ஏழைகளுடைய, பெரும்பான்மை மக்களுடைய, வறுமைக்கோட்டிற்கும் கீழே உள்ளவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அவர்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல், திட்டமிடாமல் இருப்பது நிச்சயமாக தமிழக அரசுக்கு மட்டுமல்ல; எந்த அரசுக்கும் உகந்ததாக இருக்க முடியாது; ஒரு தவறான கொள்கைக்குச் சொந்தக்காரர்களாகி விடுவோம் என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

அந்த வகையில் ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் இதுவரையில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், கடன்காரர்களாகி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தமிழக அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. சென்ற முறை நான் டில்லிக்கு சென்றபோது கூட இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன் என்பதையும் மீண்டும் இதைப்பற்றி பேச இருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசு குறித்த விலைக்கே ஏன் அரசே எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டால் 50 லட்சம் டன் அரிசிக்கு எத்தனை கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் தான், அதை எந்த நிர்வாகத்தின் பெயரால் எப்படி வாங்க முடியும், எப்படித் திருப்பிக் கொடுக்க முடியும், அதை எப்படி காப்பது என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தால் அது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல என்பதை இங்கே இருக்கிற மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தெரிந்துகொள்வார்கள்.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதோடு எங்கே வேண்டுமென்றாலும் அரிசியை எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்ற நிலையை ஏற்படுத்திவிட்டு, தற்காப்புக்காக 20 சதவீதத்தை அரசுக்கு தர வேண்டுமென்ற ரீதியில் இருக்கிறதே தவிர, அது கூட ஓரளவுக்குப் பிறகு நிறுத்தப்பட இருக்கிறது என்பதை அரசின் சார்பிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே குறிப்பிட்டவர்களிலே வேடிக்கையாக பேசியவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் இல்லாவிட்டாலும் அப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் எடுத்து வைப்பதிலே ஆர்வமுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விருப்பம் நல்ல நோக்கத்தோடு இருந்தாலும் அது பிறர் மனதைப் புண்படுத்தும் வார்த்தையாக இருக்கலாம். ஆனால் நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. இருந்த போதிலும் இந்த மாமன்றத்திலே பேசுகின்றவர்கள் வேண்டுமென்றே சில பிரச்சனைகளை உருவாக்கி, இங்கே பேசுவது என்பது ஒரு மரபாக ஆகவேண்டுமானால் அது நிச்சயமாக இந்த மாமன்றத்தின் மரியாதையைக் கெடுத்து விடும்; இதுவரை இருந்த தகுதிக்கு உகந்ததாக இருக்க முடியாது. அதை நினைத்துப் பார்க்ககூட முடியவில்லை: ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. இருந்தாலும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தமிழக அரசின் சார்பாக ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். கொள்கையை கொள்கை விளக்கங்களை நாம் இங்கே பேசுவோம். அதை மனதிலே பதியக்கூடிய வகையில் பேசுவோம். கடுமையான வார்த்தையைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தாலும், அப்படி பேச வேண்டுமென்ற எண்ணம் யாருக்காவது இருந்தால் அப்படித்தான் பேச வேண்டுமென்று நான் முடிவு செய்திருக்கிறேன் என்று சிலர் நினைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்; மற்றவர்களும் அப்படிப்பட்ட பேச்சைப் பேச வேண்டிய நிலை ஏற்படுமானால் அது எங்கே கொண்டுபோய் விடும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கடுமையான வார்த்தைகளைப் பயன் படுத்தினாலும் கண்ணியக் குறைவு ஏற்படாமல், பிறர் மனது புண்படாமல் பேசுவதாக இருந்தால் அது வரவேற்கக் கூடியதாக இருக்கும். குறை சொல்வதிலே கூட கண்ணியத்தோடு சொல்ல முடியும்; நல்ல சொற்களிலே சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் இங்கே எவ்வளவு வேகமாக வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தினார்கள், எவ்வளவு ஆவேசமாகப் பேசினார்கள் என்பதை நீங்கள் எல்லாம் பார்த்தீர்கள். அதே நேரத்தில் அவருடைய பேச்சிலே எங்கும் கண்ணியக் குறைவான வார்த்தைகள் இல்லை. கோபமாக சொன்னாலும் சிரித்துக்கொண்டே சொல்லி, அவருடைய கருத்தை மற்றவர்கள் மனதிலே பதியக் கூடிய அளவுக்கு பொறுமை இழக்காமல் பேசினார்கள். குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லும் போதும் வார்த்தை தவறவில்லை.

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

இங்கே இராஜாஜி அவர்கள் இருந்தபோது எப்படியெல்லாம் குண்டு வெடித்தார் என்பதையும், வழக்குகள் போடப்பட்டன என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி, இருந்தபோதிலும் அவர்கள் தன்னை விடுதலை செய்தார்கள் என்று கூறினார்கள். நான் உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். அப்போது அவர்களுக்கு என்ன வயது இருக்கும் என்று தெரியாது. ஒரு வேளை இராஜாஜி நினைத்திருப்பார். இந்த குழந்தை செய்திருக்க மாட்டான், அல்லது யாரோ செய்து விட்டு பழியை இவன் மேல் போட்டிருக்கலாம் என்று நினைத்து விடுதலை செய்திருப்பார். இப்போது கூட, அவர் தான்தான் செய்தேன் என்று சொன்ன பிறகு கூட அவர் செய்திருப்பாரா என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர் பழகுகின்ற முறை, மாமன்றத்திலே நடந்து கொள்கின்ற விதம் அமைந்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில் தன்னுடைய உரிமையையும் விட்டுக் கொடுக்காமல், தன்னுடைய கொள்கையையும் விட்டுக் கொடுக்காமல், பிறர் மனதிலே கருத்துக்களை பதிய வைக்கின்ற முறையை எண்ணிப்பார்க்கும் போது அதைப்போல அனைவரும் மரபை காத்து, நல்ல பெயரை காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் உமாநாத் அவர்கள் கருத்தை இங்கே குறிப்பிட்ட பிறகு ஒன்றை நான் இங்கே சொல்லியாக வேண்டும்.

வன்முறையிலே ஈடுபடுபவர்களை நிச்சயமாக வழக்கிலே இருந்து விடுவிக்க முடியாது என்றாலும், அவர்கள் மீது இருக்கின்ற வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க முடியாது என்றாலும் அப்படிப் பட்ட கொள்கையினை மாற்றிக்கொள்வது இயலாது என்றாலும் அவர் சொன்ன பிறகு ஒரு சில பிரச்சினைகளைப்பற்றி நான் மீண்டும் பரிசீலனை செய்வேன் என்பதையும் அதைப்பற்றி இந்த அரசு விரைவிலே நல்ல முடிவை சொல்வதற்கு முயற்சிக்கும் என்பதையும் இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன், யார் மீதும் தனிப்பட்ட வரையில் விருப்பு வெறுப்பு காட்ட வேண்டும் என்கின்ற வகையிலோ அல்லது ஏதாவது ஒரு பழி சுமத்த வேண்டும் என்கின்ற வகையிலோ நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பதை மட்டும் தயவுசெய்து நண்பர் மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் நம்புவார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஆளுநர் அவர்களது உரையில், இதுவரையில் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள் என்பது பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை என்று மிகத் தெளிவாகவும் அழுத்தம் திருத்தமாகவும், மனத்தைப் புண்படுத்தாத வகையிலும் பேராசிரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன், இந்த ஆட்சியிலே ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் என்றீர்களே, இப்போது 11 ஆயிரம் பேருக்குதான் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்கிறீர்களே, ஏன்

இந்த வேறுபாடு, முன் கூட்டியே திட்டம் போட்டுவிட்டு இதைச் சொல்லியிருக்கக்கூடாதா என்று அவர்கள் கேட்டார்கள், இது நியாயமான ஒரு கேள்விதான், இதற்குப் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். இவைகளை எல்லாம் ஆளுநர் உரையிலேயே சொல்லவேண்டும் என்றால் ஒரு நீண்ட பிரசங்கம் போல் ஆகிவிடும் என்பதால் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இருப்பினும் நான் அவைகளில் ஒருசிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் உரையிலே அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒரு லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டாக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. என்னிடம் இருக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களின்படி முதல் 9 மாதத்திலே அதாவது 31-12-78 வரை இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு உள்ளது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பட்டு வளர்ப்பு திட்டத்தின் மூலம் 29 ஆயிரம் பேர்களுக்கும், கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் மூலம் 9 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் சிறு தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலம் 58 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் ஆக 1 இலட்சத்து 30 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இலட்சம் பேர்களுக்கு என்று சொன்னோம். ஆனால் இலட்சத்து 30ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லும் போது நமது பேராசிரியர் அவர்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் இன்னொன்றையும் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. சில நேரங்களில் சில கேள்விகள் எழும்பும்போதுதான் உண்மைகள் வெளி வருகின்றன. ஆகவே இப்படி அனுபவம் மிக்கவர்கள் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைப்பது இந்த அரசுக்கும் இந்த அவைக்கும் நல்லது என்பதை நான் மன நிறைவோடு சொல்லி அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு பயன்தரும் முயற்சியாக குத்தகையை 40 சதவிகிதத்திலேயிருந்து 25 சதவீதமாகக் குறைக்க இவ்வரசு முடிவு எடுத்துள்ளது என்றும் இந்தச் சட்ட சபையில் அதற்கான திட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்கு நான் சொல்லுகின்ற ஒரு பதிலாகும். இதுமட்டும்தானா, கோயில் நிலங்கள் பற்றி என்ன சொல்கிறீர்கள் என்ற கேள்வி அவருடைய மனதில் எழுவது எனக்குப் புரிகிறது. இப்போது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற கடமைகளை நிறைவேற்றுவதோடு நாம் மக்களுக்கு என்ன சொல்லி இருக்கிறோமோ அதையும் நிறைவேற்றுவதற்கும், இந்த தமிழகத்திலே உள்ள மக்களுக்கு வீடு இல்லை என்கிற நிலைமை இல்லாத அளவுக்கு நாம் அனைவரும் சேர்ந்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முயற்சிப்போம் என்றும் அப்போது இதை நிறைவேற்றுவது சுலபம் என்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் மாண்புமிகு துரை முருகன் ஒரு சில கேள்விகளைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், அதாவது ஓவர்சீஸ் எம்ப்ளாய்மென்ட் கார்ப்பரேஷன் என்ற அமைப்பு பற்றி அவர்கள் கேட்டார்கள். ஓவர்சீஸ் மேன் பவர் கார்ப்பரேஷன் என்ற அந்த அமைப்பு வெளி நாடுகளிலே இருக்கின்ற கம்பெனிகளோடு தொடர்பு கொண்டு அங்கிருக்கககூடிய வேலைவாய்ப்பினை அறிந்து இங்குள்ளவர்களை தக்கமுறையில் அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5.30)

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 40-ஐ 25 ஆகக் குறைத்து இருப்பதாக, அதை அறிவித்திருப்பதாக, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க இருப்பதாக குறிப்பிட்டார்கள். அதேபோல் கோவில் நிலங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இதை இரண்டாகப் பிரித்துப் பார்க்கவேண்டும். கோவில் நிலங்கள் என்று சொல்லும்போது கோவில் நிலங்களுக்கும் அது பொருந்தும் என்று சொன்னாலும் கூட அதே நேரத்தில் கொடுக்க வேண்டியவர்கள் கோவில்களுக்குக் கொடுத்தால் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை அதற்கும் சேர்த்து கொண்டுவருவதற்கு இந்த அரசுக்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்காது என்று திரு. கிட்டப்பா அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : ஓவர்சீஸ் கார்ப்பரேஷன் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது எப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது எவ்வளவு பேர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள், யார் அதை நிர்வகிக்கிறார்கள் என்பது போன்ற விளக்கங்கள் கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் நேரத்தை வீணாக்கவேண்டாம் என்பதற்காக ஒட்டுமொத்தமாகப் பதில்சொல்லிக் கொண்டு போகிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்போது எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசுங்கள், எவ்வளவு மணி நேரம் வேண்டுமானாலும் பதில் சொல்கிறேன் என்பதை நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வருவாய்த் துறை பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழ்நாடு நிலச்சீர்த்திருத்தம் 5-வது விதிப்படி உபரி நிலங்களை யார் யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்றால் கீழ்க்கண்டவாறு கொடுக்கலாம். உபரி நிலத்தை குத்தகைக்கு உழுபவர்கள், நிலச்சீர்த் திருத்தச் சட்டத்தினால் இப்போது முற்றிலும் இழந்தவர்கள், மூன்று ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள், நிலம் இல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட அல்லது பின்தங்கிய

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம், ஜி. இராமச்சந்திரன்]

விவசாயத் தொழிலாளர்கள், இராணுவத்தினர், நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள், மூன்று ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குக் குறைவாக குத்தகை நிலம் உள்ளவர்கள். பர்மா, சிலோனிலிருந்து வந்த அகதிகள், நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள். மேலே குறிப்பிட்ட விதிப்படி நிலம் இல்லாத விவசாயத் தொழிலாளர்கள். ஆக, உபரி நிலங்கள் இந்த வரிசைக் கிரமப்படி கிடைக்கும். இன்னும் சில திட்டங்கள், விவசாயிகளுக்கு மொத்த விளைச்சலில் 75% விவசாய வாரம் என்று பிடித்துக்கொள்ளவும், 25% நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் குத்தகைத் தொகையாக நிர்ணயிக்கவும் அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். ஆளுநர் அவர்களது உரையில் பலவற்றைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்பதுபற்றி பலருக்குக் குறையிருந்தாலும் சில நண்பர்களுக்குள்ள சந்தேகத்தைத் தீர்க்கவேண்டிய கடமை என்ற வகையில் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாட்டுடமையாக்கும் கொள்கையை நாங்கள் கைவிட்டுவிடவில்லை. சிறிய மாவட்டம், நீலகிரி மாவட்டத்திலிருந்து ஆரம்பித்து மாவட்டம் மாவட்ட மாக நாட்டுடைமையாக்கும் சட்டத்தை 1973-ல் கொண்டுவந்து நீதிமன்றத்தின் தடை உத்தரவு இருப்பதால் நிறுத்தப்பட்டு 76 வரை வழக்கை விரைவில் முடிக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வில்லை (பேருந்துகள்.) தற்போது இந்த அரசு எடுத்த முயற்சி காரணமாக அந்த வழக்கு உச்சநீதிமன்றத்திற்கு வந்துள்ளது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று, ஒரே நேரத்தில் கொண்டுவர வாய்ப்பு இருந்தும் ஆனால் நீலகிரியில் மட்டும் கொண்டுவரப்பட்டு மற்ற மாவட்டங்களில் கொண்டு வர முடியாமல் போனதற்குச் சட்டம் தடுத்தது என்று சொன்னாலும் எப்படியோ எண்ணம் நல்ல எண்ணம்தான்— அதுவும் இந்த அரசின் கொள்கைதான் என்று குறிப்பிட விரும்பு கிறேன். ஆகவே அதைப் பற்றி இங்கே கூடுதலாக சொல்லாமல், மினி பஸ்கள் விடுவது என்னவாயிற்று என்ற கேள்வியை எழுப்பினார்கள்.

தமிழ்நாட்டில் இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு.. (குறுக்கீடு) கனம் காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்கும் பதில் சொல்லுகிறேன். தமிழ்நாட்டில் முதன்முறையாக எத்தனைக் கிராமங்களுக்குப் பஸ் வசதியில்லை என்பதையும், எத்தனைக் கிராமங்களுக்குச் சாலை வசதியில்லை என்பதையும் கணக்கிடப்படவேண்டும் என்று கருதி விரிவான சர்வே நடத்தப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில், வட ஆற்காடு, மதுரை, கோயம்புத்தூர், தர்மபுரி, தஞ்சை போன்ற இடங்களில் 44 மினி பஸ்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 700 மினி பஸ்கள் தொடர்ந்து விடுவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

மற்ற புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் இப்போது சொல்லிக் கொண்டு நேரத்தை வீணாக்க நான் விரும்பவில்லை. இந்த அரசு வழக்குமன்றத்தில் இருக்கின்ற வழக்குகளிலோ அல்லது அதிகாரிகளைத் தடுப்பதின் மூலமாகவோ நிர்வாகத்தில் நீதியில் குறுக்கிடுகிறார்கள் என்கின்ற குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நான் ஒன்றைப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் நடக்காது, எப்படிப்பட்ட நிலையிலும் இதில் ஈடுபடத் தயாராக இல்லை என்பதையும், எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் முதலில், மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதையும் மீண்டும் மீண்டும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதைக் குறிப்பிடும்போது. நண்பர் சிந்தன் அவர்கள் தாக்கப்பட்டது பற்றி எடுத்துக்கூறியிருந்தாலும், அவர் எப்படி தாக்கப்பட்டார். எபபடி வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்றது, தீர்ப்பு எப்படி வழங்கப் பட்டது என்பதும், அப்படித் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதற்கு என்னென்ன காரணங்களால் தீர்ப்பு அவ்வாறு அளிக்கப்பட்டது என்பதையும் நாம் அறிவோம். முதலில் தாக்கியவர்களின் யார் என்பதை அடையாளம் காட்டிய அதிகாரிகள் மேல்கோர்ட்டுக்குப் போனவுடன் அவர்களே அடையாளத்தை காட்ட முடியவில்லை என்று சொன்ன காரணத்தால் அந்த வழக்கு தோல்வி அடைந்தது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், இதை அதிகாரிகளாக செய்தார்களா, அல்லது வேறு யாராவது வெளியில் உள்ளவர்கள் அப்படி சொல்ல செய்தவர்கள் யார் என்பதை தெரிந்த வரையில் சொல்ல முடியாது என்றாலும் இப்படி மாறுபட்ட அளவுக்கு இந்த அரசு எங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் அனுமதிக்க மாட்டோம், அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபட மாட்டோம் என்பதை நான் உறுதியாகக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை நீங்கள் நம்ப வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோளாகும்.

வழக்குகள் என்பதும், அதிகாரிகள் என்பதும், நான் முன்பே குறிப்பிட்டிருப்பது போல் இன்று தொடங்கியது அல்ல. நீண்ட காலமாக இருக்கின்ற அதிகாரிகள் காங்கிரஸ் காலத்திலிருந்து பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் காலத்திலிருந்து பணியாற்று கின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் காலத்தில் பணியாற்றுகின்றவர்களும் இருக் கின்றார்கள். அதற்குப் பிறகு சேர்க்கப்பட்டவர்களும் இருக்கலாம். இப்படி சேர்க்கப்பட்டவர்களும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிலை மையில் அதிகாரிகள் தவறு செய்தார்கள் என்றிருந்தால், அந்த அதிகாரிகளைச் கண்டிப்பதற்குரிய நியாயமான சட்டம், அல்லது அதிகாரம் இருந்தாக வேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொய் வழக்கு போடுதல் என்கின்ற முறை, கட்டாயமாக மாற்றியாகவேண்டும், நிறுத்தியாக வேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை.

அதைப்போலவே, மதுவிலக்கைப்பற்றி சொல்லும்போது, பணத்தைக் கொடுக்கின்றார்கள், அது யார் என்று தெரியவில்லை என்பதையும், அப்படிப்பட்டவர்கள் நல்ல பணவசதியுள்ளவர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள், ஏழைகள் தான் சிக்கிக்கொள்கிறார்கள் என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துச்சொல்லும்போது, ஒன்றை மனதில் பதிந்து கொள்ள வேண்டும், பதிய வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களையும் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கும் வகையில் ஏதாவது சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால், அதற்கு எப்படிப்பட்ட, சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், அல்லது எப்படிப்பட்ட, எவ்வித முறைகள் இருந்தால், இதைத் தடுக்க பயன்படும் என்பதை பற்றியும் நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நான் உண்மையிலேயே இதைப்பற்றி தீவிரமாக சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்பதையும் இங்கு வெளியிட விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5.40)

சில மரியாதைக்குரிய மாமன்ற உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒரு கோடி பேர்கள் குடிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு—பேராசிரியர்) மன்னிக்க வேண்டும், பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதிலே 50 லட்சம் பேர்கள் பழக்கப்பட்டவர்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்வதெல்லாம். அவர்கள் எப்படி நம்பி சொல்லுகின்றார்களோ, அவர்களை நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் இந்த குறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதிலே எனக்கு நிச்சயமாக நம்பிக்கை உண்டு, நான் அவர்களுக்குச் சொல்வது, ஒரு கோடி பேர்களோ அல்லது எத்தனை கோடி பேர்களோ என்று கணக்கிடுவதற்கு முன், இதை நாம் கண்டு கொண்டால் நல்லதென்று நம்பினேன். அந்த வகையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் இதிலே ஒருங்கிணைந்து இதை செயல்படுத்துவதற்கு வெற்றிகரமாக உதவினால், நாம் சட்டத்தை அதற்கேற்ப அமைத்து, அனைத்துக் கட்சிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து உழைத்தால், நிச்சயமாக அண்ணாவின் கொள்கை, நமது அரசின் கொள்கை, முன்பிருந்த அரசின் கொள்கை வெற்றி பெறும் என்பதிலே சிறிதும் சந்தேகமில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக புது சட்டம் சம்பந்தமாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, என்ன நடக்கிறதென்றால், இதற்கு முன்னாலே இருக்கிற சட்டத்திலே மினிமம் தண்டனை 3 மாதங்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி குறைந்த பட்சம் 3 மாதங்கள் என்று இருந்தும்கூட, பரவலாக கோர்ட்டுகளில் 1 மாதம் தான் போடுகிறார்கள். அதையும் மீறி இந்த மாதிரி 6 மாதங்கள் ஒரு வருஷம் என்று போடுவது எதற்காக?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதற்குத் தான் உங்கள் யோசனையை, அனுபவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில், இதுபற்றி திருத்தங்கள் வரும்போது அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இருக்கிறோம். முன்னாலே இருந்த சட்டத்தில் ஒரு விதி இருந்தும், பழக்கத்தின் காரணமாக, அனுமதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக இப்படி விட்டுவிடுகிறார்கள், ஆகவே, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். உங்கள் எண்ணத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்தி, உங்கள் யோசனைகளையும் கொடுத்து, சரியாக இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்கினால், நமது அனைவருடைய நல்ல நோக்கம் நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மறைந்த இராஜாஜி அவர்கள் இருந்த காலத்தில் இருந்து, இதுவரை எப்படியெல்லாம் இது நடைபெற்று வந்தது, அது மீறப்பட்டு எப்படியெல்லாம் இது அதிகமாகி இருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை நான் கவனித்தபோது, எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் குடிப்பவர்கள் அதிகமாகி விட்டார்கள் என்பதைவிட, குடிப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை வெளியிலே தெரிய ஆரம்பித்து விட்டது என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியே அதிகமாகியிருந்தாலும், சட்டம் வந்தபிறகு, தெருவிலே சண்டை சச்சரவுகள், குழப்பங்கள் குறைந்திருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியிலே வந்திருக்க முடியாது. அந்த எண்ணம் மக்களுக்கு வந்திருக்கிறது என்பதை கிராமப்புறங்களிலே உள்ள மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். சில இடங்களில் பண வசதி உள்ளவர்கள், மிகுந்த பண வசதி உள்ளவர்கள், ஒரு கிராமத்திலே தங்களுடைய சொந்த ஓர் அரசு போல் நினைக்கிறவர்கள், இந்தத் தேதியில், இந்தக் கிழமையில் வந்து சாராயத்தை காய்ச்சிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லு கின்ற அளவுக்குக்கூட, அப்படிச் செயல்படுகின்றார்கள் என்ற செய்தி வரும்போது, சட்டம் அவர்களைத் தொட முடியாது என்ற ஒரு காரணமே தவிர, அவர்கள் சட்டத்திலே இருந்து, தண்டனையிலே இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்க முடியாது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புதிய சட்டம் வருவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால், யார் யார் இதிலே ஈடுபட்டுச் சாராயம் காய்ச்சுகிறார்கள் என்ற பட்டியல் என்னிடம் இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும், அதை நான் வெளியிடப் போகிறேன் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இதுவரையிலே அந்தப் பட்டியல் வெளியிடவில்லை. புதிய சட்டம் வந்த பிறகு, அந்தப் பட்டியல் காவல் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டதா, அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்பதை அன்பு கூர்ந்து தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

1979 பிப்ரவரி 16]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரங்கநாதன் அவர்கள் கேள்வி நியாயமானது. அந்தப் பட்டியலை நான் கொடுக்காமல் இல்லை, ஒரு சிலரிடம் கொடுத்தேன். அந்தப் பட்டியலை நான் கொடுத்த பிறகு அந்த அதிகாரிகள் அங்கு செல்வதற்கு முன்பாகவே அவர்களுக்குச் செய்தி தெரிந்துவிட்டது. ஆகவேதான் அதை மேலும் வெளிப்படையாகச் சொல்லவில்லை. ஆகவே, அவர்களைக் கண்காணிக்கக்கூடியவர்களையும் உள்ளடக்கி சட்டம் உருவாக்கப்படவேண்டும். அது வந்தால், இந்த நிலைமைகள் மாற்றப்படும். முன்னாலே சொல்வார்களே 'மாமூல்' என்று அப்படிப்பட்ட ஒரு சிலரும் இன்னமும் இருக்கிறார்கள். பதவியிலும் இருக்கிறார்கள், பக்கபலமாகவும் இருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் நீக்குவதற்கு உரிய வகையில் சட்டம் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்தக் கொள்கை மக்களுக்குத் தேவை என்று நம்புகிற நாம், ஏழைகளுக்கு தேவை என்று நம்புகிற நாம், உடலைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எண்ணுகிற நாம், இவற்றையெல்லாம் உளமார ஏற்றுக்கொள்கிற நாம் ஒன்றுபட்டு செயலாற்ற வேண்டும், இப்படிப்பட்டவர்கள் அதிலே குற்றம் புரிய தைரியம் இல்லாமல் ஒதுங்குவதற்கு நிச்சயமாக சட்டம் வந்தால்—அவர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள் என்பதை விட அவர்கள் ஒதுங்கிவிடுவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று அத்தகைய சட்டம் இல்லை என்பதால் அவர்கள் துணிந்திருக்கிறார்கள். சட்டம் அவர்களையும் குற்றவாளியாக்கும் என்று இருந்தால் நிச்சயமாகத் துணிந்து இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் இறங்கமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து உங்களுடைய திருத்தங்கள், யோசனைகள், ஆகியவற்றையெல்லாம் சேர்த்து நல்ல முறையில் செயல்படுத்தக்கூடிய வகையில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களோடும் தொடர்பு கொண்டு செயல்படுத்தக்கூடிய நிலைமையை உருவாக்குவோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

முன்பு சொல்லப்பட்ட நிலைமைப் போல் எதிர்காலத்திலே உச்சமட்டக் கமிட்டி அமைப்பதைக்கூட இந்த அரசு நிச்சயமாக விரும்புகிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். சட்டத்தைப் பயன்படுத்தும்போது உண்மையான நோக்கத்தோடு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். வேறு எந்தக் காரணத்திற்காவும் விருப்பு வெறுப்புக்கேற்ற வகையில் பயன்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை வராமல், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள் கொண்ட குழு, அவைகளைக் கவனிக்கக்கூடிய வகையில் அப்படி தவறு செய்தால் எடுத்துக்காட்டக்கூடிய யோசனை சொல்லக்கூடிய குழுவாகக் கூட அமைப்பதில் இந்த அரசுக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்பதை மகிழ்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரிசி கொடுப்பதில் ஊழல் என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நான் ஒன்றைப் பணிவோடு சொல்லிக் கொல்கிறேன். எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு அதிகாரிகளைக்

கொண்டு ஆங்காங்கே இருக்கிறவர்கள், பிரமுகர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் அல்லது பொதுவான சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றைய ஏனைய கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இருந்து எந்த அளவுக்கு ஒத்துழைத்தார்களோ அந்த அளவுக்கு அதிகாரிகள் அந்தப் பணியைச் செய்திருக்கிறார்கள். கூடுமான வரையில் தவறுகள் நடந்துவிடக் கூடாது என்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு அமைச்சர்கள் முன்னிலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அந்த நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில தவறுகள் நடந்திருக்கலாம், நடந்திருக்காது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் வேண்டுமென்றே யாருக்கோ கொடுக்கக்கூடாது, யாருக்கோ கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அதிகாரிகள் அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. அப்படிச் செய்வதற்கு காரணமாக எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இருந்தாலும் நான் ஏற்கவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் பட்டியல் புதுப்பிக்கப்பட்டு வந்து கொண்டே இருந்தது. எங்களால் ஆன அளவுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டே வந்தோம்.

வெள்ளத்தின்போது இடம் இன்றி மக்கள் தவித்த காலத்தில் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளுடைய பாதுகாப்பில் எங்கெங்கு தங்கியிருந்தார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் தேவையான அளவுக்கு வசதியான நிலைமைகளை உருவாக்கித் தந்தோம். அவர்களுக்காக அரிசி மூட்டைகளைக் கொடுக்கும்போது அந்தந்தப் பட்டியலை வைத்துக் கொண்டு தாய்மார்களானாலும் ஆண்களானாலும் அந்தந்த அரிசி மூட்டையின்மேல் அவர்களை உட்கார வைத்து அதற்குப் பிறகு அவர்களுக்கு எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தவறு நேர்ந்திருந்தால் எடுத்துக் காட்டினால் நிச்சயமாக அரசு பரிசீலிக்கும். ஆனால் வெள்ளம் வந்தபோது குடிசைகளில் தங்க இடம் இன்றி கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகளுடைய பாதுகாப்பில் அவர்கள் கொடுத்த இடங்களில் தங்கியிருக்கிறவர்களுக்கு உணவுப் பொட்டலங்கள் வழங்கியபோது எடுத்த பட்டியல் அல்லாமல் புதியதாக எடுத்த பட்டியல்களையும் சேர்ந்து அவர்களுக்கும் அரிசி வழங்கப் பட்டிருக்கிறது.

(மாலை 5·50)

அது நியாயமாக இல்லாமல் பின்னால் ஒரு தவறான காரியத்தைச் செய்ய எல்லோரையும் தூண்டிவிடும் என்பதை மனத்திலே வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.....

திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்: முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றை நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறுக்கீடு என்று தவறாக எண்ண வேண்டாம். மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். சென்னை நகரத்திலே வெள்ளத்தால்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன்]

பாதிக்கப்பட்டபோது அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தங்குவதற்கு கார்ப்பரேஷன் சிப்பந்திகள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்தார்கள். ஆனால் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் அந்த அடிப்படையிலே சிலர் செயல்பட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவல்லிக்கேணியிலே பல பேர்கள் அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள். நான் நிரூபிக்க தயாராக இருக்கிறேன். கல்வீடு உள்ளவர்களுக்குக்கூட அரிசி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே உண்மையாகவே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரிசி வழங்கப்படவில்லை. தென் சென்னையிலே இன்றைக்கு அதற்காக ஜனதா கட்சியினர் உண்ணாவிரதம் இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். 90-வது வட்டத்திலே கட்சி அமைப்பாளர்களுக்கு, அந்த கட்சி அமைப்பாளர்களே 4 கார்டு என்றும் 10 கார்டு என்றும் வாங்கியிருக்கிறார்கள், இதனால் அவர்களுக்குள்ளேயே சண்டை ஏற்பட்டு காவல் நிலையத்திலே புகார் இருக்கிறது. அதேபோன்று 80-வது வட்டத்திலே இரண்டு அமைப்பாளர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே அவர்கள் சண்டை போட்டுக்கொண்டு அதுபற்றியும் காவல் நிலையத்திலே புகார் இருக்கிறது என்பதை நான் முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் அதையெல்லாம் பேசவேண்டாம் என்று தான் கருதினேன், ஆனால் அதையெல்லாம் பேசும்படியான நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டதற்காக நான் வேதனைப்படுகிறேன். நான் அது சம்பந்தப்பட்ட இந்தப் பட்டியல்களையெல்லாம் அவர்களுடைய கட்சித்தலைவரிடத்திலே கொடுத்துவிடுகிறேன்.

அவைகளைப் பரிசீலித்து, அவைகள் எப்படி நடந்திருக்கின்றன என்பதை அவர்களே முடிவு எடுத்துச் சொல்லட்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.....

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: சென்னை நகரத்திலே தான் வெள்ளம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கிறபோது அந்த நிகழ்ச்சிகளில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்ளக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள்கூட இல்லாமல் செய்திருக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: யாரையும் வரக்கூடாது என்று நாங்கள் சொன்னதாக நிரூபித்தால் அது எந்தக் குற்றமாக இருந்தாலும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். யாரும் கலந்து கொள்ளக் கூடாது என்று தடுக்கப்பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றிச் சொன்னால், அந்த அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். எங்கெங்கோ யார் யார் அரிசி வழங்குகிறார்கள். எங்கெங்கே

யார் துணிகளை வழங்கப் போகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் விளம்பரப்படுத்தித்தான் அந்த அமைச்சர்கள் அங்கங்கே சென்று வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் மாலையிலே சென்று வழங்கியிருக்கிறார்கள். இது அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல—. வேண்டுமென்றே அலட்சியப்படுத்துவோம் என்று நீங்கள் கருதியிருந்தால் இதுபோன்ற பொது நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடும் போது தயவுசெய்து சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், பங்குகொள்ள வரவேண்டுமென்றும் ஏதாவது மனக் கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதற்கு இந்த அரசு பரிகாரம் தேடத தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: நான் அதிகாரிகளைச் சொல்லவில்லை. என்னுடைய குறை. அமைச்சர்கள் விநியோகம் செய்யும்போது அந்தச் சட்டமனற உறுப்பினர்களாகிய நாங்களும் இருக்கின்ற முறையில் எங்களுக்கும் தகவல் கொடுத்தால் என்ன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னமோ ஒரு கத்தை காகிதத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடத்திலே கொடுத்தார்கள், நாங்களும் இந்த அவையின் பகுதிதான். ஆகவே அது எங்களுக்கும் தெரிந்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: காண்பிக்கக் கூடாது என்பதல்ல. எந்த, எந்தக் கட்சியினர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாமென்று நான் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறேன். யார், யார் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற பட்டியல் தரப்பட்டிருக்கிறது அதைத்தான் சொன்னேன். இதையெல்லாம், உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியாத ஒன்றை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞரிடம் காட்டவேண்டுமென்ற எண்ணமே எங்களுக்குக் கிடையாது என்பதையும் நீங்களும் எங்களுக்குத் துணை நிற்கக்கூடிவர்கள். தவறு இருந்தால் கண்டிக்கவேண்டியவர்கள் என்பதிலே எங்களுக்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோல ஒவ்வொன்றிலும் நாங்கள் எங்கள் கடமையைச் செய்ய எங்களால் முடிந்த அளவுக்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதையெதை எங்களால் செய்ய முடியவில்லையோ அவைகளை எங்களால் செய்ய முடியவில்லை என்பதை நிச்சயமாக வெளியிலே சொல்லுவோம், அதிலே வெட்கப்பட எதுவுமே இல்லை.

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சில நேரங்களில் ரெட் டேப்பிசம் என்று சொல்லுகிறார்களே அந்த சிகப்பு நாடா முறையில். அதனால் ஏற்படும் காலதாமதம் என்ன என்பதை எனக்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் நன்றாக அனுபவித்திருப்பார்கள். எனவே நான் அதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். அவைகளை மாற்றி ஒழுங்குபடுத்தி விரைவாகக் காரியங்களை ஆற்றக்கூடிய வகையில் அமைப்புகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெகுவிரைவில் அந்த மாற்றத்தை அவர்கள் செய்து தருவார்கள். அதை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, காரியங்களை விரைவாக நடத்தி நாங்கள் எங்கள் பணிகளை ஒழுங்காகச் செய்யப் பயன் படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அந்த வகையில் ஏற்பாடு செய் திருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர்-தலைமை)

நான் சேலத்தில் பேசிய ஒரு கருத்தைப்பற்றி இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேராசிரியர் அன்பழகனார் அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லும்பொழுது உளியால் அவர் காரில் தாக்கப்பட்டு. அவரது உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடிய செய்தி வருகிறபொழுது ஏன் அறிக்கை விட வில்லை என்ற குறையை அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சேலத்தில் நான் அதைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏனோ தெரியவில்லை, பத்திரிகை ஏடுகளிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற நண்பர்கள் ஒரு சில வற்றை அதில் மறைத்து விட்டார்கள். அது எனக்குச் செய்யும் நன்மை என்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இதைப்போன்றவைகளை ஏன் குறிப்பிடுவதில்லை என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

<u>திரு. க. அன்பழகன்:</u> தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர வர்கள் சேலத்தில் குறிப்பிட்டதைப்பற்றி ஒரு பத்திரிகை யிலே வந்த செய்தி மட்டுமல்ல, அங்கேயுள்ள தோழரைச் சந்தித்த பொழுதும் அந்தச் செய்தியை ஏதோ முதலமைச்சர் நம்பாததைப்போல உளிக் கதையெல்லாம் சொல்கிறார்கள் என்ற அந்தக் கருத்து வந்தது. புதிய கதை என்று சொல்லி விட்ட தற்குப் பிறகு அந்த அனுதாப உணர்ச்சி அதிலேயிருந்து பிறக்க வில்லை. அந்த அனுதாப உணர்ச்சி பிறக்கவில்லை என்ற இந்தச் செய்திதான் மக்களிடம் இவ்வளவு நாளும் பரவியிருக்கிறது.

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்:</u> தலைவரவர் களே, நான் எந்தந்த வகைகளிலே தாக்கப்பட்டவன், எந்த அளவிற்கு அந்த வேதனையைத் தெரிந்தவன் என்ற அந்த ஒரிமையோடு என்னால் பேசமுடியும். யாருக்கு என்ன ஆபத்து வந்தாலும் அதைப்பற்றி நான் என்ன நினைப்பேன் என்பது உவ்வொருவருக்கும் தெரியும்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

நான் அமெரிக்காவில் இருக்கும்பொழுதுகூட என் நண்பா ஒருவரிடத்தில் சொல்லி, அவருடைய நண்பரிடம் இதைச் சொல்லுங்கள் என்று நான் சொல்லியதை அந்த நண்பர் நிச்சயமாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார் என்று நான் சொல்லும் பொழுது, இவைகளையெல்லாம் எடுத்து வைக்கும் நேரத்தில் கொள்கை வேறுபாடு இல்லை என்ற நிலைமையிருந்தாலும், தொண்டர்களிடையே கட்சி வேறுபாடு என்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டு விட்டது என்பதையும், சிலநேரங்களில் கருத்துகளிலே கூட நடைமுறையிலும் நாம் வேறுபட்டிருக்கிறோம் என்ற நிலைமைகள் சிலருக்கு ஏற்பட்டு இருந்தாலும்கூட ஒரு உயிரை அழிப்பதன் மூலம் ஒரு கொள்கையை அழித்துவிட முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது என்பதை நான் சேலத்தில் குறிப்பிட்டு அண்ணா சொல்லியிருப்பதையும் நான் சொல்லி யிருக்கிறேன் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு கத்தியை வைத்துக்கொண்டு ஆயிரம் ஆட்களைக் கொன்றுவிட முடியும், ஆனால் ஆயிரம் கத்திகளை வைத்துக்கொண்டு ஒரு மனிதனுடைய உள்ளத்திலே இருக்கும் கொள்கையை மாற்றி விட முடியாது என்று அமரர் அண்ணா சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் அதே சேலம் கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். இதுவும் வெளிவரவில்லை. இதைப்பற்றியும் பேராசிரியரின் நண்பர் அவரிடம் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதைக்கூட மாற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

ஒன்றை நான் சொல்கிறேன், அன்பு உணர்ச்சி எல்லோர்க்கும் இருக்க வேண்டுமென்பதில் நான் பின் தங்கியவன் அல்ல என்பதையும், இன்னொருவரை அழித்துவிட்டால்தான் நாம் வாழ முடியும் என்ற கொள்கைக்கு நான் சொந்தக்காரன் அல்ல, என்னுடைய கட்சியும் அந்தக் கொள்கைக்குச் சொந்தம் அல்ல என்ற உத்தரவாதத்தை மட்டும் நான் துணிவோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆனால் ஆங்காங்கே சில பிரச்னைகள் எழும்பொழுது கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய கட்டத்திற்கு ஒவ்வொரு வரும் ஆளாகிவிடுகிறார்கள். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சி என்று சொன்னாலும், அரசியல் சூழ்நிலைக்கு நண்பர்கள் பொறுப்பாக இருந்தாலும் நாமும் அந்த உணர்ச்சிவசப்பட்ட நிலைமைக்கு ஆளாகிவிடுகிறோம். அந்த வகையில் சில பிரச்னைகளை நாம் சந்திக்கும்பொழுது வார்த்தைகள் வரலாம், ஆனால் கொலை முயற்சி என்பதை நாம் எப்பொழுதும் விரும்புகிறவர்கள் அல்ல, அதிலும் நான் அதை அனுபவித்தவன், பிறருக்கு அந்தத் துன்பம் வரக்கூடாது என்பதிலே அக்கறை உள்ளவனாக இருப்பேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 6.00)

அதோடு இன்னொன்றை நான் குறிப்பிட வேண்டும். இன்றைய தினம் காலையில் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்—யார் என்று நான் குறிப்பிட வேண்டாம், அவருக்கே தெரியும்—

கோபாலபுரத்திற்குப் போவோம் என்று சொன்னார்கள். பேசிய பேச்சு நாடாவில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது, தேவையென்றால் நான் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். நான் பேசிய பேச்சு இதுதான். நான் பேசிய பொதுக் கூட்டங்களில் அங்கங்கே அமளி ஏற்படுத்தப்பட்டது. நான் பொதுமக்களுக்கும் கட்சித் தோழர்களுக்கும் சொன்னேன், தயவுசெய்து நீங்கள் அமைதியாக இருங்கள், யார் அந்தக் குழப்பத்தை எழுப்புகிறார்கள் என்று மக்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றவகையில் நீங்கள் அமைதியாக இருங்கள், கல்லையோ, மண்ணையோ எறிபவர்கள் யார் என்பதை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த நீங்கள் அமைதியாக இருங்கள். வியாகத் அலிகானை சுட்டுக் கொலை செய்தவனைப் பொதுமக்கள், சுட்டுக் கொலை செய்தவன் யார் என்று அடையாளம் தெரியாத அளவுக்கு அடித்துவிட்டார்கள். நீங்கள் அதைச் செய்துவிடுவீர்களென்றால் சாட்சிக்கு ஆள் இருக்காது. இதைச் செய்வதிலே நமக்கு இலாபம் இராது, அப்படி நடப்பது நம்முடைய கொள்கையும் அல்ல என்று சொன்னேன். இந்தப் பேச்சுக்கும் ½ மணி நேரத்திற்குப் பிறகு எங்கு போனாலும் மக்களே தூண்டினார்கள் என்றால், இப்படியே நீங்கள் அனைவரும் அவரைச்சந்திக்க வேண்டுமென்று போவீர்களென்றால், எத்தனை போலீசார் போவார்கள். எத்தனை போலீசார் வந்து எத்தனைப் பேரைச் சுட்டுக் கொல்ல வேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னேன். அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் இரண்டு வார்த்தைகளை எடுத்துக் கொண்டு, எதற்காகப் பேசினேன் என்பதைப் பற்றி கொஞ்சங் கூட என்னை நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் சிந்திக்காமல், இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டும் சேர்க்கும்போது லார்ட் அமெரி மகாத்மா காந்தியைப்பற்றி தெரிவித்த கருத்துக்களைப் போல், இது தவறான கருத்துக்களெல்லாம் உருவாவதற்கு காரணமாகி விடுகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சந்தேகம் இருந்தால் பேசித் தீர்த்துக் கொள்வோம். நான் தவறு செய்திருந்தால், பேராசிரியர் சொன்னதைப் போல் திருந்தத் தயார், மன்னிப்பு கேட்டுக்கொள்ளவும் தயார். ஆனால், சொல்லாத ஒன்றை—பேசத் தெரிந்தவர்கள் நாலும் படித்தவர்கள், விவரம் தெரிந்தவர்கள்— மற்றவர்கள் சொன்னதை வைத்து ஒன்றுபடுத்துவது சரியாக இருக்காது.

இந்த அளவில் ஆளுநர் உரையில் பேச வாய்ப்பினை தந்த நேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக இன்னொரு கொள்கையை நான் சொல்லியாகவேண்டும். மாணவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள், மாணவர்களைக் கல்லூரிக்குள் புகுந்து மக்கள் தாக்கினார்கள் என்கிற பெயரில் ஆளுங்கட்சியின் தூண்டுதல் அல்லது ஆளுங் கட்சியினர் சிலர் ரவுடிகளைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு அங்கே போய் நடத்துகிற தாக்குதல் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள், நான் இங்கே பணிவோடு ஒரு நிலைமையை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இதைச் சொல்வதால் முன்பு நடந்தது, இப்பொழுதும் நடப்பது நியாயம்தான் என்கிற அளவில் அந்தக்

கருத்தைச் சொல்கிறேன் என்று நினைத்து விடக்கூடாது. மக்கள் பேருந்தில் பயணம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் மாணவர்கள் பிரச்னைக்கும், காவல் துறைக்கும் சம்பந்தம் கிடையாது. தொழிலாளர் பிரச்னைக்கும் மாணவர்கள் பிரச்னைக்கும் இடையில் என்று சொன்னால், இருவருக்குமிடையே ஒரு பிரச்னை ஏற்பட்டது. அது பொதுப் பிரச்னையாக மாறி குழப்பம் ஆகி விட்டது. அது வேறு விஷயம். ஆனால், ஒன்றும் அறியாத பொதுமக்களை, பேருந்திலே செல்லும்போது கல் எறிவது, தாக்குவது என்று வந்துவிட்டால், அது முறையாகிவிடுமானால், அதற்கு மாணவர்கள் ஆட்படுவதாக இருந்தால்கூட, பெற்றோர்கள், உடன்பிறப்புகள், அண்ணன்மார்கள் இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

இதற்காக, முன்னொருமுறை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இல்லாத நேரத்தில் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்த நேரத்தில், சென்னையில் நடந்ததை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். சென்னையில் ஒரு கல்லூரியில் மாணவர்கள் வெளியே பஸ்களையெல்லாம் தாக்கி குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு, பிரச்னை விபரீதம் அடைந்தபொழுது, பக்கத்திலே குடிசையிலே, மற்ற இடங்களிலே இருந்த பொதுமக்கள் வந்து தாக்கினார்கள். போலீசார் குறுக்கிட வேண்டி வந்தது என்பதையும் இது ஆளுங் கட்சியாக இருக்கும்போது கெட்டபெயர் ஏற்படுத்த வேண்டுமென் பதற்காக செய்யப்படுவது என்பதையும் அது ஒரு நியாயமான, பொதுவான மரபாகி விடுமோ என்றும் ஐயப்படுகிறேன். அந்தச் சந்தேகத்தை நாம் மாற்றியாகவேண்டும்.

அந்த நிலைமைக்கு அன்று நான் எப்படி தி. மு. கழகத்தில் இருந்தபோது பொறுப்பு இல்லையோ அதே போல் இன்றும் சொல்கிறேன், அந்த நிலைமைக்கு நான் பொறுப்பு இல்லை. ஆனால் மாணவர்களுக்கு இடையே சச்சரவுகளை உருவாக்கு வதற்கும் ஒரு கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இன்னொரு கல்லூரிக்குள் சென்று அவர்களை அடிப்பதும், அவர்களைப் பழி வாங்குவதும், அதிலே சிலரைப் பிடித்து வைக்கும் நிலைமை உருவாவதும், 100-க்கு மேற்பட்டவர்களை காவல் துறையினர் குறுக்கிட்டு தடுக்கும்போது விபரீதங்கள் நடைபெறுவது இவைகள் எல்லாம்—அதற்கு மேல் நான் சொல்லவிரும்பவில்லை-நாட்டுக்கு நல்லதல்ல என்பதை உங்களைப் போலவே நானும் நினைக்கி றேன், என்பதை உங்கள் மனதில் பதிய வைக்க விரும்புகிறேன்.

இதற்கு ஒரே ஒரு வழி இருக்கிறது. முன்பொரு முறை, மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், பிரமுகர்கள், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஆகியோரை வைத்துப் பேசி ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை, நிறைவேற்றுவதற்குரிய சூழ்நிலையை உருவாக்கித் தந்தேன். கொஞ்ச நாளைக்கு அந்த அமைப்பு இருந்தது. மீண்டும் குழப்பம் கிளம்பியிருக்கிறது. நான்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அண்மையில் சொன்னது போல் இதற்கு முன்னால் நான் திராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்தபோது என்ன சொன்னேனோ அதையே இப்போதும் சொல்கிறேன், மாணவர்கள் அரசியல் கட்சிகளின் பிடிப்பில் இருந்து விடுபட வேண்டும். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அந்த கட்சியின் பொறுப்பில் இருக்கிற தமிழக அரசின் சார்பில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், அந்தக் கட்சி அந்தப் பணியை செய்யக்கூடாது என்று தடுக்க, அந்தப் பணியில் இருந்து விடுபட தயாராக இருக்கிறது அனைத்துக்கட்சி நண்பர்களும் பெரியவர்களும் அப்படி ஒப்புக்கொள்ள முன் வந்தார்கள் என்றால் அரசியல் கட்சி அங்கே நுழையாமல் அவர்கள் தங்கள் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு, படித்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு பிரச்னை ஏதேனும் வருகிறபோது அதற்கு அரசியல் தலைவர்களின் துணையைக்கொண்டு அந்த நிலைமைகளை எப்படி சமாளிக்கலாம் என்கிற வகையில் அவர்கள் முன் வந்தால் இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகள் வருமா என்பதில் எனக்கு ஐயம் உண்டு. இதற்கு என்னைப்போன்ற வர்கள் அரசியல் தலைவர்கள் ஏதாவது காரணமாக தடையார்க இருக்கிறார்களோ என்ற ஐயம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நமக்குள்ளே இருக்கும் காழ்ப்பு உணர்ச்சி அல்லது கட்சி வேறுபாடு இவைகளை மறந்து மாணவர்களின் நலன் கருதி நாம் எல்லோரும் உட்கார்ந்து பேசி, இதற்கு என்ன வழி என்பதைக் கண்டுபிடித்து எல்லோருக்கும் பொதுவாக மாணவர்கள் கல்வி கற்பிக்க வேண்டிய நேரத்தில் அவர்கள் நன்றாகப் படித்து தேறவேண்டிய நேரத்தில் படித்துத் தேற வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக்கொள்கிற ஒரு நல்ல நிலைமையை நான் உருவாக்கித் தருவதற்கு நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்து பேசுவோம், முடிவு எடுப்போம், அதை எல்லோரும் பின்பற்றுவோம், அதற்கு உங்களுடைய, எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. முருகையன் அவர்களுடைய கொலையைப் பற்றி இங்கே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு பேராசிரியர் அவர்கள் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள். அவரை கொலை செய்தது ஒருவரா, பலரா என்பதைச் சொல்லவேண்டும், அதை முதலில் நான் தெரிவித்தாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் என்ற பொறுப்பில் நான் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஒருவர் தான் அல்லது பலர்தான் என்பது எப்படி விசாரணைக்கு முன், சாட்சிகள் கொடுப்பதற்கு முன், ஆதாரங்கள் அடையாளங்கள் வருவதற்கு முன், எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்பதை அவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும், நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? உண்மையிலேயே யாராவது ஒருவர் அல்லாமல் பல பேர் செய்து இருந்து, அதை மாற்ற முயற்சித்து, அந்த உண்மை வழக்கு மன்றத்தில் நிரூபிக்கப்படும்

என்றால், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும், அவர்களுக்கு உரிய தண்டனை வழங்குவதற்கு தமிழக அரசு தயங்காது என்பதை நான் உறுதியாகக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் முருகையன் கொலைக்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் ஒருவரா, பலரா என்பதை முதலமைச்சர் என்ற முறையில் நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும், சொல்லிவிடலாமா, அது எத்தனை பேர் என்பது நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்கப்படுமானால்தான் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டாம். வெளிப்படையாகவும் சொல்லவேண்டாம். ஆனால் நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒருவர்தான் என்ற அடிப்படையில் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டு. அதனால் அந்த வழக்கு நிரூபிக்கப்படாமல் போவதற்கு நிலைமை உண்டானால், அதன் மீது நீதிமன்றம் தீர்ப்பு கொடுத்தபிறகு, பலபேர் என்று பின்னர் நீதிமன்றத்தில் எப்படிச் சொல்ல முடியும். 'காக்னிசென்ஸ் ஆப் தி அபென்ஸ் பை செவரல் அதர் பீபிள்' என்று சொல்லி இப்போதே சம்பந்தப்பட்டவர்களை அதிகாரிகள் கண்டுபிடித்து சேர்ப்பார்களானால் அது சரியானதாக இருக்கும். அந்த வகையில் தான் ஆட்சிப்பொறுப்பில் உள்ள முதலமைச்சர் என்ற வகையில் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம், அருள் கூர்ந்து உங்களுடைய இலாகா அதிகாரிகளைப் பயன்படுத்தி நிலைமை தவறாகப் போய்விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நிலைமைகள் உண்மைக்கு மாறாகப் போய்விடக்கூடாது. இதுதான் இந்த அவையில் உள்ள மாற்றுக்கட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணமாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 6.10)

திரு. மு. அம்பிகாபதி: தலைவரவர்களே, அவர்கள் பேசியதைத் தொடர்ந்து ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கொலை செய்தவர் ஒருவரா பலரா என்பதை இப்போது கூற முடியாது என்று சொன்னார்கள். சரி. ஆனால் அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் அளித்த சாட்சியத்தை ஏற்க போலீசார் மறுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய மனைவியின் சாட்சியத்தை பதிவு செய்யவில்லை; அவரை விசாரணை செய்யவில்லை. அதற்கடுத்து, 5-ந்தேதி நிலத்தகராறு சம்பந்தமாக என்னை கொலை செய்துவிடுவேன் என்று கூறியிருக்கிறார் என முருகையன் புகார் கொடுத்திருக்கிறார், 12-ந்தேதி தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது, இதையெல்லாம் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

திரு. துரை முருகன்: அதையொட்டி நானும் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். ஒருவரா. இருவரா என்று எப்படிச் சொல்ல

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

முடியும் என்று கூறினார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஒரு அதிகாரி அவர் ஒருவர்தான் ஓங்கி, ஓங்கி குத்தியிருக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறாரே அவர் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறீர்கள். உங்களுடைய பதில் நியாயமானது. ஆனால் ஒரு அதிகாரி இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறாரே.

திரு. ரா. உமாநாத்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இன்வெஸ்டிகேஷன் முடியாமல் இருக்கும்போது இந்த பொறுப்பான பதவியில் இருக்கும் நான் கொலை செய்தவர் ஒருவரா பலரா என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும் என்றார்கள். சொல்ல முடியாது. சொல்லக்கூடாது. அதே பேசிஸ் அதிகாரிக்கும் அப்ளை ஆகும் அல்லவா? அப்படி இருக்க அந்த டி. ஐ. ஜி., இன்வெஸ்டிகேஷன் கம்ப்ளீட் ஆகாமல் இருக்கும்போது ஒருவர்தான் செய்தார் என்று ஸ்டேட்மெண்ட் விட்டிருக்கிறாரே, அது சரியா?

அடுத்தது கோர்ட் முடிவு செய்தால் என்று முதலமைச்சர் சொன்னார். கோர்ட்டின் தீர்ப்பு பிரதான அசிஸ்டன்சான இன்வெஸ்டிகேஷன் ஏஜென்சியைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. இன்வெஸ்டிகேஷன் ஏஜென்சி கொலை செய்தவர் ஒருவர்தான் என்ற முடிவுக்கு வருமானால். அப்படி ஒரு 'ப்ரிஜட்ஜிடு வியு' எடுத்துவிட்டால். கோர்ட் தீர்ப்பும் அப்படித்தானே இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்; தலைவரவர்களே, நான் சொல்லுகின்ற பதிலை ஏடுகளில் வரக்கூடாது என்று உத்தரவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* * *

அதோடு இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் நண்பர் முருகையன் அவர்கள் சவ அடக்கத்தன்று நான் அங்கே சென்றிருந்தபோது என்ன நடந்தது என்பதை எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் சரியாக வெளியிட்டார்களா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள். அங்கே நான் வருத்தம் தெரிவித்தது மட்டுமல்ல; இதனால் ஒரு கொள்கையை அழித்துவிட முடியாது என்று அங்கே தெரிவித்ததோடு, இந்த வழக்கை சரியாக விசாரிக்காமல் யாராவது தவறு செய்தால், அவர் எவ்வளவு பெரிய அதிகாரியாக இருந்தாலும் தமிழக அரசு அவர் மீது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நான் சொன்னதைக் கேட்டுவிட்டு, அங்கே கூடியிருந்த சிலர் கைதட்டியதையும், இங்கே அப்படியாரும் கை தட்டக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொண்டதையும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

* மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

இருந்தாலும் சிலர் நான் வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அலட்சியமாக இருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகள் தவறு செய்திருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். பத்திரிகைகளில் இப்படி செய்திகள் வரும்போது ஒவ்வொரு வருக்கும் சில சங்கடங்கள் வரும். அதையெல்லாம் உணர்ந்து அரசு தகுந்த முறையில் விசாரணை செய்து, உரிய நடவடிக்கை எடுக்கும். இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து அவசரப்படாமல் உண்மையிலேயே ஒருவர் தவறு செய்திருக்கிறார் என்று தெரிந்தால் மேற்கொண்டு அரசையோ அல்லது அதிகாரிகளையோ கலந்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசுக்கு யோசனை சொல்லி, நடவடிக்கை எடுக்க உறுப்பினர்கள் உதவியாக இருந்தால் எந்தச் சந்தேகமும் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள முடியும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட நல்ல சூழ்நிலைகளை உருவாக்கிக்கொள்வது இந்த முறையை ஏற்படுத்திக்கொள்வது, அப்படித் தொடர்பு வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்களது வீட்டிலே சோடா பாட்டில் எறிந்தது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சமயத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் உசிலம்பட்டியிலே பேசிக்கொண்டிருந்த போது என்மீது கற்கள் வீசி எறியப்பட்டது. அப்போது என்னைக் காப்பாற்ற வந்த நண்பர்கள் அந்த அடியினை வாங்கியதை நான் நினைத்துப் பார்க்கும்போது இந்த நிலைமையை என்னால் உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட வன் முறையிலே இறங்குபவர்கள் இந்த சமுதாயத்தினுடைய பெயரைக் கெடுப்பவர்கள். அவர்கள் அமைதியைக் கெடுக்கின்ற கொடுமைக்காரர்கள் என்கின்ற வகையில் அவர்கள் மீது நாம் நடவடிக்கை எடுப்பது நமது கடமை என்பதையும் அந்த நடவடிக்கை கட்டாயமாக எடுக்கப்படும் என்பதையும் மீண்டும் இங்கே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.......

திரு. துரை முருகன்: தலைவரவர்களே, தவறான தகவலைத் தந்த அதிகாரிகள் மீது அதாவது கொலைக்கு ஒருவர் தான் காரணம் என்று சொன்ன அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் உறுதி அளித்ததற்கு என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு.எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் பி.ஏ.பி.எல் படித்தவராக இருக்கலாம். ஆனால் நான் அவரை விட வயது அதிகமானவன். இங்கே நான் சொல்லாததைச் சொன்னதாசுச்

1979 பிப்ரவரி 16] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

சொல்லி அதனை எப்படியாவது குறிப்பேட்டிலே ஏற்றிவிட வேண்டும் என்று முயல்வது நிச்சயமாக நடைபெறாது என்றும் அவர்கள் அப்படிப் பேச வேண்டாம் என்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

அடுத்து நான் இன்னொன்றை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அய்யா அவர்களுடைய இதயம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு.சுப்பு அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை எப்படியாவது எடுத்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை வெளியிட்டேன். அதற்குப் பிறகு என்ன நேர்ந்தது என்பது தெரியும். ஆனால் இப்போது அந்த இதயம் இருக்கிறது என்பதும், அதுவும் இந்த செக்கரட்டேரியட்டிலேயே இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது விரைவிலே ஈரோட்டிலே இருக்கின்ற அவருடைய நினைவாலையத்திலே வைக்கப்படும் என்பதையும் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலை உருவாவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களுக்கும், இதை முயற்சி செய்து கொண்டுவருவதற்கு உதவி செய்த நண்பர்களுக்கும் நான் இந்த நேரத்திலே எனது பாராட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அய்யா அவர்களுடைய இதயம் மட்டுமல்ல. எந்தெந்த உறுப்புக்கள் கிடைக்குமோ அத்தனையும் கொண்டு வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

<u>திரு. துரை முருகன்:</u> தலைவரவர்களே, ஈரோட்டிலே நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரி டைரக்டராக இருப்பவர் அப்படிப்பட்ட இதயம் இங்கே இல்லை, நாங்கள் எடுத்து வைக்கவும் இல்லை என்று அவர் ஒரு அறிக்கை விட்டார். நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ப.உ.ச. அவர்கள் கூட 'என் மீது கோபம் இருந்தால் பரவாயில்லை, அய்யாவுடைய இதயத்தைக் கொடுத்துவிடுங்கள்' என்று சொன்னார். இதற்கிடையிலே அந்த ஆஸ்பத்திரியின் டைரக்டர் இப்படிப்பட்ட ஒரு அறிக்கையை விடுகிறாரோ அவர் மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு.எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்:</u> தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் நல்ல யோசனை சொன்னதற்காக அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதை விசாரிப்பதற்கு நான் அதிகாரிகளை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அந்த அதிகாரிகள் விசாரிப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கான ஃபோட்டோ ஸ்டெட் காப்பிகள் எல்லாம் கூட இருக்கின்றன.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 பிப்ரவரி 16

(மாலை 6.20)

ஆகவே அதை நான் இங்கே சொல்லும்போது நாம் எல்லோரும் நினைத்துநினைத்து வணங்கி பாராட்டக்கூடிய ஐயா அவர்களின் இதயம் அவர்கள் இறந்து விட்டாலும் இந்தத் தமிழகத்தில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இருக்கவேண்டும் என்ப தற்காக அதை எப்படியாவது காப்பாற்றவேண்டும் என்பதற்காக மருத்துவர்களின் யோசனைகளைக் கேட்டு அதை எப்படியாவது காத்து வைக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. எதிர்கட்சியில் இருந்தாலும் அல்லது வேறு எங்கிருந்தாலும் நிபுணர்கள் யோசனைகள் சொன்னால் அது மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லி—நிச்சயமாக இரண்டு டாக்டர்கள் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள், ஒருவர் அல்ல, தினத்தந்தியில் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு செய்யலாம். ஆகவே இதைப் பாதுகாத்துத் தந்தவர்களுக்கு நன்றி கூறுவது மட்டுமல்லாமல் தவறான செய்தி வெளியிட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க, அவர்கள் எப்படி தவறு செய்தார்கள், எதனால் செய்தார்கள் யார் தவறான செய்தியைக் கொடுத்தார் கள் என்பதையெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள நிச்சயமாக அதிகாரி களைக் கொண்டு ஒரு விசாரணை வைக்கப்படும்.

திரு. துரை முருகன்: அது ஐயா அவர்களின் இதயம்தான் என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: ஸி.எம்.ஸி. ஆஸ்பத்திரியில் யார் அந்த நேரத்தில் அறுவை செய்யும் பொறுப்பில் இருந்தார்களோ, அந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிற குறிப்புகள் எல்லாம் அப்படியே இருந்திருக்கிறது. அந்தப் புத்தகம் கிடைத்திருக்கிறது. அந்தப் புத்தகத்தில் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நவம்பரில் விபரம் கிடைத்திருக்கிறது. அதைக் கொண்டு வந்து சேர்த்து எங்கே வைப்பது என்று முடிவு செய்வதுவரை பொருந்திருந்தேன். பல உறுப்பினர்கள் பல பிரச்சனைகளை எழுப்பினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு இன்னும் ஏதாவது சந்தேகங்கள் இருக்குமானால், அவற்றிற்கெல்லாம் உள்ளபடியாக விரிவாக பதில் சொல்லவில்லையென்றால் நான் வேண்டுமென்றே அவைகளை அலட்சியப்படுத்திவிட்டதாக எண்ணாமல் மணி இப்போது 6.20 ஆகிறது, முன்பே ஐந்து மணி என்று சொல்லும்போது பலருக்கு வேலைகள், பொறுப்புகள் இருப்பதால் முன்னாலேயே நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டது. அந்த நிலை யிருந்தும் அவர்கள் ஒத்துழைத்ததற்காக. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும், மற்ற கட்சித் தலைவர்களுக்கும், மாமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி கூறி பாராட்டி வாழ்த்தவிரும்புகிறேன். எனது விளக்கத்தை முழு விளக்கமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது எந்தெந்த புள்ளிவிவரங்களை நான் தரவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவீர்களோ அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை என்னிடம் இருக்கிற அளவில் நான் கூற முன்வருவேன் என்று கூறி யாராவது லஞ்சம் பெற்றவர்கள் என் கட்சியில் இருப்பார்கள் என்றால் நான் ஒவ்வொருவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவுசெய்து இங்கே என்னிடம் நீங்கள் சொல்ல வேண்டாம், அப்படி இங்கே சொன்னாலும் எனக்குக் கவலையில்லை. இங்கே சொல்லுங்கள் அல்லது தனியாகச் சொல்லுங்கள் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று கூறி ஆளுநர் அவர்களது உரையை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என் கிட்டப்பா: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தன்னுடைய உரையை சிறப்பாக நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். பல எதிர்கட்சித் தலைவர்கள் நம் தமிழகத்திலுள்ள நக்ஸலைட் கைதிகளை விடுதலை செய்யவேண்டியதற்கான அவசியத்தை இங்கே எடுத்து விளக்கினார்கள்.....

திரு. வி.கே. கோதண்டராமன்: பாயிண்ட் ஆப் க்ளாரிபிக்கேஷன் நமது பெருமதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கக் கூடிய நேரத்தில் ஒன்றைக் கூறினார்கள். தொழிற்சங்கங்களின் மூலமாகத்தான் தொழிலாளர்களை எடுக்கவேண்டும் என்பதில் எங்களுக்கு அதிக அக்கறை உண்டு என்று. எந்த அடிப்படையில் தொழிற்சங்கங்கள் சார்பில் எடுக்கமுடியும்? அது உண்மையில் நடைமுறையில் சாத்தியமானதா? ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் பல தொழிற் சங்கங்கள் உண்டு. அப்படி பல தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கக் கூடிய இந்த நிலையில் தொழிற்சங்கங்கள் சார்பில் அவர்கள்மூலம் தொழிலாளர்களை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் சொன்ன கருத்தை அவர்கள் வேறுவிதமாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதை விளக்கவேண்டிய கடமை எனக்கிருக் கிறது. வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிற தொழில் அதிபர்கள் சங்கங்களை அலட்சியம் செய்துவிட்டு தனித்தனியாக அந்தத் தொழிலாளர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கி சேர்த்துக்கொள்கிற முறையை மாற்றுவதற்கு வழி கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்பது தான் என் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு.எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாமன்ற உறுப் பினர்கள் என்னுடைய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இங்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்களை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. து. இராமசாமி: விவசாயிகளுடைய பிரச்னைகளைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருந்தேன். அவர்களுடைய கடன்களை ரத்து செய்து செய்யவேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப்பற்றி சொல்லியிருந்தேன். அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் எதுவும் அறிவிக்கவில்லை? என்ன அறிவிக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: 24, 25-ம் நாட்களில் என்.டி.சி. கூட்டத்திற்குச் செல்லுகிறேன். எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும் என்கின்ற பிரச்னை வரும்போது, நம்முடைய நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுடைய பிரச்னைகளைப் பற்றி கண்டிப்பாகப் பேசுவேன் என்பதையும் எந்த அளவுக்கு எங்களுக்குள்ள முழு சக்தியையும் உபயோகித்து, எங்களுக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது என்று நினைக்கின்ற அத்தனை ஆற்றல் களையும் பயன்படுத்துவோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்: அதுவரை ஏலம் நடக்குமா? ஜப்தி நடக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கின்ற கேள்வியின் கருத்து அவர்களுக்கும் தெரியும் எனக்கும் தெரியும். வசதியுள்ளவர்கள் தந்து தீர வேண்டும். ஏழை விவசாயிகள் துன்புறுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி; முதலமைச்சர் அவர்கள் நாகை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முருகையன் கொலை சம்பந்தமாக பேசினுர்கள். இதைப்பற்றி நான் பேசும்போது, இந்தக்கொலை சம்பந்தமாக இன்னும் அவருடைய மனைவியிடம் விசாரிக்க வில்லை. 7-ம் தேதி துப்பு துலக்கும் நாய் காட்டியவர்களையும் கைது செய்யவில்லை. அவர்களை விசாரிக்கவும் இல்லை......

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: நான் எனது பேச்சிலேயே குறிப்பிட்டேன். இதைப்பற்றி விசாரிக்கப்படும் என்று அதற்கு மேல் நான் சொல்லக்கூடாது.
(திரு. உத்திராபதி அவர்கள் எழுந்து நின்று கொண்டிருந்தார்...)

திரு. ரா. உமாநாத்; அவர் சொல்ல விரும்புவது, அவர் நேற்றைக்கு பேசியபோது, என்ன சொன்னார் என்றால், மூன்று பேர்களிடம் இப்போது ஒருவர்தான் பொறுப்பு என்று சொல்லும்

1979 பிப்ரவரி 16[[திரு. ரா. உமாநாத்]

படி போலீசார் மிரட்டுவதாக சொன்னார்கள். இதை ஸ்பெஸிபிக்காக சொன்னார்கள், அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதைத்தான் இப்போது கேட்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: இதுபற்றி நிரூபிப்பார்களேயானால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் செ. சிவசாமி. பெ. சு. திருவேங்கடம். ஆ. நடராசன். கே. உச்சி, கோ. இளங்கோவன், கூ. ச. முருகேசன், என். கிட்டப்பா, ஆர் மணிமாறன், சு. பாலன், ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் ஆர். கிருஷ்ணன். என். வரதராசன் இவர்களுடைய திருத்தங்கள் சபையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி '1979ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி திங்கள் 9ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்து அளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றி உடையவர்களாவர்'.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை காலை 9.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை மாலை 6.29-க்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

6. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

93. அவசரகால நிலை அமுலிலிருந்தபோது ஆயுதந்தாங்கிய படைப்பிரிவினரின் தனிப் பயனுக்காக வழங்கப்பெற்ற ரம் எனும் மதுபானத்திற்கு ஆயத்தீர்வை, காலனுக்கான கட்டணம் செலுத்துவதிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து 25.11.1978ஆம் தேதியிடப்பெற்ற உள்துறையின் 2909ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1937 ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 10/1937) 54 (3) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது)].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

ஏதுவுமில்லை.

TRUTH ALONE TRIUMPHS